

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De regulis iuris

Dinus <Magellanus>

[Venedig], 10. März 1498

Incipit lectura domini Dini super titulo de regulis iuris libri vj.

[urn:nbn:de:bsz:31-322846](#)

C Incipit lectura domini Dini super*ti.* de*regulis iuris li. vi.*

Remissis Casibus singularibus et eorum determinatione impendentibus titulis singulariter intellecta. **C** Quia non est nouum ut quod expressum propositum est ad regulam reducatur que compendiosa narratione omnia diffusae tradita comprehendat. vt. ff. eo. l. i. et ad. l. aquil. l. si seru' seruum. §. inquit lex. **C** Ideo dominus

noster summus pontifex. videlicet dominus Bonifacius papa. viii. lux mundi. regula morum. ecclesie decr. patricie honor. turis illuminator. post p. precedentes tractatus posuit titulus de regulis iuris in quo sub breuitate verbo:um collegit ea que in aliis partibus iuris per verba plura et varia differunt confuse. Cuius occasione videnda sunt. v. cōmūnia omnium regularum. quia forte per glosatores iuris canonici et ciuilis confuse vel minus plene tractata reperiuntur maxime in. l. i. ff. eo. **C** Primum est qualiter regula diffiniatur. Secundū qualiter constituaſ. Tertiū que sit regule potestas. **C** Quartū q̄ sit officium regule. **C** Quintū an exceptiones intelligantur esse de regula. **C** Circa primum dicendū est q̄ regula est que rem que est. breuiter enarrat. id est ius alias in variis partibus iuris constitutū breuiter recitat. vt patet. ff. e. l. i. in p̄n. vt ecce singulariter constitutum est: vt pisces occupantibus concedant q̄ nulli in bonis sunt. **C** Item lapilliū lato re maris inuenti occupantibus cedūt eadē rōne quia nullius in bonis sunt. **C** Item aues eadem ratione. q̄ nulli in bonis sunt. **C** Itē fere bestie. q̄ nullius in bonis sunt: occupantib⁹ concedim⁹. vt. ff. de re. di. l. quedam et de acqui. pos. l. i. circa p̄n. et inst. de rerū dui. §. Item fere. t. ff. de acq. re. do. l. i. t. l. generale. Et ex his casibus singulariter determinatis et ad eadē rationē determinatio- nis pertinentib⁹ constituis regula generalis. illa vñ qđ nullius in bonis est id naturali ratione occupati conceditur. vt. ff. de acqui. re. do. l. i. i. in p̄n. **C** Circa secundū. s. qualiter constituaſ. Dicendū est q̄ regula debet esse generalis et omnia comprehendere. quia constituis per ea verba que de sui natura omnia comprehendunt id est per signa vniuersalia affirmativa que affirmādo omnia cōprehendūt. ut p̄z. ff. eo. ois diffinitio. t. l. oēs actions t. l. omnia fere. t. l. oia que oportet. **C** Itē per verba negativa que vniuersaliter negando oia excludūt. vt. j. e. c. nullus pluribus. t. c. nullus ex consilio. ff. eo. l. nemo. t. l. nullus. **C** Item per verba indefinita que iurista simpliciter dicit equipolle vniuersali. vt. ff. d. off. prefe. verb. l. i. §. cū vrbē. t. de le. prestā. l. i. §. generaliter. t. C. d. be. re. vendita. l. f. No. quasi oēs regule per hunc titulū tracte. paucis dumtaxat exceptis que tradunt per signa indefinita. aliquādo affirmativa aliquando negativa. **C** Tamen fallū videtur q̄ indefinita equipolle vniuersali etiam b̄m iura. quia si lego alii cui omne marmo. vniuersaliter video. legare et statuas marmoreas. et ceteras species d̄marmore factas. vt. ff. de le. iij. hef̄ me. §. i. t. ff. de aur. t. ar. le. l. i. Et tamen si legetur marmor indefinito. comprehenditur in legato sola rudis marmoris materia et nō species de marmore facta. vt. ff. de le. iij. l. quesitū. §. illō fortasse. **C** Itē si lana legif id infinite lana ticta n̄ p̄tē illegato. vt. ff. d. le. iij. l. sicut in p̄n. Et tamen si legetur omnis lana vniuersaliter. et tincta cedit in legato. vt. ff. de aur. t. ar. le. l. pedi⁹. §. labeo. Ergo fallū videtur q̄ indefinita equipolleat vniuersali. Et ideo icō uenienter videns regule trahi per verba indefinita. **C** Sed dicēdū est q̄ q̄ n̄ est eadem ratio et conditio omniū particulariū i vniuerso comprehensarū: indefinita non equipolleat vniuersali affirmativa. ut p̄z in preale. l. quesitum. §. illō fortasse. t. l. si cui. **C** S̄ q̄ oīum particulariū est eadem ratio et conditio. tūc indefinita affirmativa prolata equipolleat vniuersali affirmativa. Ut ecce si testator instituat plures heredes. et postea indefinite dicat dāno heredem. x. dare ticio effectus dānationis comprehendit omnes vniuersaliter q̄ eadē est conditio omniū et eadem ratio possibiliter dānadi eos q̄ oēs sūt h̄fdes et oēs p̄cipiūt cōmodū a functo. vt. ff. de le. iij. l. f. pluribus. t. l. si ita relicum circa p̄n. et de le. iij. l. si plures gradus. **C** Item prolata negatiū equipolleat vniuersali negatiū. vt. ff. de re. dubijs. l. si is qui. §. vtrum in fine. **C** Cum ergo propositū sit legis latoris constituere regulam de ca-

sibus eandem rationem determinationis habentib⁹. vt. ff. e. l. i. ibi et vt ait faber. quasi cognitio est et infra subiicitur relinquitur manifeste. q̄ regule conuentus constituitur per verba indefinita. tam affirmativa q̄ negativa. **C** Circa tertium videlicet q̄ sit potestas regule. Hoc est vtrū regula cōstituat ius de nouo. vt. so. lum recitet alias constitutū. **C** Videtur primo q̄ nunq̄ constitutat ius de nouo. vt. ff. e. l. i. i. ibi non vt ex regula ius sumatur. s̄ et exiure q̄ est regula fiat. **C** Econtra videtur q̄ constitutat ius de nouo. q̄ regula cathoniana de nouo constituit. q̄ illa legata que ab initio sunt inutilia ratione legati tantum vel legantis et legariū vel legatarū: et eius a quo legatum presentandū relinquit. vel ratione rei legate tantum vel mixta ratione rei legate. n̄ perso ne legatarū tractu temporis non confirmantur etiam si causa impedimenti remoueatur. vt. ff. de regula cathoniana. l. i. in p̄n. et de le. l. i. cetera. §. i. ergo regula cōstituit ius de nouo. **C** Ad hoc respondent doctores satis subtiliter et dicunt q̄ est considerare tres species casuū. Nam quidem sūt casus in canone vel le. specialiter in determinati. et in illis regula non constitutat ius q̄ inuenit iam constitutū. **C** Quidam sūt casus excepti a legis determinatiōne et in illis similiter regula non constitutat ius. q̄ non claudunt sub regule dispositione vt. j. subiicitur. **C** Quidam sūt casus in quibus est eadem equitas que in casibus a iure determinatis. nec tameu reperiūtur in iure positi et in illis regula facit ius ppter idemprītatem rationis que non patit determinationem casuum similiū esse diuersam. vt. ff. de intus. rup. te. l. posthum⁹ et de ver. ob. l. a. ticio. **C** Apri⁹ autem dici posset. q̄ aut cōstitutio iuris precedit traditionem regule et regula de iure constituto. iam q̄ si numeratio de materia producatur. et tūc proprie locū habet disti ctio predicto:um casuū. videlicet vt iam determinatis et exceptis non faciat ius. Sed in non determinatis in quib⁹ est eadem ratio equitas faciat seu constitutat ius. Sed vbi nō est ius constitutum ante regule traditionem: sed inuenitur sola simplex traditō regule. tūc ipsa regula est ius seu constitutio iuris et ab alio non s̄ a constitutione procedit. et ita potest in telligi prealle. l. i. de regula cathoniana. **C** Circa quartum. s. qđ sit officium regule. Dicunt doctores quidam q̄ officium regule est coniungere plures rationes casuū. i. rōnem traditam in uno casu ad plures alios extēdere. in quibus vertitur eadē equitas. Tamen ista expositio videtur non vera. Quia cum tex. dicat. ff. e. l. i. q̄ regula est coniunctio rationis. et b̄m opinionem premissam non coniungeret ratōnes sed ius in uno casu constitutum ad alium extenderet. sequit q̄ op̄. illa ideo remota sit a propria significacione uerbo:um tex. **C** Item b̄m opinionem Jo. rationem unius casus attribueret alteri qđ tex. non intendit. quia nihil de extensione casuum s̄ de piū cōtōe rōis. **C** Itē si d̄ extēsiōe tractaret iā p̄oferet d̄ regula ius cōstituente similiter qđ videtur contrtex. Et propterea dicendum est q̄ regula est cōiunctio rationis. Ideo quia de ratione plurium casuum eandem rationem habētū. vnam nulliero generalē traditionem facit. Et sic que plures erant. primo numero rationes ad vnam ex omnibus coniunctis precedentem reducentur per regulam. Et ideo p̄op̄ie dicitur q̄ officium regule ē rationes coniungere. uidetur ergo q̄ statutū fuit primo in piscib⁹ q̄ occupanti concederentur. Item statutum fuit in aubus q̄ occupanti concederentur eadem ratione quia nullius in bōis sunt et in feris bestiis eadem ratione quia nullius in bonis sunt. Ex his omnibus sequitur traditio regule q̄ rationes predictas omnes coniungat. s. q̄ i nullius bonis est: occupanti cōcedit. **C** Circa quintum et ultimum fuerunt due op̄. contrarie. Jo. enim dicit q̄ exceptiones nō sūt de regula que fiunt ad derogandum regule. ut. ff. de regula catho. l. i. iij. rū. ergo oppositum. i. confirmationē regule non inducunt igitur sub regula non comprehenduntur quia magis tendunt ad oppositum. i. ad effectum regule excludendum. ar. ff. de annu. le. l. legata iutiliter. de condi. t. de. l. cum talis. §. i. **C** Preterea species d̄ genē excepta nō cōtinētur sub genere. ff. d̄ pe. l. sanctio legū. t. d̄ p̄. ob. l. doli clausula. §. le. iij. l. uxore. §. felicissimo. t. l. su⁹ urban⁹. §. ulti. t. d̄ alt. le. l. alimēta. §. basilice. t. l. stichum. igit casus excepti a regula n̄ cōtentur sub regula. Plac. nō dixit q̄ exceptiones cōtentur sub regula. et pro ea videt facere. ff. e. l. semper spālia generalibus insunt. Itē q̄ per exceptiones dicitur regulas confirmari. ut in autē. de non ali. §. ut autem. Ergo uidentur exceptiones eē de parte regule

a ii

cōfirmationē tēdant. **H**ibi videt q̄ utraq; op̄. p̄tineat vītate
*M*ā n̄ sūt de regula i. nō disponūt b̄m regulā i mō q̄tū ad ea⁹ re
 gula p̄dit officiū suū. ff. e. l. i. i. f. **Q**: cū officiū regule sit p̄iūgere
 rōnes ut dictū ē. Et tū bis exceptis nō cōiungit q̄r aliqua rō n̄ su
 adet p̄iunctōem vitandā vt p̄z. in regula. q̄r q̄d nullius in bonis ē
 occupati p̄cedis. Quod fallit i libero hoīe t̄ i re sacra t̄ i multis
 similibus ut no. ff. de rerum dī. l. i. In his enim non possumus se
 qui regulā cōmūnē. vt. ff. de le. t̄ se. cō. l. in his. t̄ l. ius singulare.
 Et p̄pterea n̄ claudūtur sub regula. Et ita credēdū est intellexis
 se Joan. S̄ sunt de regula i. sub generalitate verbor̄ vt regule
 traditione expressor̄ cōtinens. Quia si regula est d̄ homine. t̄ ex
 ceptio debet esset d̄ homine. t̄ nō de asino seu capra seu alia sp̄e.
 Itē si regula p̄cedit de actione reali nō recte sequitur exceptio i
 speciali nec ecōtra. Et ita verisimile ē intellexisse Placentinum.
Ad argu. Joan. potest responderi q̄r verū est q̄r exceptiones
 ipediant regulam. i. impedit̄ cam coniungere casus exceptōes
 sed ostendūt eā firmam in alijs nō exceptis. Quia vbi sunt plura
 capitula quorum effect̄ est distinct⁹ si fiat detractio in quibusdā
 videtur cetera confirmare. vt. ff. d̄ test. mili. l. tribunus. ff. vltimo.
Item verū ē q̄r species excepta nō est sub genere t̄ dispositio
 eius nō sequitur ad dispositionem generis. sed nibilominus de
 genere qualitate verborum spectat. vt. ff. dixi. Sicut si dicerē om
 nīs homo legit p̄ter martinū qui dozmit. martinus sub homie
 continetur. Sed d̄ eo aliud q̄r d̄ ceteris predicatorū. **A**d argu.
 Placen. dicēdū est q̄r verū est q̄r specialia generalib⁹ insūt t̄
 sub generalib⁹ comprehendunt qū iū ad vera. nō quantū ad
 dispositionē. q̄r subest aliqua rō qui non patitur ipsam b̄m gen⁹
 disposi. **B**onifacius. viii.

Beneficiū ecclesiasticū non potest licite sine institutiōe ca
 nonica obtineri.

Regule istius Exemplum evidenter patet. Intendit enī
 dicere q̄r si aliquis institutus ab eo qui ius nō h̄z
 instituēdī. Item si institutio fiat de eo q̄nō sit in
 institutiōis capar. Item si institutio fiat nō serua
 ta forma q̄d i. institutiōibus seruari. Institutio
 minus videf̄ eē canonica q̄ defectū habet eoū que sit institutio
 ni. substātialia. Et p̄pterea ex institutiōe talinō p̄t beneficium
 legitimate obtineri. **A**d declaratiōem aut̄ v̄bōū regule q̄rēdū
 est quid sit institutio. Item in quo differat ab inuestitura t̄ ab in
 ductōe i possessionē. Itē qd̄ dical canonica institutio. Subsequent
 q̄rēda erūt q̄dam ad materiā regule pertinēta. De p̄mo scribit̄
 per do. Hostiē. q̄r institutio est intus statio vel intus positiō. Qd̄
 si verū eēt. iam supflua esset inuestitura. t̄ in possessionē inductio
 post institutionē. q̄r q̄ haberet nō posset i eū verti vltierius. p̄ma
 collectiōe in eius effectu p̄seuerante. ff. de ver. ob. l. nemo rez suā
 t̄ l. scire debem⁹. ff. vltimo. Itē cū canones exponāt q̄ ad aliu p̄
 tineat institutio. videlz ad ep̄z. vt. ff. de her. cū ex iniūcto. i. n. t̄ ad
 alium p̄tinet possessionis iductio. f. ad archidiaconū. ut. ff. d̄ offi.
 archidia. c. ad hoc. t̄ c. vt nostrum. videf̄ incōueniēs dicere q̄ sit
 idē. **Q**: cū sint distincta officia illorū ad quos p̄tinēt distinctos d̄
 bent habere effect̄. q̄r secretorū t̄ distinctorū distincta t̄ secreta ra
 tio esse d̄z. vt. ff. de calū. l. vlti. t̄. C. de dona. inter vir. t̄ vpo. l. si ma
 rit⁹ t̄ d̄ epi. t̄ cle. l. repertita. de test. cōsulta diuinalia. S̄ excusari p̄t
 q̄ intellexit de institutione q̄tū ad ius. q̄r ex sola institutiōe acgrī
 tur. S̄ intus statio de facto p̄ inductionē in possessionem subse
 quitur. Et p̄pterea dici p̄t. q̄r motus fuit ex eo q̄r caōnes appel
 lant inductionē in possessionē institutionē corporalē. vt. ff. d̄ offi.
 ar. c. ad hoc. ff. in quadā vero. Et p̄pterea potuit p̄bablē dicere
 q̄r institutio esset int⁹ positiō v̄l int⁹ statio v̄l factō. cū ēt sit i corpora
 lē possessionē inductio. ut. in. d. ff. i. q̄dam. **C**Magister noster
 ber. scribit. ff. d̄ institutio. c. ex frequētib⁹. q̄r institutio ē ius canonī
 cū ad vñā ecclesiā v̄l in ecclesia. v̄l ecclesiastico beneficio tribuere.
 Inuestire q̄si possessionē illius iuris conferre. Postea vero sub
 iūgit q̄r instituere ē specialis iuris beneficīi. v̄l dignitatis corpora
 lē possessionē tradere. Et in hoc videtur tradēr̄ p̄traria. **Q**: p̄mo
 dicit p̄ institutionē conferri ius. Et post illā collationē iuris p̄ sub
 sequēs facūt. i. p̄ inuestiturā q̄r q̄si possessionē. Per q̄r icludit q̄r
 p̄ institutionē acquirit possesso. Et hoc est certum possessionem
 nō queri p̄ solam institutionē. v̄l ex sola inuestitura. Is p̄ inductio

nē in corporalē possessionē. vt. ff. de elec. e. cum in cunctis. ff. cum
 vero inuitur. t̄ no. ff. Hosti. in ti. de insti. t̄ p̄z. ff. de ac. pos. l. cū
 h̄des. in principio. Sed credibile est q̄r magister Ber. in p̄ma dif
 finitione v̄l distinctiōe intellexit d̄ institutiōe stricte sumpta p̄ quā
 tribuit ius t̄ non possessio vel quasi illius iuris. In secunda
 intellexisset d̄ institutione largo modo sumpta. **E**l dicēdū ē q̄r
 in prima intellexisset d̄ institutione pertinēte ad episcopum que
 tribuit solum ius. In secunda intellexisset d̄ institutione pertinē
 te ad archidia. que tribuit possessionē v̄l quasi. Scribitur etiam
 p dominum Hostē. in suuma ti. d̄ institu. in principio. t̄ quidam di
 xerūt. q̄r institutio erat ecclesie v̄l ecclesiastici bñficii collatio. Que
 diffinitio non videtur ēe sufficiēs. Quia non posuit alia substan
 tialia institutionis. Non enim dicit q̄r ex institutione q̄ratur ius
 in proprieate bñficii collati. Constat autē q̄r p̄ institutionē seu
 beneficij collationē queritur ius proprietatis illi in quē beneficij
 confertur. Quod ex eo patet. q̄r post collationē factaz in p̄mum
 collatio facta in secūdum nihil opaf. t̄ ē casus d̄ p̄bēdis. c. si tubi
 Etiamen v̄l p̄ p̄mam collationem translatū ius i vñū p̄mum.
 potuiss̄ p̄ secūdum collationē transferri i psonaz secūdū. C. d̄ rei
 vē. quoties. S̄ credibile ē q̄r q̄dictā diffinitio. q̄r in duxit. itelle
 xit q̄r ius p̄ bñficii collationē transfert. t̄ hoc eq̄liter iducāt diffini
 tiōis v̄ba. Et tū si oia dicta tolerabiliā sunt pp̄ p̄babilē aucto
 ratē dicētūm clariss p̄t dici. Qd̄ institutio ē iuris alicuius bñfici
 ci v̄balis collatio. Inuestitura v̄o collatiōis seu institutōis cōfir
 matiō seu d̄claratiō p̄ quā inducūt cōfirmatio. **A**missio in posses
 sionē ē p̄cedētūm. i. collatiōis t̄ inuestitū executio. q̄r p̄ silia p̄z.
 Nam institutio bñficiis tria sūt p̄ ordinē. Namū ē institutio q̄r p̄ce
 dit p̄ dispositōez v̄balē. Secūdū ē istōis irrecuocabilis q̄firmatio
 q̄r cōtigit p̄ q̄nis factū. i. p̄ mortē. Tertiū at ē istitutōis t̄ q̄firmatiō
 nis executio. q̄r cōtigit p̄ aditōez bñficiatis t̄ sequēs ānūculū. i. ap
 prehēstionē possessionis. Is illa nō sit necessaria ad acq̄sitiōem dñij
 rex bñficiariū s̄ necessaria ē ad acq̄sitionē possessionis. C. d̄ te
 sta. l. oium. ff. d̄ acq. pos. cum bec. in pn. d̄ bo. pos. l. i. t̄. ii. **I**tem
 in datōe tutoris. Datur enim aliquādo a testatōf. Sc̄d̄ a datō ē
 illa v̄balis qñ cōfirmat a iudice. vt. ff. e. C. d̄ te. tu. t̄ d̄ q̄firmā
 tu. Tertō sequitur d̄cretum iudicis admīstrationem cōcedēs. vt
 C. ar. tu. l. f. t̄ i autē. vt bi q̄ ob. se. h̄ere. re. mi. ff. pe. Item p̄z i feu
 do. nā p̄mō feudi p̄cessio. Sc̄d̄ inuestitura q̄r ē p̄cedētis p̄cessiō
 nis cōfirmatiō. Tertō i possessionē iductio q̄r ē cōcessionis t̄ inuesti
 tur realis executio vt i ti. qd̄ sit inuestitura. col. x. Elz p̄dicta nō
 sint silia q̄tū ad oia silia tñ sūt q̄tū ad ordinē successionū. t̄
 v̄ba sunt sim̄ absolutā t̄ p̄pā significatiōem verborū. Sed q̄r p̄t
 regula credendum est t̄ dicenduz institutionem largo modo su
 mi. t̄ p̄ omnibus supradictis modis p̄oi. Certum ē. n. q̄ colla
 tio t̄ inuestitura que sit p̄ episcopum institutio iuris appellat. vt in
 palle. c. cū ex inūcto. ff. de hereti. Itē iductio possessionis que sit
 per archidi. appellatur institutō corporalis. ut. ff. de offi. archidi.
 c. ad eos. ff. in quadā vero. In quacūq; predictarū enim defe
 ctus interueniēs reddit bñficii receptiōem uel retētione illicitam
 Si. n. defectus est in institutiōe verbalis si ex parte institutiōis. ut quia
 is instituit qui de iure instituere nō possit. illicita est detentio. verbi
 gratia. ut quia institutio fiat per vicarium episcopi etiam generale
 quē cōstat instituere non posse nisi instituendi potestas specialiter
 fuerit permitta per episcopum. ut. ff. de offi. vicarij. c. cum genera
 lili. vi. Et ita debet intelligi. ff. de isti. c. ex frequētibus. Uel q̄r fiat
 per capitulum de beneficij ad collatōem cōpii pertinentibus quā
 constat non valere etiam sede vacāte. vt. ff. de isti. ca. i. li. vi. Itē si
 institutō fiat de eo q̄r nō potest de iure institui vt si instituatur laicus
 uel alius irregularis cui prohibetur de iure bñficiū. vt. ff. de i
 sti. c. ii. cum multis similibus. Idem est si defectus fuerit i institu
 tōis forma. vt q̄a fuit sub conditōe facta cum actus legitimū non
 suscipiant conditionem neq̄ diem vt. j. eo. actus legitimū. t̄. ff. de
 elec. i electōibus. li. vi. Et per hoc patet q̄r institutio largo modo
 hic sumitur. vt tam institutionem verbalē t̄ inuestitaram qui ius
 tribuit q̄r iductōem i possessionem que possessionem t̄ quasi cō
 cedit t̄ comp̄ehendit. Et hoc ostēditur necessario argumēto po
 sito casu q̄r esset aliq̄ verbaliter institutus re ipsa sine inductione
 in possessionem t̄ auctoritate propria possessionem occuparet.
 diceretur iclumbere possessioni vt predo non vt iūtitus posses
 so. ff. de aegren. pos. l. si ex stipulatiōe. i. t. ii. responso. C. e. titu. l.
 nec natura. **C**anonica uero institutō appellatur i qua oia sub-

stantia valide institutionis largo modo sumpte concurrunt. i. collatio in uestitura in possessione inductio et decens persone habilitas tam ex parte conferentis q; ex parte illius in quem collatio facia est et solennis institu: iōis forma. sicut in superioribus ē ostēsum sicut dicitur legitima tutoris datio. quando is dedit qui da re potuit is accepit qui fuerat dandus. et is datur cuius dandi facultas erat et pro tribunali decretum interponitur. vt. ff. de confirma:t. tuto. l. naturalis. s. si queratur. C Queri autem potest circa materiam supradictam. Nam nūquid institutio in uestitura et in possessionem inductio sint distincte species vel idem significantes. Hoc autem declaratus est per superiora. et ideo supervacuum esset repetere. C Secundo queri posset cū sunt species indistincte proprie sumendo. vtrum distincta iura tribuuntur per eas et dividendum est sicut in superioribus patet q; per institutiones verba lem tribuitur ius proprietatis et per in uestituras declaratur et confirmatur illius iuris collatio. vt dicto. c. inter cetera. et c. cum ex insinuato. Et per inductionē in possessionē tribuitur ius possessoris et quasi ius administrationis. vt dicto. c. adeo et c. veruz. C Posset autem aliquis dicere q; inconveniens videtur q; in eadē re queratur possessio. et quasi possessio cum possessio consistat in reb^o corporalibus tantum. ff. de acquiren. poss. l. iii. in principio. et de usu capi. l. sequitur. s. si viam. quasi possessio consistit in incorporalibus. ff. de serui. l. penul. et si serui. ven. l. sicut. s. aristo. et vti pos. l. si ergo corporalia et incorporalia sunt species opposite et nō cōcurrentes circa eandem rem. vt insti. de rebus corporalibus et incorporalibus. ff. de re. di. l. i. sic possessio et quasi possessio videtur species opposite et non possent concurrere in eadē rez. Sed dividendum est q; in beneficiis est considerare ipsum ius beneficii qd est in corpore. i. in eodem numero quasi possessio. Item est considerare corporales que sub iurisdictione beneficij continetur. et in illis dicitur qsi vera possessio corporaliter instituta. C Queri posset tertio quare est q; per in uestituras factam per anulum vel per baculum aut baculum non queritur vera possessio vel quasi possessio: per clavum traditionem queritur possessio reruz que sub clavibus constituantur vel custodiuntur. vt. ff. de contrahen. emp. l. clavibus. et de acquiren. reru do. l. qua ratione. s. item si quis. et de aquirē. possel. l. i. s. si iussim. Ratio est quia sub custodia clavum constituantur et cōtinens. et ideo traditis clavibus sub quārum custodia sunt ipse res tradite intelliguntur. Anulus vero et baculus seu liber nūl habet commune cum rebus que in beneficio continentur et ideo per in uestituras per baculum factaz non intelligitur translata possessio. Sicut dici solet si tradatur vel legatur instrumentum in quo continentur emptio prediū vel alteri^o rei ipsa res intelligitur tradita vel legata quia vera in re quesita probatio vel instrumento continetur. C. de dona. l. i. ff. de lega. j. serum filij. s. eum. et de lega. iii. l. qui chirographum. Huius autem causa queri posset. quarto si institutus verbo et institutus anulo inducatur in possessionem rei vnius qui est in beneficio sibi collato nomine illius et aliarum an intelligitur quesita possessio illi^o tantum in qua induciur corporaliter vel illius et aliarum. Videf que sita possessio omnium quia iure cauetur q; restituta una re hereditaria omnes restitute intelliguntur si ea mente restituantur ut esse etius restitutionis trahatur ad omnes. vt. ff. ad trebel. l. restituta in princ. et quia totus fundi possesso transffertur etiam si vnu fundi angulum quis ingredia:ur. vt. ff. de acquiren. possel. l. possideri. s. quid autem. si ergo quesita possessio vnius rei que in iure beneficij continetur omnium eo beneficio apprehensorum quesita intelligantur tamen si hoc equitas suaderet ius scriptum contrarium dicit. q; heres querit dominū omnium rerum hereditariū adeudo hereditatem. et tamen non querit possessiones alicuius rei nisi eam corporaliter apprehendat. vt. in. d. l. cuz heredes. et sigs testa. lib. ee iussus. l. i. s. sceuola. Ad. l. autē restituta patet responsio. q; ibi loquitur de transactione dominij ad quam sufficit sola restitutio verbalis vt in eadem. l. z. l. iij. eo. ti. In pposita aut loquitur de acquiren. possel. l. qui in facto consistit licet ipsa acquisitionis dicit posset. vt. ff. de acquiren. possel. l. i. in princ. et. s. si vir vno. et l. peregre circa principium. Et ideo ad positionem vnius non sequitur positio alterius quod impossibile est ab eo esse essentialiter separatum. vt. C. de probationibus. l. non nudis. et l. non epistolis. et l. neqz natales. et l. ad probationez. C Itē ad. l. posse. s. quod autem. Respondeo q; ibi non dicitur q; aquirat

possessio aliarum rerū que erant in tra fundū et a fundo distinete. sed certarum partium fundi tantū que acquisitae parti erant continuata. C Quinto queri potest circa personas quibus temporibus conferens debet esse capax beneficij conferendi. et dicenduz videatur q; sufficit esse capacem tempore collationis facte licet postea definit ex quacunqz causa q; factum legitime retractari non debet. Iz post casus eveniat a quo non potuit inchoari. j. eo. c. factū legi time. et ff. de acquiren. heredi. l. si seruū quia. s. vlti. et de his qui sunt sui vel alieni iuris. l. pater. de reg. iuris. l. in ambiguis. s. non est nouum. et q; iure cauetur q; si testator qui heredem instituit sine delicto suo et absqz facto suo perdiderit ius testandi: institutio p: eterea non viciatur. vt. ff. de tes. l. is cui. et de bo. possel. b3 tab. l. i. s. epig. pretor. et s. si quis autē. ergo institutio de beneficio facra non viciatur. licet instituens suis instituendi perdiderit. obstat etiam videtur quod. l. cauetur q; si testator qui heredem instituit ius testandi perdiderit propter delictum. vel propter suum factum. q; se prebuit ad arrogandum institutio viciatur. vt. ff. de in iusto. et irri. testa. l. si quis exheredato. s. irritum. et de bono. poss. sim tab. l. qui liberis. s. testem. et insti. quibus mo. testa. infir. circa princi. et. s. non tamen. Ergo viciari videtur institutio facta de beneficio. C Sed responderi potest q; institutio beneficij tenuit ita q; propter exp̄ressam institutoris voluntatem non potuit reuocari. arg. vt. s. de preben. cu inter certaz not. ex quacunqz causa ius instituendi perdiderit institutio precedens non viciatur. vt. s. auē. de tabel. s. penul. Sed institutio heredis nō tenebat irreuocabiliter ante mortem testantis cuz semper esset voluntas ambulatoria et mutabilis usqz ad mortem. vt. C. de sacro sanc. eccl. l. i. ff. de iure codicil. l. dini. s. licet. de lega. s. l. si mihi et tibi. s. in legatis. et d. lega. iii. l. si quis in princ. testa. et de adimendis leg. l. iii. in. s. vlt. et. s. conditio. et de dona. inter vnu et vno. cuz hic status. s. ait oratio. et ideo si perdiderit testator. potestatem testandi ex ea causa q; originem sumat a delicto vel a culpa vel dolo testantis institutio irritatur vt in. l. pe. s. irritu et in. s. non tamē. Sed si ea causa p: derit testamenti factionem que de dolo vel culpa testatoris nō sumat originem institutio non viciatur. vt. in. l. si is cui. et in. l. i. s. extinguitur. et. s. si quis autem. Facilius enim reuocantur ea que a principio non habent effectū irreuocabilem q; ea que a principio irreuocabiliter tenent et paret. q; donatio inter viuos que irreuocabiliter tenuit a principio non reuocatur propter delictum subsequens a donante commissuz. vt. C. de bonis dam. l. si quis post h. sed donatio causa mortis reuocatur ratione delicti et condemnationis que propter alias post delictum subsequitur. vt. ff. d. dona. causa mortis. l. si aliquis. C Sexto queritur quibus temporibus debet esse capax is qui in beneficio institutus. et videtur q; ea ratione quia heres institutus debet esse capax tribus temporibus. l. testamēti. mortis testatoris et aditionis hereditatis. ff. de heredibus insti. si aliena. s. in extraneis et insti. de heredum qualitate et differētia. s. in extraneis eadem ratione institutus debeat esse capax beneficium consequenti tribus temporibus. i. tempore institutōis. et tempore in uestiture. et tempore quo mittitur in corporale posse. Sed si mediū temporibus fuerit nō capax. i. institutio nem et in uestituras et missionem in possessionem institutio non viciatur. ex quo tribus temporibus capax inueniretur. vt. ff. d. here. insti. l. sed et si in conditio. s. solēnis cum. l. serum meuz. sed si capax fuit tribus temporibus et post illa tria tempora incipiat eē non capax siquidem ratione delicti sui. vt quia homicidiuz vel aliud enorme delictum commisit q; ipsum inhabilem ad beneficium reddit. priuatur beneficio et causa superuenienti. vt. s. de homi. vo. vel casu. Sed si propter alium delictum que ex delicto non sumit originem. et quia senio vel valitudine corporali impedit sic vel alia causa similis non priuabitur sed dabatur aliis coadiutori: si bi. vt. s. in ti. de cle. egr. lib. vi. C Septimo queritur quid si credebatur instituentem instituendi habere ius cu in veritate nō habet an comperto errore institutio vicietur et videtur viciari debe re q; factum illius qui credebatur esse tutor et non erat inutile est. vt. ff. de rebus eorum qui sub tu. l. q; neqz et de aucto. tu. l. ticum s. qui rem. et de eo qui pro tu. l. si is qui. C Ecōtra videtur viciari non deberi de iure cano. vel ci. q; tenuit ab initio propter errorem cōem qui pro veritate habet. ff. de suppel. leg. l. iii. i. si. et d. of si. pre. l. barbar. philippus. et. C. de test. l. i. et d. sen. et iterlocuto. om. iudi. l. si arbiter. et insti. de te. s. testes. Et ideo iz postea dete.

gatur veritas erroris contraria non viciabif institutio que ab initio tenuit. vt. j. eo. c. factum legitime. **C** Ad contraria dici potest. qd ibi fuit error singularis qui nibil operatur in preiudicium veritatis. ff. de aquirem. here. l. cū quidam. s. qd dicitur. z de suppe. le. l. labeo. s. verū si ea. Sed in consumptis fructibus singularis errore facti vel iuris excusari debet. vt. ff. de here. pete. l. sed z si lege. s. scire. C. de rei ven. l. certū sed sim theologos qui dicunt qd veritate qn qd comperta viciatur qd ab initio tenuit si appareat contrarium in vereitate debere forte in principali aliter iudicari. sed si de fructibus idem. **C** Octauo queris an si in forma institutionis vnū de substancialibus omittat z cetera obseruenf institutio viciat. Et dicendum est qd omissionis cuiusqz substancialis viciat. vt. ff. d. transac. l. cū hi. s. si pector. z ar. de re. corū. l. si pupillorū. s. si pector. z ad munici. l. constitutionib. Iz omission leuiū z non substantialius non viciat rem de qua agis. ff. de ven. inspi. l. i. in fi. **C** Nono queri pot si canonicus prebendam percepit de manu prioris qui non erat legitime institutus an postea possit petere priorem ab administratione remoueri tanq non legitimate institutuz. Et videtur qd non ga iure cauef qd si ego conseuar legatum ab instituto in testamento qd poteram infringere per qrelam vel contra tabulas. sciens me posse qd postea no possum rūpere testamentū quasi iurimeo renūciasse vider. ff. de inoffi. testa. l. figs. s. fi. z l. nibil. z de leg. pre. contra tabu. bo. pos. pe. l. fi. s. omnib. z de bo. lib. l. in scđ. s. figs. per qd videf qd si canonicus sciebat priorē no canonice institutum z prebendam de manu sua percepit: percipiendo videf renūciasse iuri suo dando institutionem ei minus canonicam. Econtra videf qd nibilominus possit priorem non canonice institutum petere remoueri: qd si consequor legatum ab herede qui erat indignus ex eo qd defuncti necem non vindicavit: nibilominus possu postea eū dicere indignū z auferendū sibi hereditatem. vt. ff. ad sil. l. pe. et arg. ff. de proba. qdam. Itē si consequor legatum ab herede instituto in testamento falso vel minus solēni nibilominus possu postea dicere testamentū falsū vel minus solēne z sequēter heredi hereditatem auferendā. vt. ff. de his qbus ut indignis post legatum. Sed ex premissis argu. solū questio. qd si consequor legatum ab herede instituto in testamento qd poteraz dicere in officio sum vel per contra tab. rūpere. ideo excludit qd pendebat ex officio meo rūpere vel non rūpere testamentuz. vt. in pāmis ar. sed ibi consequor ab herede indigno qui necem no vindicavit defuncti. vel quia filius subiectus erat. vel qd institutus erat in testamēto falso vel minus solēne. ideo no excludor: qd ex facto meo non procedebat quo heres esset indignus vel quod esset filius vel non filius. Itē qd testimoniū eē falsū vel no falsū solēne vel no solēne. z ideo no excludor. vt. in secundis arg. sic ergo z in proposito dicendum est qd si defectus institutionis facte de priorē non pendebat ex factō canonici percipientis p:ebendam de manu ei qd non impediāt canonicus institutionem minus canonicam dicere. vt. dicta. l. pe. et l. quidam. z l. post legatum. sed si defectus institutionis pendebat ex facto. vel ex voluntate canonici: tūc si quidem sciebat eū non canonice institutū. videtur renūciasse iuri suo. vt. d. l. si pars. z l. nibil. z l. filium. s. omnib. sed si ignorabat non videf renūciasse. z ideo no excludere. vt. ff. de inoffi. testa. l. mater. s. ceterū. z l. eū q. z ar. ff. de acqren. here. l. nec is. s. heres. z l. si is apud quez. s. pe tant z. **C** Decimo ante hec tempora dubitari cōsuevit si apostolice se. legatus tempore legationis sue reseruauerit in aliqua ecclesia beneficiū alicui conferendū z executores deputauerit postea si nito legationis officio. beneficiū vacauit. an executores possint beneficū taliter reseruatū canonice conferre. z cōsequenter possit p eū cui conferre liceat obtineri. Et videbatur qd no qd auctoritas reseruationis expirasset: hoc ipso z legationis officiū expirasset. ar. de te. mi. l. si certarū. s. fi. z de iure codicil. conficiens. s. si miles. ad. i. fal. l. si post missione sicut in. l. illis facta militia expirat. sic auctoritas confirmationis codicillorū in militia facta. Itē p. hoc erat efficaciar. de iur. om. iudi. l. eū qui. s. magistrat. Econtra vī collationem valere. qd reseruatio collata erat in tēpus quo vacare cōtigerit. z ideo quā docūqz postea vacare cōtingant trahi videf ad tēpus reseruationis facte: qd si cōtraho sub conditione vel obligatione rem meā vel disponendo de reb' meis instituendo here dem vel sub cōditione legando. z p. postea qd cōsuntq existat cōditio trahitur ad tēpus cōtractus z dispositionis retro facte. ut. ff. d. peticulo z co. rei ven. l. qd si pēdente. z qui po. in pi. ba. l. potior. z d

nan. fe. l. nibil. z de vid. z pu. substi. l. vi. s. ticius. z de tes. mi. l. qd dicif. sed per constitutionē nouaz positā. s. de offi. le. c. presenti. l. b. vi. hec dubitatio est remota qd reseruatiōis auctoritas exp̄ret officio legationis finito. z ideo beneficiū qd postea valeat non potest cōferrri canonice per executores. neclicit obtineri. ad ar. contraria pōt rūderi quod loquitur in eo qui contrabebat z disponebat de rebus suis. z ideo euentus conditionis trahitur ad temp' dispōnis. legat' at nibil iuris agebat in vacaturis: z tō nibil ad tē.

C Possessor malefidei villo tempore non prescribit.

Remittendum

est ad euidentiā isti' regule z ad intellectum quis dicat malefidei possessor. qui p̄scribere non pōt. z cōsequenter videbis qd sit bonefidei possessor. qd p̄scribere pōt. qd per intelligentiam vnius p̄trarioz percipit alteri' intellect'. vt. ff. dg acc. ser. l. qui accusare. z d. bis qd sunt sui vel ali. iur. l. i. circa p̄n. z de pector. stip. l. i. s. stipulationē. z insi. de tu. in p̄nci. Malefidei autē possessor. dicitur qui contra canonē vel sciens interdictū mercat. vt. j. eo. que contra ius. z. C. de agri. c. c. l. quādmodū. in fi. li. xi. **C** Item ille qui emit cōtradicente dño. vt. C. de rei ven. l. si fundū. nam qui sp̄eta p̄tradictione ad emptionē processit presumit fraudis particeps esse z p̄sequēter bona fide carere. vt. ff. que in frau. cre. l. ait pector. s. figs particeps. z d. le. pre. l. virile. s. si adierg. **C** Item ille qui ad vendendū venditorez induxit dolo dicif malefidei possessor. C. de rescin. ven. l. si dolo. z. l. dolus. Item ille qui emit ab eo quē sciebat vendere non posse: vt a pupillo sine tutorie auctoritate vel falso tutoriē quē sciebat tutorē no esse. vt. ff. de p̄trabē. emp. l. qd a qualibz z de pub. l. quicunqz. s. qui a pupillo. Bonefidei vero econtra dicitur qui fraude qualibet. z fraudis suspitione caret. vt qd emit vel alio titulo accepit ab eo quem credebat dominū esse vel putauit eū qui vendidit ius vendendi habere quia credebat eē tutorem vel procuratō domini. ff. de p̄. fig. l. bonefidei. Est ergo hui' regule intellect' duplex z vterqz cōtinet veritatē. **C** Primus dicit qd ille qui babuit malafidem tempore possessionis inchoate z cōtinuate nullo temporis tractu. seu temporis continuatione non prescribit. etiam si. c. annis vel ultra possessionez continuaret. **C** Secundus est intellectus qd si possessor tempore inchoate possessionis habuit bonafidem. z cōsequenter prescriptionez inchoauit. z postea tempore procedente superueniat malafides impeditur processus z effectus prescriptiōis inchoate. z ideo illa verba nullo tempore determinare possunt precedētia z subsequentia. Nam sc̄m p̄imum determinantur sequentia z subsequentia. l. verbū prescribit. Secundū vero fin de terminabit precedētia. Sed op. s̄m primuz iure cauetur qd malefidei possessor prescribit saltem spacio. xxx. vel. xl. anno. vt. C. de prescrip. xxx. anno. l. i. cū. l. omnes. Sed sciendū est qd hic legislator considerauit naturalem equitatem dispositioni diuine conuenientē. qua cauetur qd cū alterius iactura locupletari non decet. Ius vero ciuile considerauit rigorem ex contractibus hoīu sūadentibus aliquibus publicis utilitatibus procedentez. i. vt domnia rerū non essent omni tempore indistincta sive incerta. vt. ff. s. vsucapio. l. i. z ppterfi. facilius litibus imponendū. vt. ff. pro suo l. fi. nam ius ciuile super vsuca. triennij que procedit in reb' mobi libus. z in qua requiritur titulus z bonafides qritur dominium directum. vt. ff. de vsuca. l. iij. de aquirem. re. do. l. i. Item in p̄script. x. vel. xx. anno. que procedit in imobilibus z in iuribus incorporealibus vt. C. de lon. tēpo. prescrip. l. fi. z de vsufruc. l. corruptio. z de servi. z aqua. l. penul. in qua requiritur similiter titulus z bonafides. queritur dominum qui haber directū vt. C. prescrip. xxx. anno. l. si quis emptionis. in prin. z ibi no. Item prescrip. xxx. ann. z etiam. xl. si possidere bonafide inchoauerit quis queritur dominium vsile. si malafides inchoauerit querif sola exceptio cōtra dominiam. vt dicta. l. si quis emptionis. ii. m̄. Ideo qd malefidei possessor. prescriptionem inchoatam superuenientē nibil preiudicat in aliquo predictō. C. de vsuca. transfor. l. vna. s. hoc tñmodo. Ratio vero diversitatis predictorū est. qd vsuca. triennij est induta in fauorem possidentis tm̄. z ideo per eam queritur dominium directum adeo qd nibil iuris remanet penes dominium primū. qd ex eo patet. qd lex dicit qd vsuca. triennij queritur dominium. vt dicta. l. iij. de vsuca. z. C. de pac. l. traditionibus. Constat aut

¶ simplex dominij appellatio ad directas refertur. vt. ff. si ager ve
cti. vel emp. l. i. t ideo fauor iste appellatur. vt. j. eo. c. odia. p̄scri
ptio autem. xx. anno. inducta est in odium negligentium tm̄ nō
autem in fauorem malefi. possessorum. q̄ ipsiis non fauent iura. vt
bie. t. C. de agri. t cen. l. quemadmodum. t ideo odium illud re
stringitur. vt dicto. c. odia. t. l. cum quida. f. de lib. t postbu. In
prescrip. autem. x. vel. xx. anno. versatur fauor gratia possidētis q̄
bonam fidem habent. odium vero ex parte non potestis ser pete
re negligentis. t ideo in ea eligitur quedam media via. q̄ ex ea par
te qua dicitur inducta in fauorem possessoris queritur utile domi
nium possessoris ex ea vero qua dicitur inducta in odium negligē
tis facit directum dominū remanere penes ipsum negligentem
ratione cuius agere possit actione in rem directa contra aliuz pos
sessorum sed non contra eū qui prescribit. vt dicta. l. si quis empto
ris. t hec procedunt iuxta predictam regulam odia restringenda
t fauores conuenit ampliari. De iure vero canonico in vſuca
pione triennii t prescriptio. x. vel. xx. anno. idz per omnia si bo
nafides fuerit continuata vſq; ad finem extremi momenti cōple
te prescrip. sed si malafides superuenerit quandocunq; ante finē
prescrip. complete impeditur inchoare prescriptionis cōtinua
tio t hoc volū dicere verba regule p̄out illa verba vlo tempore
determinant precedentia. ¶ Item videtur casus q̄ nec dominū
nec exceptio queritur prescriptio. x. vel. xx. vel. xl. anno. vel etiam
centū vel et nullo tēpōis spacio cu; iteruenit malafides. t hoc in
tendit regula cum dicitur vlo tempore determinare sequentia. et
hec vera sunt in rebus layco;um. In rebus vero ecclesiasticis. licet
opiniones sint varie. videtur tamen q̄ res mobiles ecclesiastū pre
scribantur a priuato t ab alia ecclesia spacio quadraginta annos
tantum. vt. s. de prescrip. ca. i. t. ii. t in autē. de non alie. in em
phi. f. pro temporalibus. C. de sacro sanc. eccl. auten. quas actio
nes. ¶ Idem in bonis vacantibus que deferuntur ecclesiis vel q̄
fuerunt hereticorum vel alia causa de qua habetur exemplum. C.
de sacro sanc. eccl. l. f. s. de prescrip. c. ii. lib. vi. Et ratio est aper
ta. q̄ bona hereticorum ipso iure ex tempore delicti intelliguntur
commissa seu confiscata. licet occupari non debeant antequaz sen
tentia fuerit super crimen promulgata. vt. s. de hereti. c. cum fin
leges. lib. vi. ff. de iure fisci. l. pma. f. cui bona. t. l. imperator. t. ff.
de publicanis. t vectigal. l. i. t. l. commissa. t. C. ad. l. iulia. maie. l.
pe. in fine. t. C. vbi cause fiscā. l. i. Sed contra fiscum prescribitur
minor tpe. quia si possideret cu; titulo p̄scribis eo tēpōe quo pre
scriberetur contra priuatum. vt. ff. de vſucapiō. l. quāvis. Si si
ne titulo siquidē velit possessor inchoare prescriptionem ex eo tē
pōe quo ceperunt vacare prescribit. x. annis. Sed si ex eo tēpōe
quo fuerunt delata fisco prescribitur quatuor annis. ff. de iure
fisci. l. pma. f. diuus. t. f. p̄scrip. t. diuersis prescrip. l. inter quat
tuor. t. l. in omnibus. C. de quadrienn. prescrip. l. prima. t ibi no
ta. ¶ Res autem mobiles ecclesiastū vſucapiū triennio cu; hoc
reperiatur iure civili determinatum. vt dicto. f. pro temporalib.
t auten. quas actiones. nec huius contrarium reperiatur inter ca
nonicos determinatum. nisi aliquis disputando diceret q̄ cōtra
rium videretur caueri per constitutionem que statuit simpliciter
quadraginta annorum tempus in rebus ecclesiastū. Sed ad ill
lud respondeatur q̄ statutū generale non derogat speciali supra
de consti. c. i. libro. vi. Sed qui sustinet opinionem auc. contraria
dicunt q̄ illud q̄n spāle t generale statuerentur eodē iure. hic au
tem generale iure canonico speciale de iure civili. quo casu non
potest in aliquo derogare. sed nihil est q̄ in dicto. c. i. de consti. s.
per summum pontificem inducebatur consti. generalis t per ali
os consuetudo. vel constitutio specialis t tunc specialis generalis
derogat. Sed illud contingit per specialem permissionem summi
pontificis. als lex generalis superueniens tolleret speciales prece
dentem. vt. ff. de sepul. vii. l. iii. f. diuus. Sed adhuc videtur mihi
inherendum p̄me opinioni q̄ constitutio que loquitur indefi
nite non equipollet vniuersali. quando non est eadem ratio t cō
ditio omnium particularium in vniuerso comprehensorū ut ostē
sum est. s. in glo. rubrice. constat autem aliam esse rationem t con
ditionem non mobiliū t aliam mobiliū. Ergo constitutio pro
lata simpliciter reducatur ad distinctionem auc. Romana vero ec
clesia sola de iure communī gaudet prescrip. centū anno. vt. s. de
prescrip. c. ii. lib. vi. ut in auc. vt ecclēsia romana colla. iii. Secūdo
oppōnitur q̄ videtur q̄ licet malafides ab initio interueniens im

pediat prescriptionem inchoari: non tamen tollat effectū inchoa
te q̄ que ab initio aliquid fieri impedit ex post facto superueni
entia non tollunt iam factum. vt. j. eo. factum legitime. ff. eo. l. in
ambiguis. f. non est nouum. ¶ Sed solutio patet q̄ si factum est
perfectum casus superueniens qui ab initio impedit, non tollit
iam factum vt in predicta regula factum legitime t prealleg. f. nō
est nouum. sed vbi factum erat inchoatum. t non perfectū casus
superueniens qui ab initio impedit inchoari impedit etiā per
fici inchoatum ita loquitur hic. t predicta solutio probatur. ff. de
verbo. obli. l. si sub vna. f. si quis funduz t. l. pluribus. t. f. t si pla
ceat de ser. le. pro parte t de scriptu. rusti. predi. l. via. f. quecūq;
t plene dicitur. j. eo. factum per quod patet q̄ ius canonicum re
ctius p̄cedit circa tractatum prescriptionum quā ius ciuile s; ge
nerales t communes regulas. ¶ Tertio opponitur t videtur q̄
quandocūq; omnitempoze interueniat bonafides p̄scriptio nō
possit procedere. Constat enim q̄ equitas naturalis scripta ī qua
cauetur neminem cu; alterius iactura locupletari debere. vt. ff. e.
l. nature. t de cond. indebi. l. nam natura. t de insti. l. si quis man
cipium. f. proculus. cum ergo rigor iuris prescriptione z inducēs
simpliciter scriptus reperiatur preualere debet equitas naturalis
C. de iudi. l. placuit. ff. de po. l. bonafides. Sed dicēdū est q̄ vbi
reperitur equitas scripta ī genere t rigor: t ratiō ī genere preua
let equitas s; vbi reperitur equitas scripta ī genere rigor: ī specie.
sicut est in proposito q̄ equitas generalis naturaliter dicitat nemī
nem debere cum alterius detrimēto locupletari. rigor: vero dicitat
specialiter prescriptiones procedere in alterius damnū fauor bo
nafides possessoris in odium negligentium prefertur rigor. q̄ ī iu
re nostro generi graui per speciem derogatur vt. j. eo. generi. ff. e.
l. semper in iure. cum multis similibus. ¶ Querendū est autē vt
de iure canonico requiratur in prescrip. titulus t bonaf. vel an suffi
ciet bonafides tantum sine titulo. nam de iure ciuili constat q̄ ī
vſucap. trienniū. t in prescriptio. x. vel. xx. anno. requiritur titulus
t non sufficeret bonafides. C. de rei vendi. l. nullo. t de vſucapio.
l. celsus vel saltez error: facti probabilis qui titulo equipollet. vt. ff.
pro emptore quod vulgo. t de vſucapio. l. non solū. f. q̄ vulgo. t
de iure doti. l. proculus pro legato. l. pro legato. t pro suo. l. si an
ci. lam. f. fin. Et notari solet ad plenum in p̄allega. l. celsus in pre
scriptio. autem. xxx. vel. xl. anno. titu. nec bonafides requiriſ cum
etiam fures prescriberent. xxx. vel. xl. anno. vt. C. de prescrip. xxx.
vel. xl. anno. l. omnes. t hoc si agarur de prescribendis rebus pri
uatorum. Sed si de rebus ecclesiastū tunc etiam in prescriptio.
xl. anno. titu. t bonafides requiritur sicut in prescriptione pri
uatorum spacio. x. vel. xx. anno. vt. C. de sacro sanc. eccl. autē. quas
actiones. t in auc. de eccl. titulus. f. pro temporalibus. De iure no
canonico iure veteri videbas requiri bonafides t titu. licet in hoc
fuerint opiniones. vt. s. de prescrip. c. si diligēti. Iure vero nouis
mo distinguis rationabiliter. q̄ in rebus ecclesiasticis q̄ possint
possideri iure cōmuni. nec presumptio contra possessores habet
sufficit bonafides. Sed in his que iure cōinequeūt possideri vel
cōtra possessorē est presumptio. bonafides nō sufficiat s; est necel
sarius titu. q̄ possessor causam tribuat prescribēdi nisi tanti tem
poris alleget prescrip. tū. contrarij memoria nō existat. vt. s.
de prescrip. c. i. trans cursus enim tpis cu; memoria non exi
stat loco tituli babef. vt. ff. d aqua plu. ar. l. i. f. t. l. ii. f. d aq
eo. t esti. l. hoc iure. f. ductus aque. ¶ Itē nūqd in prescribēdis
rebus corporalib. sit necessaria bonafides t titulus. vel an suffi
ciat bonafides. Et dicendum est de iure ciuili q̄ sufficiat bonaf
ides. nec est opus pbareti. vt. ff. si serui. ven. l. si quis diuturno. q̄
re aut in prescrip. tū. corporalium titulus requiriſ t non in
prescrip. tū. corporalium. Ratio est quia vbi maius peric
lum iminet ibi cautius est agendū. vt. ff. de car. e. l. i. f. sed t sigs.
Sed in prescrip. tū. corporalium maius periculum t preind
cum paratur. q̄ rei dominū ei auferatur. Sed in prescriptioē ser
uitutis non auferit dominū rei. sed subiicitur res speciei alicuius
seruitutis debite prescribenti. ¶ Nunquid autem sit opus saltez
titulus allegare t longeum quasi possessionem probare videſ q̄
sic. vt. ff. de vſuca. l. cū de in re ver. Sed dicēdū est q̄ nō esset de
iure ciuili. ut. d. l. sigs. diuturno. t de aqua plu. ar. l. i. f. fin. t. ad
l. cū de in re verso. t dicendum erit q̄ ibi agebatur de persona astrin
genda seu obliganda ad aliquam prestationem. t ppterēa ē ne
cessaria saltem titu. allegatio cum ad legationem personalē indu

cendam necessaria sit causa vera vel presumpta. vt. ff. de voldi. exceptio. l. ii. §. circa. et de proba. cum de indebito. §. ratione predicta s. q; vbi maius periculum et ceterum. Item nunquid in prescribendo usufruc. requiritur titulus et videtur q; non. q; illud ius seruat in prescribendo usum fructum q; seruatur in aliis prescribendis fructibus. C. de prescrip. lon. tempo. l. fi. in fi. Econtra videtur et est verum de iure ciuili q; titulus nullo modo requiratur q; usufruc. et dominij pars. vt. ff. §. usufruc. l. iii. et d. fideicom. l. si a reo. unde qua ratione in prescriptione dominij queritur titulus. vt. dicta. l. nullos. et l. celsus. eadem ratione et in prescriptione usufruc. et ad l. fi. de lon. tempo. prescrip. dicentem idem seruandum esse in usufruc. q; in ceteris seruitutibus verum est quantum ad tempora laminationem. hoc est ut eodem tempore prescribat quo et cetera seruitutes. non quantum ad alia hic hoc de iure ciuili. Sed secus de iure canonico cu; usufruc. possideri possit de iure communi. vt. ff. de aquiren. posses. l. naturaliter. et l. possessor. de vi et vi ar. l. iii. §. iuncti. prescribi poterit etiam sine titulo. dum tamen bona fides accedit. ut in p; allega. c. i. de prescrip. vel transcursum temporis a quo memoria non extet. Item querendu; est utrum bona fides requiratur etiam tempore contractus et tempore traditionis et tempore continuata possessionis. Et dicendu; est de iure ciuili q; in titulo est emptionis. et vendi. requiratur bona fides vel probabilis error facit. q; bona fides presumptionem inducat tempore contractus et tempore traditionis in ceteris vero requiratur tempore tradictionis tantu;. vt. ff. de usucapi. l. is qui pro emptore. §. fin. et pro soluto. l. si existimans. et pro emptore. l. is. in princ. Sed iure canonico non requiratur tempore contractus in his que de iure communi possunt possideri cum sine ti. prescribuntur. ut dictu; est tempore traditionis et continuata possessionis usq; in fine complete prescriptionis. vt. patet per verba regule. In his vero que non possunt de iure communi possideri in quibus prescribendis requiruntur. dicendum foret q; bona fides non requiratur tempore contractus et tempore traditionis. et continuata possessionis in ti. emptionis. in ceteris vero requiratur tempore contractus et tempore tradictionis et continuata possessionis nisi post tempus contractus mala fide celebrati errore facti probabilis interueniat malefidei precedentiis suspicionem remoueat. Item querendu; est si possessor errauit in facto. utrum dicatur malefidei vel bonefidei possessor. et dicendu; est q; errore facti probabilis procedest. quia bona fides apertam presumptionem inducit. vt. ff. de usucaptionibus. l. iusto errore. §. filius. et l. non solum. §. quod vulgo. et pro emptore. l. quod vulgo. Item queri potest si errat in iure an dicatur bonefidei vel malefidei possessor. Et dicendum est q; l. quantum ad fructus perceptos dicatur bonefidei. in hoc. s. vt ad restitutionem eorum non tenetur. vt. ff. de here. peten. l. sed et si lege. §. scire. tamen quantum ad prescriptionem malefidei possessor. habetur. vt. ff. de usucapi. l. si fur. §. i. Juris enim ignorantia in usuca. non tolleratur. vt. ff. de usucapi. l. nūquam in princ. et de iuriis et facti ignorantia. l. iuris ignorantia. Item querendu; est si errauit in iure et in facto simul. utrum dicatur bonefidei vel malefidei possessor. quasi magis attendi debeat q; proficiat q; noceat. arg. ff. ex quibus causis in posses. ea. l. fulcitus. §. quid ergo si duas. et ad simile. l. si quis in graui. §. vlti. et l. q; postburnus. Sed dici potest q; bonefidei reputentur et q; prescribere possit. vt. probatur. ff. de dona. l. si vir uxori. et ibi plene notat ratio autem q; errore facti cum errore iuris concurrentis inducit bonefidei presumptionem et ius oppositum removet. Sed in. §. quid ergo si duas. et si quis in graui. §. vlti. et l. qui postbum. co stabat de malefidei. et ideo per aliam causam concurrentem que est de bonefidei. als idem si de mala fide non constaret presumptionem induceret et non amouerit veritas malefidei de q; constat cu; in incertis idem in certis locis sit coniecturis. ff. de verbo. obli. l. continuit. l. cu; ita. Item queri potest si defunctus habuit mala fide et heres bonam. utrum bona fides heredis procedere debeat. Et econtra si defunctus bonam fide et heres mala. an mala. he redi nocere debeat. et cu; mala fide defuncti noceat heredi. q; propter fictionem idem fidei persone extinxta successor vicerum et culpe defuncti. vt. ff. de diuer. et tempo. prescrip. l. cu; heres. et de pub. l. si ego. §. partus. videlicet q; bona. precedere debet accedens male. cu;

contrario; eadem sit disciplina. et respondet probari. ff. de pub. l. cu; qui. §. in hac actione. et pro empto. l. i. §. si defunct. Sed verba regule huius quoniam soluit. q; quocunq; tempore mala fides interueniat ante prescriptionem impedit prescriptionem completri et propterea siue defunctus siue heres habeat mala fide sequitur q; impediat prescrip. Possit tam aliquis dicere de eq; tate canonica q; si defunct habuit mala fide et heres bonam. et velle heres a se prescriptionem inchoare q; possunt prescribere in prescriptionib; reru; que possideri possunt iure communis titulus non requiri. vt. dicto. c. i. §. de prescrip. lib. vi. sicut dicitur de successione singulari volentem a se prescriptionem inchoare. vt. ff. de acqren. poss. l. pap. §. cu; quis. Sed rigor iuris ciuilis qui p; mala fide defuncti malefidei prescriptionem in heredem transfundit. vt. dicto. l. cu; heres. et in p; alleg. §. partus. hoc non patitur. En decimo et vlti. q; potest an in prescribenda libertate contra seruitutem sit necessarius. et dicendu; est q; non q; favorabilius est ius prescribende libertatis contra seruitutem q; libertatis prescribendi seruitutem. vt. ff. de usuca. l. sequi. §. vlti. cu; igitur in p; escribenda seruitute non sit necessarius. vt. in. l. si quis diuturno. §. de prescrip. c. i. multominus necessarius erit in prescribenda libertate contra seruituti. Item hic est quasi exemplum expressum ff. de seruit. verba. predio. l. si edes in pain. et ibi nota. Idem.

Cum the possessione prescrip. non procedit.

Exemplum istius regule p3. Non q; emi aliqua in res mobilem vel immobilem a quadam non domino bona fide. tamen possessionem adeptus non suummodo dubitatur an usucapiam vel prescribas. Respondet q; non q; sine possessione prescrip. non procedit. possessione ciuili vel naturali simul. vel saltem ciuili non autem naturali tantu; si aliis ciuili posseidet. vt. j. ostendit et large ponitur. ut tam usucaptionem trienni q; prescrip. x. vel. xx. anno. xxx. vel. xl. et etiam magis longe contineat. licet enim in vera propria significacione prescrip. ad immobilia usucatio vero ad mobilia referatur tamen legislatores promiscue utuntur istis vocabulis referendo communiter ad mobilia et immobilia. vt. ff. de usucapio. quasi pertotum et maxime in. l. iii. et ibi plene nota. Non procedit id est non inchoatur licet aliquando inchoata mediante possessione continetur et sine possessione vt infra dicetur. Sed opponitur et videtur q; prescrip. sine possessione procedat certum est enim q; incorporalia non possidentur. vt. ff. de aquiren. posses. l. iii. in princ. et de aquiren. reru do. l. seruus. §. in corporales. et de usucapio. l. sequitur. §. si viam. et tamen prescribuntur aliquando spacio. xx. vel. xxx. anno. aliquando spacio temporis cuius non extat memoria. vt. C. de serui. et aqua. l. i. et i. et de prescrip. longe temporis. l. vlti. et l. ff. si serui. vedi. l. si quis diuturno. et de aqua plu. ar. l. i. §. deniq; et l. i. in pain. cu; similibus. Sed dic q; in incorporalibus est quedam q; possessio que illud operat q; operatur vera possessio circa corporalia q; patet. certu; est q; interdum vti pos. non datur alii q; possidenti. vt. ff. vti pos. l. i. §. interdictum. et tamen sicut datur interdictum protuenda possidit rei corporalis immobilis ita datur protuenda quasi possessione rerum incorporalium que de numero immobilia reputantur. vt. ff. de ser. l. penul. et ff. si ser. vendi. l. sicut. §. arist. et vti pos. l. i. sicut ergo in incorporalibus non procedit sine vera possessione. ita in corporalibus non procedit sine quasi possessione per quod ostenditur hanc regulam omni genere vera esse. Itet oponitur et videtur prescriptione sine possessione procedere. constat enim hereditate iacente non possideri. vt. ff. si quis ex testamento li. esse ins. fue. l. i. §. sciuola. et tamen usucapit. vt. ff. de usuca. l. cepta. et l. nūq; §. vacui. et l. inslo. §. nōdū adite. Itet constat tignu; coiunctu; domini non possideri. vt. ff. de usuca. l. eius q; et de acqui. pos. l. qui vniuer. in prin. et tamen usucapit si tempore invenientis pauci dies supererant ad usucap. coplendā. vt. ff. de usuca. l. rerum mixtura. §. labeo. Sed dicendu; est q; sine possessione non potest inchoari. et ita loquitur regula aliquando tamen inchoatur mediante possessione. et ita loquitur contraria. Sed contra hanc solutionem est valde. ff. de usuca. l. naturaliter vbi dicitur q; perdita possessione interrupitur usucapio et eius effect. ergo

non continuatur sine possessione sed dici potest q̄ illud habet lo-
cum quando interuenit interruptio naturalis qua mediante pos-
sessor possessione priuatur. q̄ nihil videtur q̄ in casibus supra-
dictis possessor possessione priuatur. S̄z quādoq̄ iniungit tignū
domui. vt. l. q̄ vniuersas t. l. eum qui. Itē quandoq̄ moritur q̄a
mōia omnia soluit vt in auē. de nup. & deinceps. col. iiii. t̄ ppter ea
supradicta nō videtur procedere. sed dici potest q̄ hic priuatur
naturaliter possessor possessione actu t̄ habitu. t̄ ideo interrum-
pitur usucapio. in predictis autem casibus id est quando iniungit
t̄ quando moritur priuatur actu tantum t̄ non habitu. Sed
certe immo si moritur priuabitur actu t̄ habitu. quia mōia om-
nia soluit. Sed dicas q̄ heredem qui est eadem persona fictione
iuris. vt. ff. de usuca. l. heres. t̄ in au. diureiur an. a mori. p̄st. apta
immediate cōtinuari si non fuerit apprehensa p̄ alium nam si p̄
alium apprehēderetur impediretur continuatio possessionis de-
functi in persona hereditatis. vt. ff. de acqui. pos. l. pom. l. questum de
usuca. l. possessio testatoris. t̄ ideo si non fuerit apprehensa per
alium t̄ in apta sit immediate continuari p̄o continuata debet
haberi ar. ff. de testa. l. si filius. t̄ in auten. vt ex actione instāte do-
cis prime vel secunde. circa p̄cipiū. Et est ratio quare usuca. cō-
tinuatur possessor defuncto. vt. l. p̄real. t̄ patet. ff. qui ex. cau. ma.
l. cum miles circa prin. t̄ pro herede. l. ii. & filium. C Item oppo-
nitur q̄ constat captum ab hostibus nihil possidere cum ab alio
possideatur. ff. de acqui. pos. l. cum heredes. &. in his t̄ tamē usu-
capit. vt. ff. de usuca. l. iusto. & vltimo. Sed dicendum est q̄ non
usuapiat perse. q̄ non possidet per se tamen usuca. p̄ alium q̄ē
habeat in potestate tēpō quo captus fuit. unde si redeat post
luminio videretur omni tempore potestatē cōtinuasse iuris fictio-
ne postluminij t̄ eiusdem fictionis virtute usucapi. continuasse t̄
dominium per usucacionem que huius. sed ubi possideret per se
t̄ capit ab hostibus perditur possesso. t̄ licet postea postlumi-
nio redeat fictio postluminij nō extenditur ad possessionem que
in facto cōsistit. t̄ consequentur ad usucapio. que solet ex posses-
sione procedere. vt supra predicta probantur aperte. ff. de cap.
t̄ post. reuer. l. in libello. & facie. t̄ de usuca. l. si is qui. p̄ emptor
t̄ ibi plene no. t̄ ar. qui. ex ca. ma. l. scendit. t̄ l. denique. t̄ l. nec
utile. C Item opponitur constat ignorantem possessionem que-
rere cum anūnus de substantialibus que requiruntur in posses-
sione querenda. vt. ff. de acqui. pos. l. licet t̄ tamē p̄scribit. vt. ff. p̄
soluto. l. ii. & celus. Respondeo t̄ dico q̄ ignorans nunquam q̄
rit possessionē per se. t̄ hoc simpliciter verum est. tamen bene po-
test ignorans querere ministerio filii vel servi quos habet in po-
testate t̄ ignorans usucapere. vt in. l. p̄real. Item per p̄ocurato-
rem querere potest possessionē ignorans. sed non usucapere nisi
postq̄ vēit i notitiā dñi. vt. C. d. acq. pos. l. i. t̄ ff. d. acq. pos. l. i. & p̄
p̄curatorē. per negotiorum vero gesto. qui caret mandato q̄re-
ret possessionem et usucapere demum post ratiabilitē. vt. ff.
acqui. pos. l. cōmunis. & p̄curator. t̄ de neg. ge. l. si ego. C Ado-
do querendum est que possesso sit necessaria ad p̄scriptiōez. vt
cūlis tantum vel naturalis tantum. vel vtraq̄ simul. Ad cuius
declarationem primo est querendum utrum sint due possessoē
differentes specie vel una tantum que diversificetur per precedē-
tia. Jo. dixit q̄ due sunt possessoē specie differentes. una cūli-
s altera naturalis. Azo una tātum. s. naturalis que diversificat
per accidentia. Et glosatores iuris cūlis in. C. tenent opinionē
Azonis. in. ff. maritū in titulo de acqui. pos. tenent opinionem
Jo. p̄o Jo. argui t̄ ostendit potest q̄ sit duplex possesso. dicitur.
n. in. l. q̄ si possidens fundum naturaliter t̄ cūlītē egreditur d-
fudo. t̄ pegre vadat q̄ si ego existēs ex fudū ali⁹ i gredias fudū i
gredies haber possessionē. vt. ff. de acquiren. pos. l. clā possidere
&. qui ad nundinas cum igitur impossibile sit duos eandem rem
eandem speciem possessionis insolidum possidere. vt in eo. n. l.
iiii. & ecōtrario. t̄ predicta. l. duo. manifestum ē q̄ due sunt pos-
sessoē species. Item argui potest ex eo. &. qui dicit q̄ igrēsus
fundum post reuersum non admissum possidet vi t̄ clā. sed vio-
lentia t̄ clandestinitas due sunt qualitates contrarie ergo co-
bere non possunt e. dem subiecto. vt. ff. pro suo. l. ancillam. t̄ pro
empt. l. ii. & vlti. si coherent diversis sequitur q̄ diversē sint sub-
stantiae sive species possessoēs. C Preterea dicit. ff. de vi. t̄ vi. ar.
l. &. deiſciunt q̄ datur interdictum ei qui possidet naturaliter tā

tum. Item qui possidet cūlītē tantum. quelibet enim illarū pos-
sessoē ut ibi dicitur. sufficit ad interdictum vnde vi. cum igi-
tur interdictum vnde vi. non detur nisi i ratiōe possessionis. vi. i.
l. i. &. iterdictum hoc. ff. vnde ui manifestum est q̄ quelibet illaz
est uera una species possessionis per se. Itē ibidem dicitur q̄ na-
turalis possesso. t̄ pro suo ad interdictum petinet cum igitur co-
pula cadat inter diuersa manifestum est q̄ specie differant natu-
ralis possesso t̄ pro suo. quare cum idem sit pro suo possidere
t̄ cūlītē possidere sūm omnes opinione. apparer ulterius q̄ ci-
ullis t̄ naturalis possesso sunt due possessoē specie differentes.
Item interdictum unde ui datur proprietario t̄ usufructua-
rio. ut. ff. d. ui t̄ ui ar. l. ii. & unde ui. Alterq̄ ergo possidet. q̄ ali-
ter interdicuz nō haberer. ut in eo. t̄. l. i. & interdictū b. t̄. &. deſ-
citur in si. cum igitur non possint insolidum codem genere pos-
sessment possidere t̄ usufructuaris possidat naturaliter. ut. l.
naturaliter. t̄. l. possessio. ff. de acqui. pos. certū est q̄ proprietari
us eodē genere possessionis non possidet quo usufructuaris.
ut eodē. &. econtrario. quare cū possidet cū liter appaz q̄ cūlīs
t̄ naturalis possesso sunt due possessoē specie differentes
Itē si ponaz proprietariū t̄ usufructuarū esse extra funduz t̄ ex-
tra fundi conspectū haberent ambo eadē naturaliter t̄ cūlītē
Item si i fundo ambo haberent eadē naturaliter t̄ sic eadē qua-
litas possessiones esset apud duos insolidū q̄ etiā Azo. negat
posse cōtingere necesse ergo hēs ponere possessoē plures spe-
cie differentes quib⁹ eadē species uel diuersē habēt qualitates
preterea due possidendi qualitates cōtrarie in eadem substātia
possessionis cōcurrere nō possunt ut ostensū ē. &. S̄z cūlītē pos-
sidere t̄ naturalite. sunt qualitates cōtrarie possidendi. sūm ea q̄
communiter dici solent. ut. ff. de p̄eca. l. ii. t̄ uti pos. l. si duo i p̄n.
non ergo concurrunt in eadē substātia possessionis. si ergo
nō est eadē substātia naturalis t̄ cūlīs manifestum est q̄ non
sunt eiusdem speciei q̄ esse idem in specie. est eē idēz in substātia
t̄ natura. C Preterea quecūq̄ sunt eiusdem speciei. p̄ducunt eū-
dem effectū. ergo ad destructionē cōsequentis que non produ-
cunt eundez effectū nō sunt eiusdem speciei quasi cū cūlīs t̄
naturalis possesso eundem effectum p̄ducant. q̄ ex cūlī p̄ce-
dit usucapio ex naturali nō ut. ff. de acqui. re. do. l. acquiritur. &
ulti. manifestum est q̄ cūlīs t̄ naturalis possesso sunt possessoē
specie differentes. C Preterea dicitur. in. l. sicut nulla pos-
sesso acquiritur sine animo t̄ corpore ita nulla admittit nūi in q̄
utrunq̄ i cōtrarium actum est. ut. ff. de acquiren. pos. l. quemad
modū. cum igitur hoc signum nulla p̄ diversis i natura uideat
negare. Sequitur q̄ omnes possessiones nō sunt eiusdem natura-
re. quare nec eiusdem speciei. Preterea dicitur in. l. pupillus. ff.
de acqui. re. do. q̄ pupillus sine tu. aucto. nō potest alienare ēt il-
lam possessiones que est naturalis. Inuit ergo i hoc q̄ dicit etiā
q̄ nō est eiusdem nature naturalis t̄ cūlīs. ergo nec eiusdem spe-
ciei. C Preterea cōtra Azo. est q̄ cūlīs t̄ naturalis nō inētetur
poneā differentias accidentales sicut etiam iusta t̄ iniusta. t̄ hoc
p̄. ff. de acqui. pos. l. ii. & ecōtrario. nā ibi in secundo responso
ponit unum posse possidere cūlītē t̄ alium naturaliter. t̄ ter-
tio respōlo dicitur non posse unum possidere iusta t̄ alium ini-
usta. per quod appetit q̄ cūlīs t̄ iniusta. Itē naturalis t̄ iniusta
nō soluz nō sunt idē imo nec eōpollēt. ergo nec ponit differentias
accidentales sicut iusta t̄ iniusta. Si nō accidentales. ergo substātia-
les. ex quo sequit q̄ si diversificant i substātia diversificant i spe-
cie cū esse idē in specie sit esse idēz in substātia t̄ natura ut d̄ crine
s. e. C Preterea p̄tra azo. est. ff. de acq. pos. l. ii. & nerua filius.
ubi d̄ me possidere rem mobilē hactenus q̄tenus posset nanci-
sci naturalē possessionē si possideo t̄ nihilomin⁹ postea nāciscor
naturalē. ergo p̄z p̄mo me habuisse aliā distinctam a naturali.
et quo sequit manifeste q̄ due sunt quarū nulla ē altera. p̄ op̄i.
autem Azo. s. una sit tm̄ que diversificat p̄ accidentia arguit sic.
Paimo q̄ rub. dicit d̄ acquir. t̄ amittēda pos. in. ff. Itē i. C. dicit
d̄ acq. t̄ reti. inuit ergo q̄ una ē uera possesso. t̄ p̄nis una sp̄s si
cū Azo. dicebat aliter enī non singulariter s̄z pluraliter loquere
tur t̄ cōfirmat. ur ista rō p̄ tex. in p̄n. l. i. ff. de acquiren. pos. ubi dicit
q̄ possesso appellata ē q̄si pedū positio t̄ singularis locutō vno
solo supposito cōtentā est. ergo t̄c. C Preterea p̄ Azo. dicit
in. l. q̄ si aliquis exeat de fūdo aio desinendi possidere p̄dit oēz

possessionem. videtur q̄ vna sit subā possēsiōis cui diverse inhe
 reāt q̄litates sicut Azo dicebat. vt de acq. pos. l. iiii. §. i amittēda.
 t. l. si quis. §. dīta. C. Preterea aut in vna ē spēs possēsiōis tātū
 aut plures si vna. azo b3. ppositum. si plures tūc unus pōt habet
 vnā. aliis alia. t. sic q̄tiḡ q̄ eadē res sit a diuersis simul t semel
 insolidū possēsa q̄ ē cōtra. l. iiii. §. ex cōtrario. de acq. pos. Item
 sequeret q̄ ex qualibet specie pcederet usucatio. t. sic sequeret
 duos insolidū dīmūz q̄rere q̄ est cōtra. l. si ut certo. §. si duob^{ff.} cōmo. C. Preterea p̄ azo. est. §. qui ad nūdinas. i. h. si bñ in-
 spiciat. nā sīm uerba ter. p̄ uolētiā supuētē remouet clādestitas
 s. precedes q̄re cōtrarie q̄litates t illud cōtingit ideo q̄ due h̄rie
 q̄litates nō 2ptum̄. sed circa eandē possēsiōne ut dicrum est. si
 enī eāt possēsiōnes diuerse. p̄ma qualitas. i. clādestitas p̄tra
 unaz. i. naturalē. secūda uolētiā p̄tra alia. i. cīlē deprehēderef
 t per hoc patiun̄ se simul. nec una per alia tolleref. Sed itelligē
 do tex. sicut in p̄ncipio. gl. intelligif nō p̄cedit. t. ppterēa p̄ azo. ē
 iusta uel iniusta sunt differētē accidētāles possēsiōnes sīm oēs nō
 substātiales. sed iusta dī cīlīs. iniusta dī naturalē. ff. uti pos. l.
 si duo. in p̄n. ergo t ultimo segtur q̄ cīlīs t naturalē nō ponit
 differentias substātiales. sed accidētāles solūmodo. sic non sunt
 spēs differētēs. C. Preterea p̄ azo. est q̄ nullā possēsiō sine aio
 perditur. nt. ff. de acqui. pos. l. quēadmodum. de reg. iur. l. fere q̄
 buscūqz. §. cōstar unā solam possēsiōem absentē retinere sīm
 oēs. una sola possēsiō t nulla p̄ditur. q̄ in nullā ē aius p̄dēdi ne
 cessario segtur unam solam eē. C. Preterea p̄ azo. est q̄: q̄cunqz
 h̄nt eadē dissītōne ergo sunt eadē in substātia. Sed naturalē t cīlīs eandē habent dissītōnē secundum Jo. ut not. ff.
 de acqui. pos. l. i. in prin. ergo cīlīs t naturalē sunt eadē in sub-
 stātia. ergo in specie. Sed ad istud dici pōt q̄ describuntur si-
 mul respectu cuiusdam tertij in quo conueniunt. t ideo nō sequi-
 tur q̄ sint idem in substātia. sicut nec sequitur homo t asinus ē
 animal ergo homo est asinus. sunt idem in substātia. Solutio-
 tutius t probabilius est tenere op̄i. Jo. q̄: tex. ponit cīlē t na-
 turalem possēsiōem t duas species coequeras. ff. pro herede.
 l. iiii. §. q̄ vulgo. t confirmatur in. d. l. iiii. §. nerua filius. ff. de acq.
 pos. Et ad argumēta contraria facile ē respondere si quis diligē-
 ter inspicret. Dico igitur reassumendo questionem premissam:
 q̄ ad prescriptionem est necessaria cīlīs t naturalē possēsiō.
 uel saltem cīlīs sola sive naturalē. Nam q̄ sufficiat cīlīs so-
 la probatur quā. l. cauetur q̄ absens quem constat solam cīlēs
 possēsiōem animo retinere possidet quantum ad hoc ut usuca-
 pio continetur. ut. ff. de fur. l. serui t filii. §. ult. t de diver. t tem.
 prescrip. l. in accessione. de acqui. pos. l. i. §. per seruum qui in fu-
 ga. Item q̄ naturalē sola non sufficiat ad prescriptionem p̄ba-
 tur primo per textum. ff. de acquirendo re. do. l. acquiritur. §. ul-
 timo t ad exhibendum. l. celsus. §. iu. de acqui. pos. l. i. §. per eu3.
 Item probatur per arg. necessarium cui non potest commode
 responderi si non is qui cīlītē tantum possidet t usucapit q̄d
 est uerum. ut. d. §. per seruum qui in fuga. t. d. l. serui t filii. §. ul-
 ti. abesset uel presens esset. t perscriptiōem continuaret: sequere-
 tur q̄ si ex naturalē possēsiōe sola procederet prescrip̄tio q̄ si eo
 dē tēpore naturaliter possideret t bona fide q̄ duo quererēt in-
 solidū dominium eiusdē rei eodē tempore q̄ non ē de iuf pos-
 sibile. ut. ff. commo. l. sint certo. §. si duobus uehiculum t de ca-
 strē. pecu. hereditate. §. pater. t de reg. iur. l. quod contra. §. uni-
 duo. C. Sed potest instari q̄ sīm hoc nunquam prescrip̄tio con-
 tra absentem procederet q̄: p̄tra possidentem prescrip̄tio nō cur-
 rit. C. de prescrip. xxx. an. l. iiii. Item tēpus non est modus perdē-
 de possēsiōnis. tam en iure cauetur q̄ tempore est modus inducē-
 di obliuionē. t obliuio ē modus iducēdi dīspōem animi. t dispo-
 sitione animi ē modus p̄dēdi possēsiōez. ut legif. t no. ff. de usu-
 ca. l. furtū. §. fūdi. Et p̄terea dico q̄ si cīlītē possidens neglex-
 erit naturalē possēsiōē p. x. an. uel ultra q̄ illa negligētia circa
 possēsiōnē naturalē priuat eundem possēsiōnē cīlī. sicut
 alias cauef in iuf q̄ negligētia commissa in adipiscēda uel recu-
 peranda possēsiōnē naturalē inducit amissionem cīlī. ut. ff.
 dīacq. pos. l. i. §. si forte. dico ergo q̄ diu abīs retinet cīlī pos-

sessionē nō ichoaf prescrip̄tio dupli rōne. C. Prīma q̄: cōtra
 possidentē cīlītē nō p̄scribitur. vt. d. l. ii. C. dī p̄scri. xxx. an. C. Se
 cūda rō q̄: qui cīlītē possidet p̄scribit. ergo aliis nō p̄scribit
 eodē tēpē ne plures simul insolidū querēt ut dictū est. §. et quo iu-
 ris presumptōe possēsiōē cīlītē p̄dēderit p̄ obliuionez super aī
 dispositōez que ex obliuione p̄cedit p̄ absentia lōgi t p̄is ex nūc
 ichoaf prescrip̄tio cōtra cīlē t hoc voluerūt glo. iuris cīlītē aliq
 liter dicere. l. z. nō plene. C. de ser. fug. l. i. p̄ quod p̄z q̄ ad prescri-
 ptionē est necessaria cīlītē t naturalē possēsiō sil. vel cīlītē so-
 la. naturalē aut̄ sola nō sufficeret eo cāu quo ponerem̄ aliū cīlītē
 possidere. vt. §. ostensum est.

C. Idem Bonifacius.

C. Peccatū non remittitur nisi restituatur ablatum.

Trem meam surripuisti. vel violen-
 ter abstulisti vel aliud
 a me extorsisti per usurariā prauitatem non remit-
 titur tibi peccatum. t. p̄tter nec pena peccati nisi re-
 stituas rem ablatam. t. hoc intendit hec regula t
 probatur. §. de usur. c. cum tu. t de censi. c. secūdo
 Nisi ponitur sicut in. c. prox. ff. de ven. in pos. l. extraneo. t de fe-
 tis si feriatis. t de custo. re. l. i. §. fi. Aliquā autem reperitur quod
 negat seu priuat. Et. C. de transac. l. iiii. t. ff. de reg. iur. l. quo tu-
 tela. in. §. Et ideo dicendum videtur q̄ vbi p̄cedit oratio nega-
 tiva dictio nisi ponit. vt. d. l. extraneo. t. l. si feriatis. t. l. i. §. vlti. t
 de aur. t ar. le. l. titia. t in hoc. c. t seq. sed vbi p̄cedit affirmativa
 tunc negat seu priuat. vt. d. l. quo tutela in p̄an. ff. de dinē. pre-
 scrip. l. accessione. §. vlti. t ad tur. l. i. §. pe. t de iure. ff. l. i. §. miltorū.
 t. §. vlti. in. l. non possunt. C. Sed cōtra hoc videtur. ff. de
 re. iur. l. nemo ex his. in. princ. t nō ponit. tamen negatiua p̄cedit
 §. illa negatiua equipollet affirmativa. t ideo dictio nisi priuat
 sicut vbi vera affirmativa p̄cedit. C. Item cōtra predictam solu-
 tionem videtur. ff. de manu. testa. l. ticio. §. vlti. vbi videf p̄cede-
 re negatiua. t tū dictio nisi nō pōt sed ibi negatiua nō p̄cessit §.
 secura fuit. t ideo nō videtur habuisse aīum cōcedi libertatē. sed
 potiū impidiēdi. t. ppter illam p̄suptōnē animi impidiētis im-
 pedit datio libertatis. ar. ff. d. adimē. le. l. legata iutiliter. t d. 2di.
 t demō. l. cū tale. §. vltimo. C. Restituatur. ergo a cōtrario si resti-
 tuatur ablatū remittitur peccatū. cū ar. a cōtrario sensu sumptu-
 sit lex. vt. ff. de testi. l. ex eo. t de testa. l. qui testō. §. mulier. Et cu3
 sublara causa finali alicuius rei. tollat effect. vt. ff. de dolo. l. i. §.
 vi. t. l. eleganter. in. p̄nci. t de excep. rei iudi. l. i. t de adimen. le. l.
 alūne. §. ab heredib. t. §. de p̄ben. t digni. c. si pauper clericus
 li. vi. cū ergo delictū sit cāfinalis pene ip̄onēde q̄ p̄z. q̄: vbi nō est
 delictū nō d̄ esse pena. ff. de ver. fi. l. aliud. §. multā. C. de pe. l.
 sancim. bene sequit q̄ restituto ablato. t sic reducta cā ad non
 cām remittit peccatū. §. cōtra hoc apte. ff. de furtis. l. q̄ ea mēte
 t vī bono. rap. l. penul. vbi restituta sublara t violēter ablata nō
 remittit peccati pena. §. illud sīm originem iuris cīlīs. secūdū au-
 tem de equitate iuris canonici q̄ dīmūz imitatur. Queri aut̄ so-
 let si fur vel raptor. vel usurarius h̄z facultatē rei restituēde etiā
 si fiat eius remissio absqz eo q̄ restitutā rem. an itelligatur a pec-
 cato solutus. t qdaz dicunt q̄ sit absolutus quia soluere t cōseq
 remissionē eius q̄ erat soluendum paria sunt. ff. de re iudi. l. iiii. §.
 soluisse. t. l. intra dies. t quia satisfactū accipimus per eu3 modū
 quē creditor acceptauerit vt. ff. de actionib. si rem. §. satisfactuz
 autem. quibus modis p̄gn. vel hypo. fol. l. item liberaf. in prin:
 C. Alij dicunt q̄ nō liberaf quibus verbis regule inberendū est
 in dubio cū de peccato agatur. Restituere autem est rem in pri-
 mo statu reponere. vt. ff. de usur. l. videamus. §. i. fauiana. t ne
 quid in loco publico. l. i. §. vt restitutas inquit. t de verbo. signi-
 fica. l. cum pretor. t. l. plus est in restitutione. t. l. restitutē. C. Nō
 absurdum tamen dici potest q̄ si res erat restitutiōi parata per
 inde acsi res esset restituta t postea per eum cui restitutio facta
 fuit donatio sit restituenti. argu. ff. de dona inter vir. t vpo. l. iiii.
 §. sed si debito: ē t. §. vlti. t de iure do. l. vir ab eo t. ff. si cer. pe. l.
 singularia. circa fi. t de solu. l. pecunia. de rei vendi. l. hoc si res
 alias non potest intelligi propri facta restitutio cum quantū ad
 propriam significationem verborum aliud sit remittere aliud re

stituere ut dictū est. sed si nō habet facultatē rei restituēde. tūc es-
set sibi impossibilis restitutio: et tūc sine restōne absoluēt: q: nemo
pōt ad impossibile obligari. vt infra eo. c. nemo pōt. et ff. de regul.
iuris. l. impossibiliū. et q: ipsa nō habēdi necessitatē videſ excusa-
ri. vt ff. de mu. et bo. l. circa. §. inopes. ¶ L3 forte ſim rigorē iuris
civilis nō eēt excusat". q: naturalis impossibilitas nō pſone difficultas
debitorē excusat. vt ff. de v. obligatiōe. l. cōtinu". §. illud. Sed
mibi videſ q: etiā sine rigore iuris civilis posset excusari. multum
enī refret verū sit in obligatione datio vel factū. nā ſicut i obliga-
tione datio difficultas pſone excusat debitorē. vt in. §. illud.
Sed vbi eſt in obligatione factū pſone caſus contingēti pſona
debitorē excusat ſive factū debeat ex ſactu ſive ex pmiſiōe i iudi-
cio facta. ¶ De ſactu patet. ff. ad. l. ro. de iac. l. vi. §. pe. ¶ De iu-
dicio. ſi qſ cauti. l. ſi is. ¶ Ulex eſt q: glosatores iuris ciuilis diſti-
gunt inter iudicia et ſactus. et nihil eſt. q: idē et inter utroq; quan-
tuſ ad hoc. vt in. l. pāl. cū ergo rem restituere ſit factū ſicut rē tra-
dere. vt ff. de v. ob. l. vbi aut nō apparet. §. q. id. et l. stipulatiōes
§. idē puto ſequitur impedimentū ſupueniēs in personā debitori
q: restitutioē impossibile ſacit debitorē excusat. niſi culpa p̄ces-
ſerit caſuſ. q: tūc nō excusat. ppter caſuſ. vt ff. fo. ma. l. etiā. §. l3.
¶ Atē niſi delinqret ſub ſpe venie conſequende q: tūc videſ cul-
pa caſuſ pcedere. et iō excusari nō debeat ar. ff. de dam. infec. l. flu-
minū. §. item apud et. §. ſeruus. et. §. idez ſeruus. et de act. et ob. l. i.
§. is quoq; et cōmodati. l. in reb°. §. qdautē. Idem.

CPeccati venia non datur nisi correcto.

Ec regula recordat cū prima pcedēti. q: sicut in pcedēti non remittit peccatū nisi restituat ablatū. ita et hic nō remittit peccatū nec peccati pena nisi iterueniat mētalis correctio. i. animi penitētia et cordis cōtri-
tio. His enīz interueniētibus dāt peccati venia. **C**ed q̄ris de iure canonico pp solā penitētiā. i. cordis cōtritione dāt peccati venia. et nō d̄ iure ciuili vt. ff. d̄ edi. edic. l. qd sit fugitiuus. et d̄ fur-
tis. l. q ea mente cū simili. **C**Respōsio ē aperta. q: ea q̄ facilius li-
gant facilius dissoluūt seu q̄ facilius dissoluūt seu q̄ facilius ligā-
tur facilius dissoluunt. vt. ff. e. l. nihil tā naturale. et l. fere. et d̄ sol.
l. pat. q̄sqz. et de rescin. ven. l. emptio. Lōstat aut̄ q̄ iure diuīo fa-
cilius q̄s ligat q̄ ex sola mētis cogitatione si mō fuerit huius p-
positi q̄ actione data id qd cogitauit cōmissurus sit. ff. d̄ ver. sig.
l. fugitiuus. et iō per ūriā animi penitētiā et cordis cōtritionē cōse-
quī remissionē peccati et pene p̄ peccato ipōnēde. **C**Jure autē
ciuili per solā animi cogitationē ad actū nō pcedentē penā non
meret. vt. d. l. fugitiuus. et de penis. l. cogitatōis. et iō sola cordis
cōtritione veniā nō cōsequit. **C**Correcto. i. penitēti et cordis cō-
tritionē habenti correctio. n. triplex reperiſ. vna vbalis alia rea-
lis. tertia mētalis. tamen nec verbalis nec realis possidēt nisi mē-
talis interueniat quo ad deuz cum ad cōtm respiciat deus et q̄-
tum ad perccati cōmissionē et quantū ad cōmissi remissionē cōse-
quendā. **C**Jura vero ciuilia quantū ad cōmissionē considerant
factuz concurrens cum animo et nō factū tñ sine animo. q: volū-
tas et p̄posituz maleficia distingunt. vt. ff. de iniu. l. qui in iure. et
de sic. l. infans. et l. diuus. nec anūmum fine facto. vt. d. l. fugitiu-
z. l. cogitationis.

Come potest ad impossibile obligari.

I promitto alicui dare qđ est ipso
bile & natura dari vt so-
le^s lunaz & stellas nō obligor. vt. ff. de verbo. obli.
l. si stipuler. ii. responso. ¶ Item si promitto face-
re id qđ est impossibile de natura fieri. vt celuz di-
gito tangere vt celuz ascendere. vt. d. l. stipuler. ii. responso.
¶ Item etiā si p̄mitto id qđ est impossibile de facto vt mōtes al-
pium ultra mare deferre. ar. ff. de statu. li. l. cu^s heres. §. i. ¶ Itē
si stipulo; id qđ esset impossibile de iure & rem sacrami mibi dari
vt insti. de verbo. obli. in p̄m. & ff. de verbo. obli. l. inter stipulan-
tez. §. sacraz. & l. si stipuler. §. item q̄ leges. ¶ Itendit ergo regu-
la dicere q̄ nemo potest obligari ad id qđ de natura vel & facto

vel de iure est impossibile. et hoc in contractibus. idem in ultimis voluntatibus. quod nec auctoritas ultime voluntatis quam excedit auctoritatem contractuum ut. scilicet in testamentis. potest ad impossibile aliquo de predictis modis obligari. ar. scilicet. si quis in lignis. §. vi. et. l. suo alio no. §. vi. et. l. apud iul. §. 2 stat et de codice. isti. quidam. et. l. filii. et. l. qui sub conditione. Et idem in sententiis et preceptis. nam nec auctoritas sine nec precepti potest aliquem ad impossibile obligare. ut. scilicet. que sine fine aperte. et. l. vlti. i. et. ii. r. n. s. Item in confessionibus quod confessio continens impossibile de natura vel de facto vel de iure non est obligatoria. ut. scilicet. de inter. act. l. confessionibus. §. in totu. et. ad. l. aquil. l. inde neratus. §. vlti. Nunquid autem legis auctoritas potest ad impossibile obligare. Dicendum est quod non quia lex debet esse possibilis et honesta. alioquin pro non lege est habenda ut in. c. erit auctoritas. iii. distinct. Et ergo effectus istius regule generalis. v. ut nec auctoritate contractus vel ultime voluntatis. nec sententie. nec precepti. nec confessionis. nec legis. quod possit aliquis ad impossibile obligari. saltem civiliter. Quia huius obligatio effectus per canones et per leges improbatur. ut hic. et. scilicet. eo. l. impossibilius. En auctoritate naturaliter obligetur ex vigore contractus vel ultime voluntatis impossibilitate continet quod pars facie videtur quod consensus adest ergo naturales obligationes parit cum nascatur ex conventione seu consensu. ut. scilicet. eo. l. cuius amplius. §. is. nam dicitur de sol. stichu. §. naturali. Ecce contra videtur inibi quod naturaliter etiam non obligatur. Primum quod consentire non videtur super re impossibili scienter contrahendo vel disponendo. ut. scilicet. de act. et obli. l. non solum. Secundo quia si ignoranter contrahat alias disponat credens possibiles que erat impossibilis. videtur error adesse. igitur et consensus abesse. ut. scilicet. di. iur. om. iudi. l. si per errorem. et. scilicet. de iudi. l. ii. et. de aqua plu. arcet. l. si heres tamen. et. c. de iuris et fac. inno. l. cum testamentum. et. l. non circa. ergo deficiente consensu non contrahitur obligatio naturalis que solet ex consensu procedere. Item quia in regula iuris impossibilium nulla est obligatio posita. scilicet eodem potest signum universalis negativum et positum quod ponentur in infinita equipollent universalium cum in qualibet specie universalium impeditur sit eadem ratio. ut. scilicet. de leg. i. l. si pluribus in principiis. et. l. si ita relictus et dictus est supra in glo. rubrice. Sed opponitur et videtur quod quis possit ad impossibile obligari et quod impossibilitas non reddit obligacionem inutilem. Sed reddit eandem presenti puram et utilitatem. scilicet de condi. insti. l. prima et de condi. et demon. l. obtinuit cum simi. Sed dicendum est quod aut impossibilitas adiungitur in modum conventionis in contractibus vel dispositionis in ultimis voluntatibus aut in modum conditionis. Si in modum conventionis vel dispositionis verbi gratia quia promitto vel lego rem que impossibile est dari. et tunc impossibilitas spedit oem speciem obligationis contrahendi et ita loquitur regula hic. et. scilicet. eo. titu. l. impossibilium. et de verbo. obliga. l. si stipuler. iij. iiij. et. iiiij. respondero. Si in modum conditionis. verbi gratia quia promitto uel lego si celum ascendas uel digito tangas. et tunc aut ista conditio impossibilis ponitur in contractibus aut in ultimis voluntatibus. Si in contractibus aut affirmative aut negative. si affirmative ut quia promitto si celum digito tangas reddit contractum inutilem. si negative ut quod promitto si celum digito non tangas ualeat contractus. et quia affirmative est impossibilis. ideo negative quia eius contraria est impossibilis et necessaria facit contractum de presenti ualere si obligationem parit. ut. scilicet. de verborum obligatione. l. impossibilis conditio. et ita debet intelligi. scilicet de actio. et obliga. l. non solum. Et patet aperte insti. de inutili stipulatio. sed impossibilis. Sed in ultimis voluntatibus si quodem negative idem quod in contractibus. Si affirmative aut erat omni tempore impossibilis. aut a principio impossibilis. Primum casu si erat adiecta in persona onerati. id est eius cui aliquid in testamento ascriberetur. et tunc habetur pro non adiecta et relata ualeat ut pater in dicta. l. optimuit. de conditione et demonstra. l. prima et de conditio. insti. et ibi nota. Si in persona onerati. id est eius cui onus prestatonis in ultima uoluntate imponitur ut damno heredem. et dare si celum digito tangat. tunc reddit in utilitem. ut institu. liber. §. ultimo. Sed si erat ab initio possibilis et postfacto deuenit ad impossibilitatem relictum et sola impossibilitas remouetur. ut. scilicet. de lega. i. l. si mibi. et. §. si quis nos quid autem si in conventione apparetur aliquid et si id non

fiat deſ pena quſ ſoſſibiliſ eſt preſtari an ſaltē obligatio contra-
bitur in pena verbi ḡra. pmitto dare hominē mortuū t ſi nō de-
dero. pmitto. x. noie pena. t homo poſtea moriaſ aī morā. Glo-
ſatores iuriſ ciuilis aliquādo determinant t male q̄ pena pmit-
titur p.l. de ſybo. ob.l. in illa ſtipulatione. ſi calēdis. aliquādo de-
terminat. t bene q̄ ſtipulatio nō cōmitraf ad penā de ſybo. obli.
l. ſi homo mortuus. t in. lilla ſtipulatiōe. vbi nihil facit ad ppoſi-
tu q; ibi incipit ſtipu. penalis pcedēti cōuentiōe. t ideo iteritu
illiū rei que nō eſt in obligatione nō potuit liberari. pmissor. ſed
in ppoſito incipit a pcedēti cōuentiōe. t ideo ſi res ſit interem
pta. a pn. pena non d3 cōmitti. q; rei imposſibilis fuerat adiectio
¶ Itē ſi moriaſ poſt pmissionē t ante morā nō cōmittif pena
q; interitu rei que in obligatione erat cōtingente. an. pmissio aī
pmissionis morā expedit a pene pmissione. vt. d.l. ſi homo mor-
tuus. t ibi no. Sed hanc determinatione. videtur. ff. de noxa.
ſi ad libertatē. §. ſi qsnā t ibi fuuſ nō eſt in obligatione. ſz ex-
timatio dāni. vt. ff. de re iu.l. miles. §. x. t tñ eius interitu cōtingit
liberatio. ſed ibi ē in obligatione extimatio pp delictū fui ſicut g°
delictū moxe ſerui delinquētiſ extiguif ita t obligatio delictuū
occatione contracta. Idem Bonifacius.

Idem Bonifacius.

Priuilegium personale personā sequit' et extinguit cū persona

Otest poni,

Pto ut cōdemneſ inquantū facere pōt deducto ne
egeat. Nam personā mariti ſequif t cū pſona ma-
riti extinguiſ. Et iō beres mariti extrane⁹ in ſoli-
dum condēnatur nō habita ratione ne egeat. vt. ff. ſo. ma. l. ma-
ritum. t. l. ſe. d. re. iu. l. ſi fideiſ. ſ. ſi maritus. t. in. l. ſciendū. Idē
in pūlegio pſonali q̄ daf̄ pri⁹ t patrono t militi ut condēnenſ i
quantū facere poſſunt. vt. ff. de re. iu. l. ſunt q̄ in id t. l. p̄fonus. t.
l. item miles. q̄ pſona ſeq̄tur t cum pſona extinguiſ. vt. ff. d. reg.
iur. l. p̄uilegia. t. l. in oibus t de cēſibus. l. etatē. ſ. vlti. ſed opp.
t videtur p̄uilegiū personale cū perſona nō extinguiſ ſed ad ſuc-
ceſſorē tranſire. cōſtat. n. beneficiū reſtitutionis q̄ daf̄ minori p
ſonale eſſe q̄ ſic p̄batur. omne beneficiū reale pueniens ex per-
ſona rei p̄incipalis cōpetit fideiſſorū. B̄iſſiciū autē personale
pueniens ex perſona rei ad fideiſſorē nō extendiſ. vt. ff. de ex-
cep. l. exceptiōes q̄ perſone in p̄n. t. ſ. ref. vero. ſed beneficiū re-
ſtitutionis in integrū cōpetens minori t nō deceptio aduersarii
dolo nō cōpetit fideiſſores eo caſu quo creditor est habiturus
regrēſſuſ ſ aliuſ. vt. d. l. exceptiōes que pſone in fi. vt. ff. de mino.
l. in cauſe. t. C. de fideiſ. mi. l. i. t. iſ. ergo ſequif ipſuſ pſonale eē
t tñ iure caueſ q̄ nō extinguiſ cuſ perſona ſed ad heredes tran-
ſit. vt. ff. de in integrū reſti. l. non ſolum t de mino. l. mino. ariſ.
ſ. non ſolū. t. l. interdū. t. C. d. temp. in integ. reſtitu. pete. t. l. ea
que ergo videt regula falſa. Idē in beneficio vell. q̄ cōpetit mu-
lieribus p̄ alijs intercedētibus. t q̄ ipſuſ pſonale t tñ cū perſona
nō extinguiſ ſz ad heredes tranſit vt. C. ad vel. l. heredes. ſz dicē-
dum eſt q̄ aut pſona eſt p̄ima t imediata cā b̄iſſiciū pſonaliſ.
vt p̄ in marito patre patrono t militi de qbus ſupius dictum ē
t tunc b̄iſſiciū personale cū pſona extinguiſ. vt. hic. t. ff. eo. l. p̄u-
ilegiuſ. t. l. in oibus. aut pſona nō eſt p̄ima t imediata cā. ſed
leſio ut ē videre in pſona minoris q̄ in inte. reſti. petit ſibi. n. l. nō
cōcediſ reſtitutio l. p̄bet ſe minorē niſi p̄bet d. leſione. Uliſſeo
eſt p̄ima cā reſtitutiōis cū pſona minoris. vt. pbaſ. ff. de iure im-
mu. l. nā poſte. ſ. ſi mino. t. d. mino. ſ. nō ſemp. t. l. nō ſolū. t. l. in
terdū. Ratio autē predictoꝝ eſt apta. q̄ p̄mo cauſ exticta pſona
extinguiſ cā finalis p̄uilegiū cōcedendi. t iō extinguiſ p̄uilegiū
in ſecūda pſona extincta nō extinguiſ cā finalis. t iō p̄uilegiuſ
nō expirat iurta regula; q̄ cauetur ceſſante cā finalis ceſſat eſſe-
ctus. t nō ceſſante cā datur effectus. vt. ff. d. do. l. iſ. ſ. vlti. t. l. gene-
raliter. Ultio loco circa materiā regule pōt plene diſtigui. Quia
aut p̄uilegiū cōceditur pſone aut cōcediſ rebus. aut generi p-
ſonarū. aut ciuitati vel loco aut concediſ cauſe. **C** Primo caſu
aut pſona eſt p̄ima cā p̄uilegiū cōcedēdi. t tunc cū pſona extin-
guſ p̄uilegiū. vt. ff. ſo. ma. l. maritū. t. l. ſe. de re. iu. l. ſciendū. t.
l. ſi fideiſſor. ſ. ſi maritus. t. C. d. excu. mu. l. mariarū. l. i. t. ibi
no. t de iur. iu. l. i. ſ. pſonis. t. hic. Aut uia pſona ē cā remota

et alia prima. et tunc prilegiū nō extinguit cū persona. vt. ff. de ini-
te. resti. l. nō solū. et de mino. l. minor aut. s. si. et l. se. et C. de tēp.
in inte. resti. petēde. l. ea que. et ad vel. l. heredes. Secūdo cāu. s.
qñ pceditur rebus trāsit ad successore in eandē rē siue succeedat
titulo vli. siue ti. singulari. vt. ff. de aq. co. et esti. l. i. s. pmittit. et de
cē. l. etatē. s. rebus. et ar. ff. d. s. vr. prie. via. s. quecūqz. Tertio ca-
su quādō pceditur generi psonaz hoc ex pssō vel ex pssō vel itel-
lecto q ad posteros trāseat succedētes p lineā masculinā. nō at
ad descendētes trāsivit. vt. ff. de iu. imi. l. i. s. vi. t. l. imunitates.
et de mu. et bo. l. vacatiq. In quarto cāu. i. qñ pcederet ciuitati v
loco cum semp idē ppls videaf. vt. ff. de iudi. l. pponebaſ. ita cō-
cedi vñ q ad oēs in eadē ciuitate vel loco successiue ihabitātes p
petuo extendaf. vt. ff. de cē. l. forma. s. q. q. Quinto cāu. s. qñ cō-
ceditur cāe. vt est videre in cā depositi et similibus nō extiguitur
cum personae sed transit ad quoscūqz successores. vt. ff. e. l. in om-
nibus. et l. priuilegia. Idem.

Csemel malus semper presumitur esse malus.

Eemplum

dem ubi dicit q̄ q̄ calūnatus fuit in accusatōe p̄ma calūniari p̄sumetur ēt in secūda. Idē ex.l.non oēs. S.a barbaris. ff. d̄ mili. ubi d̄ q̄ si miles ma
le se h̄z in militia nō est ei plus credēdū q̄; nō est verisimile q̄ i fu
turū bone se h̄eat. C Ex q̄bus legib⁹ p̄gredīst ista regula ḡna
lis q̄ semel malus semp p̄sumiſ malus. Et istius regule t̄ exempli
plorū eius rō est ḡnalis q̄ de p̄terito p̄sumitur in p̄nti. C. de pro
ba. l. siue possidetis. t̄ ad exhibi. nō ignorabit. Sed h̄ regulā t̄ exē
pla v̄r p̄sumptio iuris t̄ nature. q̄ q̄libet p̄sumiſ bonus nisi p
betur malus. vt. C. d̄ inoffi. te. l. oīo t̄. ff. de le. ii. cū qdā. t̄. l. cū pa
ter. S. rogo. Sed dic q̄ accidēs nature h̄riū remouet effectū pre
sumptōis nature. t̄ iō ex pte accidētis nature h̄riū semp iudica
ri d̄ tanq̄ cōstitut⁹ in q̄si possessiōe militie q̄ pcedit ex illi⁹ mali
tie actu accidētis nature h̄ri⁹. Quia q̄libet res s̄m p̄ntē statū vez
vel ex p̄cedētibus vel p̄ntibus p̄sumptū iudicaf̄ siue sit accidēs
nature h̄riū vt s̄mūtus. vt. ff. d̄ lib. cā. l. si cui. S. l. t̄. l. liberis. S. pe
t̄. C. de suis expo: l. moueoz. t̄ de ige. t̄ ma. l. pe. t̄. s. d̄ sen. et. c.
si index. li. vi. Siue accidēs s̄m naturā t̄ etatis incrementū. t̄ lib
tas p̄sone. vt. ff. d̄ mino. l. minor. rr̄v. an. ex aspectu. t̄. C. d̄ testa. l.
l. t̄ d̄ sen. l. si arbitris. t̄ insti. d̄ testa. S. testes. Siue p̄ter naturam
vt dignitas t̄ p̄ditōis p̄sone vilitas. vt. ff. d̄ offi. p̄to. l. barbari⁹. t̄
locati. l. si ignorās. t̄ d̄ iniur. l. itē apud. S. si q̄s v̄gines. C S̄ op.
q̄ cū nature p̄sumptio scit q̄nlibet bonū eē vt dictū est. p̄sumptio
aut̄ malitie pcedit ex actib⁹ nature h̄ri⁹s. ergo magis seq̄ oī p̄su
ptionē h̄z naturā q̄ nature h̄riā q̄: h̄similiorē t̄ in dubijs verisim
iliora seq̄ndā sūt. vt. j. e. inspicimus in obscuris. t̄. ff. d̄ re. iur. l.
semp in stipulatōib⁹. t̄ de testi. l. ob. carmē. S. si testes. S̄ dicē
dū v̄r q̄ posteriora p̄orisbus derogāt. vt. ff. d̄ admīn. le. l. iii. S. vlt.
t̄ d̄ iure codicil. l. diui. S. l. t̄ iō potius stāduz est p̄sumptōi h̄ na
turā ex posteriorib⁹ p̄cedentez: q̄ p̄sumptōi nature precedenti.
C Itē opp. q̄ si d̄ natura ē quēlibet bonū eē ergo est imutabile
vt insti. d̄ iure na. S. h̄z naturalia. t̄ d̄ capi. di. l. eas obligatiōes er
go p̄ actus s̄bsequētes nō est possibile tolli. Sed dicēdū v̄r q̄ q̄
dā pcedunt ex necessitate seu ex qdā necessaria p̄stitutōe iuris na
turalis. t̄ illa sūt imutabilia. vt in h̄ri⁹s. quedā nō ex p̄sumptiōe
vt aliquē bonū esse t̄ illa tollūtur p̄ facta h̄ria p̄sumptōi nature.
q̄ in icertis nō in certis locis ē cōiecturis. vt in. l. cōtinuus. S. cū
ita. ff. d̄ v̄. ob. C Itē opp. q̄ q̄oli fuit in possessione vel quasi ali
cuius rei nō p̄sumitur eē hodie. vt plene d̄termiatur. C. d̄ p̄ba. si
ue possidetis ergo q̄ oīm fuit in actu q̄si possessiōis malitie non
d̄ p̄sumi eē hodie. Sed dicendū ē q̄ malitie vitiū cōnexū est p̄
sone cōmittētis malitiā. t̄ iō p̄sumendū ē q̄ semp p̄mitteret p̄sona.
Possessio aut̄ alterius rei nō coheret p̄sone. C Et iō non ē
p̄sumendū p̄sonā comitari. Sed h̄b̄ est q̄ aliter alterius rei pos
sessio vel quasi p̄sone coheret q̄: aio cū corporeo actu q̄ritur. ff. d̄
acq. pos. l. iii. ii. rr̄. t̄. l. quēadmodū. t̄ aio sola retinetur. vt in. e. l.
iii. S. in admittenda. t̄. l. clā possidere. S. q̄ ad nū dinas. t̄. l. si id
S. qd̄ aut̄. Quare ergo magis p̄sumitur animi p̄seuerātia in cōti
nuatiōe maloz mōz. q̄ in cōtinuatiōe possessiōis vel q̄si alterius
rei. t̄ si dicatur q̄ possessio: q̄si possessio cōsistit in reb⁹ sepatisa

corpo possidētis et q̄si possidētis. Continatio vero maloꝝ mod̄ cōsūlit in animo. vt. d. s. in admittēda. in p̄n. t. C. de aq. pos. l. l. res possessa. et q̄si possessa ex corp̄ et aiuꝝ discernat. Itē et viciū cōsūlit in aio. vt. ff. de edil. edi. l. ea que. s. animi. d̄ hoie tñ p̄sumif p̄ act̄ extinsecos et ex animū declaratos. vt. C. de iniur. l. si nō cōuicij. et de sica. l. i. s. i. de tu. et cu. da. ab hie. l. bis. g. s. diuꝝ pius. et ar. de cōdi. insti. l. qdam. Sed mibi v̄ q̄ rō sit q̄ possesso auferri p̄ factō alteri et sine p̄sensu sp̄otanei animi possidētis. vt. p̄. ff. de vi et vi. ar. p. totū. Id de p̄terito nō p̄sumim̄ in p̄nti viciū aut̄ animi auferri nō p̄t p̄ aliū sine corruptione animi delinuq̄etis. et iō semp̄ p̄sumif cōtinuata q̄si possesso in existia q̄si malitie si cōtrarium nō p̄bas. Et ad h̄ tendit buiꝝ regule p̄clusio.

Ratū q̄s habere nō p̄t qd̄ ip̄ius noīe nō est gestū.

Vulnerasti

cū noīe tuo et ego
eū noīe factū nō fuit ratū habui nō sum in-
nodatus vinculo excōicationis. q̄s q̄ meo no-
mine nō ē gestū ratū b̄fe nō possum. vt. s. de
sen. ex. cū gs. li. vi.

C Aliud aut̄ exēplū tradis
de iure ciuili. Pone q̄ gesisti negocium filii

mei p̄teplatiōe ip̄si filii. l. b̄babēratū nō ppterā teneo; tibi nō
eo mō quo tenerer. et si ratū nō haberē. i. ad p̄titatē peculij. q̄s q̄
meo noīe nō est gestū nō possū b̄fe ratū. ff. de neg. ge. si pupilli. s.
s. si ego. ibi nā et seruū t̄c. Itē pone q̄ fili meo rogauit rez p̄ca-
rio noīe suo l. ratū b̄eam nibilomin̄ teneo; itēdictro d̄ p̄cario pe-
culiotenus sicut tenerer si ratū nō haberē. Eadē rōne q̄s nō meo
noīe gestū ē nō possū b̄fe ratū. vt. ff. de p̄ca. l. si seruū. Eadē rō-
ne dici p̄t q̄ si occidisti hoīem noīe tuo et ego b̄eo ratū nō tene-
or. vel aliud cuiuscūq̄ generis delictū q̄misisti vel p̄tractū celebra-
sti noīe tuo et si ego habeo ratū nō teneor. q̄s qd̄ non est meo noīe
gestū nō possū b̄fe ratū. vt. ppterā ppterā ratihabitioē s̄z obliga-
tus vel possim agere cōtra aliū. vt. in. c. t. l. palle. et ar. a ſrō ſensu
ſumpto. ff. de calum. l. i. in fi. Unū ergo si rē meā vēdidisti nomie
tuo et p̄ciū p̄cepisti. et ego habebāratū q̄ opabitur ratihabitio ni-
bil v̄ ſcōm tenoē iſti regule. q̄s nō meo noīe gestū t̄c. Sed di-
cūt qd̄a et bene q̄ si habui ratū q̄si vēdideris noīe meo et tūc nibil
p̄iudicat mibi q̄ video; in cā ratihabitioē emisse et ppterā nō cō-
ſensisse. vt. C. de iur. et fac. igno. cū testamentū. t. l. nō iō. sed si ra-
tū habui q̄ vēdideris noīe tuo nō habiturus ratū si sc̄re me p̄ciū
petere nō posse ratihabitio nō inducit actionē nego. gest. q̄s noīe
meo nō est gestū. vt. s. sed si ego facit tñ me dñm p̄dere. vt. C. de
rei vēdi. l. mater agātū cōtra possessorē. sed si excipias de ratihab-
itione potero replicare de dolo. ar. de pac. l. si cū te. in p̄n. tñ cō-
tra hoc videf manifeste q̄iure cauef q̄ error cōis nō ipedit trans-
lationē dñi. vt. ff. de acq. re. do. l. cū in corp̄. Itē alio iure couef
q̄ falsa cā et falla demōstratio nō viciat legatū. ff. d. d. t. d. l. d. mō-
stratio. i. p̄n. t. l. falsa in p̄n. ergo nō d̄ ipedire confirmationē dicte
vēditionis. Itē q̄iure cauef q̄ si trado rē seu pecuniā credēs me
debitorē cū nō s̄z debitor trāffero dñiuz et daf p̄dictio īdebiti vt p̄
totū titulū. de condi. inde. ff. t. C. sed dicendū de rigore iuris do-
minū trāfferre. verū q̄ error p̄babilis nō d̄ erranti nocere. iō cō-
tra possessorē excipientē cōcedif replicatio doli. vt. d. l. si cū te. q̄s
nō erat ratū habiturus nisi credidisset sibi cōpetere p̄ ratihabitio
nē acti. neg. gest. ad p̄ciū. et iō merito daf replicatio q̄t in legatis
falsa cā viciaret legatū si testator alias legatur nō foret. ar. ff. d. cō-
di. et demōn. l. cum tale. s. falsa. ar. de heredi. insti. l. fi. S̄z op-
po. et videf q̄ vēditionē reimē l. nō meo noīe factā ratā habere
possim et p̄ ratihabitioē cōpetit mibi actio. neg. ge. vt. C. de rei
ven. l. mater. et de re. alie. nō ali. l. i. ff. de neg. gest. l. fi. et si cer. pet.
l. si eū seruū. Sed dicendū est q̄ aut̄ iste q̄ vēdidi rē meā nomi-
ne suo et p̄ciū p̄cepit habebat cāz a me aut̄ ab alio aut̄ a nullo. si
habebat cām a me cōpetit mibi actio ad p̄ciū ēt re extante. vt. ff.
de cōdi. inde. l. si non sortē. s. libert. t. l. in summa. s. si seruum si
ab alio aut̄ habebat cām lucratiuā aut̄ nō lucratiuā. si nō lucratiuā
nā ēt re perēpta nō tenef ad p̄ciū nisi culpa vel mora sua interfit.
ff. de rei vē. l. i. l. scribit si hominē. Ratio autem ē q̄s q̄s h̄z nō cāz
lucratiuā. nō videf locupletari cūz aliena iactura. q̄s tñ sibi abest
q̄tum adeſt. ar. insti. d. le. s. si res aliena. t. ff. de le. i. plane. s. q̄s
si rē amissam. Sed si habebat cām lucratiuā. tūc i subsidiū. i. re p̄,

empta v̄ p̄scripta teneſ mibi ratū habeti ad p̄ciū perceptū acti-
ne. ges. vt. ff. de neg. ges. l. fi. et si cer. pe. l. si eū seruū. In tertio ca-
ſu. l. q̄s a nullo habet causam re extāte. et si ratū habeo nullo mō-
tenef. q̄s qd̄ meo noīe nō est gestū ratū habere nō possū. Sed con-
ſulif mibi cōtra possessorē ad rē in subsidiū tñ re p̄empta vel pre-
scripta cōſulif mibi ratū habeti ad p̄ciū perceptū acti. ne. ges. v̄
ff. de neg. ges. l. vi. t. C. de rei ven. l. mater. et de re. alie. nō ali. l. i. et
hoc si is qui vēdidi erat boneſi. possessor alias teneſ ad iustū pre-
ciū et nō liberareſ soluēdo acceptū. vt. ff. de pe. here. l. si possessor
s. fi. Itē cōtra exēpla in p̄n. posita et contra verba regule videf
q̄s l. cauetur. q̄s si pater vel dominus ratū habet cōtractuꝝ a filio
vel seruo celebratū obligat̄ insolidū. ff. q̄s cum eo. l. i. s. si ratum.
de in rem ver. l. si res. s. pe. ergo ratū habere potest q̄s nō suono
mine gestū est et aliter obligat̄ q̄s si ratū nō haberet teneſ de pe-
cilio tantū ratū habendo teneſ insolidum. So. dicunt glo. iuris
civiliſ aliquādo q̄s aut̄ habent ratū cōtractū serui vel filij. et tūc te-
neſ insolidū. vt. d. s. si ratū. cū. d. l. si res. in. s. i. q̄s seruū h̄z ratū
contractū vel quasi. ab alio celebratū nomine filij vel serui. et tunc
ratihabitio nibil operat̄. vt. in. l. si pupilli. Que solutio tolli p̄t p̄
legez si seruū. ff. de preca. nam ibi contracutus precarii celebatus
erat ab ipso seruo et tamē dominus ratū habēt teneſ de preca. tm̄
Sed dici posset a volētib̄ solutionē ista sustinere q̄ in. l. si seruū
tex. nō expaitit q̄s dñs ratū habuerit licet suppleaf per glo. et tūc re-
manet valida solutio prima. Ad cuius confirmationē accedit
q̄s seruū personā domini representat. vt. ff. de opti. le. l. si a pam-
pibilo. Item filius representat personā patris inſli. de inu. ſlip. s.
post mortē t. C. de ipu. t. ali. sub. l. fi. Et ideo si ratū habuerint qd̄
est gestū a filio vel seruo iphius filij vel serui noīe ratū habere vide-
tur illud qd̄ quadam iuris presumptione gestū est nomine sui ip̄i
us. s. et per hoc si gestū ab alio nomine filij vel serui dici p̄t q̄s ra-
tū habere videf qd̄ gestū est nomine sui ip̄i et ideo deberet obli-
garis per talē ratihabitioē: sicut si ratū haberet q̄s sui patris vel
domini nomine gestū esset q̄s tñ falso est. vt. l. si pupilli. s. sed si
ego ibi. nā si seruū t̄c. Et ideo verior so. videf q̄s aut̄ ratū habet
tanq̄ pater aut̄ tanq̄ filius. aut̄ dubitat̄. primo casu teneſ insoli-
dū. vt. ff. q̄s iussi. l. i. s. si ratū. et de in rem ver. l. i. s. q̄s seruū. In
secundo casu nibil operat̄ ratihabitio. vt. ff. q̄s cum eo. l. ii. s. fi. In
tertio idē q̄s nibil operat̄ ratihabitio. ff. de preca. l. si seruū. et p̄al-
le. s. sed si ego. Sicut alias distinguif facit aliquid tanq̄ pater
vel tanq̄ alius. vt. ff. de ado. l. si pater. s. qui duos. Itē patet q̄s
qui conuenit pater nomine filij sui. q̄s est administrator legitim̄
vt. ff. de bo. ma. l. i. relevatur a cau. iudi. ſol. C. de admini. tu. l. fi.
s. defensionē. Sed quando defendit filiū tanq̄ alius necesse ba-
bet ca. iu. ſo. ff. qui ſatidare co. l. paulus. et ita ſolet notari. C. de
bo. q̄ lib. l. fi. s. vbi aut̄. et facit ad p̄dictaꝝ solutionē cōfirmandā.
ff. ſo. ma. si vero. s. idem quicquid. et de ca. pe. l. in hereditate in
p̄n. cū multis ſi. Queri aut̄ posset et debet an heres potest ha-
bere ratū qd̄ gestū est nomine defuncti. et si cōſideremus veritatē
ideſt q̄ vere est alia p̄sona iuxta verba iſtius regule nō poterit ha-
bere ratū. Itē q̄iure cauef q̄ bonafide posset pentamē
defuncti nomine heres nō potest ratū habere. vt. ff. de bo. pos. l.
iii. s. acqrif. in fi. C. t. ff. re. ra. ba. l. fi. si is cui. t. l. bonoz. Econ-
tra videf si cōſideremus fictionē iſtū. q̄ fingit p̄sonā heredis eā
dem cū p̄sonā defuncti. vt. ff. de vſu. l. heres. et in au. de iure iſtū.
a. m. p̄e. in p̄n. dicemus q̄ possit habere ratū qd̄ gestū est noīe
defuncti. Itē q̄ expresso iure cauef q̄ heres p̄t ratū habere qd̄
gestū est noīe defuncti. ff. rem. ra. haberi. l. si sine. s. si procura-
tori. Dicendū ē q̄s aut̄ agif de eo iure qd̄ nō est agnituꝝ p̄ defun-
ctū q̄s nō ſolet ad heredē trāſmitti. et tūc heres nō p̄t habere ra-
tū qd̄ gestū est nomine defuncti. vt. in. d. l. iii. s. acqrere. et hoc ap-
te p̄ verba illius tex. colligif et dicta. l. si is cui. bonoz. ff. re. rataꝝ
haberi. Sed si agaf de eo iure q̄s nō agnituꝝ p̄ defunctū ad here-
dez trāſit. tūc heres potest habere ratū vt in prealle. l. si sine. s. si
procuratori. Itē q̄i p̄t an ſuccēſo; plati potest habereratū
qd̄ gestū ē noīe p̄deceſſoris. et dicendū v̄ q̄s aut̄ ē gestū noīe plati
tāq̄ singularis p̄sonē. aut̄ p̄teplatiōe ecclie. aut̄ dubitat̄. Ratio ca-
ſu nō potest habere ratū p̄ ſub iſtius regule. et ei ſimi. n̄i eo ca-
ſu quo ecclie plato ſuccēderet. q̄s tūc idē ſeruareſ qd̄ dictū ē fo-
re ſeruandū in heredē. s. in p̄ma q̄one. Secundo caſu p̄t ha-
bere ratū q̄s adhuc durat ecclie cuius p̄sonā rep̄ſentat p̄e-
latuſ ſecunduſ ſicut et p̄muſ. In tertio p̄ſumendum est in du-

bio ecclie cōtēplatione gestū et plati ministeriū solū in seruū. ff.
de annis le. l. annua. §. fi. et de cōdi. et demō. l. filio. et iō ratum ha
bere pōt. Itē q: q̄ sita p̄ plati in re dubia q̄ runf ecclie. vt in auē
de ecclie. ti. §. interdicim⁹. col. ix. Idē.

¶ Ratihabitionē retro trahi et mādato nō ē dubiū cōparari.

Iacet quod meo noīe nō est gestū non possū habere ratū vt in re
gula p̄cedētū si ratū bēo q̄d meo noīe gestū ē ra
tihabito retrotrahib⁹ et pindē oblico; ac si mādas
sem et hoc intēdit regula p̄nū et ei⁹ exēpla multa patēt et in 3ctib⁹
et in delictis. In 3ctibus ut si aliq̄s emerit rē sine mādato nomis
meo et p traditionē receperit et ego postea ratā habeo emptionē
pindē q̄r̄ m̄bi dominiū et possessio p ratihabitionē sicut q̄r̄ef
p verū. pcuratorē q̄ mandatū hēret. et ratihabito retrotrahib⁹ et
cōparaf mādato. ar. de ne. gest. si ego de aq. pos. l. cōis. §. pcur
ator. et idē p̄firmat. ff. de solu. l. si q̄s offerē. t. l. §. pcuratori. §. fi.
et l. q̄ cū. r. §. fi. ¶ Itē p̄z in delictis q̄ p̄nt p alii cōmitti. q̄ si vul
nerasti clericū noīe meo et ego ratū habeo pindē suz excōicat ac
si mādasem a p̄ncipio vulnerari vt. §. de sen. ex. c. cū quis. lib. vj.
¶ Itē si deieciſti aliquē de possessiōne noīe meo et ego ratū bēo p
inde teneo; interdicto vñ vi. ad possessionē restituendā et ad oīa
alia dāna illata sicut tenerer si a p̄ncipio mādasem. ff. de vi et vi
ar. l. i. §. sed et cū q̄s. t. §. quotiēs. t. §. deieciſſe. et de re. iur. l. hoc
iure. §. dicitur. et idē in oī genere delictoz q̄ p̄nt explicari p aliu⁹
cū regula generalis sit tradita in pal. §. 3 et cū q̄s. q̄ in delictis ra
tihabito cōparaf mādato. In his aut q̄ nō p̄nt p aliu⁹ explicari.
vt adulteriū et silia psonē coberētia dicūt ratihabitionē n̄bil opa
ri. vt. C. de ca. tol. §. ne aut. ¶ Sed op. et vñ q̄ ratihabito retro
nō trahib⁹ q̄ si aliq̄s perat bono. pos. m̄bi delatā noīe meo ifra tē
pus legitimū et ego ratā habeā petitionē bo. pos. post t̄ps ratiba
bitio n̄bil operaf. p q̄ p̄z q̄ nō retrotrahib⁹. ff. re. ra. ba. l. bono⁹
§. dicendū q̄ aut ratū habēti pōt iputari culpa tacite repudia
tiōis. vbi ḡra q̄ appellatōe interpositā noīe meo ratā habeo p̄
tēpus q̄d ad appellandū vel appellationē psequendaz vel si
bonoz possessionē petitā noīe meo rataz habeo post t̄ps q̄d
ad bonoz pos. petendaz. ratihabito n̄bil opaf vt in. d. l. bono
rum. Rō aut aut est q̄ patiēdo tēpus labi in quod cōpetebat ius
bonoz pos. petēde vel ius appellādi vel appellatiōis psequēde:
vel aliud q̄cūqz vñ tacite illi iuri denūciasse. ar. ff. si ta. te. nulle ex
ta. l. i. §. ita aut. et in aut. de his q̄ ingre. ad ap. §. si vñ. et iō fru
stra p ratihabitionē conaſ redire ad id q̄d semel renūciasse vñ. vt
.C. de reb⁹ cre. l. si q̄s ius iur. et de cōdi. inser. l. fi. et ff. qui sat. co. l.
de die. §. fi. et no. de ne. gest. l. si ego. aut culpa tacite renūciatiōis
nō pōt iputari ratū habēti et tūc h̄z locū regula q̄ ratihabito re
trotrahib⁹ et mādato cōparaf. ¶ Itē oppo. et vñ q̄ ratihabito nō
assimilef mādato: q̄ mādatū parit actionē mādati. vt. ff. §. pc. l.
l. §. ea obligatio. sed ratihabito parit actionē ne. gest. de nego.
gest. si pupilli. §. idē ait. §. dicendū ē q̄ aut habēti ratū gestū a
pīte et tūc daf actio mādati. ff. mā. si remunerādi. §. si passus. et
l. q̄ patiſ. t. l. q̄ fidē alteri⁹. aut h̄t ratū gestū ab absente. et tūc da
tur actio ne. ge. et nō mā. vt in palle. §. itē ait. t. ff. mā. ex mādato.
§. si fideiſſor. tūc ergo cōparaf ratihabito mādato in effectu.
§. nō q̄tū ad spēz actiōis. Sicut dicim⁹ eū q̄ dolo desit possidere
possessori assimilari. vt. j. eo. c. p possessoze. t. ff. e. q̄ dolo. t. l. qui
dē pares. et tūc differt q̄tū ad spēm actiōis. q̄ ille q̄ possidet tene
tur directa. ille vñ q̄ dolo desit possidere tenet vñli. ff. de noxa.
l. electio. §. idē si ex plurib⁹. t. §. si is. t. l. si plurū. Itē ppter hoc
q̄ ratihabito cōparaf mādato p̄z nō eē mandatū cū mil sibi simi
le idē sit. ff. depo. l. q̄ nerua. ergo nō d̄z parere actionē mandati
q̄ pcedit ex māda. tātu⁹ tacito vel expresso. ¶ Tria ergo sūt quo
rū nullū est alterū. ¶ P̄amū est mādatū tacitu vel exp̄ssū. ¶ Se
cundū est ratihabito. ¶ Tertiū est, phibitio. ¶ P̄amū inducit
actionē mādati. vt. d. l. l. §. eo. t. d. §. si passus. t. l. q̄ patiſ. t. l. q̄
fidē. ¶ Scōm acti. ne. ge. vt. l. si pupillus. §. idē ait. ¶ Tertiū im
pedit acti. mā. vt. ff. mā. l. si p te. t. l. q̄ fidē. Itē ipediſſ actionē ne.
ge. C. de ne. ge. l. vlti. t. ff. de ne. ge. l. si duob⁹. An aut actio ne.
ge. q̄ daf cōtra ratū habēti n̄scāf ex administratiōe pcedēti vñ
ratihabito sequēti et no. doc. q̄ ex ratihabitionē t̄m sequēti. ¶ Si
bi vñ q̄ cū q̄tūo; sūt genera negociorū. Unū q̄ est meū cura et so

licitudine. Scōm est meū re ipsa. Tertiū ipso gestu. Quartū rati
habitionē vt plene no. ff. de ne. ge. l. si pupilli. §. q̄ ergo. in pri
mistrb⁹ casib⁹ generalibus n̄scāf. actio ne. ge. ex administratio
ne pcedēti mediante ratihabitionē sequēti sp̄tanea vel coacta
sicut alias d̄f in casu similili. C. de rez p̄mu. ex placito. q̄ posito q̄
nulla ratihabito interueniret nibilominus daf actio ne. ge. cū p
rato esset habendū q̄ utiliter esset gestuz. vt eo. ti. l. pomp. scribit
in versi. et quēadmodū. et incōueniens videt dicere q̄ in istis tri
bus generibus n̄scāf ex ratihabitionē cuž non ea interueniente
cōperere possit actio ne. ge. In quarto vero genere. i. in eo quod
est meum ratihabitionē. dico veruz esse q̄ ex ratihabitionē t̄m na
scāf. vt. d. l. si pupilli. §. item querit. Aliia questio est ad eandem
determinationē tendēt an actio ne. ge. pendeat ex voluntate ratū
habentis et in hac videt m̄bi similiter q̄ in p̄mis tribus generi
bus nō pendeat ex voluntate ratū habentis q̄ daf contra inuitū
vt. d. l. pomp. t. l. si pupilli. §. si ticij. t. l. itē cū putarem. ¶ In q̄
t̄d vero genere hoc est in eo q̄ est meū ratihabitionē ex p̄n. pen
det ex voluntate mea. quia si ratum non habeo nascitur actio ne.
go. gest. si ratum non habeo impeditur natūritas actionis. vt. d.
l. si pupilli. §. item querit. t. l. idem ait. sed ex postfacto non
pendet ex voluntate mea q̄ si semel habeo ratum non possum
voluntate contraria tollere actionē iam natam. ¶ Itē si reproba
ui q̄d gestū erat et per hoc impeditū natūritatē eius nō possū po
stealz vñliz habere ratū facere q̄ nascāf actio ne. ge. cuius natūri
tas fuit ab initio impedita et ita loquif si bene inspicat. ff. de sol.
l. si dispensatōe. et in his duab⁹ q̄nibus confuse loquuntur legi
ste. ¶ Item queri potest circa materiā regule quedam q̄d dubi
tabilis et sepe occurens. videt si actū est cōtra delinquentē et est
condēnatus et satisfecerit sicut an possit agi nibilominus cōtrara
tū habentē vel contra mandantē. Et q̄ nō possit pōt sic p̄bari q̄
l. cauef q̄ cum appetet cuius ictu q̄ perierit ille solus de occiso
punis. vt. ff. ad. l. aquil. itē mella. §. sed si plures. Sed in p̄posito
apparet q̄ fecit igitur debet puniri ille solus et nō mandans vel
ratū habens. Item p̄baſ. ff. de his qui deiecerit vel effuderunt
l. i. §. fi. t. l. scilicet. Itē videt casus. ff. de vi et vi ar. l. i. §. quotiēs.
vbi dicit aperte q̄ vno soluēte liberaf alius. Econtra q̄ nibilomi
nus punis q̄ mandavit vel ratū habuit. C. de accusationib⁹. l. nō
ideo. t. ad. l. iul. de vi. l. seruos. ff. de iniur. l. nō solū. §. mādato. t
§. pculus. t. ad. l. turpi. l. i. §. fi. et expressum videt ad simile. l. si p
cussor. et de iure sif. l. iij. §. diuus pius. t. l. nō t̄m. Itē q̄ nō agit de
pena delicti. ergo vno de delinquētibus soluēte nō liberaf alter.
C. de cōdi. fur. l. i. t. ff. si te. lib. cē ius. fu. l. i. §. fi. C. de admī. tu. l.
tres tutorēs. et de iuris. om. iu. l. ideo. ¶ H̄bi h̄bi idē distingendū
q̄ aut ē actum rōne delicti ad interesse aut ad penā pecuniariam
vel corporalē. Si ad interesse. tūc vno soluēte liberaf alter. vt. d. l. i.
§. quotiēs. ff. d. vi et vi ar. et d. eo p̄ quē fc̄m erit. l. i. §. si ples. Si vñ
ad penā pecuniariā vel corporalē tūc vno soluēte vel penā sustinēte
nō liberaf alter d. iur. om. iu. l. adeo. t. d. l. tres tutorēs. et de iure
sif. l. iij. §. diuus pius. t. l. nō t̄m. cū alijs iurib⁹ allegatis. Et p̄ hāc
solutoz solunf ūria excepta. l. itē mella. §. si plures. ad. l. aq. l.
ad quā dici d̄z q̄ ibi erāt plura fc̄a diversaz psonaz et disticta. et
tō aliter punis vñ et aliter alt. §. i. q̄ ūne p̄missa vñiū t̄m ēfc̄m q̄d
necessē ēē occidētis vñ vulnerat. vñlals deliquerit. s̄ ex iterptatōe
reputat mādatis vel ratū h̄ntis. et iō eādē penā portare d̄z et vno
soluēte vel substinetē penā nō liberaf ali⁹ vñ dēm̄ ē. ¶ Itē q̄ri pōt
e3 si blinqueſ est absolue an absolucionia p̄sit mādati vel ratū ha
benti. et videtur q̄ profit sicut dicitur in causa cōi appellatio vñi⁹
et victoria pdest alteri si eādē causa fuerit defensiōis ūium. vt. ff.
de appell. l. si q̄s separati. §. hoc est rescriptū. Ecōtra videt q̄ nō
p̄sit. q̄ res inter alios acta non nocet nec pdest alteri. vt. ff. de re
iudi. l. lepe. et de exceptionib⁹. l. modestinus. t. C. res inter ali
os acta p̄ totū. ¶ Distinguendū videt q̄ aut absolutus fuit iō
q̄ p̄nūcial delictū nō cōmissum. aut q̄ nō fuit in culpa. pmo ca
su victoria pdest. secūdo nō. ar. ff. de iure iur. l. duob⁹. §. a fideiſſore.
t. §. si ei qui. et ad ar. cōtraria. dic q̄ loquunt q̄i iura diuersa
personarū sunt diuersa et separata sed cum eadem est causa
defensiōis omnium ex eodem facto sumens originem; tunc nō
absurdum est victoriam vñius alteri pdesse. argumento. l. p̄alle
ga. si quis separati. §. fi. t. dicta. l. duob⁹. §. a fideiſſore. Idem.
¶ Lūz sunt partiu⁹ iura obſcura. reo fauendū est pon⁹ q̄ actori.

Factor et reus pariter probantur de iure suo quod intelligit vel per numerum testium equaliter vel per iustitia publica eiusdem auctoritatis favendus est reo quod absoluiri a petitione actoris cum iura prout vtriusque sunt obscura. et hoc intendit dicere. articulo ad idem. sive de manumis. l. lege. et sive eo. l. fauo:abiliores. Itē si neuter nec actor nec reus aliquid probaverit iura partium sunt obscura. et iō faueat reo quod absoluiri. ut institutus iterdi. sive cōmode. et C. de edēdo. l. q. accusare. de rei vēdi. l. sive. Itē apertum exemplū est si duo iudices ordinarii de causa cognoscētes et unus condēnat alter absoluiri iura partium sunt obscura. et ideo faueat reo quod preualet absolucionis. ut sive de re iudi. l. inter pares. et arguitur. sive de actio. et obligatio. hoc arrianus. Itē si agit hypothecaria contra tunc et probatur rem mihi obligatā a domino die calendam Augusti. et ecōtraticius probat eandē rei sibi a domino obligatam eadē die nec apparet cui prius et cui posterius iura partium sunt obscura. et ideo faueat reo quod debet absoluiri. ut sive de pigno. l. si debito. et de inofficio. testamen. sive pars cum si. Quidam vero legiste ponunt exemplū regule cum rei et actori sunt in pari causa turpitudinis. quod tunc reus absolvitur. C. de con. ob cau. l. cum te. et l. mercalem. Sed hoc exemplū non conuenit regule. quod iura partium non sunt obscura. immo certa et paria. et ideo non habet locum proprie regula sed illa in qua cauetur quod in re pari melior est conditio querenti. ut sive e. in pari re. et l. par. et de lib. ob. l. si seruum. s. seq. et j. e. c. cum in re pari. sive quod ista duo sunt equepollētia in effectu. s. iura prout esse obscura et esse paria et certa. quod utroque casus reus absoluiri et pro paritate conditionis. ut d. l. si seruum. s. seq. et de doli excepcione. l. apud celsum. s. marcellus. et de dolo. l. si duo. et de contrahē. emp. l. dominij. et somnia. l. iura. et l. cum mulier. Propter excusari quod dicimus exemplū ponunt quod considerat effectum finalē non est aut in origine aut in habitudine propria est exequētia exemplorum. Alij ponunt exemplū in eo quod plures dilatationes concedantur reo quam actori. C. de dila. l. si quod de tem. in integ. re. l. petēde. et sive de ferijs. l. vi. Sed hoc exemplū non proprie congruit regule. quod hoc exemplo iura partium non sunt obscura sed certa. Sed ideo constituit ius quod plures dilatationes concedantur reo quam actori. quod in parte actoris fuit quod provocaret. ut d. l. si quod de excep. l. puer. s. si. Sed opponeatur videat quod in re obscura potio sit causa seu conditio actoris quam rei quod si in libello prouineantur proba obscura statim interpretationi actionis ut sive de iudi. l. si quod intentione de verbo. obliteretur stipulantem. s. i. de re. iur. l. in contrahenda. s. i. et l. in ambiguous orationibus. Sed dicendum est quod leges iste loquuntur in his que pertinēt ad cause preparationē. in illis enim magis favent actori quam reo. et in quantū ad interpretationē verborū in libello expressorū ut in l. prealle. et quantum ad alia que in libello exprimuntur. sed eorum dispositio pertinet ad officium iudicis ut in die apponenda in stipulatione iudicio sisti. ut sive qui satisfactio. co. l. de die in pī. Ratio autē est aperta quod reus semper impedire ne possit contra eum expiri ut d. l. inter stipulatē. s. i. Item opere videat potius eligendum quod obest reo quam prodest quod l. caueat quod si reus cauit de dam. infamia et dānum contingat vicio edificij fortuito casu quam tenetur reus ad emēdationem dāni ex cautione dāni infec. et tamen casus fortuitus erat per eo. l. debilitas edificij contra eum et sic partium iura sunt obscura. ut sive de dāni infec. l. fluminū. s. seruum. et s. idem pap. sive tunc dicendum est quod ibi non erant in pari causa reus et actor quod reus erat in culpa et eo quam ruinā edificij poterat prouideri. Actor autē nulla culpa poterat imputari. et ideo quod preponderat culpa rei deterior est eius conditio. articulo sive ad l. aq. l. itē si obstetrix. et l. si putator. alias si essent in pari dolo vel in pari culpa lata vel leui vel leuissima. favendum est reo potius quam actori. ut d. l. fauo:abilior es. et l. pari. et l. petēde. et de do. ex. l. apud celsum. s. marcellus. et de ver. ob. l. si seruum. s. sequitur. et j. eo. c. in re pari. Idem.

CIn iudicis non est habenda acceptio personarum.

Ater litigatores deb̄ iudicij equitas
obseruari sive litigatores
sunt pares q; vterq; vilis vel vterq; conditionis
bō este sūt: sive nō pes q; vn° vilis q; dītōis et alter
estitut⁹ in dignitate nec d̄z index p̄ter. dignitatis
alici⁹ litigatoris p̄textu lucri vel ḡre vel odij in alterā parti⁹ de
clare s; vtriq; parti qb̄ iustū est p̄stare e ius suū enicuiq; tribuere

Te equitatem in omnib^o obseruare. vt in au^c. ius iur. quod prestas.
§. i. t. §. ecōuerso. t. §. p̄mū ibi nequaquam sub inclinatione t̄c. t
vt iu. sine quoquo suf. §. deinde propter. t. §. qd aut. t de defen.
ciuita. §. ius iur. est. iudices enim debent se habere circa subiectos
sicut pater circa filios. vt in au^c. vt iudi. sine quoquo suf. §. t eos.
t ius iur. qd presta. ab his. §. deuotos. aut pietas aut p̄ni nominis
nō in atrocitate sed pietate consistere d^r t p̄siliū p̄ liberis capere.
vt. ff. ad. l. iul. de pari. l. diuus. de adult. l. nec mea. §. pe. ergo q̄
libet iudex vel prelatus superior. b̄fe se debet circa subiectos atq^z
pium consiliū. ac iustū capere p̄ subiectis sicut pater p̄ filiis. Itē
debet in iudicij eōlitas obseruari. q: si vñ litigatoriū sit p̄uilegi-
atus alter nō. p̄uilegiū vni cōperē extēdi d^r ad alterū. C. de fru.
t li. ex. l. fi. t de prepo. sacro. scri. l. in sacris. t. l. vnicuiqz. lib. xii.
C Istud autē p̄tingit ppter inēq̄litatē vitandā quā le. latores vita
re studēt nō solū in iudicij sed ēt in arbitrijs. t alio actib^o extra iu
dicialib^o t arbitria contingentibus. ff. de arbit. l. si de meis. circa
p̄in. t. l. pedi^o. §. in seruo. t. l. si cū dies. §. pe. t de vulga. t pupil
la. substi. l. iam hoc iure. t. l. lucius. t. C. de rescin. vē. l. ratas. de
testa. mili. l. in testamēto. t de ipu. t alio sub. l. hereditatē. t. l. q̄
uis. Sed certe falsum vñ p̄uilegiū cōcessū vni debeat extendi
ad aliū cū psona illi^o cui cōcessum ēē. pbaſ egredi nō debeat. vt in
st. de iure naturali. §. sed qd principi. Dicūt qdam aut agit de p̄
uilegiis p̄tinētib^o ad litis excusationē t tūc p̄uilegiū concessum
vni litigatoriis pdest alteri. C. de fru. t li. ex. l. fin. t. l. in sacris. t. l.
vnicuiqz. de prepo. sacro. scri. li. xii. Aut agitur de p̄uilegiis p̄
tinētib^o ad litis decisionē t tūc p̄uilegiū concessum vni nō pdest
alteri. vt. §. sed qd p̄in. l. p̄ma facie videbas probabiliter dictum
ostēdi nō potest nō ēē verū. q: p̄uilegiū resti. in ite. l. vnicia.
aliū dicūt q̄ aut p̄uilegiū concessum est ad postulationē aut sine
postulationē si ad postulationē pdest. si sine postulationē non
pdest. vt. ff. q̄ q̄ in alter. sta. l. iij. in p̄n. que so. ad. ppositū pa-
rū valz q̄ in palle. l. fi. C. de fruc. t. lit expē. logf ēt de p̄uilegio
propria liberalitate p̄ncipis etiā sine postulationē concessō vt ibi
notatur in prima glo. t patet in text. Etideo dicendum videtur
q̄ aut p̄uilegiū cōtinet ius iniquū vt q̄ in alterius lesione cōces-
sum t tunc distinguis q̄: si ad postulationem cōcedis. debet vti im-
petrāe eodem iure. si sine postulationē tunc non compellitur eo
dem iure vti. ff. qd q̄sqz iuris. l. i. iij. t. iii. pdest impetrati si non
cōtinet ius iniquū sed fauorē illi^o cui p̄cedis siue sine postulationē
cōcedis pdest impetranti tm̄ t alio eū nō cōtingenti. vt in. §. sed
q̄ principi. Item pdest nō solū ei cui concedis sed etiam secuz li-
tiganti occasione cōtrouersie que inter eos versat etiam inequali-
tatis vitande videſ eum contingere t ita loquif lex fi. de fru. t li.
ex. l. sacris. t. l. vnicuiqz. C. de p̄po. sac. scri. t hec cōnexitas t exce-
ptio p̄uilegiū ex eo pcredit q: non est habēda in iudicij acceptio
psonarū sicut in hac regula continet. t hoc aliquantulū tangit
in dicto. §. sed q̄ principi. Idem.

CIgnorantia facti nō iuris excusat.

Diuuenienter potest exemplum posse nisi istius regule in eo quod in iure confessus est et confitendo errauit. nam si errauit in facto iuste excusat error et non nocet confessio. si errauit in iure error non excusat et ideo non confessio. vt. ff. de confessis. l. non fatef. verbi gratia. si credebatur coheredem meum confessus sum in iudicio errando iste error non percat. C. de iuris et factis. igno. l. si post divisionem. et ff. fami. her. l. utarum. sed si confessus fui errando in iure quod credebatur testamentum re factum coram testibus non rogatio vel factum coram non solenti non est iure error. nocet ut probatur. ff. de confessis. l. non fatef. Item expliciter ponitur potest exemplum si soluatur illud quod est naturaliter iuris et ciuiliter in debitu. nam si quidem perignorantiam facti satur soluens et ideo potest repetere. si per errorem juris non saturatur. et ideo non potest repetere. vt. C. de iuri. et factis. ignorante. l. quis. et ad. l. fal. l. errore. Sed opponitur et videtur quod ignorantia facti non excusat. nam si proscriptus erat ut non contrabat et qui taberne positus erat is qui contraxit ignorans probi onem factam non excusat. et ideo non potest agere contra

dominii. vt. ff. de insti. l. sed et si pupilli. §. prescribere. Sed dicendum est quod aut erat publice notum. et tunc non excusat ut in h[ab]ito. q[uod] v[er]o erans in lata culpa que dolo assimilat ex eo quod ignorat quod omnes stelligunt. ff. d[icitur] p[ro]p[ter]a. s. i. l. cedet di[ctio]nem. s. v[er]o. t. l. late. t. l. magna. aut si erat publice notum et tunc excusat. ut hic. et in prealle. l. non fate[re]. C[ontra] S[ic] op[er]a. et v[er]o quod ignorantia facti est non publice notum non excusat. vt. ff. ad vel. q[uod] q[uod]. Dicunt quod aut erat in facto alieno. et tunc si non erat publice notum excusat. ut in. §. i. l. non fate[re]. Aut in pp[ro]p[ter]a et tunc non excusat. vt. d. l. q[uod] q[uod]. C[ontra] Sed habet solutionem est quod iure caue[re]. q[uod] si crederes me pmisisse tibi cu[m] non pmissem et solu[er]e repeto. It[em] si ex contumione inter me et te inita debuit tradere pdiu ipso sita seruitute et tradidi liberum quod dicere seruitute possumus quatuor traditio[n]is debui posse. vt. ff. de condi. inde. l. sed et si me putem in p[ro]p[ter]a. s. cu[m] inter. et de actio. emp[er]i. l. si tibi liberum. p[ro]p[ter] q[uod] patet quod in proprio facto tolerabilis est ignorantia. qdam dicunt quod aut agere de dano vitando et tunc tollat in dictis legib[us]. aut de lucro captando et tunc non tolleres. q[uod] solutio q[uod] tum ad p[ro]positum nulla est quod in. l. quaque. ff. ad velle. fideiussor certabat de dano vitando et non ignorantia facti p[ro]p[ter] non excusat. Sed dic quod vbi allego ignorantia facti p[ro]p[ter] in iniuria alterius. l. illius cui pmiseram et ex p[ro]missione mea obligat[ur] et error facti p[ro]p[ter] non excusat. l[et]is cōtendam de dano vitando. vt in. l. quaque. sed vbi non est in iniuriam alterius. sed volens mihi subueniri aduersum d[amnum] q[uod] incurri per ignorantiam facti p[ro]p[ter] excusat et tollat et ita loquitur p[ro]p[ter] alle. lex. sed et si me putem in p[ro]p[ter]a. s. cu[m] inter. et de actione empti. et veni. l. si tibi liberum. C[ontra] It[em] opponit de. l. errore. C. de in. et fa[cto] igno. Sed dicendum quod ista regula reducat ad distinctionem illius quod si contendo in iudicio errauit in facto error facti excusat ut hic. et corrigi potest usq[ue] ad plationem suam non post. vt. l. contraria. C[ontra] Ultius opponit circa ignorantia iuris videlicet. n. q[uod] ignorantia iuris excusat quod si soluo illud quod erat o[ste]ni iure indebitum. vel civiliter tantum debitur ignorantia iuris reperire possunt. ff. d[icitur] cōd[i]c[i]l. id. l. si non sorte. §. i. debito. t. §. adeo. t. l. cum i. §. fideiussor. t. l. in. t. fac. igno. l. error. in. s. Dicunt quod in. l. illius erratum fuit in iure extra iudicium et ideo iuris error excusat si de dano vitando agatur ut in. l. prealle. hic autem in. l. non fate[re]. erratum fuit in iure et in iudicio. et ideo iudiciorum auctoritas operatur ut error iuris revocari non possit. C[ontra] Sed contra hanc solutionem est quod iure caueatur quod etiam error iuris in iudicio interueniens potest revocari. vt. ff. de iter. actio. l. de etate. §. qui iusto. t. §. celsus. Dicendum est quod secundum eos qui intelligunt predictos. §. in errore facti p[ro]p[ter] oppositio non procedit. sed secundum illos qui intelligunt predictos. §. in errore iuris dici potest quod error iuris in iudicio ante lit. contesta. excusat ut in illis. §. post verolit. contest. non excusat. vt. l. non fate[re]. et h[ab]it. C[ontra] It[em] opponitur et video quod ignorantia iuris excusat et si de lucro captando agatur. vt. ff. de bo. pos. l. in bonorum. et de iuris et facti ignorantia. l. regula. §. sed iure. Sed dicendum est quod aut lucrum percipi poterat si ne alterius iniuria. et tunc excusat et tollatur si non potuit pitiores consulere. vt. ff. de iuris et facti igno. l. iuris ignorantia. et de vsc. l. nunquam. t. l. si fur. C[ontra] Item opponit circa premissa et videtur quod iuris ignorantia non tollerat etiam extra iudicium. licet de dano vitando agatur. vt. ff. de acqui. heri. l. si duo. Sed dicendum est quod ibi causa de qua agebas originem sumebat a lucro et ideo licet subsequenter d[amnum] inducat iuris ignorantia non excusat. cum magis origine quam casum post originem incidenter considerari oporteat. vt. ff. de donationibus. l. qui id quod in p[ro]p[ter]a. t. de acq. pos. l. clam possidere circa p[ro]p[ter]a. de fideiussor. l. tutor. in p[ro]p[ter]a. C[ontra] Item opponit et videtur quod ignorantia iuris excusat. vt. ff. de decre. ab or. fa. l. si. t. ff. ad filia. l. si quis in gratia. §. si quis ignorans. Dicendum est quod in illis. l. q[uod] dolus requirunt ignorantia iuris excusat. Litterum est enim quod in aperiante tabulas testamenti ante vindictam defuncti necesse requirit dolus ut in eadem. l. si quis in gratia. §. q[uod] ad causam. et ideo ignorantia iuris excusat a pena. ut in eo. t. i. t. l. si quis igno. a. s. In illis vero. l. q[uod] dolus non erigit si quod in ius per eas inductum erat publice notum vere vel iuris presumptione. quod a tempore constitutionis publicae concurrunt duo menses. ut in au[g]usti. ut facte noue consti. ignorantia non tollerat. vt. ff. de publicia. l. vlti. §. licet. Sed vbi non est publice notum vere vel iuris interpretatione ignorantia tollerat. vt. ff. de decre. ab or. fa. l. vlti. tamen contra predictam solutionem est. ff. ad. l. co. de fal. l. diuus claudius. Litterum est eni[us] quod l. cornelia dolus requirit. et tamen sicut ibi dicitur ignorantia edicti severitatem non excusat. Sed responderi potest quod aut lex requirit dolus verum

aut est contenta dolo presumpto ex qualitate facti. vbi requiritolum verum ignorantia iuris excusat. ut in. §. si quis ignorans. vbi vero contenta est dolo presumpto ex qualitate facti est quod s. presumat dolo. dolus ex qualitate facti est vbi quis faciat quod scit vel sci re debet se facere non debere. vt. C. de iniuriis. l. si non conuicij. et ad. l. co. de sica. l. i. ff. de dolis exceptis. l. i. iuris ignorantia non excusat ut hic. et in prealle. l. diuus claudius. Non aut est quod qui ignorantiam pretedit eius quod est publice notum videat esse in lata culpa. vt. d. l. cedere diez. t. l. late. lata culpa dolo presumpto egpollet. et ideo iuris ignorantia non excusat. etiam vbi de dano vitando agitur. vt. ff. ad. l. iul. de adul. l. si adulterium. §. stuprum. t. C. de in ius vo. l. vma. Sed dicendum est quod aut pretendit ignorantia iuris ciuilis et tunc locum habet omnia superdicta. vbi pretendit filius se ignorasse quod non debuerit inferri iniuria patri. vel quod deberet patri uidere in necessariis alimentis quod non deberet furtu committere vel homicidio vel cetera debita iure naturali prohibita non tollerat licet sit de dano evitando. vt. d. l. si adulterium. §. stuprum. idem si quasi iuris naturalis ignorantia pretenditur. vt. q[uod] dicit libertus se ignorasse quod patrono reverentia exhibere deberet cum enim ab eo consecutus fuerit premiu[m] libertatis quasi naturali iure teneretur. vt iure compensationis idem de beat reverentiam exhibere. et ideo ignorantia iuris non excusat a dano quod occurrit ppter non exhibitam. C. de in ius vo. l. iij. C[ontra] Ultimo distingui potest circa materiam regulae quod aut erratur iure aut in facto. Si in iure aut ciuilis aut naturali aut quasi naturali. Et si in ciuilis aut in iudicio aut extra iudicium. si in iudicio si quidem antelicitur. error excusat probata causa erroris legitima. vt. ff. de inter acti. l. de etate. §. qui iusto. t. §. celsus. si post li. contesta. ignorantia non excusat ut hic. et in. d. l. non fate[re]. si erratur extra iudicium aut agitur de dano vitando aut de lucro captando. et si de dano vitando aut erratur in eo in quo requirit dolus verus aut in eo in quo sufficit dolus presumptus vel lata culpa vel leuis et multo fortius si levissima. Et si in eo in quo requirit dolus verus ignorantia iuris excusat. ff. ad. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. Sed si erratur in eo in quo requirit dolus presumptus vel lata culpa. tunc si quidem erat publice notum vere vel iuris presumptione ut quod a tempore publicationis concurrunt duo menses iuris ignorantia non excusat. vt. C. de legibus et sena. consil. l. leges sacratissime et de iuris et fac. igno. l. constitutiones. t. ff. de publici. l. vlti. §. l. et ad. l. cornelia de fal. l. diuus claudius. in p[ro]p[ter]a. Sed si non erat publice notum vere vel presumptive iuris ignorantia excusat. ff. de decre. ab or. fa. l. si. Sed si agatur delucro captando. siquidem cu[m] alterius iniuria ut per usucaptionem: iuris ignorantia non tolleratur nec excusat siue potuit siue non potuit peritiiores consulere vt. ff. de iuris et facti ignorantia. l. iuris ignorantia. et de usucaptionibus. l. si fur. t. l. nunquam. Sed si sine alterius iniuria si quidem non potuit pitiores cōsulere iuris ignorantia non excusat. vt. ff. de iuris et fac. igno. l. regula. §. sed iure. t. §. si quis de bono. pos. l. in bonorum. et q[uod] ordo in bono. pos. seruef. l. iij. §. vlti. fallit. ff. de acqren. here. l. si duo. ppter rōnem quam supra dixi. Si erratur in iure naturali ignorantia iuris non excusat. vt. l. si adulterium. §. stuprum. Si erratur in quasi naturali iuris ignorantia non excusat. vt. C. de in ius vo. l. iij. Si erratur in facto. aut ppter aut alieno. Et si alieno aut erat publice notum aut non erat publice notum si erat publice notum ignorantia non excusat. vt. ff. de insti. actio. l. l. si pupilli. §. prescribere. Si non erat publice notum ignorantia excusat. vt. ff. p[ro]p[ter] suo. l. f. t. j. ea. c. p[ro]p[ter]i. Si in facto p[ro]p[ter]i. aut erat de dano vitando aut de lucro captando. Si de lucro error non tollerat in p[ro]p[ter]i facto. Si de dano aut cu[m] alterius iniuria. et tunc error in facto proprio non tollerat. vt. ff. ad velle. l. quaque. Aut sine alterius iniuria. et tunc error in facto proprio excusat et tollerat. vt. ff. de cōd[i]c[i]l. inde. l. et si me putem in p[ro]p[ter]a. §. cu[m] inter. de actio. emp[er]i et vedi. l. si tibi liberum. et ita op[er]e intelligi quod notaf. ff. de lega. i. si res obligata. Idem.

C[ontra] Quod succedit in ius alterius iusti ignorantiae casu b[ea]t[us] presumit

O ne quod promisisti dare bouem in calēdis Augusti si non das promisisti dare cētu nomine pene. decedis aī

calendas Augusti heres ignorans promissionem factam non soluit. Dubium est an possit cum effectu conveniri ad penam. Et respondetur quod non quia iustam habuit ignorantie causam. ut hic et ff. eo. l. in alterius. Sed contra hoc aperte de ver. obli. l. ad diem. ubi dicitur quod mortuo promissore ante die pena nihilominus committitur ad ueniente die quo dare debuit. licet promissoris hereditas non sit adita. Et idem dicit de nautico senore. l. vlt. Sed dicas de rigore iuris penam remitti contra heredem ignorantem. vt. d. l. ad die. et de nauti eo senore. l. vlt. Sed propter probabilem ignorantie causam postulare potest successor beneficium restitutionis in integrum. et eo impenetrato non nocet pene commissio. ut hic. et d. l. qui in alterius. nocet ergo ipso iure ut in contrariis. Sed propter probabilem ignorantie causam restitutio datur ut hic. Item opponit et videf ignorantiam non tollerari in persona successoris et penam cum effectu committitur nisi successor fuerit pupillus. ut ff. de verbo. obli. l. si cum filio. §. in hac stipulatione. Sed distingue utrum successor agat vel conuenientias. quod si agat vel alii inquiret pena committitur cum effectu. et ignorauerit promissionem factam ab eo cui successit ut in d. §. in hac stipulatione. Sed si conuenientias tunc pena committitur de rigore iuris. ut in l. ad diem. de verb. ob. et l. nautico senore. l. vlt. Ratio autem est que redditur in tex. ut d. l. qui in alterius. quod si agit plene certus esse debet cum sit in potestate eius quando velit experiri. et ante debet rem diligenter explorare et tunc ad agendum procedere. que ratio non extendit ad eum qui conuenient. ut ff. de dol. excep. l. pure. §. ultimo. et ideo alius est effectus unius et alius alterius. Item queri autem potest an heres emphiteote qui soluere cessavit ecclesie canonem per biennium. vel prauato per triennium exculari possit et debeat pretextu ignorantie. quod videf per lib. istius regulae. ut ff. eo. l. qui in alterius. et quod tempus non solet cedere ignorantibus. ut ff. quod appellandus sit l. l. §. die. et §. si aduersus. et ff. de calu. l. annus. et de edil. edi. le. cum res. Ecce contra videf cadere a iure suo. ut d. l. ad diem. et de minoribus. l. emilius de nautico senore. l. ultima. Dicendum videf quod de rigore iuris possit dici a iure emphiteotico. ut l. ad diem cum suis filiis. Sed propter iustam ignorantiam cum restitutio concedi debeat ut hic. et ff. eo. l. qui in alterius. Item queri potest quare est quod mortuo stipulatore sine herede vel relicto herede cui potest de iure solui pena non committitur ipso iure. ut ff. de usuris. l. pecunia fenebris. in f. et l. cum quodam. §. si pupillo. Sed ecce contra mortuo promissore committitur. et restitutio concedatur. ut dictum est. Non est quod causa contingens in personam creditoris non debet extenderem obligacionem debitoris. ar. ff. eo. l. ois hereditas. §. nunquam. et ad. l. aquil. l. qui occidit. §. ultimo. Sed ecce contra contingens in persona debitoris non debet variare obligationis conditionem. ut ff. de hb. obli. l. i. et de prioris stipulatiobus. l. iij.

Idem.

¶ Odia restringi fauores conuenit ampliari.

Modus istius regulae supra de elec. c. statutum. lib. vi. vbi dicitur quod statutum de his qui ad parochialium ecclesiarum regimen assumunt per mouendis ad sacerdotium infra annum alioquin ipsi ecclesiis sint priuati ad collegiatas ecclesiastas extendi non debet. quod cum sit odiosum restringi conuenit potius quod laxari exemplum etiam apertum ponatur. ff. de liberis posthumis. l. cum quodam. quod si pater instituat filium ex re certa valet institutio. Sed si exhereditare certa non valet exhereditatio. quod in institutione versat fauor quem priuatis ampliari in exhereditatione odiu quod ecce contra restringi. Itē pba. quod cauef in iure quod pactum liberatorium. i. d. non pertendo tollit ipso iure naturali obligationem. ut ff. de solu. l. stib. §. naturalis. Pactum vero de petendo quod est obligatorium non tollit ipso iure. ut ff. de pac. l. si unus. §. pactus ne peteret. Et hoc ostendit propter rationem istius regulae. s. quod in pacto de non petendo versatur fauor quem conuenit ampliari. in pacto de petendo versatur fauor quod conuenit ampliari. Aut ex utraque publicum. Aut ex altera publicum. Primum casu et secundo ampliatur fauor et restringitur odiu quod cum iura sint hinc inde paria certum est in re dubia fauorabiliorum cum potius assumunt debere quod odiosum. ut ipse. l. cum quidam. et ar. ff. eo. l. quoties. §. id est sermo. et l. quotiens

nihil. ¶ In tertio casu referit ius publicum. siue ipse ex parte odio si. ue ex parte favoris et de isto tertio casu loquimur. ff. de his quod no. lib. iij. Et roburi est quod fauor publicus perferri debet utilitatibus privatorum. ut. C. de primipilo. l. utilitas. et in au. de restitu. et ea que patitur. iij. mense. §. quod obrem. col. iii. sed hoc falsum esse posset aliquis ostendere evidenter. Certum est quod in maleficiis puniendi fauor publicus versatur. ut ff. de publicanis. l. licitatio. §. quod illicite. et ff. de fidei. scibus. l. si a reo. §. vulgo. et ad. l. aquila. l. ita vulneratus. et tamen iure cauef quod interpretatione. l. pene delictorum potius sunt molie de quod exasperatur. ut ff. de penis. l. si preses. et l. interpretatione legum. Sed dicendum est fauorem publicum desiderari ita ut maleficium non remaneat impunitum. ex quo constat commissum non autem in re dubia l. cum incerta est criminis qualitas pene exaugentur. sed potius minus minuanus. cum potius clemetia quod seueritatem nos iudicantes pronos esse oporteat. ut ff. de penis. l. respiciendum circa principi. ¶ Item contra predictam distinctionem est. ff. de suspe. tutoribus. l. iij. §. quid ergo. obi si appetit causa remotionis ex causa leviori remota videtur et tamem remotionis tutoris suspecti suader publica utilitas ut i. e. ti. l. i. §. consequens. immo non est contra quod ibi non suadetur dictum sed presumitur in dubio minus fuisse delictum cum sit incerta delicti qualitas. et ideo ad suam condonatoriam sequitur minor pena. cum pena moderanda sit summa qualitate delicti. ut ff. de off. prefec. urbis. l. i. §. cum patronus. et de iurepa. l. i.

Idem.

¶ Decet concessum a principe beneficiu esse mansurum.

Larissime

patet exemplum istius regulae in au. constituta. quod dignitatis illico. vbi dicitur quod si filius fami. pp. dignitatem sibi de latram fuerit sui iuris quod nihilominus dignitatis sue administratio finita remanet sui iuris et retinet omnium cognitorum et agnitorum iura. ¶ Sed contra regulam videf. ff. de le. iij. l. tertia sej. et §. usuras. vbi dicitur quod finita minori etate cuius occasionem privilegium concedebat finis privilegii a principe concessum. ¶ Sed dicendum est quod ibi finita erat finalis causa privilegii concessi et ius finis privilegii iuxta regulam generaliter cessante causa cessat effectus. C. d. ep. et cle. l. generaliter. et de hereti. l. i. et de test. mili. l. pe. et vlt. et de restit. mi. l. si in proposito autem non erat finita privilegii causa et ideo privilegium durat. vlt. si erat finita fuerat causa ipsius et non finalis. et ius finis causa non finis privilegii. ut ar. ff. de usurfructu. l. generaliter. §. duos. Et huius occasione distingue. Aut constat causa finis privilegii concessio alicuius vel probabilitatis facte esse finalis. aut constat esse ipsius finalis. aut dubitatur. Et si constat esse finalis. aut ea sublata remanet aliqua religio precedentis causa aut oes tollitur. et si aliquis religio remanet religio eius remanet. aut rat effectus. ut p. exemplum. ff. de qstio. l. vn. §. seru. vbi seru a domino distractus in memoria poros dignitatis non debet nec potest aduersus dominum quondam interrogari. Itē quod defensio esse decurio torque rini memo ria. prius dignitatis non debet. ut ff. de decurio. l. vlti. Itē h. e. q. definit esse virorum non institutis actionis turpis in honore personalis imitationis. ut ff. rerum amo. l. iij. et iij. §. vbi nulle religio causa finalis remanet sublata causa tollitur totalis effectus. ut. s. d. p. b. c. si pauper. l. vi. et ff. de acti. et ob. l. q. cum herede. Ar. ad confirmationem huius distincti. quod iure cauef quod sublato testo primo de iure civili non tollitur pupillare quod nulle remanet religio prima. ff. de ioffi. te. l. pap. §. nec ipuberis. et de vulga. et pupil. sub. l. in substitutiō. et l. ex duobus. §. vi. et l. si utra tab. et ibi non. Si constat esse ipsius finalis causa finis causa non finis effectus. ut ff. de do. l. iij. §. vi. et l. se. Et quod dicitur solet vulgariter de california. ff. de postu. l. i. §. seru. §. vbi si dubitatur utrum fuerit finalis vel ipsius presumitur in dubio ipsius finalis. et ius ea finita non finis effectus. ut de codi. et dem. l. cum tale. §. fallax. causa. et l. ticio. §. si cum aij. nup. et de usfructu. l. generaliter. §. duas. et de dona. iter vi. et vx. l. §. si duos. §. fi. C. de iure do. l. si mulier. Idem.

¶ Indultum a iure beneficiu non est alicui auferendum.

Adulgetur

reuo a iure quod possit precepit et p. ceptores. pponere ut. j. eo. c. nullus pluribus. et ff. de excep. l. is quod dicitur. et l. non est. Et ius non potest auferri a hominem. Itē indulget reuo p. l. quod oes exceptores dilatorias et delatorias pponere possit usque ad litigium. C. d. p. ba. l. exceptionem. et d. exce. l. vlt. et p. l. p. c. l. ita demum. et ius non potest auferri a hoie. Itē indulget reuo p. l. quod possit opponere p. emptorias quicunque a suam. ut. C. se. re. non posse. l. p. emptorias. et ius non potest auferri a hominem. quod indultu a

b. iij.

ture bñficiū nō est alicui auferendū. vt hic t̄ in aut̄. de nup. §.
 si nō solū. col. iii. Itē a iure indulgef. cōdēnato ad cōdēnationē
 soluendā t̄ p̄ q̄ tuor mēsiū. C. de vñris rei iudi. l. ii. Et ideo non
 d̄ nec pōt auferri p̄ iudicē sine cāe cognitione. vt. ff. de re iu. l. ii. t̄
 iii. §. si q̄ dēnatus. ¶ Itē indulgef filio a. l. q̄ bñ legitimaz de
 bonis p̄ris. vt in aut̄. de trien. t̄ se. §. i. col. iii. t̄ iō non pōt auferri
 p̄ p̄ez nisi i casib̄ a iure p̄missio. i q̄b̄ l̄ siliū exheredare i illis. n. i
 quib̄ exheredare l̄ nibil oīno relinquerē tenet. vt in aut̄. de here
 di. t̄ fal. §. exheredatos. col. i. t̄ de imē. do. in filios fac. §. vlt. col.
 viii. q̄ est. C. de li. p̄. aut̄. nō l̄. t̄ vt cū de ap. cog. §. aliud. t̄. §. se.
 Itē indulgef a iure illi 3 quē snia lata ē tpe. x. dierū ad appellandū
 vt in aut̄. de ap. circa p̄n. col. iii. Itē indulgef appellanti ad ap. p̄
 sequēdā ānus t̄ ex cā biēntū. vt in aut̄. de bis q̄ ingre. ad ap. col.
 v. t̄ iō ei si ē auferēdū vt l̄. t̄ finita ē isti regle alia iuēniū exēpla
 regulā cōfirmātiā. t̄n̄ est 3 regulā q̄ pater a iure vñsfruc. bñ in bo
 nis aduētiticijs filij. vt. C. de bonis q̄ lib. l. cū oz. t̄. l. fi. t̄ t̄ pōt au
 ferri p̄ hominē reliquētē ea conditione ne ad patrē p̄ueniat vñsfruc.
 vt in aut̄. vt liceat matri t̄ auie. in p̄n. sed illō fit legis auct̄tate t̄ iō
 nō vñ auferri p̄ boiem sed p̄ legē q̄ auferendi p̄tātem cōcedit. vt
 C. vbi t̄ apud quo in inte. re. agi. l. vi. t̄. ff. q̄cuiusq̄ vñiver. no.
 l. itē eorū. §. si decuriōes. t̄ de le. ii. l. vñ ex familiā. §. si d̄ falcidia
 Et p̄stat q̄ vñla lex pōt tollere t̄ multo fort̄ extenuare vires t̄ ef
 fectū alteri cū cui plus lic̄: liceat t̄ q̄ minus. vt. j. eo. c. cui licet.
 ¶ Itē a lege daf marito administratio bonoꝝ paraſrenaliū vxo
 ris. t̄ t̄ pōt auferri p̄ hominē. i. p̄ mulieris p̄hibitionē. vt. pbaf.
 C. de pac. conuē. l. bac. l. Sed eadem sponsio pōt habere locuz
 Ad māz aūt regle t̄ dictoriū exēplorū in regula positio. ptinet q̄
 rere. P̄to si iudex statuat t̄ps certū ad dilatoria vel dclatorial
 exceptionēs opponēdas. an post illud t̄ps t̄ aūt. cōtest. possit op
 ponere. Itē si statuat certū t̄pus ad opponēdas pemptiōes an
 post illud t̄ps t̄ aūt. sniam possit pponi. t̄ vñ q̄ sic. q̄ bñficiūz p̄
 ponēdi dilatoria vñq̄ ad lit. cōtest. est a iure indultū. Itē p̄ponē
 di pemptorias vñq̄ ad sniam est similiter a iure indultuz. vt. d. l.
 exceptionē. t̄. l. p̄. t̄. l. pemptorias. ergo nō pōt auferri vel ex
 renueri p̄ iudicē vt hic. t̄ de re iudi. l. iii. §. si q̄ dēnatur. t̄. t̄ aut̄.
 de nuptijs. §. si nō solū. col. iii. Cōtra vñ q̄ possit q̄iudex pōt li
 mitare t̄ps. t̄ post illud t̄pus a iudice limitatū excludiſ litigatoꝝ.
 vt. ff. de accu. l. cū ticio. Imo plus q̄: nō prosequēdo ifra t̄ps a iu
 dice p̄finitū desistere vñ t̄ iuri suo renunciare. vt. ff. ad turpil. l.
 ab accusatiōe. §. desistisse. itē p̄ hoc est. C. q̄ accu. nō pos. l. si ea. t̄
 de inge. t̄ ma. l. diffamari. ff. de opti. le. l. mācipiōi. t̄ de cur. bo.
 dā. l. i. t̄ de bo. aut̄. iu. pos. l. iii. et q̄ iure caueſ q̄ iudex pōt dene
 gari iuriſditi. vt. ff. ex quib̄ ca. ma. l. s̄. t̄ si p̄ p̄to. §. s̄. t̄ si cu. de
 creto. §. hoc ar. nibil ad. ppositu q̄: cū loquunſ oia in actore cui
 post t̄ps cū cā a iudice p̄finitū agēdi p̄tas denegat. q̄ aūt poni
 tur i reo volēte p̄ t̄ps a iudice p̄finitū exceptionē p̄poneſ. t̄ iō cū
 fayorabiliores sint rei q̄ actozes. vt in regula iuris. p̄stat non p̄ce
 dere argumētū p̄ p̄dicta q̄ inducunt a simili vel pari. Tñ. pbab̄
 liter dici pōtē q̄ aut iudex limitauit t̄ps cū cāe cognitōe aut sine
 et si cū cāe cognitione. nō possit post t̄ps limitatū a iudice excepti
 ones p̄ponere. ar. ff. de re iu. l. ii. nū q̄ vñt t̄ps q̄ idulgef reo p̄
 l. limitari p̄t p̄ iudicē cū cāe cognitōe. si vñ sine cāe cognitōe p̄po
 nere pōt ēt post t̄ps. vt. j. eo. l. iii. §. si q̄ condēnatur. ar. ad p̄dcā
 ff. de bis q̄ no. infa. qd̄ ergo. §. pena grauior. vñ de hoc. ¶ Itē
 q̄i pōt an t̄ps. x. dierū q̄d̄ daf ad appellandū possit p̄ iudicē mi
 nui t̄ vñ q̄ nō p̄ hac regulā t̄ p̄ura palle. ecōtra q̄ possit. ff. de re
 iudi. l. ii. t̄ oē. ll. supius alle. l. q. pr. p̄cedēti q̄ inducūt. p̄t pōt
 actorē appellare. cū is sit actor in cā ap. q̄ fuit re in cā p̄ncipali vt
 dici solet in aut̄. de bis q̄ ad ap. inge. §. illud quoq̄. col. v. t̄ p̄z ex
 eo q̄ p̄dēte ap. nibil est inouandū. vt. ff. nū inouari p̄ totū. t̄. C.
 de ap. l. iii. ¶ Itē q̄ iure caueſ q̄ dilatiōes sunt arbitrarie. vt. ff.
 de iudi. l. nō nunq̄. t̄. C. de dila. l. i. t̄. l. siue ps. t̄ si cōiter dicif t̄ te
 nef q̄ cū hoc t̄ps. x. dierū ocedaf a lege sine aliquo ministerio iu
 dicantis tacito vel exp̄sso q̄ nō possit p̄ iudicē minui. ar. isti regu
 le t̄ in aut̄. dñup. §. q̄ nō solū t̄. §. si vñ. t̄ de re iudi. l. iii. §. si q̄
 dēnatus. Ad 2traria p̄ rñsio q̄ oia loquunſ in tpe q̄d̄ daf tac
 to vel exp̄sso. i. p. l. intellectū. cū iudex nō statuit ministerio iudicā
 tis. ¶ Itē q̄i pōt an legitia q̄ debet filio in bonis p̄ris possit au
 ferri vel minui p̄. l. municipalē. t̄ vñ q̄ nō. q̄: cū bñficiūz sit a iure
 p̄cessu seq̄f q̄ nō possit auferri. vt h̄ t̄ pal. §. nō solū. Itē q̄. l. mu
 nicipalis est ius vt. ff. d̄ iusti. t̄ iur. l. ius ciuile. l. t̄ oēs populi. t̄ iure

ci. iura sanguinis nō p̄nt dirimi. vt. ff. eo. l. iura. ergo nec legitima
 q̄ iure sanguinis debet p̄ auferri. p̄terea ius agnatiōis nō p̄t tolli
 p̄ pac. vt. ff. d̄ pac. l. ius agnatiōis. ergo nec p̄ statutū siue legē mu
 nicipalē q̄: in his demū valet lex municipalis i q̄b̄ t̄ pactū. vt. no.
 C. de decur. l. decurionū. l. x. sup̄ ipa rubrica. ¶ Preterea si vñ
 ē q̄ i his demū valz. l. municipalis in q̄b̄ t̄ pactū vt dictū est d̄ ne
 cessitate seq̄f q̄ nō possit debitā iure nature tollere vel minuere.
 q̄: nec pactū pōt vt. C. d̄ ioff. te. l. si q̄. §. illō. Itē erodē ar. oclu
 dif q̄ cū si q̄i pactū sup̄ futura successiōe disponēdo minuēdo
 vel tollēdo in totū seq̄f q̄ nō valeat pactū. vt. C. d̄ pac. l. pacū. t̄
 l. fi. t̄ d̄ col. l. pacū. t̄ de suis t̄ le. heredi. l. fi. Preterea legitima de
 bonis parentū debet iure nature. vt in aut̄. de here. t̄ fal. §. pri
 mū itaq̄ col. i. t̄. ff. vñ l. l. scripto. l. fi. t̄ de bo. dā. l. cū rō. §. ius
 nāle est imutabile. vt isti. de iure nāli. §. pe. t̄. ff. de capi. d. l. eos.
 ergo ius cōseq̄dī legitima d̄ bonis p̄nis erit p̄filter imutabile.
 Oppositū bñi oñdīf q̄: certū ē q̄ vñ ius ciuile tolli possit p̄ alio
 vt isti. de iure na. §. pe. ff. de le. l. d̄ q̄b̄. t̄. l. nō ē nouū. §. q̄ por
 tio patronoꝝ bonoꝝ liberis debeat iure positivo ciuili est indul
 tū nō naturali. vt. C. de le. here. l. lege. xii. ta. t̄ in aut̄. de triē. t̄ se.
 §. i. Itē p̄z in aut̄. de here. t̄ fal. l. p̄ma. §. si q̄s aūt. Nāz ibi dicit
 q̄ lex necessitatē p̄ponit relinquēdī legitimā t̄ legē p̄stat eē iuris ci
 uilis spēm vel partē. vt. ff. de iusti. t̄ iur. l. ius ciuile. ergo ius ciuile
 necessitatē p̄ponit relinquēdī legitimā. ergo p̄ oppositū ius ciuile
 tollit. absurdū. n. vñ q̄ ius nāle bñ q̄ nibil. pp̄iū erat cū iuregētū
 dominia sint distincta. vt. ff. de iusti. t̄ iur. l. ex hoc iure. p̄ez ad re
 linquēdū astrigat. Itē cū iure nāli t̄ gētū ius testāt̄ fuerit inco
 gnitu q̄d̄ p̄z q̄ iure ciuili q̄ ē posterī ē iudictū. vt. isti. d̄ testa. ¶ Itē
 cū ad p̄na bona vocenſ fili. p. l. iuris veteris cōstat q̄ p̄ bñditat̄
 petitionē. vt. ff. de bñditatis petitiōe. l. i. t̄. iii. §. ipsa tolli pōt
 q̄ iure ciuili īducta. vt in eo. ti. l. itē veniūt. §. cū aūt. Ergo subla
 ta via p̄ quā veniſ ad bona t̄ ipa bona tollunk. q̄ sublato medio
 fine quo ad extremū p̄uenir nō pōt t̄ ipm extremū in effectu su
 blatū vñ. Nā sublata q̄rela p̄ quā veniſ ad bñditatis petitionē ipa
 bñditat̄ petitiō sublata vñ. vt. C. d̄ ioff. testa. l. sancim. §. vi. ¶ Itē
 sublato iur̄ fñtōnis p̄ q̄d̄ p̄uenif ad pignoraticiā. t̄ ipsa pignoraticia sublata vi
 def. vt. C. de p̄scrip. xx. vel. xl. an. l. cū notissimi. t̄ no. ff. de dā. in
 fec. l. si finita. §. postea aūt. t̄ q̄d̄ dicif debito iure nature d̄ expo
 ni t̄ intelligi iure ciuili p̄suadēte naturali cōiunctiōe cōstituto. vt
 alias exponif. ff. de vñbo. s. l. pnūciatio. §. familie. ppter q̄ vñ di
 cendū q̄ de rigore iuris legitima possit diminui t̄ auferri p. l. mu
 nicipalē. sed egas in genere tradita vñ suadere 2trariū. Et ideo ri
 go p̄ualet. vt. dixi. §. eo. c. ii. Idem.

¶ Non firmaſ tractu t̄pis q̄d̄ de iure ab initio non subsistit.

J duo minores. vii. an. contraxerunt spon
 salia nō tenēt ab initio de iure nec so
 lo tractu temporis confirmantur. Item si duo
 impuberes vel vñus pubes t̄ alter impuberes nō p̄
 ximi pubertati t̄ in quibus etatem malitia nō sup
 plebat cōtraxerunt matrimonium per verba de p̄senti nō tenet
 ab initio de iure nec confirmatur solo temporis tractu de despō.
 impu. c. i. lib. vi. Item si aliquis imperat̄ beneficiū cum cura
 eo tempore quo non erat in etate legitimā lic̄ postea fiat etatis le
 gitime imperat̄ nō cōfirmatur: sed tempus date litterarum so
 lum attendif. §. de rescrip. si eo tpe. l. vi. Itē suiā q̄ nulla est ipo
 iure non firmaſ aliquo t̄pis tractu. vt. ff. de ap. l. si exp̄ssn. Item
 iſtitutio bñdis q̄ ab initio est iutilis pp̄ psonā testat̄ q̄ forte erat
 sp̄ubes nō qualescit l̄ postea fiat pubes vel si erat seru⁹ nō quale
 scit l̄ postea fiat liber. Uel si erat filiussa. nō qualescit l̄ postea fi
 at sui iuris. Itē si erat furiosus nō firmaſ l̄ postea fiat sane mētis
 Itē si erat capt⁹ ab hostib⁹ nō firmaſ l̄ postea redeat vt hec oia
 p̄banf. ff. de testa. l. si fili⁹. t. l. ei⁹ t̄ de le. iii. l. i. §. i. Itē si erat iut
 lis pp̄ psonā heredis scripti q̄ erat nō capax nō firmaſ l̄ postea
 fiat capax. Et hoc vult dicere regula posita. ff. e. l. pe. Itē t̄ testa
 e oia volat̄as alia q̄ ab initio falsa tractu t̄pis nō firmaſ. vt. C. d̄
 fal. l. sicut. Itē legatū q̄d̄ ē ab initio iutile. ppter psonā legatis tm̄
 vt q̄ nō poterat testari t̄ cōsequēter nec legata relinquerē. vt. ff. d̄
 le. i. l. ii. vel. ppter psonā legantis t̄ legataris vt quia legat̄ testator

suo suo vel legat herdi a se ipso vel propter personam legat: si et eius a quo p̄standum relinquitur ut q̄ legat seruo heredis vel rōne relegate ut q̄ legantur marmora et colūne edibus iniuncte nō firmatur tractu t̄pis et si cā impedimenti remouetur. vt ff. d̄ regula cato. l. i. in p̄m. et de le. i. cetera. s. i. et C. de le. l. seruo. et isti. d̄ le. s. an seruo. Item in stipulatione q̄ si stipulor̄ rem sacrā stipulatio nō firmatur l̄z fiat prophana. Itē si stipulor̄ hominē liberū nō firmatur stipulatio licet tractut̄pis fiat seruus. vt ff. de ver. ob. l. iter stipulātem. s. sacram. Sed cōtra regulā videtur multa obstat et marime. ff. de seruit. vrb. pre. l. per fiduci. et cōia p̄di. l. receptū vbi cōstitutio seruituris facta p̄ onum socior̄ nō tenet ab initio s̄ postea cōfirmatur alijs consentientib⁹ quācūqz. Item. C. d̄ contra cib⁹ iudicū. l. vna. vbi donatio in officiale inutiliter colata tractu t̄pis firmatur. C. de nup. l. et si cōtra mādata. et ff. d̄ ritu nup. l. siqz in senatorio. Itē si de le. iiii. l. i. s. sed si filius. vbi legatū quod est ab initio inutile firmatur t̄pis tractu. Itē ff. de here. insti. l. q̄ soluēdo. vbi iustitio que erat inutile cōfirmatur tractu t̄pis. itē de cōdī. insti. l. mulier. s. i. vbi manumissio q̄ ab initio fuit inutile cōfirmatur t̄pis tractu. Ad que oia dicunt legiste volētes solvere ḡn aliter q̄ illud q̄ ab initio de iure nō tenet nō firmat t̄pis tractu solo et ita intelligunt hāc regulā et. ff. e. l. q̄ ab initio z. l. pe. Sz alij adminiculis cōcurrētib⁹ q̄ nō valet ab initio ex post facto firma tur. Et ita intelligūt oia supradicta iura que videntur regule p̄ tra ria. que solutio l̄z cōster teneatur per om̄es nō procedit d̄ iure. q̄ si testatur impubes et mox factus pubes adminiculum supuenit et t̄i testm̄ non cōfirmatur. Si testatur filiusfa. et postea fiat sui iuris adminiculum supuenit et t̄i testm̄ non cōfirmatur. Idem in furioso licet postea fiat sane mētis. Idē in capto si postea redeat ab hosti bus. idem in re mea q̄ mibi pure legatur. nāl̄z adminiculum super ueiat q̄ definit eē mea non firmatur legatū. Idē in re sacra que postea fiat pp̄bana. Et in homine libero q̄ postea fiat seruus. naz in his oib⁹ superuenit adminiculum q̄ cessauit cā impedimenti et ramen q̄ ab initio fuit inutile nō confirmatur t̄pis tractu. et s̄o claritus p̄t dici ad oia q̄ aut durat cā impediens aut cessat et nulla superuenit confirmans. aut cessauit et supuenit confirmans. P̄mo enim casu regula simpliciter vera est q̄ q̄ ab initio non valz tractu t̄pis nō firmat vt hic. et ff. e. l. q̄ ab initio z. l. penultima et C. de fal. sicut et ff. de appella. l. si exp̄ssim. Secūdo easa scilz quando solum cessauit cā impediens et non superuenit cā confirmans idem. q̄ q̄ non tenuit non cōfirmatur. vt ff. de ver. obli. l. interisti pulantem. s. sacrā. et de testa. l. ei. et ff. l. si filius et de le. i. cetera. s. i. et C. de legi. l. seruo. insti. de le. s. an seruo et s. de rescr. c. si eo tpe. In tertio q̄ si cessauit impediens et supuenit cōfirmās tūc regula locū nō b̄z ut patet siqz bene insp̄exerit in oib⁹ cōtrarijs supra dictis. Nam in. l. pfūdū. et l. receptū defectus cōsensus socij red debat cōstitutionē seruituris inutilem et iō q̄ cessauit defect⁹ et supuenit cōsensus confirmatur p̄stō fuituris. Item. C. de cōtra. iudi. l. pedimentū donatiōis erat offm̄. et iō q̄ cessauit offm̄ et supuenit voluntas exp̄ssa vel tacita ex t̄pis diuturnitate p̄sumpta confirmat donatio. et idē in. l. et si p̄tra mādata et in. l. siqz in senatorio. z. l. i. dle. iiii. s. i. si filius. et in. l. si deportati suo z. l. mulier. s. i. et d̄ dī. i. si. l. si q̄. C. si maior fac̄ fuerit. et in. l. q̄ i. rex. s. i. dle. i. l. legata inutile. e. ti. et. s. d̄ despō. ipu. c. i. q̄ ibi cessauit cā impediens. i. minor etas et supuenit cā cōfirmās. i. cōsensus nouus p̄ verba exp̄ssa vel p̄ alios nouos actus extrisecos declaratos. Et idē in. l. tribunus. s. vlt. et. l. si filius. ff. d̄ test. mili. et i. oib⁹ alij in q̄b⁹ cauef q̄ iutile a p̄n cipio tractu t̄pis cōfirmat. Itē cōtra regulā v̄. ff. de regula cato. l. i. et. ii. s̄ scribūt legiste. ff. e. l. q̄ ab initio. q̄ spālia sūt t̄i n̄bil ē q̄ ter. alij saluit i. palle. l. i. ver. q̄ diffinitio. ff. de regula cato di. n. q̄ multū refert vtrū aliq̄ pure cōcipiaſ lūlitter et tūc tractu t̄pis nō firmat. aut sub p̄ditione et tūc p̄dēte p̄ditione p̄t dici inutile cū sit nullū et iō nō p̄edit effectū assūmēre p̄ cōditionis emētum: cum q̄ nullū est vitiari nō possit. vt ff. de iniusto te. l. nam et si sub p̄ditione. Idem.

C Non est sine culpa qui rei q̄ ad se non p̄tinet se imiscet.

I quis afferit se iurispitū cū canonici et civilis erit assūpt̄ iudicē et p̄ imperiā male iudicauit vt fuisse i culpa q̄ se imiscuit rei ad se nō p̄tinēti et p̄terea iure cauef q̄ ipse tenet actiōes in q̄tū religioni iudi

cantis videbis equum. ff. de var. cog. l. si iudex et de acti. et ob. l. ex maleficis. s. si iudex et insti. de obli. que et quasi deli. i. p̄m. Et idem dico in eo qui se afferit medicum cum medicinam ignorat et per imperitiam aliquem ledit. vt ff. de offi. presi. l. ilicitas. s. sicut et insti. ad. l. agl. s. imperitia. Idem in quolibet artifice afferente se peritum cum sit imperitus q̄ culpa est inimicere se rei ad se non pertinenti. vt ff. loca. l. si quis fundum. s. celsus. et l. itē quare. s. si gēma. t. ad. l. aquil. l. itē iuris in fi. Fallit in mensore qui de do lo tm̄ tenetur et si imperite versatus fuerit. sibi em̄z imputari debet qui eū adhibuit nisi fuerit in lata culpa que dolo assimilatur. ff. si men. fal. mo. di. l. i. s. hec actio. Item in eo qui inuadit possessio nem vacantem quia cuz sciat eam ad se non p̄tinere videb⁹ fuisse in culpa et p̄terea tenet. C. vnde vi. l. fi. Sed nūqd ille q̄ potuit impēdire ne alijs lederef et non ipēdiuit teneat. De iure canonicō planū est q̄ tenetur q̄rō nō impēiendo cuz posset v̄ p̄ticipasse delictum seu fauozē prebuisse delinquenti. vt. s. de sen. ex. c. dilecto De iure at cīvili videtur p̄ma facie idē q̄d de iure canonicō q̄ iure cauetur q̄ si suz sciēte dño et p̄hibere nolēte occidat dñis occidisse videtur. vt ff. de nora. l. i. in p̄n. Itē q̄ p̄positū suū non p̄exit cū posset in partā facinus est h̄fūdus. vt ff. de remil. l. oē delictum. s. q̄ propostū. Sz triū buiū öterminaf. ff. e. l. culpa caret qui scit et p̄hibere non p̄t. textū illi. l. est in triū argu. a triū sensu sumpto q̄ si culpa caret q̄ prohibere non p̄t. ergo si prohibere p̄t videb⁹ esse in culpa. tñ. p̄ illa opinione iduci posset q̄ iure cauetur q̄ suz q̄ potuit opem ferre dño et nō tulit capite punif. vt ff. ad sillā. l. i. s. eodem aut. tñ. libero homini vel proximo ex causa si deicō. liberando non imputatur si opem ferre potuit et non tulit vt. j. e. l. i. s. sed in eo. Item videtur ista regula impēdire officium tractatus de neg. ges. quia cuz gerens aliena negocia sine mādato sit in culpa debet sibi actio denegari. tamen cōsueta est et facilis solutio q̄ cuz generaliter homo homini offm̄ debeat. vt ff. de seruis expo. l. seruo. ea legem magis suum officium videtur adimplere q̄ culpabiliter rei alienē se imiscere quia appellans p̄o damnato dicitur facere rem suam quasi sua inter sit ratione illius officij et cogitationis quod inter homines natura constituit. vt ff. de iusti. et iure l. vt vim. et de appel. l. nō tantum. et quando apel. fit. l. i. s. fi. Bynus. Idem.

C Nullus pluribus v̄ti defensionibus p̄hibetur.

Amsi negauit me eē debitor̄ ad mei defensionē et sic p̄posui exceptionē pacti siue itētōis nibil omn̄ possū postea p̄ponere exceptionē pacti et rei iudicate. et alias vt in regula iuris nemo ex his in p̄m. ff. e. Item si primo proposui exceptonē pacti vel iuris iudicandi possū postea p̄ponere exceptionē rei iudi. vt ff. de excep. l. is qui. Itē simul et semel possū p̄ponere plures exceptiones vt pacti iuris iudicandi et rei iudicandi. vt ff. de excep. l. nemo prohibetur. Est ergo esse etius regule q̄ simul et diversis t̄pibus p̄ponere possūt plures de fensiones qb̄ osb̄ medi. itib̄ vel aliq̄ eaz. excludā intētōes actoris Sz oppo. et videb⁹ q̄ si proposui vñā nō possūt p̄ponere alias. Si em̄z p̄uentus actione noxali negauit me seruū b̄fe in p̄tate et cōuictus de mendatio volo me dicere seruum b̄fe in p̄tate et cōuerti noxaliter non suz audiendus. vt ff. de noxa. l. quotiens. s. p̄tor. et l. i. s. interdū. Item si rei ven. p̄uent̄ negabam me possidere et cōuictus d̄mēdaciō volo me dicere possidere et paratu suscipere iudicū nō audior. nam possessio nibolim̄us q̄dēnaborūt duplum vi i. auc. de trien. et se. col. iiii. s. studiū quoqz. et C. d̄ nu. pe. auc. s. q̄ p̄pia. Sz omnibus his dicūt quod specialia sunt. Ratio aut specialitatis est vt mēdatiū puniaſ. vbiqz ergo d̄phēdīs ip̄ponētē d̄fēdīs mēdaciū idē erit dicendum per omnia. cū vbi eadē rō ē idēzus debeat statui. Sz vbi p̄ponuntur exceptiones q̄trarie necesse est inesse

medaciā q: si vna ē vera ei^o p̄traria necessario erit falsa. cū ad positiōne vni^o p̄trario p̄ seqtur remotio alteri". ff. d. ver. sig. l. h. verba. t̄ d̄ isti. l. s̄z si pupill". S. si iſtitutoria t̄ pp̄ h. opinio illoꝝ q̄ dñt licere p̄ ponere exceptioꝝ p̄trarias n̄ pcedit. C. Unū nibi v̄ clarius t̄ istin guēdū q̄ dico aut exceptioꝝ q̄ videtur ſcie pponūf p̄ditio aliter aut simplr. t̄ si p̄ditio aliter pponi p̄nt ēt p̄trarie verbi ḡra q̄ dico me debitore n̄ eē s̄z si p̄tigat. pbari me debitore eē ppono exceptioꝝ pacti d̄ n̄ petēdo vel solutiōis vel aliaſ ſilem. vt. C. d̄ excep. l. si q̄ dē i. fi. s̄z si pponūf simplicif aut ē possibile p̄mā queri assertioꝝ t̄ co currere cū ſc̄da aut n̄. in p̄mo caū q̄n̄ ē possibile p̄mā cū ſecūda co currere. i. ē possibile id qd̄i vtraq; p̄tineſ ſimul verū eē tūc l̄ plures pponere ſimul t̄ diuerſis t̄ pib̄ t̄ ita logf iſta regula t̄. ff. e. l. nemo p̄hibet. S. si nō ē possibile p̄mā queri assertionē cū ſecunda con currere. i. n̄ est possibile ſit veꝝ eſſe qd̄i vtraq; p̄tinetur q̄: i. vna ne gat in altera affirmat t̄ affirmatō e negatio ſūt directe p̄traria tūc dico q̄ non audietur. vt in auten. de trien. t̄ ſe. ſ. ſtudiū vero t̄. ſ. illud quoq; col. iii. t̄. C. d̄ non numerata pecunia auten. con. qui p̄p̄iam de cōpen. l. fi. t̄. qui po. in pig. ba. auc. itē poffessor. t̄. ff. d̄ rei v̄. l. fi. t̄ si quadru. pau fe. di. l. i. ſ. iterdū de noxa. l. fi. t̄. l. ſi ſer tuſ. ſ. ſi negauerit. C. Itē op. q̄riure cauetur q̄ reus in exceptioē est actor. vt. ff. de excep. l. i. t̄ de p̄ba. l. i. exceptionib̄ in p̄n. ſed ac tor non p̄t plures actioꝝ pponere. ſed vna de plurib̄ d̄ eligere ff. eo. l. nemo. ſ. quoti. t̄ de tribu. l. q̄ i. herede. ſ. eligere. ergo nec reus poterit oponere plures defensioꝝ vt v̄. C. Rñdeo t̄ dico q̄ q̄uis plures actioꝝ actor nō p̄ſſit ſimul pponere plures t̄n̄ excep tioꝝ reus p̄t pponere ſiue ex eadem ſiue ex diuerſis cauſis origi nē ſumētes vt hic. t̄ preal. l. i. ſi qui dicit. t̄. l. nemo. Ratio autē est q̄ re aliō in uno t̄ aliud i. alio q̄ fauorabiliores ſunt rei q̄ actores. vt ſi regula iuris. Ratio rationis ē q̄: in p̄tate est actorū quando p uocent. non in p̄tate reorū quando p̄uocētur. vt. ff. de doli excep. l. puer. ſ. fi. C. Sed an p̄viam cumulatiōis pponere poterit plu res actioꝝ. Quidā nō itelligētes cumulatiōis materiā dñt ſimpli citer q̄ nō vt in p̄dicto. ſ. quotiēs. t̄ ideo p̄tract^o de cumulatione cōter valet t̄ ſit utilis apud canonistas ſicut apud legistas. q̄ ſim canones d̄ exp̄mi res in cā licet nō actio nūquid p̄dēte p̄mo iudi cō licebit eandē rem ex alia cauſa petere vel an licebit alia rē pete re ex eadē cauſa hec enim eſſt cumulationis natura. C. Ad huius d̄ claratiōne t̄ intellectū querendum eſſt an cumulatio ſit admitten da t̄ in quib̄ casib⁹. Et circa hoc p̄mo inquirēdum eſſt an p̄nci pia ſiue regule que de cumulatiōe tradūtūr ſint vere q̄: p̄ncipiis ignoratis igno:ari oportet t̄ ea que ſūt post p̄ncipia. arg. in auc. de non alie. ſ. ſi min⁹. Regula aut̄ cū de cumulatiōe permittenda tractas tradi debet copulate hoc modo vbi plures ſunt actiones non contrarie t̄ que electione non tolluntur t̄ in p̄ma quarū ab ſolutoria lata non parit exceptiōne rei iudi. in ſecunda ibi admit tis cumulatio. Sed cū tractas de cumulatione ipediēda debet tra di regula diſiunctiue t̄ hoc modo vbi plures ſunt contrarie actio nea vel que electione tollūf vel in quarū p̄ma ſolutoria lata pa rit exceptiōem rei iudicate in ſecunda ibi repellitur cumulatio. qd̄ aut̄ p̄dicta regula copulatiue poſita ſit vera oſtendo ſic. p̄mo per illud generale non debet expectari cauſus cuius nshil operatur euentus. vt. ff. de fideiſ. l. pe. t̄ ad velle. l. aliquādo. ſ. fi. S. certū ē q̄ ſolutoria lata in petitōe p̄ma non parit except. rei iudicate in ſecūda quandoq; mutat̄ vt pſona vel cauſa petēdi vel res vt. ff. de excep. rei iudi. l. cum de hoc. t̄. l. cum queritur. ergo non debet impediſ ſecunda pendēte p̄ma. P̄tererea in ſpe dubia cōſti tutus non debet eē melioris cōditionis q̄ ſi qui eſſt in ſpe certa vt p̄bari potest ex. l. vlt. ff. de cōpen. t̄ ex. l. eum qui duobus d̄ acqr. here. t̄ d̄ le. iii. l. i. in p̄nc. ſed nondum ſolitus in p̄ma eſſt i ſpe dubia ſed ſolitus eſſt in ſpe certa. Si ergo dicimus petitōe ſaz ex alia cā p̄poſitā vel ad alia rem ex cauſa eadem impediſ ſolitus t̄ cōcedi ſolutoria latā p̄ma t̄n̄ ſolitus ē melioris cō ditionis q̄ ſolitus qd̄ eē nō debet vt dictū ē maxie q̄: nō ſolet ac tor litē cōtestando facere conditōe ſuā deteriorē vt i ſpe regula iuris ff. e. ſi ſolz t̄. ff. de nouatiōi. illa. P̄tererea probatur alio mō certū ē q̄ appellatiōe pronūciatum extinguitur t̄ ad eū ſtatū reducif in quo erat poſt litē contestataz t̄ ante ſuā. vt. pbatur per. l. ita de mū de p̄cur. C. t̄ per. l. qui cū maior. ſ. accusafe de bonis lib. ff. de ſniuſto test. l. ſiqs exheredato. ſ. hi aut̄ oēs. de penis. l. ii. i. fi. Unū paria videtur litem p̄dere t̄ appellationē interpoſitam eē ſed ap pellatione interpoſita licitum eſſt plures cauſas cōiungere ſeu cu

molare ex quib⁹ ostēditur appell. iusticiā cōtinere. ergo pendēte cā pncipalilicere vñ plures causas cumulare ex quarū oīum vel uni⁹ pbatiōe appareat rē deductā in iudicio debere d' educi in cōden nationē. vt. l. scio. s. vlt. ff. de appell. Preterea pro hoc pōt induci insti. de acti. s. si minus. intelligendo textum vt iacet de dol. ex cept. apud celsum. s. itg; queritur. Item potest probari per. l. vlti man. C. de app. Nam vbi licitū est petitionē ex eadem causa ad aliam rem extenderē t sic ex his duabus probatur t ex. s. item q̄ ritur prima pendente posse ex eadēz causa agi ad id qđ plus est. t l. seio. probatur ad eandem rem agi posse ex alia causa. Ex duob⁹ primis ar. concluditur vtrunq; cōmuniter. Preterea probari potest per. l. sed si ante de excepc. nam ibi prima t secunda petitio eādem causam habēt considerato effectu t ad diuersa proponunt. Et qđ absolvitoria lata in prima non parit exceptionem in secūda etiam admittitur cumulatio. ergo t̄c. Preterea potest probari p l. primā. s. qui autem. ff. quorū legatorū. dum dicit intelligendo litteram generaliter vt iacet quēadmodum solemus facere quan do incertum est que actio potius teneat nam duas dicamus t̄c. ergo concluditur ex eo qđ due actiones ex diuersis causis possunt eodem tempore ad idem proponi. t̄c. hoc cōcluditur cumulati ones concedi. Item secunda regula tradita disiunctive similiter vera est qđ constat qđ vbi sunt plures actiones contrarie proposita vna repellitur alia. Ratio enīz contrariorū est qđ ē vt pposito vno alterum intelligatur remoueri ad hoc fac̄. C. de fur. l. i. t̄ si seruus extero. l. vñica. t de codicill. l. fi. ff. de insti. l. sed t̄ si pupillus. s. in stitoria t de ver. signi. l. hec verba. Item si electione tollitur vna electa precluditur alterius via. vt. ff. de noxa. l. electio t de tribu. qđ in heredem. s. eligere. Item vbi sunt due in quarum prima sen tentia lata parit exceptionē rei iudi. in secunda repellitur cumulatio. vt. ff. de excepc. l. fundū. t̄ l. fundi. apparent ergo qđ pmissē due regule quarum prima permittit cumulationem. secunda denegat vere sunt. Cōtrariū aut̄ predictorum arguo sic. falsum t̄ inofficiōsum non sunt contraria necelectione tolluntur nec absolvitoria lata in vno parit exceptionē rei iudicate in alio ut hec colligi pos sunt ex. l. eum qui de pe. here. t̄ l. lucius. ff. de excepc. t̄ l. p̄tramaiores. C. de inoffici. testamento. t̄ tamen ab eodem proposito impediunt se concursu. ergo regula p̄ma cumulationem admittens est falsa. Item noral. actio detracta noxe deditio. i. insolidum quādoq; competens t̄ cum noxe deditio. i. noxaliter quandoq; simul proponuntur nec impediuntur concursu t̄ tamen absolvitoria lata in vna parit exceptionem rei iudicate in alia vt. l. i. delictio. s. si detracta. ff. de noxal. ergo regula secunda cumulationes impidiens est falsa. Preterea petitorium t̄ possessorium non sūt opposita. ut pater in. l. i. s. huius autē. ff. vti pos. nec electione tol luntur t̄ cumulantur. vt in. l. cum fundum. s. fi. de vi t̄ vi. ar. t̄ l. generaliter. s. nihil. de acqui. pos. t̄ tamen absolvitoria lata in pe titorio parit exceptionem rei iudicate in possessorio ut determinatum est in. l. s. t̄ iii. s. quidam. ff. de interdictis. ergo predicta regula secunda cumulationem impidiens est falsa. Preterea hypothecaria t̄ personalis sunt diuerse ita qđ non contrarie nec elec tionē tolluntur t̄ tamen absolvitoria lata in personali parit exce ptionem in hypothecaria. vt. ff. quisbus modis pig. vel hypoth. sol. l. fi deferente. t̄ nihilominus cumulantur t̄ simul proponuntur vt in. aūc. de fideiū. s. s. neq; coll. i. ergo regula ē falsa. Preterea ibi conceditur cumulare. i. diuersas actiones ex diuersis causis ad idem proponere s̄m intellectum verum vbi acto: est incert⁹ propter actum aduersarij que potius competit. vt i. l. i. s. qui aut̄ ff. quorum leg. t̄ ibi no. ergo vbi propter factum aduersarij non est incertus non permittitur actori ex diuersis causis plures actiones ad idem proponere. ergo regula p̄ma cumulatiōem admittens est falsa. Preterea si peto rem legatam rei ven. et succumbo si postea peto personali actione ex testamento. si quidem in pri ma pronunciatum fuerit rem non fuisse testatoris non obstat exce ptio rei iudi. ar. ff. de excepc. rei iudi. l. fi. t̄ tamen si proposita vna eadem pendente ueliz proponere aliam non possum. vt in. l. cum filius. s. varijs. ff. de le. ii. cum ergo he non sunt contrarie sed di uerse nec electionē tolluntur t̄ possibile sit absolvitoriam latam in prima non parere exceptionem rei iudicate in secunda: et tamen impediunt se concursu apparent p̄mam regulā esse falsam. Pre terea civilis t̄ criminalis in eodem facto pcedētes nō sūt cōtrarie qđ patet qđ vna posita nō pōt excludi altera nec tollunt electionē

nec súa lata in vna parit exceptionē rei iudi. in altera vt. C. q̄i ci-
uilio actio cri. pre. z. ff. de tabul. exhibi. locū. §. si q̄s dolo z q̄li. bo.
exhiben. l. iij. z tñ impeditunt se cursu z nō cumulārūt vt. l. iterdū
de publi. iu. z. l. iij. §. i. vi bonoz rap. ergo relinq̄ p̄ma regula fal-
sa. præterea actio de peculio q̄ datur contra v̄ditozem serui. z que
datur cōtra emptoz nō sunt contrarie nec electione tolluntur nec
vno quanto alter liberatur z tñ vna proposita impeditur altera. vt
in. l. quotiēs. §. si credito. ff. de pecul. Si ergo h̄ diuersas ex eadē
cā z ad diuersa ipediūt cumulati: multomagis q̄i cōtra eundē
z ex eadē cāl z ad diuersa impediāt ergo Regula cumulationem
inducens non pcedit. Itē ztra regulā cumulationē inducentem
est. l. si quis libertatē ad si. ff. de pe. here. nā ibi inchoata petitiōe
libertatis ex vna cā nō pmittitur pbari z petere libertatē ex alia cā
ergo apte ipedit cumulationē ad idēz ex alia cā. Præterea h̄ regulam
est. l. si duo. §. idē iul. in. l. ff. de iureiur. nā ibi nō pmittit sc̄da peti-
tio in q̄ sc̄da pp̄ diuersitatē psonaz nō obſt̄ exceptio rei iudi. ab-
solutoria lata i p̄ma. Itē ztra cumulationē ē. l. n̄ ē nouū. ff. de acti-
e. n. p. Ibi. n. nō pmittit plures ex diuersis cāis eodē tpe ad idē. pp̄
nere s̄z dicit vnam deberi. pponi in q̄ vtriusq; zmodū veniat. p̄ er-
go ex pmissis cumulationē h̄ pcedere nec pcedere posse reglas q̄
z cumulatōe tradūt. C. Reglas zcedo. z ad opposita singulari-
ter video z pmo ad p̄mū q̄ qdā sūt ztraria i origie z i effectu z il-
latollūf electōe. vt. l. i. d. furtif. z si bū exte. l. i. z d. codicill. l. vlt. C.
z i his cumulatio procedit. qdā sūt ztraria i origie z effectu queni-
entia q̄ ad vñ finalē effectū tēdētia vt falsū z inofficiū z ista non
tollūf electōe nec súa lata i vna pjudicat i altera. vt. d. l. eu. q. s̄z n̄
patiūf se cursu rōne ztrarietatis q̄ ē i origie z i his similif cumu-
latio n̄ pcedit. vt. d. l. ztra maiores. qdā sūt nec in origie nec i effec-
tu zria z electōe n̄ tollūf z absolutoria lata i vno n̄ pjudicat i alio
z i his pcedit regula q̄ cumulationē pmittit. C. Ad sc̄dū rñdeo q:
l. §. si distracta nibil cumulaf. n. ibi petif alio s̄z idē nec ex alia cā s̄z
eadē s̄z solū agit q̄ quodā bñficio a lege pmissō zcedēdo vel dñegā
do vñ ibi nibil agitur q̄ sp̄aliter detractōem aut augmētū indu-
cat q̄tū ad formā s̄nie. vt. in. l. miles. §. decē. ff. de re iudi. vñ ad ma-
teria de cumulatōe nibil facit. C. Ad tertū rñde q̄ credo q̄ non
sit verū similiter q̄ súa absolutoria lata in petitorio parit exceptio-
nem rei iudicate in possessione. et talis ratione. quia sicut causa vñ
separata ē ab usufructu formalita cā p̄operatis separata ē a possesōe
vt colliḡ p̄ et. l. naturalif. §. nibil. z. l. p̄miseri. ff. de acq. pos. z de
reb̄ eoz. l. s̄z si forte. S̄z obstat q̄ lata i dñio n̄ pit exceptōe rei iudi-
cate i usufructu formalit vi. l. si cū argētū. §. pe. sc̄do rñlo. ff. de exce-
rei iudi. ergo lata i p̄prietate nō parit exceptiōem in possessione. z
bec d̄terminat. C. de iterdictis. l. certi. Et q̄ d̄terminatiōes cō-
trarie reperiūt iō plene dices. vt. j. eo. ti. q̄ ad agēdū. C. Ad q̄r-
tū oico. l. ad. §. s̄z neqz disputatōis cā q̄ p̄posita psonali non pos-
fit ex postfacto pp̄o hipothecaria q̄ absolutio lata in psonali pit
exceptiōem i hipothecaria. vt. d. l. si deferēte. l. ergo cōlūgēre ab
initio. vt. in. §. s̄z neqz. s̄z nō cumulare ex postfacto q̄ z alias i simi-
li cōcedis ab initio quod ex postfacto denegaf. vt. l. i. z ancillaz. §.
illud. z. l. quotiēs. §. si creditor. ff. de pecu. C. Ad quintū. l. ad. §.
q̄ aut. rñdeo q̄ l. ibi positio actionū sit copulativa tñ cōclusio peti-
tionis alternatia ē vt p̄ dū dicit protestari ex altera z. si alternati-
ua ergo icerta z rōe illi incertitudinis regulariter nō pcedit vt in
l. p̄tor. §. qui aut. ff. de iureiur. magis enī cōclusio p̄petitio spectari
d̄z q̄ peritio. vt. ar. d. lib. legal. l. aureli. §. stich. z d. penis. l. si p̄les
s̄z i cumulatōe petito z cōclusio copulat. z sic nō repellēda quia
qua ratioē p̄t ex plurib̄ causis s̄beri possit ex plurib̄ causis sepa-
rat. z nō gtingē ib̄ perit. defictio ergo copulatōis z alternatiōis
oppositum tollit. C. Ad sextum rñdeo q̄ ibi p̄t esse vtriusq; eadē
causa z alia in eo q̄ in eadem q̄ si pronunciatur non legatū súa la-
ta in vna parit exceptiōem rei iudicate in altera. Itē p̄t eē alia vt
si p̄mo agatur rei vē. z p̄nūciel rē nō fuisse restatoris z præterea
non cōpetere rei v̄dicationē eo casu exceptio nō obſtaret i perso-
nali ex testamēto tamē lite pendēt in prima ppter futurum dubiū
pronuciatiōis euētū cumulatio repellif. vt. j. oñdam. C. Ad septi-
mum rñdeo q̄ absolutoria in civililata parit exceptionē i criminā-
li et econtra q̄i pronunciatur sup facto. i. delictū nō fuisse cōmisuz.
Eo enī casu effect̄ pronuciatiōis ad totū exēndif. ar. ff. de iureiur.
l. si duo. §. idē iul. et. l. si duob̄. §. colon. et p̄terea se nō cōpati-
untur cursu et sic oppositō nō pcedit. C. Ad octauū respondeo
ē. ad. §. si creditor. q̄ ibi absolutoria qua pronūciat̄ idēbūtū parit

exceptionem in altero z ideo vna non potest alii cumuleri. Sed cō-
tra hoc est aperte q̄ ibi dicit q̄ pendente iudicio contra emptorē
non potest agi contra venditorem z tamen constat q̄ lata p̄o em-
ptore non parit exceptionem venditori. vt. l. si a te. §. iul. ff. de ex-
cep. rei iudi. Sed respondeo verum est non prodeſſe niſi pronun-
ciatur non ztractū. tūc. n. qua ratione lata pro fideiūſſore prodeſſ
reō p̄ncipali. vt. in. l. duobus. §. a fideiūſſore. ff. de iureiur. licet si
deiūſſoris non interſit non peti a reo p̄ncipali. vt. in. l. fideiūſſoris
ff. de pac. Eadem ratione lata pro emptore per eumdem modū
extendatur ad venditōē z sic procedit respōſio. C. Ad. l. si quies li-
bertatem. respondeo ibi non erat cumulatio s̄z de vna causa pro-
posita ad alteram s̄i propositam improba transgressio. Et eodes
modo respondeo ad. l. si duo. §. idem iul. nam ibi non erat cumu-
latio sed quedam petitionis prime de vna persona in alteram im-
proba z illicita transgressio. C. Ad. l. n̄ est nouū respondeo quia
ibi dici potest q̄ p̄tātī cōmittit necessitatī nō subiſſif. vt. l. n̄ q̄qd
ff. de iudi. z. C. q̄o z q̄si iudex. l. i. z ad hanc responseonem p̄o
bandā induci p̄t de iureiur. l. p̄tor. §. si mibi plures. ff. C. Quia
igitur regule vere sunt restat videre i quibus casib⁹ s̄z eas cumu-
latio procedat. Aut enim petitur aliud ex cā alia z tunc nullo mo-
do ē dubia cumulatio q̄ similiter peritōes diverse z se s̄i contingē-
tes q̄tū ad rem vel causaz sunt. et ideo procedunt. vt. in. l. si idēz
cum eodem. ff. de iurisdi. om. iu. z. C. de an. ercep. l. si. cum si. aut
petitur idēz ex alia cā z tunc cuz certi sit q̄ absolutoria lata in p̄i-
ma causa non parit exceptionem in secunda vt in. l. lucius. §. sem-
pronio de le. iij. z. l. aurelius. §. si. de lib. le. videtur q̄ cumulatio p̄-
cedat s̄m regulam. Et pro hoc. l. illa scio. §. vlt. de app. inducēdo
eam et oñsuz est. §. Et ad. §. quia aut̄ responsuz est. Aut agitur ex
eadem ad id q̄ plus est. z tunc ex quo regule vere sunt. est valde
dubia cumulatio. Et q̄ procedat oñditur sic p̄imō per. l. amplio
rem in. si. de app. C. Sed ad illam anteī procedam vltēris respō-
deo quia s̄bilo loquitur in iudicio vniuersali quod de sui natura oñs
in vniuersitate cōtentā cōprehendit vt in. l. si quis cum totum. in
si. ff. de exce. rei iudi. dum dicit. nam cum hereditatem peto z co-
pora z actiones que in hereditate sūt videtur in petitionē deduci
vñ ibi non videtur noua petitio sed potius per quādam declarati-
onem prime petitionis extensiō. ar. ff. de pe. here. l. iij. z. l. item vi
dendum. §. si quis. z. l. si quo tempore. C. Ostendo ergo per alia
argumenta hoc modo vbi ex aliqua causa que plus debetur et mi-
nus petitur ipso iure in reliquum obstat exceptio. vt. l. apud. celsū
§. item queritur. ff. de doli ercep. z ar. l. i. §. quid ergo de contra-
ta. z. C. si aduer. rem iudi. l. i. z ibi de hoc. ergo secundum regulā
debet posse peti eodez iuditio cumulando. Præterea si p̄imō pe-
to. totum z postea partem obstat exceptio sed non econtra licet ex
eadem causa. vt. in. l. si quis cum totum. z de pecul. l. hic queritur
in principio. ergo admittitur cumulatio. Præterea si absolutoria
fertur super eo quod sui potentia ztinet aliez non nocet in conge-
to vt ecce lata super actu non nocet in itinere vt determinatum est
in. l. si mater. §. si quis iter. ff. de exce. rei iudi. Sed ad hoc respō-
deo statim quia ibi non determinatur in littera z dato quod dice-
retur adbuc. respondeo non est verum quod actus contineat
ster prout iter est species difficta seruitutis z coequena ad actum.
vt. ff. de adimen. le. l. i. z ibi no. z ideo ar. non procedit. Ostendo
ergo per aliud. absolutoria lata in sorte nō nocet in usuris. vt. ff. §
zdi. inde. l. si. §. lucius. z tñ usure ita se habent ad sorte quod nō
p̄t mibi deberi nisi fors debeatur vel debita fuerit. ergo licet id
quod est plus in actione furti manifesti non possit deberi nisi verū
sit p̄ceclisse rapinam cuius occasione debeatur: tamen senten-
tia lata in ui bo. rap. non videtur parere exceptionem in actioe fur-
ti. si nō parit bene concludit vltēris quod cumulatio admittat.
Præterea h̄ operatur absolutio quod condennatio satisfactiōe
secuta. vt. l. si quis cum totum. §. plane. sed condēnatio satisfactiōe
secuta non tollit aliaz actionem ex eadem causa competentem
in id quod plus est. vt. ff. de acti. z obli. l. cum ex vno. z. l. qui ser-
um. z arborum fur. ce. l. i. z. l. si colonus. z vi bo. rap. l. i. ergo nec
absolutio tollet et si non tollit sequitur secundum regulas quod
cumulatio admittat. Præterea diuersitas rerū ita ipedit exceptiōem
rei iudicate sicut diuersitas psonarū vt i. l. cum querif. z i. l. cū pa-
ter. de exce. rei iu. z ibi de hoc. ergo sicut ibi sum diuerte per
sone licet eadem questio et eadem causa defensionis non obstat
exceptio. vt. l. si cum uno. et. l. iij. et. l. iudicate. ff. de exce. rei

iudi. ita et ubi est diuersitas rei. Ie eadē cām petitiōis habentū obstatre nō dō si nō obstat seqf q̄ cumulatio pcedat. Itē si lex ponit ita subſtātiale rē vt cām cū tractat de pmittēda et spēlēda excep. rei iudi. qd̄ verū ē. vt. d.l. cū q̄rif. et. l. eadē. et. l. cū de hoc. et cōstat q̄ vbi ē cā alia l̄ res eadē exceptio non obstat. ut in. l. aurelius. S. ult. ergo et ubi ē alia res l̄ eadē cā obstatre nō dō si nō obstat bene seqf q̄ cumulatio admittat ex eadē cā i id qd̄ plus est. Pr̄terea ex artificatiōe p̄dicte cause et rei pcedit et aliud q̄ si exp̄ssio cause i reali nō patif ultra cām extēdi et p̄ssaz. vt i. l. m. S. sigs ho. et tñ alia ad totū. i. ad oēm cām extēderef et in eadē. l. S. eadē. ergo ex p̄slio q̄titatis certe nō patif exceptionē ultra illā q̄titatē extēdi et p̄nter nec cumulatiōes ipediat. Pr̄terea lex dicit q̄ vbi ī eodem facto plures actiones nascuntur vna ī plus altera ī min⁹ vna altera nō tollit et lictū ē oīb⁹ agi. ergo vt aligs sit legio effect⁹ vñ dicēduz q̄ et absolutoria lata ī p̄ma agif i scōa. vt. ff. p socio. l. rei cōis. et d̄tu. et ra. d̄s. l. i. S. in turela. et de acti. et ob. cū ex uno. C Lōtrarius aut̄ bñ. pbaf sic. s̄nia absolutoria lata ī eo q̄ p̄tinet alterū q̄ non ē p̄ ei parit exceptionē ī p̄tēto q̄ nō est p̄ p̄mi petiti. vñigfa vñsu fruct⁹ cālis nō ē p̄ dñi. vt in. l. ita stipulat⁹. S. i. ff. de v. ob. et de accep. l. p̄ iuslur adū. S. illud. et tñ absolutoria ī dñi lata parit ex. ceptionē rei iudi. l. si cū argētū. S. si fundū. et illud iō q̄ i p̄ossible est s̄m petiti. i. cāle usufructū cōpetere nisi p̄mū. i. dñiū cōpetat sic ergo et si. p̄nūcias factū nō ē effectus. p̄nūciationis trahit ad id totū q̄ nō p̄t de iure deberinō p̄cedēte facto sup quo. p̄nūciatū fuit. Et p̄ h̄ apte iudic p̄t. l. i. l. et. l. ff. de excep. rei iudi. Itē h̄ idē pbaf q̄ lex dicit q̄ p̄mo domū petit. scōo cemēta q̄ nō sunt p̄ dom⁹ exceptionē rei iudi. repellit. Itē q̄ p̄mo petit nauē sedo tabulas q̄ nō sunt p̄ nauis exceptionē repellit et h̄ iō q̄ p̄mū penitūz qd̄a tortilitate sui et integritate cōprehēdebat secunduz. ut in. l. si quis cū totū. S. i. et. l. de pacis si vñus. S. itē si pacus. ergo cuz totū factū deductū ī p̄mū iudiciū nō solū cōprehēdat qd̄ in secundū deducit imo idē sunt restat q̄ p̄nūciatū ī p̄mo absolutorie ex. ceptionē pariat i scōo et p̄nter facta relatiōe ad regulā cumulatiōne ipediat. Itē p̄z hoc apte ex eo q̄ lex dicit res h̄reditarie nō sūt hereditatis p̄s et tñ s̄nia absolutoria lata ī petitōe hereditatis parit excepc. rei iudi. i. petitōe singulariū rez. vt in. l. iulian⁹ et in. l. sigs cū totū. S. pe. de excep. rei iudi. plus fortifico ar. si actū sit p̄sona li ex h̄ctu cōtra hereditariū debitorē et absolut⁹ fit. Si postea agatur cōtra eundem petitione hereditatis universali l̄ scōa petitio plura cōprehēdat icorporaliter q̄ p̄ma tñ q̄ idē dubiū et eadem q̄stio et cā educif i scōa que deducta fuerit ī p̄ma obstat exceptionē rei iudicate. ut. d.l. sigs cū totū. S. ult. et. l. ḡnaliter. et. l. diffiniri q̄ p̄t. Sic ergo si p̄mo actū fuerit vi bonorum rap. p̄rapia et absolutoria lata ī secundo pro eadē rapina agatur furti cum idem factum et idem dubiū ī secundū iudiciū deducatur constat q̄ excepc. rei iudicate obstatre debet et si obstatre debet exceptionē bene refigt vñterius referendo ad regulā q̄ cumulatio impediatur ex ea. dem cā in id qd̄ plus est. pr̄terea constat patrem ex contractu filij teneri in minus q̄ de peculio tñ et ipm filii in plus q̄ insolidum ut i. l. si quis cā filio. ff. de pecul. et tñ si p̄ iurat sup facto. i. filium dare nō oportere ī solidū q̄rif exceptio filio. vt. l. q̄ iurasse. S. si p̄. ff. de iure iur. et ē rō q̄ obligatio utriusq; ex eadē cā dscēdit. idē et eadē rōne si iudicaf p̄ dñi q̄vēto ex h̄ctu sui. vt i. l. si cū argētū. S. si. d̄ excep. rei iudi. ergo p̄z q̄ cū argif ex eadē cā i id qd̄ plus ē cū idē sit facto q̄ deducif i vñiq; iudiciū obstatre d̄ exceptio rei iudicate: et p̄nter cumulatio ipediri. p̄terea si ad idē agif ex eadē cā obstat q̄ oīs q̄stio deducta fuerit i. p̄p̄i iudiciū ergo in totum d̄ exceptio obstatre igif per regulam cumulatio impediatur debet quod sic ostēdo si rei uendicatio simpliciter proposita iu prosecutiōe certa exprimitur absolutoria lata parit exceptionē ī totum. ut in lege sextante. in principio. ff. de re iudicata et solet alle garipio glo. l. et an eadē. S. actiōes. tñ s̄m uerū intellectū nihil facit sicut ergo nihil op̄af exp̄ssio cause quo min⁹ exceptio rei iudi. extet in totū ita et in p̄posito facto ex quo ius agēdi p̄cedit nihil op̄atur exp̄ssio q̄titatis. sed ad hoc statiz rñ. leo q̄ refert inter generalitatē rerū et causarū. Plus. n. op̄af exp̄ssio rei ī p̄cessu q̄ exp̄ssio cause. ut. l. si ex testamēto et ibi no. ff. de excep. rei iudi. Et ē rō q̄ petitio vñi rei nō l̄ cōem effectū cū petitōe alteri. S. secus si bene aduertaf pp̄dī p̄t in plurib⁹ causis cōcurrētib⁹ circ̄a acquisitionē alicuius rei vt scripsi circa. S. actiōes. Sed hec respō so nihil facit ad p̄is p̄positū q̄ sicut in rei uen. plurium causa

rum cōcursus tendit ad eūdē finē. i. ad acquisitionē dñiū sic et ī p̄posito cōcursus pluriū actionū ex eadē cā descedētiū tēdit ad eūdē effectū. i. ad idē factū p̄tinētiū. Itē in rei vēdicatōe si ab initio vna cā exprimitur nō patif exp̄ssio exceptionē ultra illā cāz extēdi vt in. l. si mater. S. sigs ho p̄z. Sic ergo et hic nō patif exp̄ssio q̄titatis exceptōem extēdi ultra q̄titatē exp̄ssaz. Et sic est ar. p̄ cumulatiōe p̄missa. l. ex eadē cā i id qd̄ est plus nō ecōtra. p̄terea in hypothecaria ē vna cā. i. obligatio rei in rei vēdicatiōe. alia ī dñiū. vt. l. alienā rē. ff. de pig. ac. et s̄nia absolutoria lata ī rei uen. scien te creditore obstat exceptionē ī hypothecaria. ut i. l. sepe de rei iudi. et tamen per rei uen. aduocatur plus q̄ dominium per hypothecariam minus q̄ possessio. vt in. l. ī rem actio. ff. de rei uen. et. l. si eu. uendor. ff. de euic. ergo bene sequitur q̄ vbi ī eodem facto plures actiones nascuntur vna ī plus altera ī min⁹ vna altera nō tollit et lictū ē oīb⁹ agi. ergo vt aligs sit legio effect⁹ vñ dicēduz q̄ et absolutoria lata ī p̄ma agif i scōa. vt. ff. p socio. l. rei cōis. et d̄tu. et ra. d̄s. l. i. S. in turela. et de acti. et ob. cū ex uno. C Lōtrarius aut̄ bñ. pbaf sic. s̄nia absolutoria lata ī eo q̄ p̄tinet alterū q̄ non ē p̄ ei parit exceptionē ī p̄tēto q̄ nō est p̄ p̄mi petiti. vñigfa vñsu fruct⁹ cālis nō ē p̄ dñi. vt in. l. ita stipulat⁹. S. i. ff. de v. ob. et de accep. l. p̄ iuslur adū. S. illud. et tñ absolutoria ī dñi lata parit ex. ceptionē rei iudi. l. si cū argētū. S. si fundū. et illud iō q̄ i p̄ossible est s̄m petiti. i. cāle usufructū cōpetere nisi p̄mū. i. dñiū cōpetat sic ergo et si. p̄nūcias factū nō ē effectus. p̄nūciationis trahit ad id totū q̄ nō p̄t de iure deberinō p̄cedēte facto sup quo. p̄nūciatū fuit. Et p̄ h̄ apte iudic p̄t. l. i. l. et. l. ff. de excep. rei iudi. Itē h̄ idē pbaf q̄ lex dicit q̄ p̄mo domū petit. scōo cemēta q̄ nō sunt p̄ dom⁹ exceptionē rei iudi. repellit. Itē q̄ p̄mo petit nauē sedo tabulas q̄ nō sunt p̄ nauis exceptionē repellit et h̄ iō q̄ p̄mū penitūz qd̄a tortilitate sui et integritate cōprehēdebat secunduz. ut in. l. si quis cū totū. S. i. et. l. de pacis si vñus. S. itē si pacus. ergo cuz totū factū deductū ī p̄mū iudiciū nō solū cōprehēdat qd̄ in secundū deducit imo idē sunt restat q̄ p̄nūciatū ī p̄mo absolutorie ex. ceptionē pariat i scōo et p̄nter facta relatiōe ad regulā cumulatiōne ipediat. Itē p̄z hoc apte ex eo q̄ lex dicit res h̄reditarie nō sūt hereditatis p̄s et tñ s̄nia absolutoria lata ī petitōe hereditatis parit excepc. rei iudi. i. petitōe singulariū rez. vt in. l. iulian⁹ et in. l. sigs cū totū. S. pe. de excep. rei iudi. plus fortifico ar. si actū sit p̄sona li ex h̄ctu cōtra hereditariū debitorē et absolut⁹ fit. Si postea agatur cōtra eundem petitione hereditatis universali l̄ scōa petitio plura cōprehēdat icorporaliter q̄ p̄ma tñ q̄ idē dubiū et eadem q̄stio et cā educif i scōa que deducta fuerit ī p̄ma obstat exceptionē rei iudicate. ut. d.l. sigs cū totū. S. ult. et. l. ḡnaliter. et. l. diffiniri q̄ p̄t. Sic ergo si p̄mo actū fuerit vi bonorum rap. p̄rapia et absolutoria lata ī secundo pro eadē rapina agatur furti cum idem factum et idem dubiū ī secundū iudiciū deducatur constat q̄ excepc. rei iudicate obstatre debet et si obstatre debet exceptionē bene refigt vñterius referendo ad regulā q̄ cumulatio impediatur ex ea. dem cā in id qd̄ plus est. pr̄terea constat patrem ex contractu filij teneri in minus q̄ de peculio tñ et ipm filii in plus q̄ insolidum ut i. l. si quis cā filio. ff. de pecul. et tñ si p̄ iurat sup facto. i. filium dare nō oportere ī solidū q̄rif exceptio filio. vt. l. q̄ iurasse. S. si p̄. ff. de iure iur. et ē rō q̄ obligatio utriusq; ex eadē cā dscēdit. idē et eadē rōne si iudicaf p̄ dñi q̄vēto ex h̄ctu sui. vt i. l. si cū argētū. S. si. d̄ excep. rei iudi. ergo p̄z q̄ cū argif ex eadē cā i id qd̄ plus ē cū idē sit facto q̄ deducif i vñiq; iudiciū obstatre d̄ exceptio rei iudicate: et p̄nter cumulatio ipediri. p̄terea si ad idē agif ex eadē cā obstat q̄ oīs q̄stio deducta fuerit i. p̄p̄i iudiciū ergo in totum d̄ exceptio obstatre igif per regulam cumulatio impediatur debet quod sic ostēdo si rei uendicatio simpliciter proposita iu prosecutiōe certa exprimitur absolutoria lata parit exceptionē ī totum. ut in lege sextante. in principio. ff. de re iudicata et solet alle garipio glo. l. et an eadē. S. actiōes. tñ s̄m uerū intellectū nihil facit sicut ergo nihil op̄af exp̄ssio cause quo min⁹ exceptio rei iudi. extet in totū ita et in p̄posito facto ex quo ius agēdi p̄cedit nihil op̄atur exp̄ssio q̄titatis. sed ad hoc statiz rñ. leo q̄ refert inter generalitatē rerū et causarū. Plus. n. op̄af exp̄ssio rei ī p̄cessu q̄ exp̄ssio cause. ut. l. si ex testamēto et ibi no. ff. de excep. rei iudi. Et ē rō q̄ petitio vñi rei nō l̄ cōem effectū cū petitōe alteri. S. secus si bene aduertaf pp̄dī p̄t in plurib⁹ causis cōcurrētib⁹ circ̄a acquisitionē alicuius rei vt scripsi circa. S. actiōes. Sed hec respō so nihil facit ad p̄is p̄positū q̄ sicut in rei uen. plurium causa

C Quod semel placuit amplius displicere nō p̄t.

A sententia p̄tponi exemplū bu. ius regule. **N**ā ex quo semel placuit iudici certam facere sententiam nō p̄t vñterius displicere et per hoc nō possit eaz mu. tare siue sit equa siue iniqua. vt. ff. de re iudicata. l. iudex. S. Paulus. et d. post rem. et lege cum querebatur. et de

qōnibus.l.i.ſ.ſi. t de penis.l.divi frātres. C ſ; b; hoc opp.de.l.
ſi ples. C. quō t qñ iudex cū ſilibus. ſ; dici ſolet t d; reſerfe vtrū
ſnia n̄ teneat ipo iure. t tūc ipē idē ſi ē ordian⁹ pōt ſecūdo, pñūcia
re. ſi delegatus, pñūciabit ſlegās. vt. C. quō t qñ iudex. l. ſi ples. t
l. ſi vt, pponis. t de accu.l.iiij. ſ; ſi teneat ipo iure l; iniqtatē cōtine
at nō pōt p eūdē iudicē reuocari. vt in.l. palle. t ff. de iudi.l. q iuf
ſit. t. C. de ſentē.l. poſt ſniaz. tñ pōt appellari t p iudicē appellati
onis de iniqtatē cognosci. t cognita iniqtatē ſnia corrigi. vt. ff. d re
iudi.l. ples. t. l. cū platis. t de app.l.i. Itē ſponi pōt in ɔfelliō etā
in iuditio cū cā vel ſine cā vtraq; enī ē obligatoria. vt. ff. de interro
ga. acti.l.i. quam ex iudiciū cū cā tñ legitima. vt. C. d ſi nu. pe.l. ge
neraliter. alias appellaſ ſi diſcreta t nō obligatoria. vt. ff. de pba.l.
cū ſidebito. ſ. ſi. t ſ doli excep.l.ij. ſ. oſtra. ſ; oppo. oſtra b; q va
let et ſine cā. vt in.l. tale pactū ſi ad obligādū pcedit talis ɔfelliō. ſi ad liberādū va
let et ſine cā. vt in.l. tale pactū ſi ad obligādū nō valet ſi cām non
hēat annēxā. vt. d.l. cū de ſidebito. t. d. ſ. ſ. C ſ; opp. q et ad ob
ligādū valeat vt i debito ſoluto qſi tacite videaf h̄e cāz donatōis
annēxā q; pmissio t ſolutō paſia ſūt. vt. C. ad.l. fal.l. ſi. t ſ dona.l.
ſi p̄fonus. ſ. ſi ſ illo. ſ; ſol. eius qđ ē indebitū a ſciētē pcedēs indu
cit p̄ſumptioneſ donatiōis. vt. ff. de reg. iur.l. cui' p errorē. ergo t
pmissio. ſ; diſtigue q; aut vterq; ſciebat cām nō ſubeffe t tūc nō
iducif donatō. q; i pari cā melior ē cā ſuēti q agētis. vt. ff. ſ verb.
obl.l. ſi ſuū. Seqtur. t. j. eo. c. i pari. ſ; qñ ſoluo ſciētē debitu t q
ſimilif ſciebat indebitū donare videoz t repetitio venegaf. C Di
ceret aliqſ q̄re cū vterq; ſcīt cāz nō ſubeffe facili' ſnegaf repetitio
q̄ cōcedaf petitiō. rñ. ppṭere ē q; in pari cā melior ē cā ſuēti q̄
agētis vt dictū ē. cū ergo ſint i pari ſcie cā re' t actor ſeqf q̄ t repe
titio ſoluti ſnegaf t petitiō pmissi. ſ; qñ creditor crēderet ſubeffe
cāz re' q ſhīt ſciret n̄ ſubēt v̄ et cā dōatiōis ſhītē ſi ūt effica
citer obligat'. ar. ff. ſ oper. liber.l. campan'. t no. in palle. ſ. oſtra.
C Itē opp. q̄ diſplicere poſſit q ſemel placuit et i iudicio ſhītēdo
vt. ff. fa. her. cū putarē t ſ iuris t fac. igno.l. error. ſ; dicendū ē q̄
aut ſtat ſhītē erraffe aut ſstat n̄ erraffe aut dubitaf. pmo cāu aut
errauit i facto aut i iure vt plene diſtinctū ē. ſ. eo. in. c. ignorantia.
Secūdo cāu n̄ pōt reuocari ɔfelliō t ita loqf regula. Tertio cāu
p̄ſumif i dubio nō erraffe. q; nēo extimād' ē diſiſſe qđ non mēte co
gitauit. ff. de ſuppell. lega.l. labeo. ſ. idē tubero. Itē ponī pōt exē
plū regule i ſtractu. qđ enī ſemel placuit in ſtrahēdo amplius diſ
plicere nō pōt. vt. ff. de acti. t obli.l. ſicut. t ſ rēſcī. v̄. l. de ſtractu.
ſ; tūc obſtāt. ff. de ſdi. ob cām.l. ſi pecuniā. vbi petēti l; penitere
ſ; dicēdū erit q̄ dīa ē iter ſtract' noſatos t inominatos. Maſ in
ſtractib' noſatis nō l; regulariter penitere l; fallat i cāib' q no. in.l.
pall. ſicut. in ſtractib' vero inoſatis. aut res ē integrā ex vtraq; pte
t tūc vterq; cōtrahētiū pēterelicebit aut ſtract' ē vetit' p alterutra
ptiū t tūc vſtēti licebit penitre alteri non. vt plene tractaf i. d.l. ſi
pecuniā. ff. de ſdi. ob cām. Itē ponī pōt exēplū regule i ele. tione.
Maſ poſtq̄ in ſcrutinio noſauit alquē t electio fuerit, ſubſecuta vel
poſtq̄ poſtū cōſenſum electionis ab alijs celebraſt: nō poſſum vle
ri' ipugnare niſi ex cāis poſtea emergentib; vel niſi mores electi
antea celatiō nouo pādans. ſ. ip̄obitas ſeu alicuius latētis vtiſi vel
dfect' quē uerifimilif ignorare potueri veritas reuelef. vt. ſ. ſ. elec.
c. nulli liceſ. li. vj. t appet. ff. de le. i. ſui electiōe. t. l. hui'. ſ. ſtichū.
t ſ. le. ij. ſtatu lib. ſ. ſtichū. t de oper.le.l. apud auſidiū. t ſ decur.
l. ſi. t ar. de ſfir. tuto.l. in ſfirmādo. cū. l. ſe. ſ; oſtra b; ē. ff. de le. ii.
l. vnu ex familia t. l. cū p̄. ſ. a filia. ſ; in illis ius eligēdi nō ſpe
tebat ſ p̄nti. ſ; totaliter erat in tpe mortis ſi nō ſumif p pma ele
ctiōeſ vt iſdi appet. Itē pōt ponī exēplū in h̄ditatib; aditōe. Maſ
ex quo ſemel h̄ditas placuit adeūdo nō pōt poſtea diſplie repu
diatio. vt. C. de repūdiā. h̄f. l. ſi. cū maio. Et h̄ verū ē de iure cōi. ſ;
p̄ restitutōeſ in ſtegrū repudiari pōt amioſe. vt. ff. ſ acq. h̄f. l. ſi mi
no. t. l. ſi neceſſariuſ. t ſ miorib'. l. q̄ ſi mior. ſ. iſtitut'. Itē pōt poſ
ſet in ſlatione iuriſiurādi. vt. C. dē iureiu.l. ſiqs iuſiurandum. Itē
ſi ſenſu hito ad ſfirmanduſ alterius factū. vt. ff. de aq̄ plu. arc.l.
i diē. t de dinet. t tē. pſcrip.l. de accessiōibus. ſ; ſ regulā v̄. ff. de
ſure codicillorum.l. diui. ſ. l;. t de le.i. ſi mibi t tibi. ſ. i legatis. t ſ
le. iiij. l. ſi qſi ſn. testi. vbi qđ ſemel placuit iſtitutōeſ vel legatū renoſādo. ſ; dicas q̄
aut volūtas p̄ma fuit obligatoria aut alicui' iuriſi volēt ſ petē excu
ſatoria. pmo cāu b; locū ſimplicif regula. q; ſuffiſ ſemel velle ita q̄
penitere non l;. vt. d.l. ſicut. t ibidē no. t. l. d. accessiōib'. t quoꝝ

legato.l.i.S.pdest. Secundo cā regula nō vendicat sibi locū vt. l.pal.S.lz.t in.S.in legatis.c.l.sigs in pn.testi.Sz nūqd poterit testato; ita dispōere q̄ si liceat reuocari. q̄ dīc in testō p̄mo q̄ secū dū non valeat nisi fuerit ibi ð verbo ad v̄bū posita salutatio virgi nis marie. postea fec̄ sc̄m t̄ reuocauit omnem aliam voluntatem t̄ omnia v̄rba derogatiua v̄sitata que continētur in eandem: du bitatur v̄trum valeat p̄mum vel v̄ltimū. Et videtur q̄ preualeat v̄ltimum. q: volūtas posterio; licet ei videatur p̄ p̄tores derogari q̄tum ad verba in p̄iori. plata preualeat prime vt. ff.de le.ii.l.si.in pn. t de iurein.l.diu". S.lz.ergo lz in testō primo derogatoria ver ba prolata fuerint v̄ltimo tñ ex quo apte appetit de voluntate te stantis in v̄ltimo exp̄ssa v̄ v̄ltimum preualere. Preterea id ope ratur reuocatio generalis q̄tuз ad omnia q̄ sp̄alis operatur in spe ciali cui foret applicata. ar. ff.ð admi.tu.l.si duo. t ð ag. hef.l.si ser uus eius. C.de p̄scrip.xix.vel.xl.an.l.omnes. t de quadri.p̄scr. l.ii. Sed constat q̄ reuocatio specialis facta de p̄imo faceret h̄z va lere. vt. l.si quis in pn.testi.ð le.iiij. ergo reuocatio generalis exp̄ssa in v̄ltio v̄ tollere p̄imi testi effectū. Preterea v̄ba derogatiua in p̄mo testō. plata ḡilia fuerūt. Item prolata in v̄ltimo similiter sunt ḡilia. vñ q̄ i pari cā ḡialitatis sūt v̄ i dubio posteriora p̄ferenda t̄ preualere p̄ioribus. vt. ff.de.l.i.si mibi t̄ tibi. S.in legatis t̄ ð adi men. le.l.iij. S.si.C.de fideicō. l.dari. t ð vul. t pup. substi.l.si q̄ eum. ff.de manumi.te.l.si peculium. S.i. Preterea q̄tuз ad tollē dam substantiam et effectum substantie precedentū ita se habet posterius testimoni ad prius: sicut posterior: stipulatio que nouat p̄io rem nouatam qđ p̄z q̄ stipula. que nouat ipso iure aliam tollit. vt. S.pactus ne peteret. sic t̄ posterius testamentum tollit p̄mū. de iniusto testa.l.iij. t innuitur. in.l.hac ɔultissima. S.si quis autēz t. l.sanci. C.ð testa. Sed posterior: stipul. ita se habet ad p̄iorēm q̄ in generalitate ɔcepta omnem p̄iorēm t̄ oēm eius effectū tollit. vt. ff.de excep.l. t vno. S.t eius rei t̄ insti. qui. mo. tol. obl. S.est t̄ pre terea. ergo posterius testimoni ita se habet ad p̄imum q̄ sub generali tate verborū p̄mū t̄ oēm ei" effectū tollit. Preterea lz argumē tari de ɔtractu ad v̄ltimam voluntatem quasi de minori ad maius affirmando. vt de le.iij. qui chirographū. Sed in contractu lz sub generalitate verborū omnia precedentia tollere. vt. ff.de trāsac. l.non est ferendus. t de verbo. obl. qui rome. S.duo fratres. ergo multo forti" licebit t̄ sub generalitate verborū tollere effectum pre cedentium in v̄ltima voluntate. Preterea ita se h̄z testamentum posterius ad prius sicut lex posterior: ad p̄iorēm q̄ voluntate s tatoris lex est vt in auc. de nup. S.disponat. sed lex posterior ita se h̄z q̄ tollit p̄iorēm lz sub generalibus verbis ɔcipiatur sicut si ɔci peretur specialibus. vt in palle.l.de quadri.p̄scri. l.ii. t ð l.oēs t̄ ð prescri.xix.vel.xl.an. ergo ita tollat v̄ltimū testamentum p̄mū preterea facilis reuocantur que dependent ex voluntate vñi" q̄ plurium vt. ff.e. quotiens vtriusqz. Sed que dependent ex volun tate plurium vt ɔtractus reuocantur etiam per generalitatēz ver borū vt dictum est. ergo t̄c. Itēz pro hoc. S.locator. ff.locati.l. cum plures. Econtra q̄ p̄imum valeat videtur q̄ qñ prima volū tas ē derogatoria v̄ltime p̄ma p̄ualest nisi fuerit specialis reuocata. Sz hec nō fuit reuocata sp̄aliter sz generaliter. ergo v̄ q̄ p̄ma p̄ua leat. Et p̄ h̄ ē apte.l.si mibi t̄ tibi. S. iterdum. v̄ enī apte dicere q̄ oporeat specialē mētionē fieri de p̄mo t̄ qlitate ei". p̄terea illō ap pellaſ sp̄alē qđ ē a ḡilitate subtractū. vt. ff.ð. le.iij.l.bn"v̄ban". S. fi. t de triti.l.ii. t ð suppel.le.l.legata. t si q̄s ius.l.i. t si quis can. l.si q̄s. S.q̄situ. t ð iurein. itē apud. S. h̄edictū. t ð pub.l.i. S.dixe rit aliq̄s. t. S.vnde q̄rif. Ad idē facit qđ no. ð flumi.l.quo min". t de appell.l.si exp̄ssū. Si ergo lex regrit q̄ specialis se penitere dicat videſ regrere q̄ descēdere debeat ad specialitatē verborū t̄ a ge neralitate discedere. Determinādo v̄ dicēdū q̄ si quis diceret sc̄m valere forte nō erraret. q̄ in auc. de testa.ipfect". S.si qđ nō v̄ regrere q̄ p̄cedēs testamētū sp̄aliter reuocetur. Sz videtur suffi cere exp̄ssa reuocatō per generalia t̄ p̄ ɔditionalia verba. siue du bitatiua t̄ nō assertiua dū dicit hoc ipm exp̄ssim significare. q̄ si fec̄ qđā talē voluntatē nō tñ v̄lteri" valere vult. Tamē ego dicerem q̄ regrif reuocatio specialis testi p̄mi sequētis derogatoriū vt predi cta.l.sigs in pn.testi. vbi nisi specialiter dixerit t̄c. sed si specialiter reuocaret p̄mū v̄ltimi derogatoriū nō est q̄stio q̄ v̄ltimū p̄ualeret q̄nō potuit sibi legē sponere a qua discedere nō liceat. vt. ð. l.sigs i pn.testi. Sed si nō staret in finib" v̄ltie voluntatis sed transiret ad naturā ɔcontractus: tūc cēt irreuocabilis. vt. ff.ð dona. cā mor. l.vbi

sta donatur. qd auct fieri possit illud in testamēto qd in cōtractu p^r
de assignatōe liber. s. assignare. et no. de testa. heredes palā. s. f.
Si ergo donaret vel vēdit heredi pūti vel eo abnō alteri. p eo re-
cipiēt sub ea 2ditiōe si testamētu reuocari contingat habebit dona-
tio vel vēditio effectū irreuocabiliter in eū casum in quo testamē-
tum reuocari continget. Idem.

C Non debet aliquis odio alterius pregrauari.

Eemplum istius regule ponitur C. de inossi. test. l. figs
in suo. s. legatū. vbi dicis qd mī nō dū exhere-
dere filiū. ppter delictū a marito eiusdem filiū
pē cōmisiū. Itē. ff. de bo. pos. 3ta. l. iij. s. si
emācipatus. vbi dū qd si pē exheredat filiū pp
cām i gratitudinis ab eo cōmissa illa exhere-
datio nō dū obesse nepoti qd i gratitudinis nō cōmisit si aliquo
casu cōtingat i officiō qrelā ad nepotē deuoluti. Sz v̄ falsū esse
qd cōtineat in secūdo exēplo. qd exērdatio facta legitimē d filio nepo-
tē eredit qd si i situo vel exērdo filiū meū nō babeo necesse mētio-
ne facere d nepote nato ex filio. ff. d liber. et postbu. l. figs postbu-
mos. s. figs filiū et l. gallus. s. i oib. et de giū. cū emā. lib. l. i. s. si
pē in ptate. rādeo t dico verū eē qd diu filius exheredat vuit
et post ad querelāz excludit nepos ex eo nat. nec pōt aliquo iure
rūpere testimoniū qui videt si ab eo fuerit pterit ex quo filiū exērdat
vixit post auū. vt in pāl. l. s. filiū. Sz si filius exērdatus nō excludi-
tur a qrelā p repudiatiōne tacitā vel exp̄ssaz nepos vocat ad qre-
lā et vigore edicti successori qd h̄z locū in qrelā: vt. ff. de inossi. te-
sta. l. si q. et l. p. itē si filius exērdat moris aīcē excludat a que
relā aut aīcē aut post. si aīcē vocat nepos ad querelāz ex persona p̄fis
exērdati. Si post vocat nepos ex sua persona p edictum successoriū
um. ita dū intelligi pāl. l. figs postbumos. s. si filiū. et de 3 ta. l.
iij. s. emācip. et de giūgen. cū emāci. lib. l. i. s. si pē in ptate. et C.
de inossi. test. s. figs filiū. et in aīc. cū de appell. cog. s. si p̄iūtus
fuerit. Itē clare p̄z exēplū vbiqz caueat qd pp delictū p̄fis filius
puniri nō dū nec aīcē maculā filio infligere. ar. ff. d penī. l. crīmē
de decu. l. i. s. in filiis. Sz fallat in crīe lese maiestatis et h̄seos. C.
ad. l. iul. maie. l. figs. et de hereti. aīc. gazaros. Sed cōtra h̄ v̄
qd iure cauerit qd filiū puniūt pp iniusticiā p̄fis. vt in aīc. vt oēs
obe. iudi. pui. s. i. coll. v. sed ibi habuit respectū ad iusticiā diuī.
nā qd aliquādo punit filiū. ppter delictū p̄fis sicut ibi notari solet.
Itē contra regulā v̄ qd iure caueat qd si pē exheredat filiū exhere-
datio nocet nō solū filio sed ēt nepotibus ex eo natis et in eius po-
restate p̄stitutis p qd p̄z qd alteri odio ali p̄grauf. vt de bo. lib.
l. q̄if. Sz dicendū est aut agit de his que mediāte ministerio filiū
p̄nt acq̄i p̄fī. aut de his qd mediāte ministerio filiū nō acgruntur
p̄fī. Si de his que p̄nt acq̄i p̄fī mediante ministerio filiū. tunc h̄z
locum regula indistincte. Sz in his qd mediāte filiū ministerio non
acquirunt p̄fī distin guēdum ēt obueniebant ab ipo p̄t aut a
genere vltiori aut a ciuitate vel a rerū natura. pmo casu delictū
p̄fis nocet filio. in scđo et terio non nocet. vt. ff. de interdi. et rele.
l. iij. et de iure patro. l. diuī frātes. et ita dū intelligi. C. de qōni. di-
uo marco. ff. ad. l. cor. de fal. l. figs p̄fis sui. Et ppter hoc solu-
ta est qd de qua dubitari solet. l. an filius debeat priuari successio-
ne feudi pp delictuz p̄fis qd si erat paternū p̄uaf si arerū natura
vel a ḡiū vltiori obueniēs nō p̄uaf p̄ pāl. l. iij. Idem.

C Sine culpa nisi subfit cā nō ē alīqs puniēdus.

Bi non est delictum non pōt impo-
ni pena nisi qd cā rationa-
bilis subest et sic regulā ponit et exceptionem
a regulā qd exceptio regule cōtra iuris auto-
ritatē v̄ dicere. qd vbi nō rep̄is subesse culpa
nō dū imponi pena. ff. de h̄. fig. l. aliud ē fra-
mē p̄n. Sz dic qd alīqñ suadēte publica vtilita-
te. et sic cā interueniēte puniūt qd sine culpa. vt ecce aufertur alīqñ
res possessori ut assignēt militi qd in bello se habuerit virtuose. vt.
ff. de euic. l. luci. et de rei ven. l. itē verberatū. s. idem si forte. Itē
seruus pp laudabilis fidei erēplū admittis ad vindicādū necem
dū et p̄ premio libertatē 2seq̄t. et ita p̄ntē dō sine culpa sua ex-

cā predictatū dñium suū auferit. C. de p̄eci. impe. offer. l. i. et
quibz cāu. ser. p̄ premio libert. accepterit. l. i. Itē p̄z in suo qui p̄
pter publicā vtilitatē. et vt eruaf adulterii veritas torqueat et tor-
dū nō restituat et sic puniūt dñis sine culpa. et cātū in b. l. qd p̄uaf
iuitus dñis filiū p̄cūtō sequat. vt. ff. de adul. l. si postulat. et no.
de calū. l. penul. C Sz v̄ et qd vbi nō est culpa nec cā qd pena ipo-
nitur. vt. ff. qd et qd b. l. p̄spex. legisla. Sz ibi erat cā. s. adulterii cō-
missiūz nō culpa sui qui torqueat. Item op. de teste qui torqueat p̄
pter culpā et delictū alteri ēt sine culpa. vt. ff. de qōni. l. vnius s.
teste. t. l. exlibero in p̄n. Sz ibi subest causa bīm qd facto interuenisse
p̄baſ. Itē. ē culpa. s. qd vacillavit i testimoniō alīs si qd p̄dictoꝝ de
esser nō deberet torqueari. vt pāl. l. itē oppo. d filio dānati crīmē
lese maiestatis qd puniūt ppter delictū p̄fis. nā ifamia nota et a pa-
ternā et extraneorū successione p̄uaf. vt. l. si quis. C. ad. l. iul. maie.
idem d filio heretici. vt. C. de hereti. aīc. gazaros. sed in illis ē cā
apta nō culpa. nā qd sūt de genere i probato ē p̄sumptio continuati
omis paterni criminis p̄tra eos. vt. d. l. si quis. s. filiū v̄o. et ff. de
edil. edi. l. qd si nolit. s. qui emānci. Idem

C Quod quis mandato iudicis facit dolo facere non videſ
cum habeat necesse parere.

Egulam pōt et exceptionē regule.
regula. n. ē vīle qui facit
mādato iudicis nō videſ esse in dolo. rō autē
est qd necesse b̄z parere. necessitas autē facit cel
fare p̄sumptionē dolī. vt. ff. de bo. lib. l. qd cuī
maio. s. si pater. et C. de calūp. l. mater. et in-
ducit p̄sumptionē h̄riā. s. fraudis et doli nō presumpēdi. vt. ff. d. l.
l. si stipular. s. si lance. et de aīc plu. arce. l. qd qd in p̄n. et que in frau-
cre. l. qui aīc. s. labone. C Exēplum autē regule est. pone qd man-
dato iudicis destruxi sepulchrū quo mediāte aqua plu. nocere
poterat nō teneo: actione de sepulchro violato qd iudicis auctoritas
me excusat. vt. d. l. qd quā. Item pone qd is qui depositus pe-
nes me decedit relictis quatuor heredibz et ego restitui vniū tīm iu-
di. aucto. decetero non teneo: alijs actiōe depositi qd iudicis au-
ctoritas oēm fraudis suspitionē cessare facit. vt. d. l. si stipulatus.
s. si lance. Et idē dici pōt in executoribz et apparitoribz exequen-
tibz p̄cepta et iudicis sūtias iuste latas vt. ff. de reg. iur. non v̄. s. qd
iussu. et ff. ad fil. l. si quis p̄ torum. C Sz oppono et videſ qd
qui facit aliqd illicitū mādato iudicis nō excuseſ imo qd ē plus qd
impurat ei qd nō restituit iudicis p̄cipienti aliqd illicitū fieri. vt ecce si
p̄cipiat decurionē torqueari nō solā non dū officialis obedire imo
dū resistere. et si nō resistat puniūt. vt. C. de decur. l. oēs. l. i. et etiam
p̄baſ in alio casu simili de excusatōe munera. l. euidenter. C. l. i.
et de magistris sac. scri. l. i. in fi. l. xii. et ad idē. C. de appell. l. q̄m iu-
dices. Et ideo distinguēdū ē aut p̄ceptū ē apte p̄tra. l. aut apte h̄z
legē aut est dubiū. C Primo casu nō dū obedire imo resistere p̄t
et dū per officiales. vt. C. de decur. l. oēs. l. i. et de excu. mu. l. euidē-
ter. et de magistris sac. scri. l. i. in fi. et vt oēs tam ciui. qd mili. l. i. s.
officiū. et de appell. q̄m qd mili. non pos. l. eis quidē. et in aīc. ut nū
li iudi. s. q̄m. col. ix. imo etiā per p̄uatos resistit pōt quando apte
appet iudicis p̄cedere h̄. l. vt. C. de iure fisci. l. p̄hibitū. et l. defen-
sōis facultas. l. i. et de meta. l. deuotū. l. xii. et ff. de re iudi. l. cō-
tumacia. s. vlt. C Scđo casu puniūt qd nō parit. ff. figs ius di. non
ob. l. i. et de re iudi. l. cōtumacia i p̄n. C Tertio casu pareri dū. vt.
ff. de iudi. l. figs ex aliena. et h̄ pp iudicis sūtis et p̄cepti auctorita-
tē. p̄ quo iusticia ē i dubio p̄sumēdū. vt. ff. ad treb. l. sub iusto. s.
et p̄t p̄t et de iu. l. si p̄t. et ne qd in loco publi. l. fi. et p̄z qd p̄ pare
nō p̄sumē i dolo. vt. ff. d. reg. iur. l. nō pōt vidēri dolo carere. et
ab eo qd p̄paret abest oīs suspiro fraudis p̄sumēde. vt. h̄. et ff. eo. l. nū
v̄. s. qd iussu et de sol. l. si stipular. s. si lance. et de aīc plu. arce. l. qd
qd. et qd in frau. credi. l. qd aīc. s. apd. labone. et d. iuris. om. iudi. l. si
qd qd. s. doli et de his qd no. infam. l. furti. s. qd iussu. Idem

C Alīora sua culibet ē nociva.

Ecce si debitor est in mora soluen-
di erit sibi nociva qd tū ad
plura qd quātū ad rei interitū et casu cōtingē-
tē. vt. ff. si cert. pe. l. qd te et depositi. l. si in alia
s. fi. et v̄b. obli. l. si ex legati cā et l. si seruum
et de le. l. apud iuli. s. ipsi quoqz. t. l. cū reo

¶. si. Item quātū ad fructus de qbus tenet et dī more quādō pe
titur aliqd per actionem bonefidei vel p actionē extēstamēto que
bonefidei actiōis sapit naturā vt. ff. de le. iij. l. apud. ul. §. fruci". z
l. siq̄s bonoꝝ z de le. iij. l. q̄ solidū. §. etiā. l. siq̄s seruo. z ad trebel.
l. fideicō. in pn. z de act. emp. l. iul. §. si fructib". Sed si agaf actio
ne stricti iuris siqdē peto restitu qđ ē meū veniūt fructa die mo
re. Sed si peto qđ est alienū veniunt a die litis pte. ff. de vſur. l. vi
deamus circa pn. z in. §. in fauiana. z. §. si actionē. Itē est nociva
mora quātū ad interesse qđ peti pōt et augeſ a die more in odiū de
bitoris morosi. vt. ff. de act. emp. z ven. l. i. §. si p vēdito. z d̄ re
iudi. l. q̄ calēdis. ¶ Huius aut̄ occasione q̄ri pōt an interesse sit i
obligatione post morā ita qđ peti possit p libellū iure actionis vel
an deducat in cōdēnatiōne per iudicis offiū tñ. Opinio est inter
iurisp. idētēs. dētermināt. n. aliqui. l. ff. d̄ re iudi. l. siq̄s ab alio. §. vlt
ti. q̄ interesse nō possit p libellū peti. s̄z p iudicis offiū i cōdēnatiōez
deducat ar. ff. de v̄bo. obli. l. si seruū. §. vlti. z. l. eū qui ita z de cō
sti. pecu. l. pmissor. hois. q̄ posset habere locū vbi eēt in obligatio
ne rē dari. sed vbi est in obligatione factū. tūc post morā est etiā in
obligatione interesse debitu ex racita. pmissione si nō fuit qđ in cō
uentione deuenit. vt. ff. de v̄bo. ob. l. stipulationes nō dividūt
§. celsus. z ibi no. z in. l. q̄ pecunia. vbi d̄ q̄ interesse in stipulatio
ne venit. z ideo bñ sequif q̄ possit p libelluz peti. An aut̄ interesse
qđ debef ppter debitoris morā sit vnicū tantū z singulare. vel an
triplex scilicet singulare cōmune z cōuentū. q̄stio est. Et q̄ sit vni
cum ostendo. q̄ lex dicit q̄ si res vendita nō tradat in id qđ inter
est agif. hoc aut̄ inter dñi egredit z c̄. Si igis excessus sit diuerso
rū sicut z qualitas p̄z q̄ differt interesse ab extēstatiōe cōi z cōuen
ta. vt. ff. de act. emp. l. i. z per eundē modū pōt induci. C. de sen.
que p eo. l. vnicā. q̄ ibi dicit q̄ interesse pōt ascendere vſq̄ ad du
plū extēstatiōis cōis vel quente. Lū ergo excessus sit diuersorū p̄z
q̄ cōis extēstatio vel quenta rei nō est interesse. Lū ergo remouea
tur cōe z quentū relinquit vnu tñ. l. singulare. ¶ Preterea lex dicit
q̄ interesse ad psonā referif. z sic qđ in suo iure p̄stitutif per relatio
nem referif ad psonam. vt. ff. de v̄bo. ob. l. iij. §. vlt. z de noui ope.
num. l. si stipulatio. §. q̄stiu z de reg. iur. l. q̄tenus. z extēstatio nō
referif ad psonā s̄z ad rē. ergo sequif q̄ nō habeat substantiā vel re
gula vel naturā interesse. Preterea quotiēs duo sunt quoꝝ vnu
referif ad aliud. cōstat nō idē esse relatu z id ad qđ fit relatio licet ex
cōmixtione relati z eius ad qđ fit relatio idē resultet effect". vt. p̄z i
codicillis ad testiū relatio. ex quoꝝ duox viribus cōmixtis idē in
surgit effect". vt. in. l. iij. §. codicilloz. l. i. q̄dam de iure codicil. z d̄
cōdi. iusti. l. inscius. z de h̄fdi. insti. l. asse. ff. z. C. d codicil. l. si idē.
Si ergo iteresse referaf ad extēstatiōe rei. vt. in. l. stipul. §. vlti. de
ope. noui nū. z. l. qui tabulas de furtis. ff. restat rei extēstatiōem
nō eē interesse. Itē iterdictū vti possidetis dat ad interesse z refer
tur ad extēstatiōe rei vt. l. si duo. §. pe. ff. vti pos. ergo sequitur q̄
extēstatio rei nō sit interesse cū relatu z id qđ z c̄. sint diuersa sicut
dictū est. Preterea disponēs z dispositū non cōpatiunt se sub eo
dē genere. vt. ff. de fundo instructo z instru. le. i. vlt. §. z cōis extē
statio z quenta si excedit extēstatiōez disponit z limitat interesse qđ
p̄z q̄ nō patif ipsum excedere dupluꝝ sui vt. C. de sen. que pro eo
qđ interest. l. i. ergo absurdū est dicere q̄ cōis vel quenta extēstatio
rei sint per se distincte spēs sub eodē genere cū interesse singulari.
Preterea a quo remouef genus. z q̄libet eius spēs. vi. ff. de fun
do iſtruc. z instru. le. l. fundi. §. vltimo. §. si queniat inter cōptō
rē z venditoriē q̄ nō agaf de evictione illa quentio operaf q̄ iter
esse nō petaſ z tamē penit p̄ciū rei quentū. Cum ergo quentio illa
remoueat petitionē interesse z non remoueat petitionē p̄ciū p̄z q̄
p̄ciū p̄tentū nō est spēs interesse. vt. pbatur de act. emp. z ven. l.
emptorē. §. qđ aū. ¶ Opposituz onido sic actio leg. acq. dat ad
id qđ interest. hic aut̄ interese est cōis extēstatio rei. Nam p̄z ff. d̄
furtis. l. q̄dam tabulas. §. de. l. aq. maior. q̄stio est. Scōz apparent
q̄ illud interese ad qđ datur actio. l. aq. exponif in. l. ff. ad. l. aq.
l. si seruū meū. z dicit ibi q̄ nō extēstatio affectio s̄z quātū oibus cōi
ter valet. cōis ergo extēstatio rei ē interese. Itē lex dicit q̄ ad extē
statiōe referif iterese. vt. ff. de furtis. l. q̄ tab. in pn. Itē alibi si legatū
est mibi relictū sub p̄ditione z petaꝝ tabulas testamēti exhibere z
nō exhibētur cōdēnatiō fit ad interese. illud aut̄ refertur ad extē
statiōe legati si agaf pro legato. Itē h̄fditatis si agaf pro h̄fditate
vt. ff. de tab. exhibē. l. locū. §. cōdēnatiō. Itē q̄ interesse constitua
tur in suo eē per relationē factā ad extēstatiōe rei. ut p̄z ff. de fur.

tis. l. si vēdidero. §. cū aūt. Et hie p̄z q̄ non est vnicū tñ interessē.
Itē dñi. l. q̄ dolī extēstatio nō ex eo qđ iterest fit. s̄z ex eo q̄ in litē
iuraf. vt. ff. de iudi. l. nō a iudice. s̄z constat in interessē iurari. vt. l.
pe. de in litē iurādo de admi. tu. l. tutor qui repertoři. i. rūso. er
go necessario sequif alia eē spēm interese de qua loquif. l. nō a iudi
ce. i. cōe. alia de qua loquif lex pe. de in litē iurādo. i. singulare.
¶ Preterea cōstat in litē iurari ob dolū tñ nō ob culpam. vt. in. l. in
actio. §. sed in his oibus. z. l. i. in fi. de in litē iurādo. z tñ iuraf in
interese. vt. d. l. pe. Lū ergo rōne dolī q̄ maius delictū tñ cōstat rōne cul
pe ad interese agi. vt. l. iij. §. interdum. Unde sequif vlti" cū alia
fit extēstatio dolī z alia culpe. z una maior. z altera minor. z q̄libet
appellatur interese q̄ nō sit idē s̄z diuersum cū excessus sit diuerso
ruꝝ vt dñi ē. Preterea cōstat stipulationē iudicio s̄isti cōmitti q̄ti
eares ē. vt. in. l. iij. §. vlti. q̄ satisda. cog. z illa appellaf v̄a extēstatio
rei. vt. in. l. hec v̄ba. ff. de v̄bo. sig. z illud appellaf interese. vt. l. vlt
ti. siq̄s in ius vocatus non ierit. z. l. quotiēs de v̄bo. ob. Lū ergo
v̄a z cōis extēstatio rei appellaf interese z illā cōstat differre ab extē
statiōe singulari. vt. ff. de le. i. l. si cui fundū.
sequif q̄ illud cōe differat a singulari z nō sit idē s̄z per se distin
ctū. z per eundē modū possit induci. l. arbiter in pn. §. non tñ. ff.
de dolo. ¶ Ad evidētiorē intellectū hui" vidēndū est an extē
statio rei sit interese vel extēstatio dñi vel lucri in illis casib" in qbus
habet rō lucri. Et q̄ sit extēstatio lucri z non dñi p̄baſ sic. q̄ vbi
nō est dñi venit interese. vt. p̄z in legato sub p̄ditione relicto. ff. d̄
tab. exhibē. l. locū. §. cōdēnatiō. Itē si peto caueri pro legato sub
p̄ditione relicto z nō cauetur petif interese. Interese aut̄ dñi extē
statio eius qđ ē relictu. Hacē ergo q̄ extēstatio rei ē interese. vt. ff. q.
ex cau. in pos. ea. l. pe. i. z. iij. rū. Preterea p̄z q̄ leges dicūt interese
referif ad extēstatiōe rei. vt. ff. d̄ furtis. l. q̄ tabulas. z. l. si vēdi. §.
cū aūt. ¶ Oppo. v̄o. q̄ extēstatio vel p̄ciū rei nō sit interese p̄z sic
q̄. l. caueſ q̄ in actio furti nō quadraplaſ interese s̄z tñ p̄ciū rei.
p̄z igis p̄ciū rei nō eē interese. vt. ff. de fur. l. furti. Itē lex dicit q̄ p̄
ciū rei venit in interese. vt. ff. de relig. l. libez. Lōstat aut̄ id qđ d̄
ducit in alterū nō eē id in quo dēducit q̄ si ouis dēducit in gre
gē nō est grec s̄z in grege cōtineſ. Itē si signū deducat in domum
nō ē domus s̄z in domo cōtineſ. vt. ff. de vſucapio. l. eū qui. z. l. re
rum mixtura. Itē si bos deducat in s̄niā p̄z oibus q̄ non ē s̄niā.
s̄z in s̄niā cōprehēdit. Vnde ergo cōcludit s̄i p̄ciū venit in in
tereſ qđ nō ē interese. Itē si vnu duoru sui in potestate cōprehēdit
aliud cōprehēndēs z cōprehēsum sunt diuersa. ut ecce act⁹ sui p̄
tentia cōprehēdit iter. vt. ff. d̄ nouati. l. si pupillus. §. si. z d̄ v̄b. si.
l. q̄ vſufruc. z tñ certū ē iter nō eē actū s̄z speciē seruitutis distinctā
ab actu. vt. ff. ne fuitus vē. l. loci corpus. §. i. z d̄ adimē. le. l. i. Itē
iter cōprehēdit facultatē eundi z agēdūtū facultas illa nō ē iter qđ
p̄z q̄ pōt eē sine itinere. vt. in. l. si fundū sub p̄ditione. §. p fundū.
de leg. i. z si vſufructus pe. l. i. z d̄ vſufru. l. i. Itē actus cōprehēdit
facultatē eundi. agēdūtū facultas nō ē actus. Itē vſufruct. cōpre
hēdit facultatē v̄edi fruēdi. ut in. l. i. de vſufru. z tñ facultas illa
nō ē vſufructus qđ p̄z q̄ eē pōt vbi ius v̄edi fruēdi nō ē vt. ff. d̄ in
re do. l. si vſufru. z fo. ma. l. si vſufru. ergo bñ sequif admō q̄ l. extē
statio interese cōprehēdat extēstatiōe cōmūnē vel conuētaz rei
q̄ ipsa cōmūnis vel conuēta non sit interese. Preterea probat q̄
sit extēstatio dñi z nō rei q̄ iploz interese in condēnatiōe dedu
citur vt. ff. de admi. tuto. l. si minoꝝ. z de in litē iurando. l. penul.
Constat aut̄ extēstatiōe dñi in condēnatiōe deduci q̄ vbi po
test verti extēstatio dñi nō rei ibi fit condēnatiō i interese vbi nō
pōt non fit. ff. ad. l. aquil. l. siq̄s testiō. Lū ergo probatū sit q̄ in
tereſ in condēnatiōe deducatur. Itē q̄ extēstatio dñi rōne. cō
cludit q̄ interese z extēstatio dñi sint idē. Itē q̄ lex dicit iurari
in litē in interese vt. d. l. pe. z alia. l. dicit q̄ in iuramētō in litē dedu
citur extēstatio in quātitate consiſtēs. vt. in. l. videamus. §. si tñ. z
§. iurare. ff. de in litē iurando. Sic ergo p̄z ex hoc z p̄cedenti q̄
interese est extēstatio dñi in quātitate consiſtēs. Itē l. caueſ q̄
l. aquil. actio datur ad interese. z alia lex dicit q̄ per. l. aquil. conse
quimur dñum z dñi extēstatiōe. ergo evidētēt appetit q̄ extē
statiō dñi ē in re. Item pone q̄ stipulor rem tradi vel preſta
ti non p̄cedētēt contractu de cuius natura debeat trāſferri domi
nium vel possētio certū est q̄ si non tradatur vel p̄stetur q̄ nō ex
timatur proprietas nec possētio s̄z illud soluz q̄ nihil abest q̄ res
tradita vel p̄stetur non fuit z illud appellatur interese. ff. d̄ v̄bo. ob.

liga. l. si fundū prestari. t. l. si rē tradi. Itē pone q̄ rē que valebat
 centū t erat obligata pro decem stipulo: liberari q̄ non fuit libe-
 ra ago ad in: eresse. illud autē dicit q̄ mibi abest. vnde si decē solū
 mibi absunt qua illa solui t habeo. rē patet q̄ preciū rei nō est iter
 esse. sed extimatio eius q̄ mibi abest q̄ non sit quod fieri debuit
 vel sit quod fieri non debuit vel non fieri conuenit. Item si stipu-
 lorū mibi satisfari pro centū si non satisfatur peto interesse. illud
 autē aliquādo eq̄ ipollet quātitati pro quo satisfandū est. aliquā
 do ab ea exceditur. vt. ff. de ḥbo. obli. l. si quis stipulatus. s. vlt. t
 de re iudi. l. si quis ab alio in p̄in. Per hoc ergo patet q̄ interesse
 non est idē q̄ extimatio rei sed diuersum. q̄ in diuersis non in eo
 dem inuenitur equalitas excessus. Ad hanc q̄ōne dico q̄ extima-
 tio cōuentia cōmuni t singularis non est interesse lz veniat in iter
 esse cōmuniter vel singulariter extimando. Et hoc ostēdo sic. lex
 dicit q̄ hec verba quanti cam rē esse. non ad id quod interest: sed
 ad rei extimationem referuntur. ff. de ḥbo. sig. l. bec verba. fī. ll.
 enim indefinita equipollent vniuersali. vt. ff. de leg. ii. l. si pluribus.
 t. ff. de lega. iii. l. hoc legatū. t. l. si plures. t de rebus dub. l. si is q̄
 decenta. s. verū. Cum ergo indefinite dicat q̄ non ad id q̄ inter-
 est int̄ illigam vniuersaliter q̄d subiicit ad extimationē rē. vi. sic p̄i-
 tum cōprehendat omnē speciez interesse. sc̄z omnem speciez ex-
 timationis hoc idem. s. q̄ rei extimatio nō sit interesse patet. ff. de
 tuto. t cura. datis ab his. l. i. s. cōsiderandū. Nunc redeo ad pri-
 mam nunq̄d est vnu interessu vel triplex. t dico q̄ cum dānu pos-
 sit extimari singulariter. vt. ff. de bonis lib. l. libertas. s. qui solue-
 do. t sigs in fraudem patro. l. i. s. t alias Item t cōmuniter. vt. l.
 si seruū meū. ff. ad. l. aquil. ibi dum dicit quanti omnibz rē. Item
 ex cōuentione q̄ procedere pōt conuētio super dubia futura exti-
 matione dāni. vt. ff. rem ratam ba. l. procurato: ad exhibē. l. fī. t dō
 p̄to. stipu. l. fī. t hoc appello conuētuz. i. conuētione extimatū t li-
 mitatū. t hoc pōt excedere singulare t cōe ab eis excedi. ergo nō
 est idē cum excessus sit diuersou sed ē p̄ se distincta species ab in-
 teresse. assumēdo. n. nouā formam per hoc q̄ ex conuētione addi-
 tur vel detrahitur nō remanet in singulari vel cōmuni: s̄z assumit
 specie nouā t appellatur conuētuz t dicitur in stipulatione p̄etro-
 ria que p̄ mutationē extra formam p̄etrore nouam specie assumit
 t appellatur conuētionalis. vt. ff. de ḥbo. obli. l. in conuentionali-
 bus. Itē t p̄ eundē modū cōstūtū noua sp̄es iuris. vt. ff. de iusti.
 t iur. l. ius ciuile. ergo t noua sp̄es interesse. Non ergo dico q̄ cō-
 uentum preciū rei sit interesse conuētuz. nec q̄ cōmune sit intereē
 cōmune nec extimatio singularis sit interesse singulare. Sed dico
 q̄ dānu singulariter extimatuz sit interesse singulare. t extimatū
 cōmuniter est interesse cōmune. t extimatū conuētionale est inter-
 esse conuētū. t sic triplex. Et sī hoc ad arg. primum p̄ respon-
 sio t concedo q̄ cōmune vel conuētū precium nō est interesse lz
 in extimatione interesse deducatur ut dictus est. Itē si teneres op̄i-
 niōnem malā q̄ precium rei sit interesse nihilominus pateret r̄n-
 sio q̄ verum est nibil esse id a quo t ex quo excedit. l. numero cuž
 aliter ipsum vel idē genere: diuersum specie ē potest. vt ecce si di-
 caz martin⁹ nō excedit seipſuz. sed martin⁹ bene pōt excedere pe-
 trū t ab eo excedi. t asinus potest excedere bouē t ab eo excedi.
 Secundū concedo in eo q̄ dicit intereē constituitur p̄ relationez
 ad psonam. sed subiungo q̄ psona potest duobus modis intelli-
 gi. l. singulariter t cōmuniter. relatum ergo ad psonam singulariter
 dicitur singulare. t relatū ad psonaz cōmuniter dicit cōmune.
 Quod aut̄ relatio intereē possit fieri cōmuniter ad psonam patet
 p̄ illud q̄ lex aq. ad intereē datur. illud aut̄ refers ad id quanti oī
 bus valer. vt. d. s. de. l. aq. maior q̄stio est t. d. l. seruū meū. Terti-
 um t quartū cōcedo. q̄ pbatur q̄ extimatio rei nō sit intereē. Ad
 quintū eodē modo r̄nideo. q̄ cōcedo q̄ extimatio rei nō est distin-
 ta sp̄es interesse ut probatū est. t iō nō est sub eodē genere cuž in-
 teresse singulare. Itē nocet mora quantum ad cāru extimationē tā
 ex parte actoris q̄ ex parte rei. Si enim index cuž cause cognitione
 statuat tēpus actori intra q̄d agat. vel reo intra q̄d exceptiones op-
 ponat repellitur post illud tēpus quasi lapsus t̄pis tacitā renuncia-
 tionē inducat. vt. ff. de here. insti. l. sigs institutaf. s. itē si ɔditōi.
 t. C. qui accu. nō pos. l. si ea. t dixi plene. s. eo. c. indultū. Sed
 oppo. t videt q̄ etiā sua mora nō nocet alicui. Constat enim mo-
 ram rei p̄ncipalis fideiussorū nocere. vt. ff. de ḥbo. ob. l. mora rei. t
 l. si seruū. s. nūc videamus. t de fideiuss. l. si a colono. s. i. Item
 mora vnius de duobus reis debēdi nocet alijs quando sunt socij

vt. ff. de duobus reis. l. pe. sed q̄ñ non ēēt socij nō nocet. vt. ff. de
 v̄sur. l. mora. s. vlt. s̄z sibi imputare d̄ alterius obligationē susci-
 piendo. Item casualia in obligatione participando cogitare de-
 buit quid poterat euenire. vt. ff. de conditione inde. l. indebitaz.
 t locati. l. si quis fundum. Dī. Idem.

C Ea que fuit a iudice si ad eius non spectant officium viribus
 non subsistunt.

T si iudex laycus condēnat aliquē quē
 v̄risdictione sua nō valet ipso iure sīnia. Item si iudex
 laycus condēnat aliquē laycu quē constat nō ēēt de
 iurisdictione iudicatis t tūc non valet ipso iure sīnia
 q̄ nō a cōpetenti iudice lata. vt. C. de decur. l. divi. t si nō a cōpe-
 tenti iudice. l. i. t p̄ totū. t maxime in. l. fī. t de iuris. om. iudi. l. vlt.
 t de offi. p̄fec. vr. l. vlt. t de iniusto rup. t irri. testa. l. sigs exhibēdat
 2. l. sigs de penis. l. ij. s. fi. Itē pone q̄ iudex p̄cessit tpe feriarum
 vtraqz parte nō p̄sentie tam nō valet ipso iure sīnia. vt. ff. de feri-
 is. l. i. s. i. v̄o. El q̄ dilatione cōcessa p̄cedit. j. tēpus dilatōis nā
 nō valet p̄cessus. vt. C. de dila. l. siue parg. El pone q̄ dedit tuto
 rem aliquē sibi nō subiectū vel alicui pupillo sibi nō subiecto. nāz
 non tenet datio ipso iure. vt. ff. de excusa. tu. l. scire oportet. s. fī. t
 de tu. t cur. datis ab his. l. ius dandi. Sed oppo. t videt q̄ si fa-
 ciat illud q̄d nō pertineat ad eius offi. valeat. Magis citet aliquē
 sue iuridictioni nō subiectū necesse h̄z cōparere t si non cōpareat
 pōt puniri ut cōtumax. vt. ff. sigs in ius vocatus nō ierit. l. ij. t dī
 d. sigs ex aliena. Sed dic aut cōstat actum factū spectare ad offi-
 cium faciētis. aut cōstat non spectare. aut dubitaf. Primo cāu va-
 let etiā si iniqz decernat. vt. ff. de iusti. t iur. l. pe. t de re iudi. l. pe
 ses. t l. cū probatis. Scđo casu factū ipso iure nō valet. vt. h. t. ff.
 eo. l. factū. t de re iudi. l. p̄tumacia. s. p̄tumax nō videtur. Tertio
 casu valet ratione dubitatōis. vt. d. l. ij. t l. sigs ex aliena. t ad mu-
 ni. l. de iure. Debet ergo intelligi regula quando cōstat ea que fa-
 cta sunt non spectare ad officium facientis. Idem.

C Scienti t consentienti non sit iniuria neq̄ dolus.

Vas ponit regulas. Prima est q̄ sciē-
 t t p̄sentie nō fit iniuria. d
 Scđo q̄ scienti t p̄sentie nō fit dolus. Prima au-
 tem regule exemplū pōt poni q̄ iure cauef q̄ si ven-
 do boiem liberū volente nō teneor: actionē iniuria-
 ruz. vt. ff. de iniuriis. l. i. s. v̄sqz adeo. Itē exemplū secūde regule
 poni pōt q̄d dicāt in iure si detineo liberū boiem volente t consen-
 tiente non teneor: interdicto de libero boise exhibēdo. vt. ff. d. lib.
 homi. exhibi. l. iij. s. sigs volente. Item ad vtriusqz predictaz regu-
 larū confirmationē accedit. C. de trāsac. l. cū donationis. t de re-
 scin. ven. l. venditor. ff. de in ius vo. l. q̄uis. t de aqua plu. ar. l. in-
 diem. t q̄ in frau. cre. l. que aut. s. p̄terea. t de furtis. l. iter oēs. s.
 pe. t de reg. iur. l. nemo videt. Sed oppo. t videt q̄ iniuria fiat
 etiā volenti. q̄ si rapio virginē etiā volenti teneor. vt. C. d. rap. vir-
 ginuz. l. vna. t in auč. de rap. mulie. t ar. ff. de seruo cor. l. i. s. per
 suadere t. s. vlt. S̄z dicendū ē q̄ cuž ex vna parte interuenit volun-
 tas t ex alia p̄suasio dolosa regula non h̄z locū. q̄is qui decipit p̄
 non volēte habef. Et hoc ex eo p̄cedit q̄ dolosa p̄suasio plus est
 q̄ violēta coactio. ff. de lib. ho. exhibi. l. iij. s. sigs volente. ii. r̄nso. t
 de seruo cor. l. i. s. p̄suadere. S̄z vbi dolosa p̄suasio in altera nō p̄
 batur sciētia cuž p̄sensu inducit p̄sumptionē q̄ non interueniat ini-
 uria neq̄ dolus. Et loquitur regula t. ll. superj⁹ allegate ad regu-
 las p̄fmandā. C Itē oppo. t videt q̄ sciētia interueniēs obliga-
 tionem nō minuat. vt. ff. de edil. edic. l. iustissime. Dicēdum est q̄
 aut sciētia interuenit tpe p̄tractus. aut alterius actus de cuius cō-
 probationē tractat. t tunc h̄z regula locū. vt. ff. de edil. edic. l. i. s.
 si intelligaf. t de act. emp. l. i. in fi. t. d. l. q̄ aut. s. p̄terea. C Item
 videntur facere regula ad q̄nem que sepe occurrit. videlz si aliqui
 cōpromiserūt in aliquē tanq̄ in arbitratorē t amicabilē cōposito-
 rem t promiserūt laudū non petere reduci ad arbitrium boni viri
 sub certa pena. An is cōtra quē fuerit iniqz pronunciātū possit pe-
 tere reduci ad arbitriū boni viri ita q̄ nō cadat in penaz. videntur
 enim q̄ in penam cadat p̄pter generalitatem istius regule t leguz

pactum. Iz inducat tacitā remissionem futuri doli. vt. ff. de pactis l. iuris gentiū. s. sed et si quis pacificatur. z. l. si vnuus. s. illud. C Et contra q̄ possit reduci renūciatione nō obstatē videt. primo q̄ pacta quoꝝ occasione vel pretextu q̄s in uitia ad delinquēdū nō tenēt. vt. l. cōuenire z. l. pompo. ff. de pac. do. z de verbo. ob. l. si plagi. Sed per tale pactū pōt arbitratō: facile all male pronūciandum moueri. z. ppter ea nō videf pactū valere. Preterea vbi cunq; pro mittitur aliqd nō fieri z sub certa pena si contra fiat tacite videtur agi q̄ pena cōmittatur si obseruentur ea que debuerūt de iure ser uari hincinde. z de cōmittenda si ea nō seruenf que debuerūt de iure seruari vt. ff. loca. l. qro. s. inter locatorē. Lū ergo actū videatur q̄ arbitratō: de iure pronūciaret. si nō de iure s̄ inique pronū ciavit videf dicendū penā nō debere cōmitti. Preterea si pmitto filiū nō exheredare z. pmitto penā si exheredauero tacite videf in esse cōditio q̄ pena nō committat si exheredari meruerit vt. ff. de verbo. obli. l. qdam cū filiū. s. sed videamus. z in glo. ibi posita. Ergo si pmitta q̄ nō perā reduci ad arbitriū boni viri si petam re duci ad arbitriū boni viri illud q̄ est iniuste. pnuicatiū nō incidaz in penā sicut nec in cōdicio in penā exheredādo eum qui exheredari meruit. Preterea z pactū q̄ nō reduci ad arbitriū boni viri a iure cōmuni remotū est cū de iure cōi reduci possit z debeat si iniquitatē cōtineat ut. ff. pro socio. l. verū. z. l. qd enī. z de ſhen. empt. z ven. l. hec vēditio. Si remotū ergo nō videf tenere. ut in. l. iuris gentiū. s. z generaliter. fm expositioꝝ que veritatē p̄tinere vide tur. Preterea iure publico z publica vtilitate suadēte videf indu ctum q̄ iniqua arbitramēta per boni viri arbitriū corrigant. ergo pactū q̄ corrigat nō videf tenere ar. ff. de admi. ruto. l. qdam de cedens. z de suis z legi. here. l. vlt. z de reg. iur. l. neq; pignus. s. pnuatorū. z ad. l. fal. q̄ de bonis. s. ii. Preterea leges non conce dunt iniquū arbitriū babere effectū q̄o apparet q; parat viā per quā iniquitas remoueat. vt in. l. nō dubiū. C. de leg. Si enī in vltia vo luntate que maioris est auctoritatis q̄ ſctus caueri non pōt vt lo cum nō habeat. ll. vt. ff. de leg. i. l. nemo. multominus caueri non pōt in ſcribus. Preterea cuiuscūq; arbitri libertas q̄tūcunq; ge neralis z larga ad id restringi z limitari videf q̄ de iure cōi. z. ff. de condi. inde. si procuratoꝝ. z que in frau. cre. l. si pater filio. et ad muni. l. lucius. s. pe. z. C. de mu. no. p̄tinuādī. l. i. s. pro ifan te. Unde nemo sani capitīs diceret q̄ arbitratoꝝ videf cōcedi q̄ inique z cōtra iuris cōis. p̄bhibitionem pnuicari possit.

Idem.

C Que a iure cōi exorbitat̄ nequaꝝ ad p̄sequētiā sunt trahēda.

Xorbitant

idest deuiat vel discordant seu ea que sunt ſria iuri cō muni. Oportet enī ea aſtrigi q̄si odiosa nō aut̄ ampliari z ad p̄sequētiā trahi q̄si fauorabiliora. verbigfa. Impetravit alioꝝ nō legitimate natꝝ vt nō obſtātē defectu nataliū valeat. pmoueri ad bñſiū etiā si curā ha beret animarū. nā virtute illius dispēlationis non poterit nūi vni cum bñſiū obtinere. vt. ſ. de fi. presby. c. i. Ratio est q; ea q̄ sūt ſria iuri cōi Iz alicui in priuilegio sint p̄cessa odiosa sunt z i dubio restringēda. ff. de act. z obli. l. in honorariis. s. sed cū recifa. z de testa. mili. l. eius militis. s. militia missus. Sed ſ̄ regulā v̄ q̄ bene ficia principiū latissime impetrare debemus. vt. ff. de p̄fti. princi. l. fi. z. C. de bonis vacan. l. si q̄n. Sed dicendū est q̄ aut bñſiū cō cedunt ſim iuris cōis permissionē aut p̄tra. Si p̄tra iuris cōis per missionē. aut cōcedit̄ ei q̄ iuris cōis est capax. aut ei qui nō erat o iure cōi capax. Si cōcedunt̄ ei qui erat de iure cōi capax videtur aliqd superaddere. ſ. ius cōe. vt. ff. de bonis lib. l. etiā. ſ. i. z. ad muni. l. i. in fi. Si cōcedunt̄ ei qui nō erat capax v̄ reduci ſolum ad formā iuris cōis. vt. C. de inoffi. testa. l. si q̄n. Et si p̄ba ſūt om bigua potius debet restringi. vt hic z. d. c. i. ſ. filiis presby. Enī tñ pretermitti nō dī q̄ cui priuilegia dispēlationē cōce duntur p̄cedi vident ſim cōditionē persone cui priuilegia cōcedū tur. Unde si priuilegiū p̄cedit militi videf p̄cedi vt militi. si layco vt layco. si clericō vt clericō. vt. ff. de in. rup. z irri. te. l. si q̄s exhere dato. ſ. sed et si q̄s. z de testa. mili. l. ex militari. Sed si p̄cedat ſim iuris cōis p̄missionē latissime interpretari debemus. vt. d. l. vlt. de

cōſti. prin. z de ſen. paf. l. i. z de bo. vacā. l. si q̄n. ſine iniuria tamen cuiusq; ſemp cōcessa intelliguntur niſi in conſeſſione cōtrariuſ exprimatur. vt. ff. ne quid in loco publi. l. i. ſ. ſi quis a p̄ncipe.

Idem.

C Quod omnes tangit: debet ab omnibus approbari.

Stius

regule exemplū ponit pōt in oī eo qđ

i Ecce si plures habēt ſeruitutem aque ducēde ex eodē fonte z dñis velit p̄cedere alii cū diminutiōe iuris primorū nō poterit ſine cōſenſu p̄moꝝ. alii ſi ius primorū nō cō ſtueret deterius nō requireret eoz ſeſſus. vt. ff. de ſerui. ru. p. l. i. ſ. ductus aque. z. ſ. si aque duc̄. z. l. per quē locū. z cōia p̄. l. receptū. z de aqua plu. ar. l. in p̄cedendo. z. l. in diē. z. l. ſinatē. Item p̄z exēplum. C. de auc. p̄fāda. l. vlti. C Sed oppo. z vide tur q̄ ſufficiat ſeſſus maioris ptis. vt. ff. ad muni. l. i. q̄ maiori. z d̄ reg. iur. l. aliud. ſ. refer. z. C. de decur. l. noſationis forma. ſ. ſa cilius eſt ſolutio q̄ in eo q̄ eſt cōe pluribus vt vniuersis ſtat volūtati maioris partis. vt in. l. in ſtrum alle. In eo ſo q̄ eſt cōe pluribus vt ſingulis requiriſ ſingulorū ſeſſus vt hic. z. d. l. p. fundū. z. l. receptū cū ſuis ſimilib̄. Tamē fallit iſta p̄ ſolutiōis p. l. ff. de pac. l. maiore. z de relig. l. ſi plures. z de cur. fu. l. ſ. filio. ſ. ſi. Dī.

Idem.

C In obscuris minimum eſt ſequendum.

I promitto

tibi decē libras z pecunia multiplex in regiōe versat ſ. vna maiori. altera minor. z altera minima. nec apparet de q̄. mi nimā videoꝝ legasse. ut. ff. de leg. iij. l. ſi ita relictū. z. l. min. C Idem ſi alicui lego quātā partē hereditatis h̄z vnuus h̄dūz. z partes hereditū ſint inequaſes minimā videoꝝ legasse. ut. ff. de leg. iij. ſi ita relictū. z. l. qui cōcubinā. ſ. cū ita. z ad idē de ſho. ob. l. ſi ita ſtipula tus. x. aut. xv. z. l. iter ſtipulatē. ſ. ſtipulatē. Sed v̄ q̄ in obscuris nō ſit ſequēdū minimū ſed veriſimiſi. vt. j. e. inspicim. z. ff. e. ſem per in ſtipulatione. z. l. q̄ nō militabat. ſ. lucio. Dicendū eſt q̄ re gula dī exponi ſim p̄missa ſria. Nam p̄mo debem⁹ inspicere veriſimiſiuſ. vt. j. eo. inspicim. In defectu ſo ſimiſiuſ ſequimur qđ ē minimū. Et ideo hic dī exponi in obscuris. i. cū verū vel veriſimiſiuſ nō apparet. veriſimiſi aūt multipliciter apparet pōt. vt dicā j. eo. inspicim. Et hec regula locū h̄z in ſcribus. vt in. d. ll. de ſho. ob. z in ultimis volūtatis. vt in. d. l. q̄ cōcubinā. ſ. cū ita. z. l. mi nus. z in delicie. ff. de penis. l. ſi plures. z. l. pe. z in ſentētis. q̄ in l. diē proferre. ſ. plures. C Sed oppo. p̄tra regulaz multipliciter per ordinē. Primo v̄ q̄ falſum dicāt in ſcribus q̄ nō minimū ſz mediocre dī p̄ſtari. vt. C. de dona. ſiq̄s argētū. ſ. ſi ſo reddituz. Idem falſum in ultima volūtate q̄ mediocre dī p̄ſtari ſicut in cōtra. ctm. ff. de leg. i. l. legato gñaliter. Idem falſuz in delictis. q̄ in delictis. idest cū delinquētis animus nō apparet interpretamur eos volūſe delictū cōmittere. et p̄ hoc ſi ſātū nō apparet duri ſuſtēdos vt. C. ad. l. cor. de ſic. l. i. et de iniur. ſi nō cōvicij et no. ff. de iniuriis. l. illud relatiū. Idem cū p̄stat delictū cōmifum et ignorat p̄ quem de plurib̄ afflumim q̄d maius ē. i. oēs deliqſſe. et ſic oēs puniri. vt. ff. ad. l. agl. l. itē mela. ſ. ſi plures. et no. C. ad. l. iul. d̄ ſi pub. l. q̄m multa. et. ff. ad. l. cor. de ſica. l. ſi. ergo vel regula falſa vel male ex poſta. C Ad p̄mūz de ſcribus dic aliud ē. i. in quātitatibus et in bis que quātitatibus egpōllent vt in vniuersitatib̄ q̄tūcū minimū in dubio eſt ſequēdū. vt. ff. de man. l. fideiūſorē. et. ff. e. ſemp in ſti pulatione in fi. et de edil. edic. ſiq̄s vēditor. in fi. et in his locuz h̄z regula. Aliud i ſpecieb̄ et i his q̄ ſpecieb̄ egpōllēt vt artificia. q̄tūcū mediocre. ut. d. l. ſiq̄s argētū. ſ. ſiliq̄s mō. et. d. l. ſi q̄d. ſ. ſi. ſ. ſi. et in his regula nō p̄cedit. q̄ in generib̄ ſimiliter nō p̄cedit. q̄ aut p̄mittitur in eo genere in quo eſt et pōt aliqd euēnire q̄ ſo bere eſt. p̄ſlus inutile. et tūc. p̄missio potius iudicāt inutile a p̄ncipio q̄ inspicias effectus dimiſorius q̄ ſequif ex ea. vt. ff. de ſb. ob. l. ita ſtipulat̄ in p̄n. et de iure do. cū post. ſ. gener. aut ſeo genere

c. iij

in quo nihil ē evenire, p̄fus inutile. vt in boue equo afino et homi
 nibus et sib⁹. et tūc debet mediocre. ut. d. s. siliqz mō. ergo quo
 ad h̄ctus regula p̄cedit in quātitate tm̄ et in his q̄ q̄titatibus equi
 pollēt. C S; h̄ctus est hoc valde. s. ille. si v̄o redditū. obi mediocris
 sit p̄statio et tm̄ q̄titas frumenti vel vini erat et cā donationis p̄missa.
 S; nō est h̄ctus q̄bi nō dicit q̄titatē p̄missaz mediocre debeti. vnde
 illud q̄bi iuri cōi qd̄ est et possit p̄stari viliissimā: relinquā. S; dicis
 quātitatē donationis p̄missa deduci ad designationē sp̄erū et q̄
 bus percipi possit q̄titas ex cā donationis p̄missa. et iō designationē
 sp̄es mediocres sicut si ab initio sp̄es vel genera p̄mitteret. C Ad
 sc̄m de vltima voluntate. rñdeo q̄si idē est qd̄ in generib⁹. q̄ regu
 la nō p̄cedit q̄ aut legat genus generalissimū. et tūc inutile ē lega
 tuz. aut subalternatiū. et tūc si h̄ctus fines sola destinatiōe patrissa.
 legatū inutile est. ut. ff. de le. i. si dom⁹ in p̄in. Sed si h̄ctus fines ana
 tura debet mediocre. vt. d. l. legato ḡnialiter. et insti. de le. s. si ge
 neraliter. Unde p̄z h̄c regulaz cessare in quātitatibus. et in his q̄
 quātitatibus equipollēt. vt in vniuersitatibus regula p̄cedit. vt in
 l. si ita relictū in p̄n. et in s. de le. ii. et de le. iii. q̄ cōcubinā. s. cum
 ita. et. l. minus. In sp̄ebus aut̄ cōstat de certa. et tūc cessat regula
 q̄ illa debet. vt in. l. si domus. s. cū alio. ff. de le. i. aut nō p̄stat
 de certa. et tunc si testator nomine speciei in legato nō expressit ces
 sat regula q̄ est electio legata. i. vt. ff. de leg. i. q̄ duos. aut expres
 sit nomine tm̄ ignoraz de quo. et tūc minus ē in legato. vñ regula lo
 cum h̄ctus. ut. ff. de le. i. apud iulianum. s. fere. Posset tñ heres si
 vellet maiore eligere cū ad ipsum p̄tineat declaratio vltime dubie
 voluntatis defuncti vbi certū expressit et ignoraz qd̄. ut. ff. de leg. i.
 l. si quis. s. si quis plures. C Contra p̄dicta de vltima voluntate est
 aperte de le. ii. si quis seruū. s. si inter. vbi dubie voluntatis īterpre
 tatio cōmittitur h̄fdi. et iō regula semp cessare videſ. Rñdeo illū
 verū est cū voluntas est dubia circa p̄sonā legatarij. p̄dicta p̄oce
 dunt circa re legatā. Itē non videſ p̄cedere regula in vltima volū
 tate. q̄ dubie voluntatis īterpretatio ad iudicē p̄tinet. ergo non
 videſ reducēda ad minimū. vt. C. de fidei cō. liber. l. voluntatis.
 Rñdeo iudex īterpretatur qd̄ verisimile ē ex cōiecturis. l. īspecta
 p̄ditione p̄sonae legatarij et cōsuetudine regionis et locū et vi
 cinitate scripturarū p̄cedentū. vt. l. si seruū pluriū. s. vlti. de leg.
 i. et de testa. h̄fdes. s. h̄ctus si notam. Si verisimile non p̄t ppendi.
 tunc locū h̄ctus regula. vt. ff. de le. iii. nūmis. et. l. eo. ilspicimus suata
 tñ ordine quē ibi dīcā. Itē videſ obscuras reddere voluntatē in
 utilē. vñ cessat regula. ff. de reg. iur. l. si quis de plurib⁹. et de man. te
 sta. l. cuj ex plurib⁹. et de testa. tute. l. duo sunt tūc. Sed in illis nō
 p̄t apparere minimū. q̄ i p̄sonis duabus. h̄ctus extimatio p̄prietatis
 seruoz. posſit ē inequalis eo tm̄ q̄ in legato versabat libertas i p̄
 sonā oīum pariter ē inextimabilis. vt. ff. de le. et sena. cō. l. singulis
 s. indefinita. vñ in. l. duo. et. l. libertas tutele datio vel delatio non
 plus vel minus in p̄sonā vnius q̄ alterius extimaf. et periculus pu
 pili cui intendebat puidere testator. posſet in delatione tutele p̄la
 ri. et ideo nō mirū si nō cōcedit electio h̄fdi sed in defectu pbatio
 nis redditū inutilis dispositio testatoris. Tamē arguiſ h̄rūnūm
 p̄dictaz de. l. si quis de pluribus. Nam ibi erat incertitudo p̄sonae le
 gatarij. ergo recurri dī ad electionē h̄fdi nō vtrūqz impediti. vt
 l. si quis seruū. s. si inter de le. ii. Item erat incertitudo rei legare et
 nomine erat expressuſ. ergo īterpretatio cōcedit h̄fdi. vt. l. si quis a fi
 lio. s. si quis plures. Rñdeo nō est dubiū q̄uā heres manumittere
 posſet vñ si vellet. sed necessitas nō iponiſ. sicut nec eligēdi vñuz
 de legatarij. vt de reb⁹ du. l. si fuerit. Ista rñsio sufficiens est ad. s.
 si inter. sed nō ad. s. si quis plures. Unde dici p̄t q̄ plus opareſ in
 certitudo duplex circa annullandū relictū q̄ vnicā. Ubi ergo est in
 certitudo rei in sp̄em tm̄ reliete p̄prio noīe exp̄ſo legatū valet et com
 pellif h̄fs eligere vt in. s. si quis plures. vel si nō eligat minimū est in
 electio. vt in. l. apud iulianū. s. leio. vbi p̄sona tm̄ legatū nō est in
 se inutile. sed ppter pbationis defectu vñ p̄t h̄fs eligere. sed non
 cōpellif. vt in. s. si inter. et ibi no. vbi v̄o rei et p̄sonae. tunc p̄ſus in
 utilē. ut in. l. si quis de pluribus. et. l. cuj ex pluribus. Ratio aut̄ inter
 p̄dicta p̄z vbi ē incertitudo reitum p̄sona supēſt cui p̄t obligatio
 q̄ri. et ideo si nō eligat heres obligatio minime h̄bitur iuxta regu
 lam nr̄am. sed v̄i p̄sona tm̄ et nō rei obligatus est h̄fs ad rē. sed q̄
 nō appetit si nō līt eligere redditū legatum inutile. vt. d. l. si fuerit.
 Si v̄o rei et persone nō est cui possit obligatio queri nec est res de
 qua cōſter. et ideo relictū p̄orius est inutile. Itē in h̄ctibus nullo
 mō vñ p̄cedere. q̄ īterpretatio siēda est p̄tra p̄ferente vñ non est

verū simpliciter q̄ minimū debeſ. h̄ctus qd̄ est h̄ctus p̄ferentis.
 vt in. l. v̄terib⁹. ff. de pac. et. l. cū in lege. et. l. labeo. ff. de p̄trahen.
 emp. et. l. eo. p̄tra eu. Glosatores iuris ciuilis dicunt q̄ si dubium
 est in re sup̄ qua p̄trahen. tūc regula locū h̄ctus si in accessoſis tunc
 h̄ctus. Nam v̄i diri simpliciter h̄ctus locū in quātitatibus. ut in. l. in
 ter ship. s. diuerſa. et. l. si stipulat v̄ero. x. aut. xv. et loca. l. si tibi. x.
 In sp̄ebus v̄o ut dictū est mediocris debet et regula cessat. vt no.
 ff. man. si fideiſſo. Unde q̄tū ad istā partē glo. est falsa. n̄i gl.
 sustineas eo casu. p̄cedere quo in cōtractu deducif vñū incertū de
 pluribus certis tūc enim cū sit electio debitoris minimū dare p̄t.
 vt. l. qui ex pluribus. ff. de vbo. ob. Sc̄m v̄o. i. de accessoſis nō
 videſ simpliciter. s. q̄ p̄tra p̄ferente fiat īterpretatio. vt. ff. de act.
 emp. et ven. si seruū. s. si īter p̄trahen. emp. l. cōprehensum. et. l.
 si in emp. vñ dicas q̄ aut pactū in accessoſis est obscurū circa qua
 litatē et quātitatē rei vēdite. et tūc fit īterpretatio p̄tra vēditorē. vt
 l. labeo. et. l. si cū īlege et. l. v̄terib⁹. et. l. ser. vr. p̄e. l. si arbores. s. h̄c
 lgr. aut circa electionē rei īterpretatio accedētū. et tūc īterpretatio
 vēditoris nō est p̄tra eu. vt. l. si in lege. et. l. cōprehensum de h̄ben.
 emp. et. l. pe. s. fi. et de act. emp. tūc enī quasi in genere debitoris ele
 ctionē habet vt. d. l. q̄ ex plurib⁹. et insti. de act. s. huic. et. l. d. l. cō
 prehensuz. Ad terrū. i. circa delictū dico q̄ si certū est delictū. i. q̄
 delictū sit cōmisiſ; regula locū h̄ctus. sequit̄ enī q̄ est minimū. q̄ nō
 punimus. sed absoluimus. vt. l. abn̄tēs. ff. de penis. Itē vbi certū
 est delictū sed incerta delicti qualitas locū h̄ctus. vt si cōstat aliquē cō
 misiſ; ḡm et sic delictū certū est sed ignoraz vtrū cū armis vel si
 ne armis. et sic q̄litas est incerta. nā seqm̄r minimū. i. p̄sumim⁹ si
 ne armis. ut mitius puniaſ. vt. l. si p̄ſes. et. l. īterpretationē. ff. de pe
 nis. et de suspe. tu. l. hoc enim ius. s. qd̄ ergo. At vbi certū est deli
 ctū et certa delicti q̄litas incertus v̄o animus delinquētis nō presu
 mimus minimū. i. q̄ nō fuit animus q̄ facti atrocitas amouet pre
 sumptionē animi p̄sumēdi ex quo p̄sona est abilis ad delinquēdū.
 vt. C. de ſica. l. i. et de iniurijs. si nō cōuiciſ. Itē vbi certū delictuz et
 certa qualitas h̄ctus incerta p̄sona vt si nullus deprehēdīſ fuisse i actu
 delinquēdi et ignoraz q̄s deliquerit tūc nō seqm̄r qd̄ est minimū
 q̄ oēſ p̄sumiſ. vt. s. si plures. et. l. ff. ad. l. co. de ſica. ī rubrica.
 Et rō h̄bius est q̄ oēſ deprehēdū in culpa q̄ oēſ fuerūt in ac
 tu delinquēdi. Itē q̄ rō publica q̄ suadet maleficia puniri. ut. l. li
 citatio. s. illicite. ff. de publi. et de fideiſſ. si a reo. s. q̄ vulgo. et ad
 l. aq. ita vulnerat. ē h̄ eos q̄ p̄uatā dēſenſione p̄tēdūt. et iō p̄ſerē
 da ē publica. vt. ff. p̄ ſo. l. actōe. s. labeo. et. l. auč. d̄ nō ali. s. q̄ v̄o.
 Idem.

Cum qui est certas certiorari vltierius non oportet.

Auetur in iure q̄ vēdito q̄ sciuit seruituz
 debet p̄dio vēdito certiorare debet
 emptorē. ale tenet actione ex empto ad interē em
 ptoris. hoc verū est si emptor ignorauit fuitutē de
 beri. sed si certū fuit fuitutē deberi nō oē eū certiora
 ri. vt. ff. de act. emp. l. i. s. vēdito. et. l. fi. Itē q̄ mācipia vēdūt cer
 tiorare debēt emptores de morbis et vicijs. ale tenet actōe redi
 bitoria vel quāto minoxis. h̄ctus si emptor intelligat vel intelligere possit
 nō est certificatio vēditoris necessaria. vt. ff. de edil. edil. l. i. s. aiūt.
 et. l. si intelligaf. et. l. si tū. s. q̄ ei seruū. Quid aut̄ si vēdito; sciēs ser
 uitutē vel viciū dixit se nolle teneri noīe fuitutis vel vicioz. Dicen
 dū ē q̄ hoc ḡuale pactū nō trabif ad ea q̄ vēdito; sciuit. s. ad ea q̄
 ignorauit vēdito. vt. ff. de act. emp. et vē. l. qro. et ar. de h̄fdi. ven.
 l. hec aut̄. C S; oppo. et vñ q̄ ē insciēti denūciari oporteat q̄ dici
 tur i iure q̄ q̄ vult liberā h̄fe p̄tātē incobādi accusationē de adul
 terio vel ab adultero vel adultera. et postq̄ adultera nupsit denū
 ciare dī adultere ne nubat q̄ intēdit. p̄ponere. accusationē de adul
 terio. Quid ergo si adultera sciuit et postea nupsit sine denū
 ciationē nō nocet ei sciētia. vt. ff. de adul. l. denūciasse circa p̄neipiz.
 Dici posset q̄ ius illud qd̄ p̄ denūciationē rebuare itē debat erat
 odiosuz. et iō sola sciētia sine denūciatio nō p̄dest. S; h̄c solu
 tionē ē. ff. de pe. h̄f. l. itē veniūt. s. petitā. nā et ibi agebaſ d̄ re odio
 sa. i. bonefidei p̄ſſore p̄ſſentiēdo malefidei. et tm̄ sciētia denū
 ciationis opatur illud qd̄ opareſ denūciatio. Quare dicēdū vñ q̄ in
 bis in q̄b̄lē denūciatio ē de substātia nō sufficit simpler sciētia ut
 in. l. denūciasse. et iō est necessaria denūciatio. In his aut̄ in q̄b̄lē
 sciētia est de substātia nō ē necessaria sciētia denūciatio vt. d. l. i.
 fi. de act. emp. et de edil. edil. l. i. s. intelligaf. C In dubio aut̄ p̄

sumendū videt potius sciētiā de substātiā q̄ denūciationē cuī de nunciationes fieri soleant ad hoc vt qui erat incertus certificaret. Et in isto dubio loquitur ista regula z. d. l. item veniunt. s. petītā. z. quod vi aut clam. l. aut qui aliter. s. si forte.

Idem.

C Non licet actoī quod reo licitum non existit.

Egiste ponunt exemplū istius regule q: si actoī petēti daf dilatio pp testes. ergo z reo. qd exēplū locū haberet si regula poneatur affirmatiue. vñ q̄z actoī licere d: reo. z multa plura patēt in exceptionib⁹ opponēdis. s. eo. c. nullus z. ff. e. l. nemo ex bis. z i numero dilationū. vt. C. de tē. in i te. resti. l. perēde. z. ff. de feri. l. i pecuniaris. z plurib⁹ alijs. Est ergo exēplū regule quenies vi si denegat reo p̄tās p̄ducēdi testes post didicita testificata ergo z actoī. vt in auč. de resti. s. illud tñ col. vii. q̄ cōiter loquif de vtroqz. q̄ rei p̄ditio fauorabilior. ē q̄ actoī. Itē si reo nō l̄z reuocare p̄curatore post lit. p̄te. ergo nec actoī. vt. ff. de p̄cura. l. post lit. z. l. q̄ oia. C Opp. aut p̄t ad regulas dupliciter. z de duob⁹ queri p̄t. Primo q: vñ q̄ plus liceat actoī q̄ reo. certū est q̄ re nō p̄t ordinari suū recusare. vt. C. d. iu. r. om. iu. l. nemo. z tñ actoī eligere p̄t vñ de plurib⁹ ordinariis rei z q̄nter aliū recusare. vt. C. de epis. z de. l. cū clericū in ph. Sed dīcī oī q̄ cū omnis diffinītio in iure nō periculosa sit sicut plures que fallūt q̄nqz. z hec ita. C Item op. q̄ actoī p̄t auferre reo iudicem suū per rescriptū ad extrao: dinariū iudicē. vt. C. de vila. l. si qñ. z tamē reo nō l̄z sup hoc rescriptū impetrare. ut i auč. vt oēs obe. iudi. s. hec 2siderātes col. v. z. C. vbi de cri. agi oī auč. qua in puincia. sol. ut prius. C Querī autē p̄t si actoī sit paratus p̄bař de iure dñi rei de qua agiſ z reus eodē tpe super iure dñi. p̄batōnes offert quis eorū preferēdus sit in p̄bando. z videat q̄ reus q̄i ture pari fauorabilior est eius cā. vt. j. e. c. in re pari. z. ff. de v. ob. l. si seruū. s. sequitur de voli excep. l. apud celsuz. s. marcell⁹. z v̄ exp̄ressu. C. de inoffi. te. l. liberi. z. ff. de pba. l. loca. z de li. ca. l. cū necessitas. Sed credo sequādaz ē opinōne azo. vñ. q̄ ex ordine primo recipian⁹ p̄bationes actoris. postea p̄batiōnes rei. ar. C. de fal. l. f. C Itē solet q̄rīnū gd in q̄libet cā audiat reus si velit p̄bař tē ad se p̄tinere actore in p̄batiōne deficiēt. z vñ q̄ nō q̄ cū in vtro qz casu cōsequatur absolutoriā. vt. C. de edē. q̄ accusare. de rei vē. l. vlti. z insti. de iter dic. s. cōmodū. vñ sua nō intereē z. ppterā nō audiēdus. vt. C. de pba. l. ad p̄bationē. S; dicendū ē sua intereē q̄ si p̄bat rem suam eē cōsequit̄ ius agēdi. als cōsequitur solū ius ex cōpiendi. vt. ff. de iure iur. l. sed si possessor. z iō audiatur. ar. s. C. de pba. l. q̄tra. z q̄ regulariter qd l̄z actori licere d: z reo vt dcīm ē.

Idem.

C Mutare cōsilium qui non potest in alterius detrimētūz.

A eligente cōmode ponī p̄t exēplūz in detrimētū electi post scrutinū publicū cū per electionē q̄situ sit electo ius perēdē 2firmationis. vt. s. de elec. publicato. z de elec. c. nulli licere. lib. vj. z. ff. de op. le. apud audiū. Itē ponī p̄t in iudicāte z 2bente z cōficiente de q̄bus oībus plene p̄ oia dcīm est. vt. s. eo. qd semel. z iō ibi dicta hic repeti possent. C S; oppo. z vñ q̄ liceat mutare cōsilii q̄ certū est q̄ l̄z reuocare mādatū re integrā. ergo l̄z mutaf cōsilii. vt. ff. man. l. si tibi mādauero. s. sicut. S; dicendū est q̄ re uocatio pcedit sine detrimēto alteri⁹. q̄ si ignorat̄ reuocat̄ reuocatio nō assert dānū ignozāti. vt. ff. de solu. l. cū qs. s. si debitorē. z de dona. l. hoc iure. s. si q̄s dederit. si sciuīt dānū sua culpa sentit. z q̄ fictione iuris sentire nō vñ. vt in regula iuris. C Itē oppo. z vi detur q̄ liceat variare z 2sequēter cōsilii mutare. ut d̄ colla. bono rum. l. nō nūquā. z rerū amotarū. l. de reb⁹. z de act. emp. z ven. l. si sterilis. s. vlti. z de liber. lega. l. aurelius. s. pe. S; dicendū ē q̄ aut varietas deprehēdīs circa eandē rē z circa diuersas q̄ nullam cōncēdit. tē h̄z. aut circa diuersas q̄ rōne p̄nxitatis habent̄ eiusdēz loco. Primo casu est. p̄hibita variatio vt hic. z. s. eo. c. qd semel. z ff. de le. i. seruī electiōe. z. l. huius. s. stichū. z de le. ii. statuliberum s. stichū. z de bo. lib. l. nā absurdum. Fallit in filio cui fauef circa hereditatē paternaz l̄z videat semel repudiasse. vt. ff. d̄ colla. bo. l. nō nūquā. z de iure deli. l. si q̄s seruū. z. C. de repu. h̄f. l. si. In se

cundo casu variatio admittif. ut. d. l. si sterilis. s. si. z rex amo. l. d̄ reb⁹. Tertio casu. pbatur. ut. ff. de p̄cur. l. i cause. z d̄ v̄suca. l. gai⁹. z de dām. infec. l. p̄tor. s. inde queritur. z de admi. tu. l. cū q̄ritur.

Idem.

C Generi per speciem derogatur.

Xempla

istius regule ponī p̄t in legatis z in substitutionib⁹ z 2ctibus. et in legū latoribus z in rescriptis. C In legatis q̄ si testator legavit vni spēm z alteri gen⁹ generi p̄ spe ciem derogaf. ff. de le. iii. l. vxo:ē. s. felicissimo. z. l. suis vrba. s. pe. Itē si legat libertis alimēta in genere z vni liber torū legat alimēta in spē ille cui legat̄ i spē nō admittif ad legatu. vt. ff. de alimē. lega. l. alimēta. s. basilice. z. l. stichus in pnci. C S; oppo. z vñ q̄ generi p̄ spēm nō derogaf. Nam si testator legat vni genus et eidē spēm per enumerationē spērūz non derogaf legato generis. ut. ff. de fundo instru. l. q̄situ. s. pe. Dicunt qdaz q̄ aut legat̄ vni genus et alteri spēs. z tūc generi per spēm derogatur. aut legat̄ vni z eidē genus z spēs z tunc generi per spēm nō deroga tur. quasi spēs ex abundāti videat apponi. vt in. l. q̄situ. qd̄ falsuz esse aperte appetit. q̄ in. l. cum delanionis. s. cui fundū. z. s. qui dam. z. s. sepe in p̄n. eidē legauerat genus z spēm z tñ generi p̄ spēm derogatur. q̄ legatū generis restrictū videat ad spēs enūciatas. Et idem. pbatur de suppēl. le. l. legata. z ideo videat latius distingēdum q̄ glosatores iuris civilis distingunt. q̄ attestator legat vni genus z alteri spēm aut legat eidē genus et spēs. Si vni ge nus et alteri spēm generi p̄ spēm derogaf. vt. d. l. vxo:ē. s. felicissimo. siue primo genus et postea spēs. siue primo spēs et postea ge nus legaf. vt. ff. de peculio. l. manumi. et. d. l. q̄situ. s. vlt. In scđo casu. s. qñ legat eidē genus et spēm. aut extra legatū generis enumera spēm aut enumerat individua que sub certa spē eiusdēz ge neris continef. Si enumerat individua enumeratio operat q̄ legatū generis nō extēditur ad individua q̄ sub eadē spē cōtinef. si ue p̄cedat legatū generis et sequāt̄ enūeratio i diuīduoz siue eco tra. Herbigratia lego ticio duas statuas marmoreas. Itē oē mar mor. et l̄z similes statuas marmoreas hēat nulla cedit in legatū p̄ ter duas. ut. ff. de le. iii. l. b̄s meus. s. i. et de fundo instru. l. cū de lanionis. s. s. cui fundū. et de auro et ar. le. l. i. s. itē si duo. Si vo enumerat spēs individua cōtinentes aut primo spēs et postea co pulatiue genus. et ecōtra p̄mo genus et postea spēs. Primo casu videat ampliare legatū et nō restrigere. ut. ff. de le. iii. l. hoc legatū. et. l. ea tamē. C S; 2istud mēbrū distinctionis vñ aperte. ff. de vi. tri. et ole. le. l. i. s. cui dulcia. Namib⁹ primo enumerant spēs et postea genus et tñ per enumerationē spērūz restringif significatō generis. s; illud ibi nō cōtingit pp enumerationē p̄cedentē spērū. sed pp naturā copulantē et rei copulate. vt ibi appetat dū dicit et collectione vñi z. et ar. de fundo instruc. et instru. le. l. sepe. s. gaio. Scđo casu qñ p̄nō gen⁹ et postea spēs. et tūc h̄z locū distictiō glo sato:ū iuris civilis posita in prealle. l. q̄situ. s. pe. q̄ aut spēs enu merantur ab errante aut a sciente. si ab errante entieratio nihil ope ratur. et iō legato generali relicto nō vñ detractū. ut. ff. de suppēl. le. l. legata in p̄n. si a sciente. aut cā dubitationis tollende. aut cau salimitationis. aut dubitat̄. Primo casu spēs ex abundāti enumera tantur q̄ potius ad maiō ē evidentiā vidēt̄ enumerari q̄ vt oro getur legato generis. vt. ff. de auro et ar. le. l. pediculis. s. labeo z ff. eo. l. q̄ dubitationis tollēde. Scđo cā legatū vñ restrictū ad spe cies enumeratas. et iō genus ex abundāti exp̄ūmif cū ei⁹ exp̄essio nihil operef. ut. ff. de fundo instruc. et instru. le. l. cū delaniōis. s. quidā. et. l. sepe in p̄n. et d̄ suppēl. le. l. legata. iij. et. iii. rr. Tertio casu qñ dubitat̄. dicēdūz est potius q̄ gratia tollēde dubitationis videat exp̄imere spēs. et iō legatū generis nō diminuit ut. d. l. q̄situ. s. si q̄s fundū. qui pp̄x loqui vñ in casu dubio. Quid autē si vni legaret sub noīe enūeratioi alijs sub nomine minus vñiuer sali. dico q̄ vñiuer sali habeat loco gñis. min⁹ vñiuer sali habeat loco speciei. et iō q̄ minus vñiuer sali derogaf vñiuer sali sicut generi p̄ spēm. Herbigratia si filio legat̄ orū instructum. filie p̄d argentū muliebre qd̄ in orto habuit illud ad filiā ptinebit. ut. ff. d̄ fundo instru. l. q̄situ. s. q̄situ. et ar. de leg. iii. l. vxo:ē. s. codicil. et de peculio. l. suo manumisso. et de auro. et ar. le. l. i. idez cū alten. C Item oppo. ad regulā et vñ q̄ speciei per genus derogaf et nō ecōverso. q̄ si primo lego alimēta quib⁹daz libertis. postea lego

c. iii

alimenta omnia per generale videlicet recessum a speciali. ut. ff. de alimen. le. l. libertis. Dicendum est quod aut generale et spale exprimuntur in eadem voluntate aut in diversis. si in eadem voluntate tunc spalis derogat generali. sive procedat sive sequatur. ff. de alime. le. l. legata. s. basilice. et l. stichus in p. si in diversis posterius derogat priori. et. d. l. libertis in p. i. Sed cum casu sive exprimitur in eadem voluntate sive in diversis. Itē sive procedat generale sive spale. speciale derogat generali. ut. ff. de leg. iij. l. ex ore. s. codicillis. In tertio casu videlicet neutrū alteri derogare ut. ff. de alime. le. l. alia in fi. et de annuis le. l. ticia. s. qui in archa. C Itē opp. et videlicet qd spes eius expressio generalis nihilominus operatur. qd operatur exp̄sio singularū specierū opera sola expressio generis sub qua spes continetur. ut. ff. de le. iij. l. si chorus in p. et de vīl. et ha. l. si ita in p. i. Rñdeo et dico qd ubi solus genus exprimitur tunc pndre habetur ac si exprimerent singula spes in genere cōprehēsē ut in palle. l. s. ubi exprimitur genus et spes h̄z locū distinctio supradicta. C In substitutionibꝫ aut posset ponit hoc modo exemplū. Bone testator isti tuuit p̄fem et filii pro pte et eos inuicem substituit. sed instituit alios h̄fdes et reliquis partibꝫ. Tertio dicit hos oēs inuicem substitutio. Ita enī substitutionis ḡnialis nō extēditur ad pfem et filii qui erant inuicem substituti. ut. ff. de vulg. et pupil. substi. l. coheredi. s. q p̄f. Sed cōtra h̄ vī. ff. ad tre. l. vlti. ubi p̄ substitutionē spale nō dergatur ḡnialis. s. ibi erāt spes substitutionis diuerse qd p̄ma specialis erat vulgaris sive reciproca. sed ḡnialis erat et fideicōmissaria. s. i. s. q p̄f. spalis et ḡnialis erāt eiusdem generis. qd utraqz vulgaris siue reciproca. et iō generali derogat p̄ spale. In Octibus aut p̄ exemplū. ff. de ver. ob. l. doli clausula. et l. stipulatōes cōmodissime. qd si stipulor ab aliquo libū scribi de die nō de nocte. p se et non p̄ discipulū suū et dolū ḡnialiter nō cōmitti et ipse scribebat p̄ aliū eq̄ malū nō per discipulū qmmititur stipulatio ex ḡniali clausula de do lo. s. ad casum in stipulatiōe expressu nō p̄tinet. C In legū latioribus p̄ exemplū. ff. de penis. l. sanctio legū. Itē. s. de ḡst. c. i. l. vi. ubi per ḡstōne generale edita a romano p̄tifice nō derogat spālibus statutis rōnabiliū aliorū locorū: nisi in ḡstōne ḡniali h̄iūz caueatur exp̄sse. S. cōtra videlicet ff. s. sepul. viola. l. iij. s. diuus. ubi per rescriptū impiale sequēs derogat cōsuetudini spali alicuius loci. Sed put varijs modis textū intelligat p̄t varie r̄sideri vel p̄t dīci qd. s. de ḡst. est ius nouissimum iure canonū introductū et rōnabilit̄ qd statuta locoz et cōsuetudines in fcō cōsistūt. Et verisimile ē romanū pontificē ignorare ea que in alieno fcō cōsistūt. et ideo nō vī voluisse ḡstōne extēdi ad ea tollēda que ignorauit cu ḡstō extē dōnō dī ad tollenda ea de qbus ḡstōne nō cogitauit vel nō est verisimile cogitasse. ar. ff. de tr̄slac. l. cū aq. z. l. qui cū tuto. s. i. et s. h. z. l. nō est fundus. et de ſhen. emp. et vē. l. in lege. et de acqui. h̄f. l. ne qd. z. l. si is ad quē. C In scriptis p̄ etiā r̄sō qd spale derogat ḡnialis. ut. ff. de p̄ben. c. dudū. et c. q̄uis tibili. vi. et que dicta sunt superiorius in legis trahi possunt facile ad rescripta. H̄nus.

Idem.

C Plus semper in se continet quod est minus.

Ecce si testator intēdens legare q̄rtam partē bonorum scriptit dimidiā. debetur ei quarta. qd dimidie iest. ut. ff. de le. l. qd q̄ta. et de bī. insti. l. quoties. s. et si maiorē. Itē si volens stipulari et interrogat de. x. et interrogat mīde at de. x. valet stipulatio de. x. qd maiorā sume minor inest. ut. ff. s. v. obli. l. i. s. si stipulati. Itē in sūria. qd si vīnus qdēnat in. xv. ali in. x. et aliis in. v. valet sūria in. v. cū in. v. oēs consensissevidens ex eo qd plus semp in se p̄tinet qd est minus. ut. h. et ff. de arb. l. dī proferre. s. si plures et s. de arb. c. ii. li. vi. Itē si sūz absoluta petitiōe toti fundi absoluta video et q̄libet ei parte. vīn in q̄libet ei pte obstat exceptio rei iudicate. ut. ff. de except. rei iudi. l. iulianus. et l. si quis cū totū. et ff. de reg. iur. l. in eo qd plus. et l. in toto. Itē si absolitus sum a petitiōe vīniuersali et h̄feditatis petitione obstat exceptio rei iudi. vēdianti res singulares ex eadem cā. ut. ff. s. except. Rei iudica. l. iulianus. et l. s. qd cū totū. eadem rōne. qd plus semp in se cōtinet qd est minus. S. cōtra regulā est qd si interrogat vt p̄mitas stichū aut p̄philo et r̄ideas de p̄philo tñ. stipulatio est iutlis qd interrogatio nō videlicet p̄cessisse. ergo plus nō semp continet qd est minus ut. ff. de p̄bo. ob. l. inter stipulantē. i. r̄. Sed rñdeo et dico qd ibi nō impedis stipulatio valere ex eo qd nō videat inter-

rogatio p̄cessisse de p̄philo. p̄cessit enim cuius plus cōtineat in se minus: s. ideo impedit qd cōcepta alternatiue interrogatōe dī quo liber videlicet cōcepta sub 2ditione. s. si alterū nō detur. ut. ff. de op. le. l. cū ita in pān. et ideo si rñdetur ad alterā pure videlicet interrogatōe et rñsionem in qualitate diueritas qd diueritas qualitas reddit stipulationē iūtilē. ut. ff. de p̄bo. ob. l. i. s. qd simpli citer. C Item cōtra regulā est qd si cōcedat alicui merū imperiū et latrūculatori cui nō videlicet cōcidi cognitio de pecunaria ergo merū imperiū qd est plus nō cōtinet in se cognitionē causaz ciuiuz qd est minus ut. ff. de iudi. l. solemus. s. latrūculatori. S. dicendum est qd merū imperiū et iurisdictio sunt spēs distincte ad inuicem separatae ut no. ff. de iuris. om. iu. l. imperiū. iō vna cōcessa nolatim potius videlicet altera denegata. ut in. s. latrūculatori. ar. C. de p̄cur. l. maritus et de pac. cōuen. l. si et de vul. et pu. substi. l. si ita qd. z. l. si cū ex filio. s. filio et l. ex facto. s. itē quero. h̄ aut loquim de illo pluri sub quo minora cōtinent vel cōp̄ebendunt ut spēs vel ut ptes. Et eodem modo rñderi p̄t ad. c. cui de nō sacerdotali. s. de p̄bē. qd posito etiā qd nō sacerdotalis esset maior qd sacerdotalis. cōcessa nō sacerdotali videlicet sacerdotalis potius denegata qd nō se habent ut pars et totum de quibus loquitur regula sed habent se ut indistincte species inuicem separate.

Idem

C Pro posessore habetur qui dolo desit possidere.

Dolo desisti possidere re quā a te petere baſ vel petere p̄posibā pindetē rei vēdi. sicut teneris si possidēs. ut. ff. s. rei vēdi. l. fināt. s. sed et is qui. et. ff. e. l. qdolo. et l. qui parē cū multis similibꝫ. C Sed opp. et oñdīf qd nō habeat p̄o possessor. ut p̄ qd tenetur vīli. ff. de noxa. l. ele ctio. s. si is qui. et si possidētē tenere directa. S. dicēdū est qd vīlis et directa nō differunt in substātia. ut. ff. de neg. gest. l. actio. et iō effectus pro possessor habet. C Itē oppo. h̄ idē. qd possidētē fit cessio. ut. ff. de rei vēdi. l. si res. et tñ si dolo desit possidērē non fit cessio ut in. e. ti. l. si is qdolo. et l. nec quasi. S. dicēdū est qd p̄ possessor habet q̄tum ad dānu sū nō q̄tum ad cōmodū. Itē cuz semp presumas abesse dolus nisi adesse. p̄bef. ut. ff. de p̄ba. l. quo tiens. s. qui dolo. et de le. iij. l. cuz ita legatur vni. s. spēs. Subitari posset rōnabilit̄ q̄liter dolus p̄t. p̄bari. Et dicēdū est qd dolus p̄batur ex cōiecturis. Nam si iā erāt lītē cōtē. vel dederāt solū libellū vel dēnūciauerā sibi qd erāt datus libellū et ipse dīnat postea possidērē p̄sumis dolos desinere. et iō pindetē quenāc si possidērē. ar. ff. de rei vē. l. si fundū. et ff. de eden. l. qdā. s. nihil. et qd ex ca. in pos. ea. l. iij. et no. eo. ti. l. fulcīnī. s. qd sit latitare. C Querit autē p̄t circa materiā hui. c. de pluribꝫ quoqz qdā nunqz reperiūt sufficiētē determinata. Prīmū est an ei qdolo desit possidērē si quenāc et extimationē soluat debeat de evictiōe caueri. et dicēdū est qd aut habuit cā ab actore aut non. si habuit cauerid. ut. ff. de dona. inter virū et vīro. l. si donauerit i p̄n. al. si nō hēat cām nō debeat de evictiōe caueri. ut. ff. de rei ven. l. ex diuerso. s. petitorio et dī. fur. l. si hīus. s. caueri. C Sed qdī an eo casu quo nō cauef posset nihilomin⁹ de evictiōe agi re evicta h̄ actorē cui extimatio soluta est. Et p̄t dici qd qd extimationē soluit emere vīff. rerū amo. l. si pp res. ergolz nō fuerit dictū qd de evictiōe agi nihilomin⁹ poterit agi. ut. C. de evic. l. nō dubitat. C Tertio queritur an p̄ actorē debeat actiōes cedi ei qdolo desit possidērē et vī qd cedi nō debeat. ut. ff. de rei vē. l. si is qdolo et l. nec qdī. Et cōtra qd cedi debeat. ut. ff. de rei vē. l. si res. Et rō est qd actorē sibi iputare dī cū posset petere p̄cise cōpelli possessorē restituere. ut. ff. s. rei vē. l. qd restituere. et iō petijt. S. cū dolo possidērē desierat h̄ sibi iputare p̄t. et iō facilior ē cā excusandi eū a necessitate cedēdi. Nā cū possidēbat et actorē petere poterat p̄cise cōpelli et nō petijt. S. maigis extimationē voluit: sua spōte alienasse vī et iō cedērē cōpellis. ut. ff. de rei vē. l. ei. rei. z. l. si res. S. cū dolo desierat possidērē nō spōte h̄ ex qdā necessitate. et iō cedērē non teneat. ut. l. d. is qui dolo.

Cuarto q̄rī an iē q̄ dolo desit possidere et extimationē soluit h̄ beat actioēz in rē sine aliq̄ cessione. *Textus.* n. dicit. ff. rerū amo. l. si pp res. q̄ in rē actio ei dāda est. S̄z nō appetet vtrū ipso iure an p cessionē. Et iō v̄ dicendū si res erat p̄sens. i. si possessor extimationē soluēt h̄ beat possessionē tpe extatiōis solute q̄ statim q̄ ritur sibi dñiuz. et iō statis h̄z rei vēdicationē in hitu. ut. d. l. ei" rei. et si cer. pe. l. certi 2ditio. S̄. vlti. l. zl actu nō h̄ beat nisi definat possidere vt no. C. de bf. ven. l. f. et h̄ appetet q̄ extatiōis solutio p̄emptō habet ut. ff. rez amo. l. si pp et p emp. l. iii. z. l. iii. Sed si vendo tibi rē meā penes te 2stitutā statis trāsserf in te dñiuz qua si videaf tradidisse vt illi. de re. diui. S̄. nibil. et. ff. de acq. re. do. l. qua rōne. S̄. iterdū. ergo et si extatiōnē recepo a te possesso sta tim tibi possessor dñiuz acgrif. S̄z si possessio nō erat penes eūz q̄ extatiōnē soluit q̄ forte dolo desierat possidere sicut couetur in textu regule tūc remanet dñiū penes me dñm q̄ extatiōnē recepi et p̄nter i rē actio quā cedere teneo; si culpa desit possidere. sec⁹ si dolo ut dcm ē. s̄. in p̄ima q̄one. et h̄ in rei vē. directa. qd aut in v̄tili. j. q̄one. vi. dicef. **C** Quinto q̄rī pōt qd si res redist ad actoē qui extatiōnē recepit. et is qui extatiōnē soluit velst rez reuocare et acto: paratus sit restituere extatiōnez an excludat eū q̄ extatiōnē soluit a petitiōe rei. et videf q̄ sic. ar. ff. cōmo. l. i. cōmo dato. S̄. f. et. l. rē mibi iſpn. et de cōdi. sine cā. l. si fullo. **E** contra v̄. ff. de rei vē. l. si culpa. Et iō glosatores iuris ciuilis variāt. quia dñi in. l. in cōmodato. S̄. f. q̄ est in electōe illi q̄ extatiōnē rece pit utrū restituat rē uel extatiōnē. Et pp h̄ est q̄ cū alternatiue teneas ad alterū. ut ibi p̄z in tex. ergo s̄m regulā d̄z esse electio d̄bi tonis cōuenti. ut. ff. de iure do. l. plerūqz. et. j. e. c. in alternatiuīs. Alli distinguit q̄ si extatiōnē soluit ille qui h̄z cāz a dñō ut cōmodatarius et depositarius et fullo et similes tūc est in electione sua petere rē uel extatiōnē alsit electio dñi ad quē redit possessio q̄ et alsit dolo cōmodatarij uel depositarij res absit et mibi eo noie cōdēnef teneo: sibi cedere actioēs mibi cōpetētes. ut. ff. de reiudi. l. in depositi. secus si nō h̄eret cām a me. ut. ff. de rei ven. l. is q̄ dolo. et ita glosaf. l. iii. ff. de 2di. sine cā. et de rei vē. l. si clpa. Et ista distinctio nidef latit̄ rōabilis. **C** Adibit tñ videf aliter distingue dñi. q̄ aut tpe extatiōis solute possessio rei erat penes eū qui extatiōnē soluit aut nō. Si erat penes eū dñiū cepit pt ne re ad eū. ut. ff. de rei ven. l. eius rei. et p̄nter desinit p̄tinere ad dñiū qui extatiōnē recepit. q̄nō pōt esse apud plures isoliduz. ut. ff. cōmo. l. si vt certo. S̄. si duob⁹. et de castrē. pecul. l. in hereditate. S̄. patet. Si ergo is qui cepit esse dñiū petat ab eo qui desit in totum dñiū et possidere: necesse habebit restituere rē. nec auditur si ve lit restituere extatiōnē. ar. ff. de rei vē. l. qui restituere. q̄ tū spōte semel extatiōnē recepit: cū possit p̄cīse p̄sequirē p̄nter v̄f re nū classe rei ar. ff. de le. cōmis. l. si fundus. z. C. de pac. iter empt. z ven. l. cōmissoria. Et iō frustra postea conas retinere rē illam cui se mel renūcianduz putauit. ar. ff. de sta. bo. l. liber h̄o. z. C. de reb. credi. l. sigs iūsurandū. S̄z si nō erat possessio penes soluentē tēpo re extatiōnis solute. tūc dico aut apprehēdit possessiōnē inutile ante p̄ rediret; possessio ad dñiū aut nō. si apprehēdit statim est ei q̄situs dñiū et desit p̄tinere ad eū qui extatiōnē recepit. q̄ rē habere nō poterat p̄babiliter et poterit habere locū distinctio posita in p̄alle. l. ii. de cōdi. sine cā. vt. distinguaf. q̄; aut ille q̄ extatiōnē soluit h̄ beat cām a dñō aut nō vt dictū est. Sed si nō apprehēdit ante p̄ rediret ad dñiū subdistingue. q̄; aut dñiū cesserat actionē soluēti aut nō. si cesserat h̄z necesse restituere rez. ut. ff. de rei ven. l. si culpa circa finē. si nō cesserat est in electione sua restituere rē vel extatiōnē quam p̄cepit. ut. d. l. incōmodato. S̄. f. et h̄ casu pōt pp̄ locū habere glo. ibidē posita que cōredit electionē conuenio. **C** Septo q̄rī pōt an ille qui soluit extatiōnē cū nō possū dēget. q̄ clpa fo: v̄f dolo possidere d̄sierat h̄ beat v̄tile i rē sine aliq̄ cessione q̄nō v̄f. q̄ lex dicit actionē cedēaz. vi. d. l. hoc si res. z. l. culpa z. ff. de re iu. l. in depositi. ergo sine cessione non datur. q̄; si ipso iure fine cessione daretur superuacua foret cessio. z. pp̄te rea nō faciēda. ut. ff. vt le. no. ca. l. hec stipulatio. S̄. diuus. Azo at dicit in glo. que ē in eo. ti. l. buiū rei. z p̄dica. l. si culpa. q̄ v̄tile in rē h̄z q̄rī actoris emiſse videf dando lītis extatiōnē v̄n tan quā empo: h̄z v̄tile. ut. C. de heredi. vē. l. f. empo: ayte constat habere v̄tile sine aliq̄ cessione. vt eo. ti. l. empo: z. l. p̄stg. z. l. v̄o. z. not. C. dele. l. ex legato. ergo z is qui dolo desit possidere habet v̄tile extatiōnē soluta sine aliquā cessione. Ad ar. q̄ cessio sit

supuacua p̄z r̄fisio. q̄ per cessionē sc̄ipit. habere directā noie cedētis q̄ sine cessione nullo mō h̄z. ergo nō est supuacua. Itē Azo. est q̄ b̄m h̄ nō videf differentia inter eū q̄ desit culpa possidere et eū qui dolo cū vterqz h̄ beat v̄tile extatiōnē soluta sine aliqua cessione. z tñ lex notabiliter ponit dīiam q̄ vñ dicit actionēz ceden dam alteri nō. vt in p̄alle. l. si culpa. z. l. is qui dolo. Sed dicas nō esse differētā quo ad v̄tilitā que ex fīcta vēditione datur q̄ illam vterqz h̄ extatiōnē soluta. sed differētā remanet quantū ad directū eius exercitū q̄ per cessionē trāsserf. q̄ cū cessio nō fiat do lose ab actore cū cāz nō h̄ beat. ergo vterqz poterit intētare directaz. Ei aut qui culpa desit possidere fieri cessio z nō poterit intētare directaz. Item cōtra Azo. q̄ nō est differētā inter directā z v̄ilem. Imo v̄tilis z directa est eadē in substātia sive eadē substātia est v̄tilis z directa. vt. ff. de neg. gest. l. actio z no. C. de act. z obli. l. ii. S̄. r̄i. pro Azo. qrlz sit eadē substātia v̄triusqz tñ differre possunt in accidēte sicut h̄o ab hoie. accidere. n. potest q̄ directe obster exce p̄to z nō v̄tilis. z ecōtra q̄ obstat v̄tili z nō directe. ar. eoz q̄ legū tur. ff. de pac. l. si cū emp̄tore. z de transac. l. f. z de solu. l. si duo. Et ppterēa expedit aliquādo habere plus vñā q̄ alterā. z p̄ hoc appetet effectuāle remanere differētā inter eū qui culpa z eum qui dolo desit possidere. z p̄nter opinionē dñi Azo. absurditatē nō cōtinere. **C** Septimo queri pōt an ille cui cedēt vel venditūr ī rem actio h̄z dñiū v̄ile. sicut ecōtra qui extatiōnē pro re soluū h̄z v̄ile in rez. vt dīctū est in p̄ima q̄one. Et videf p̄amo q̄ ces sa actione in rē dñiū trāseat. q̄ cessio actionū z traditio iſtrumēto. už paria videnf. vt. ff. de lega. l. l. fuū. S̄. eūz qui. z de lega. iii. l. eūz qui cirographū. sed traditio iſtrumētōz inducit translatiōnē dñiij. ut. C. de do. l. i. ergo z cessio actionis in rē. Ecōtra vide tur q̄ nō transeat. q̄ ad acquisitionē vnius iuris non sequit acqui tio alterius in cuius acquisitionē factuz verum nō requirif. ut. ff. de acqui. pos. l. cū heres in p̄in. Constat aut q̄ in acquisitione domi niū requirif veū factuz. i. apprehēnsio possessiōnē. vt. C. d. pact. l. traditionibus z de rei ven. l. pe. z. ff. de rei vendi. l. si ager. z d. act. emp. z ven. l. qntus. z de ac. z ob. l. obligatiōz substantia. ergo l̄z per cessionem acquirat v̄tilis in rē non ppterēa sequitur q̄ acquiratur v̄tile dominū. Dico igitur q̄ transferendo dominūz trans ferre videor actionem in rē que p̄o dominio datur. ut dictū est in p̄a in questione proxima. sed cōtra cedendo actionem in rez non ppterēa transfertur dominū. z est ratio q̄ dominū est causa rei vendicationis. vt. ff. de rei vēdī. l. in rem actio. Ecōtra videtur scilicet q̄ rei vēdicationē est causa dominū. sed ex dñiō procedens z ideo trāslato dominio trāslata videtur rei vēdicationē que ex domi nio p̄cedit z sequitur. sed nō econtra q̄ principale trahit ad se ac cessorū. ut. ff. de fundo instruc. l. fundi. S̄. f. sed ecōtra accessoriūz non trahit ad se p̄ncipale. ff. de vulga. z pupil. substi. l. ex pupilla ri. z quibus modis pignus vel hypotheca soluitur. l. lucius. Quo modo ergo intentat rei vendicationē qui dominūz non h̄z cū rei vendicationē detur domino tantū. vt. ff. de rei vendi. l. in rem actio. R̄ideo intentat v̄tile ex p̄sona cedētis id est pp̄ dñiū qd ad cedē tem pertinet noie tamē suo qui experit. directam p̄o ex persona z nomine cedētis intentat.

Idem.

C Utile non debet per inutile viciari.

Aius regule innumerabiliū iūeniūz exēpla
b vt ecce iure cauef q̄ si p̄cedat canoni
ca electio nō viciāf per quācunqz cōfirmationem
quocūqz iure inutile. vt. s̄. de elec. c. si p̄firmationē
li. vi. Item si dāno heredē meū z Regem francie
x. dare. tenetur heres. l̄z regem francie dānare non potuerim. ut
ff. de leg. l. si duobus. S̄. heres. Itē si pupillo cōtrahēti prebut
auctoritate vñus tuto. verus z alter falsus valer nihilominus cō
tractus ea ratione qua v̄tile per inutile non viciatur. ut. ff. q̄ cum
falso tuto. aucto. l. i. S̄. pompo. Item si donatio fiat v̄ltra quingē
tos solidos quatenus excedat modum viciatur. quatenus mod⁹
non excedit non viciatur. ut. C. de do. l. fancimus. z argumē. ff. d
consti. pe. l. sed si. z. ff. de usur. l. placuit. z. l. pecunie in p̄inci. z. l.
usuras. z de iure do. l. sive generalis. z de ſybo. ob. l. que extrinſe
cus. z. l. i. S̄. sed z si mibi. sed cōtra regulam v̄idef. ff. d. ar. l. parui
refert. ubi si cōpromittaf in quēdā liberū z in quēdā ſuū compo
missum est v̄tile in p̄sonā liberī p̄ adiotionē ſuī. Itē v̄ obſtare

legibus in quibus cause q̄ inutile legatus vicias ppter translatio
nem inutile. ff. de leg. i. l. plane in pain. et de adi. le. l. legatus. s. pa-
ter. et. l. et si transfer. i.e. ti. et. ff. de aqua quoti. et esti. l. i. s. itē queri-
tur. vbi per translationē inseparabilē viciatur vtile per inutile. sed
dicunt doctores aliquādo q̄ hec sit regula. cetera sint specialia. q̄
solutio est plana et expedita. sed in oībus spālibus esset rationem
specialitatis probabilē assignare. Alii dicunt q̄ aut vtile ab inutile
separari potest. aut nō. Primo casu vtile per inutile nō viciatur.
Secundo casu viciatur vt. ff. de aqua quoti. et esti. l. i. s. item queri-
tur. et. s. trebatius. et no. ff. de usuris. l. pecunie fenebris. et de con-
di. fur. l. si seruus. s. bone. et. C. de agri. et cen. l. quēadmodū vbi
determinatur aperte et parte individuali irritata totū irritatur. Et
traquā solutionē viderur. ff. cōmūnia predio. l. p̄edium. sed dice-
dum est q̄ l. iusseruitis excepte eēt individualiū; persone tamen
et quibus excipiebatur erant diuidue. et ideo facta relationē ad per-
sonas diuiduas vtile nō viciatur per inutile. q̄ per relationē pre-
dictā possibile est vtile ab inutile separari. Sed p̄tra banc respon-
sionem viderur. l. p̄ealle. parvi. s. l. si in seruū. ff. de arbi. vbi erat
ius individualiū. l. ferende sine persone diuidue. et tamē vtile per
inutile viciatur. sed ibi agebatur de iure q̄nō cedebat insolidū
in personā cuiuslibet separati. al. secur. vt in eo. ti. l. s. et si ita. et
ideo ibi vtile p̄ inutile viciatur. In. l. prediū agebatur de iure q̄d
insolidū in psonam cuiuslibet separati cedebat. et ideo vtile per
inutile nō viciatur cū sit diuiduitate reperi circa psonas. Latī
tamē dici posset q̄ opozet tres casus distinguere. Nam aliquādo
duo sunt concurrētia ad confirmationē vniū actus quoū vnuū est
vtile alterū inutile. et tūc si vnuū per se sufficeret valet q̄d agitur. ut
ff. q̄ cuū fal. tu. au. l. i. s. sed pomponius. et de arbi. l. pedius. s. sed si in suū.
Aliquādo vnuū solū est factū ex pluribus tamē quibusdā vtilibus
et quibusdā inutilibus cōmixtū. et tunc h̄z locuz distinctio. aut pōt
vtile ab inutile separari. aut non. vt. d. l. i. s. itē queri. et. s. treba-
tius. ff. de aqua quoq̄. et esti. aliquādo plures sunt actus distantes
prosulz et separati. et quoū secūdus accedere videntur ad revo-
cationē primi. et tunc secūdus omnino inutile nō tollit p̄imū. s. y
si quid vtilitatis l. non pfecte contineat tollit p̄imū. vt. ff. si certū
pe. l. certi cōditio. s. qm. et insti. qui. mo. tol. obli. s. p̄tere. et. ff.
de leg. i. l. si seruus legatus. s. si seruus. et de leg. i. l. si iure. et. d. in-
iusto. ru. et irri. testa. l. i. et de his qui. vt. indig. l. cuū quidā. et dele.
l. plane. et de adimē. lega. l. legatum. s. pater. et. l. si transferam.
Iste tamē tres ultime videntur solutionē destruere. sed nō desru-
unt. q̄ ademptio legati que per eas inducitur poterat sine trāla-
tione vtiliter separati procedere. et eodem modo respondendū
est ad. l. iulianus. s. minor. de fundo instruc. et instru. le.

Idem.

C Ex eo non dū quis fructū cōsequi q̄ nūs est impugnare.

T testamentum in quo mībi lega-
tū erat relictū dīxi
falsū vel inofficiolū nō possū petere legatus in eo
mībi relictū q̄ aut p̄nunciātū est cōtra testiū. et tunc
ideo non debef. vt. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. s. ex cā. et. l. ticia.
de pe. here. l. si testiū falsū. aut. p̄nunciātū est pro testamēto. et tūc
ideo nō debetur. q̄ nūs extitit impugnare. et ideo nō debeo con-
sequi fructū ex eo vt hic. et. d. l. papinianus. s. meminisse. et. C. d. his
qui. vt. indig. l. alia. Sed oppo. et videf q̄ etiā ex testō quod nūs
suū impugnare p̄sequor legatus. q̄ si dīxi testiū minus solēne l. suc-
cūbam petere possum legatus mībi in eo relictū. vt. ff. de his qui. vt
indig. l. post legatus. C Sed dicēdū est q̄ ibi destitit ante sniam. et
ideo parcitur ei vt. d. s. meminisse. et. l. alia. vel si puenerit v̄sq̄ ad
sniam. dicēdū erit differentiā esse inter eū qui dīxit falsū et eū
qui dīxit in officiolum et dicēdo succubuit ex parte vna. et inter eū
qui dīxit minus solēne ex parte altera. Nam qui dīxit falsū vel in
officiolum perdit relictum in. l. p̄ealle. et hic. qui dīxit minus so-
lēne non perdit. vt. l. post legatum. Ratio autē est q̄ dicendo fal-
sum impugno non solū institutionē sed etiam legata. secur. si dico
minus solēne cum etiā ex non solēni voluntate. i. nō sufficiente ad
institutiones possunt legata deberi. Item cum dico inofficiolū vi-
deor dicere testatoē non sane mentis. vt. ff. de inofficio. testa. l. i. i.
et. l. ticia. et de lega. i. l. patronus. s. si. et consequenter necheredē

instituere neglegata relinquere posse.

Idem.

C Cum qd phibet prohibentur oīa que sequuntur ex illo.

E sunt regule que videnf eqpollere p

oīa. P̄ia cū qd phibetur et oē
id per qd puenit ad illud videf phibitū. vt. ff. s
spon. l. oratio. et de fideiul. cū lex. C. de natu. libe.
l. lege anastasia in. Sc̄a est cuū qd prohibet p
hibentur et oīa que sequunt ex illo. vt. h. t. C. de legi. l. nō dubiū. et
tamē sunt omnino diuerse. q̄ prima loquī de cōsequentia prohibi-
tionis mediocrū p̄ que puenit ad extremū. Secūda loquitur de
cōsequentia prohibitionis extremū que pcedunt ex primo prohibi-
to. verbi gratia de p̄imo si p̄hibetur matrimoniu inter aliquas p
sonas vidētur p̄hibita sponsalia per que puenit ad matrimoniu
um. vt. d. l. oratio. Itē p̄bigratia de secūdo p̄hibetur vēditio fun-
di dotalis. ut in. l. rē in p̄esenti. s. et cuū lex. et insti. quibus alie. l. i.
pain. Et ideo si vēdatur et tradātur traditio que ex vēditione seq-
tur videf p̄hibita et p̄pterea dñiū non transfertur. ut insti. qui.
ali. licet circa pain. Item p̄hibetur vēditio ascriptiū sine gleba. et
ideo si vēdatur et tradātur traditio que ex vēditione sequi videf
prohibita. et propterea dominium nō transfertur. vt. C. de agri. et
censi. quēadmodum. lib. xi. Item p̄hibetur alienatio rei ecclē-
sticē nō seruata solēnitate que a iure statuitur. s. de reb. ecclē. non
alie. et. C. de sacro sanc. ecclē. l. iubem⁹. et in au. c. hoc ius p̄rectū.
et. nū. qm. sine exceptione. Et ideo si vēditur et tradātur dominiu
nō transfertur imo et ipse prelatus vel economus ad vēdicandū
admittitur. vt. d. l. iubem⁹. sed cōtra p̄imaz regulaz videntur. ff.
de ritu nup. l. si quis officiū. vbi l. i. matrimoniu sit prohibitū nō
vidētur esse. p̄hibita sponsalia per que pertenit ad matrimoniu
um. sed dicas q̄ aut causa p̄hibitionis matrimonii erat perpetua
aut tēporalis. si perpetua videntur eēt prohibita sponsalia. vt. in. l.
oratio. ff. de sponsa. si tēporalis non vidētur esse. p̄hibita. ut. l. si
quis officium. C Contra secundaz regulaz uidetur. ff. de fundo
do. l. pe. et de usuris. l. cum vir p̄diū. ubi erat prohibita vēditio
fundi dotalis et nō ualebat. et tamē ex ea secuta traditio p̄fēta
dominiū transfertur irrevocabiliter. sed dicas aut causa p̄hibitionis
durabat. et tunc habet locū hec regula. ut. C. de legi. l. non du-
biū. aut erat finita. puta q̄ matrimoniu erat solutum et fundu
desierat esse dotalis et cesserat lucro mariti. et tunc habet locū. II.
cōtrarie. Regula ergo debet intelligi causa p̄hibitionis duran-
te. contraria vero causa p̄hibitionis cessante.

Idem.

C Pluralis locutio duorum numero est contenta.

Erbī gratia si libertas seruolegetur post an-

nos de biēnio intelligif. ff. de manu-
mis. test. l. libertas. s. post annos. Item si p̄mitit
uel legatur post dies de duobus intelligif. ut. ff. de
vbo. sig. l. inter illam. s. illa legata. Itē ubi requi-
ritur numerus testiū si certus nō adiicitur sufficiunt duo. ut. ff. de
testi. l. ubi numerus. Sed videf q̄ pluralis locutio requirat tria et
nō sit contēta numero duoz. ut. ff. de op. lega. l. i. sed dici potest
ut ibi per gl. no. C Itē ecōtra uidetur q̄ sit contēta uno tm et nō
requirat necessario duo. q̄ si lego tibi stichum et p̄philū sub cō
ditione si mei erunt cum moriar et unius tantum sit meus tempore
mortis ualeat tantum in eo legatum. ut. ff. de conditio. et demon.
l. falsa. s. fi. sol. ibi non dicit q̄ pluralis locutio sit uno cōtentā. s.
dicit q̄ geminat significationē singularis. i. operatur illud q̄d due
singularitates diuīsim prolate: sicut pater. ff. de lega. i. l. qui con-
cubinam. s. si stichus. et. C. de impu. et ali. substitutio. l. quāvis. et
ff. si quis cau. l. si seruus. s. i.

Idem.

C Imputari non habet ei per quem non stat si nō faciat q̄d
per eū fuerat faciendum.

Koprie p̄cedit isti regule itēlect⁹ i. 2d

tione p̄tīua q̄ p̄debat ex fcō
legatarij tātu uel h̄fdis scripti uel alterī cui fuerat
relicta. Nam si impediās eam implere per casum
mīhioligno debetur relictum. q̄ non stat per eū

quominus faciat quod per eum fuerat faciebat. ut. ff. de codi. insti. l. que sub 2ditione. §. quoties. Itet in ea que pedit ex facto illius cui ascribitur alterius si impediatur per eum ex cuius facto peditetur. Sed si impediatur per casum in sua vel alterius persona contingente relictum non debetur. et tam non stat per eum quo minus faciat quod per eum fuerat faciebat. ut. ff. de codi. et dem. l. in testameto. iij. t. l. ticio. §. si cum ante nuptias. et ideo melius procedit in conditione vere praeterea. i. que pedit ex facto illius tamen cui ascribitur. Sed regule supradicte vindicatur multa obstat. Primo quod iure causa est quod si legatum mihi reliquatur sub conditione que pedit ex facto meo et alterius et impeditur per casum in alterius persona contingente legatum non debetur. ut. ff. §. codi. et dem. l. in testo. t. s. prima dictum est. Item si relinquuntur mihi sub codi. si infra. x. dies alcedero capitolii et impediatur quo minus ascendum conditione non habebit pro impleta. Iz dies quibus fui ipse dictus non computetur. ut. ff. de codi. et dem. l. quibus diebus. Preterea ut huius et alia contraria ad prius regulam materia pertinenter solvant distinguendus videatur. quod aut erat impletus modus aut impleta conditione. Primo casu siue impediatur per casum contingente in personam meam siue contingente in personam alterius pro impleta haberetur. ut. ff. de le. i. l. si fundus per fidicione. §. iulian. et de leg. ii. l. lucius. §. qd quis. Secundo casu aut erat conditio praeterea aut erat casualis aut erat mixta. si praeterea. aut peditetur ex facto meo tamen. aut ex meo et alterius. si ex meo tamen. aut impeditur per eum cuius intererat non impleri. aut impeditur per casum aut per quedam tertium. Primo casu pro ipsa habetur. ut. ff. eo. l. iure ci. et de fidei. obli. l. in executionib. §. si. et de codi. et dem. l. iure ciuilis. et quod dies le. ce. l. si post die. §. itet si qua. Secundo casu idem quod pro impleta habetur si casu impeditur. ut. ff. de codi. insti. l. que sub 2ditione. §. quoties. In tertio casu teneat ille qui impediuit 2ditionem impleri. ut. ff. ad. l. agl. l. inde neratus. §. i. et de codi. et dem. l. quibus diebus. in p. Sed si ex meo et alterius. aut impeditur per me aut per eum ex cuius facto peditetur aut per casum. Primo casu non habebit pro impleta. Secundo pro ipsa habetur. Tertio casu aut erat 2ditione adiecta in fauore meum aut ille in cuius persona contingit casus aut virius quod aut dubitatur. Primo casu habetur pro impleta. Secundo videtur deficere. et ideo non habetur pro impleta. Tertio quod virius quod si impediatur per calum in alterius personam contingente non habebit pro impleta. Quarto quod dubitas presumitur in fauore illius cuiuslibet erat sub conditione ascriptum. Iz casus in alterius persona contingens nocet ut probatur. C. de insti. et substi. que sub 2di. l. i. et ff. de codi. et dem. l. ticio. §. ante nuptias. t. s. se. t. l. in testamento et de alimen. lega. l. seio in principio t. l. mevia in p. t. de alim. lega. l. gao. §. i. et de condi. et dem. l. illius. sed si erat casualis conditione expectatur eventus. licet enim impediatur impletum per casum non habebit per impleta. ut. C. de cadu. tol. l. i. §. fin. aut. et no. ff. de codi. et dem. in rubrica. si mixta dicendum est quod mixta presumitur duobus modis. Nam in uno casu dicitur mixta que pender ex facto meo et ex casu. et in illa seruatur idem quod in casuali. ut. no. ff. de condi. et dem. in rubrica. Alio modo dicitur mixta que pedit ex factu meo et alterius. et in illa quod iuris suetur ut dictum est. §.

Idem.

C Accessoriam naturam sequi congruit principalis.

Ialicui cedens gratia et executores denuo sicut non finis gratia more cedentis. ita nec finis executores officiis quod accessoriis naturae sequitur gratus principalis. ut. s. de offici. dele. si super gratia. vj. Et ut hec regula obtinere sive tractatur de principali inducendo sive tollendo sive confirmando. de inducendo probatur. d. c. si super gratia. de tollendo probatur. ff. de penu le. l. iii. t. d. pecul. le. l. i. ii. iii. t. l. iii. et de fun. instru. et instru. le. l. fundi. et de eo quod cert. lo. l. certus capue. §. fi. t. C. de usur. l. eos. et in regula iure ciuilis cum principalis de certis. in palle. c. si super gratia. C. Obstat in videatur. ff. de eo quod cert. lo. l. certus capue. t. l. fi. vbi accessoriis nam non sequitur principalis. sed dicitur aut in accessorio reperiatur. pruisio vel dispositio specialis aut non. Primo casu habetur locum gratiae. secundo huius locum regulae confirmantes. Eodem modo non debet p. ad. l. sicut fundi. de fundo instru. et instru. le. Et r. est quod pruisio vel dispositio specialis derogat illi quod iuris vel significatio est. vbo. it. et. gebat inclusa ut de pac. conuen. l. fi. et d. vul. et pu. substi. l. coh. fi. §. q. p. f. e. z.

C Quia taceat consentire videtur.

A fallibiliter

locum huius regula in illis qui h. dicendo poterant impedire quod agebatur. ut. s. de accu. c. ii. li. vi. Nam ibi poterant impedire ne ad inquisitionem procederet in famam non procederet. et i. o. si presens fuit et tacuit et non impedivit consensu videatur. et propterea frustra postea natus infirmari. Idem in patre quo presente filius creatus decurio. nam si non contradicit co-sentire videatur. ut. ff. ad municipa. l. quoties. et de decurio. l. homines. §. pater. Idem in fideiussore a tutoze nominato qui patitur non men suum scribi in actis et non h. dicere quod videatur co-sentire et per solene stipulationem se obligare. ut. ff. de fideiuss. tu. l. iii. §. ultimo. id est in eo qui se presente re suam patitur obligari et non contradicit quia co-sentire videatur. ut. ff. de pig. l. fideiuss. §. pater. Idem in ea filia quam p. n. t. non contradicente cum cam contradicendi haberet pater experitur de dote: quod co-sentire videatur. ff. solu. ma. l. ii. §. voluntate. Idem generaliter in quoque quod patitur aliud experiri de iure ad se pertinente ut patet per plura exempla. ut. ff. de re iudi. l. sepe. C. Sed contra videtur. ff. de fur. l. qui vas. §. vetare. sed ibi contradicendo forte non poterat impedire. et ideo pro presentientem non habetur. ut. ff. de lega. ii. l. ticio. §. lucia. t. ff. de pig. actio. l. gaius. et ibi non. et in l. p. et al. lega. sepe. de re iudi. C. Propterea contra regulam videatur aperire. ff. de regu. iur. l. iure auct. et de arbi. l. si cuncti. vbi presens non videtur consentire. Iz contra dicendo poterat impedire. sed dici potest quod aut agitur de preciu. dicio generando presenti et tacenti. aut alteri extra personam presentis et tacentis. primo casu huius locum regulam. secundo contraria sicut patet per simile in persona tutoris qui Iz presens sit his que cum pupillo aguntur non videtur propterea consentire nec auctoritatem prebere nisi expresse loquatur. ff. de aucto. r. tuto. l. i. in fine. t. l. ii. t. l. iii. Itet contraria videtur regula que immediate subiicitur. is qui taceat et c. sed solues ut ibi.

Idem.

C Is qui taceat non faretur: sed nec utique negare videtur.

No dicit

primo quod ille qui taceat videtur fateri. Secundo quod ille qui taceat non videtur negare. ratio autem regule est quod tacere est medium inter illa duo extrema. i. expressus consensu et expressus contradictione. huius autem exemplum proprie coligitur. ff. de tribu. l. i. §. scientiam. nam vbi dominus expresse consenserit contractibus servi tenetur in solidu ut ibi. vbi contradicit tenetur de peculio et deducit quod sibi debetur. ff. de pecu. fig. seru. §. eti. et l. quotiens. Iz vbi taceat et non consentire nec contradicit et eo scierte contrahitur et eligitur quedam media via. quod tenetur tributaria et concurredit una cum aliis creditoribus. ut in preallega. l. i. §. scientiam. sed videtur hec regula directe contraria precedenti. et ideo solent aliqui dicere maxime. ff. de p. cura. l. filiuss. §. inuitus. quod vbi tractatur de aliquo obligando taciturnitas non operatur consensu. ut dicto. §. inuitus. et hoc fallit propter fauorem publicum in patre quo presente et taceente filius creatus decurio. ut. ff. ad municipa. l. ii. et de decurio. l. homines. §. finali. Itet fallit fauorem pupilli in fideiussore tutoris qui patitur nomen suum scribi. ut. ff. de fideiuss. tu. l. iii. §. vlti. Et vbi agitur de aliquo iudicio vel exceptione qui taceat presentire videatur. ut in regula precedenti. C. qui mili. non possunt. l. sup. servis. de epis. cleri. aut. si seruus. et ff. de pig. l. fideiuss. §. pater. tam non contra predictam solutionem est. ff. de fur. l. qui vas. §. vetare. vbi tractatur de exceptione paranda. et tamen qui taceat p. inde haberetur ac si non consentiret. Item ob. per eundem modum. ff. de leg. ii. l. ticio. §. lucia. et de pigno. actio. l. gaius. et ideo conuenientius circa secundum articulum. i. vbi tractatur de exceptione paranda vel iudicio dicendum est sicut cauetur in ista regula iuris. l. quod qui taceat non videtur consensu nec etiam contradictione. quod tacere est medium inter consensum et contradictionem. sed aliquando illud medium sumit effectum unum extremorum aliquando alterius. nam si contradicendo poterat impedire. tunc tacere assimilatur consensui. ut. d. l. fideiuss. §. pater. Iz vbi contradicendo non poterat impedire tunc tacere assimilatur contradictioni. ut. l. gaius. et l. ticio. §. lucia. et de re iudica. sepe. Et hec vera sunt vbi non proprie inveniret effectum dispositionis medii ita quod distinguatur a dispositione cuiuslibet extremorum. §. vbi est invenire: tunc medium non trahitur ad extrema. i. tacere non trahitur ad consensum vel contradictionem. sed quadam via media disponitur. ut patet in dicta. l. i. §. scientia. ff. de tribu. et hoc casu

proprie intelligitur hec regula et eius exemplum.

Idem.

C Inspicimus in obscuris quod est verisimilius vel quod plerūq; fieri consuevit.

A **bac** regula continetur certitudo et declratio eius qd est obscure platū qd p̄cipit dupliciter. Nam pmo ex verisimilitudine. verbi gratia v̄do tibi librum pro. x. et ego v̄ditor dico me cōsensisse de. x. libris turo. et tu emptor de. x. libris perusinorū sensisse te dicis. Dubitatur de qua pecunia videatur actū. et dicit qd primo inspicere debemus id qd est v̄similius. nā si libra v̄lēt. x. libras turo. actū videatur v̄similiter de turo. si. x. perusinorū. tunc videat actū de perusinū. Sed si cōis extimatio libre mediū teneat. ita qd nō apparebat cui esset primio. tūc se quamur cōsuetudinem regionis. vt hic t. ff. e. l. semp in stipulatio nibus. et ad idē. ff. de re. dub. l. i. t. l. vtrū. s. questū. et ad trebel. l. quotiens. Itē si lego tibi. x. et nō apparebat de qua pecunia senserim inspicimus quod est verisimilius et ex vicinitate scripturarū precedentū vel sequētū. vt. ff. de leg. i. si seruus pluriū. s. f. et d. testa. l. heredes palam. s. sed et si notā. et de here. insti. l. qui non militabat. s. lucio. **S**ed cōtra regulā videt. s. e. c. in obscuris. vbi dicit qd in obscuris minimū est sequēdū. dicēdū est qd illa s̄z istaz intelligitur. qd sequimur qd est minimū in obscuris. i. vbi qd est verisimilius nō apparebat ut ibi dixi. Ordo igitur s̄z intellectū scripturarū obscuritatē continentū hic seruandus videtur. qd primo sequimur voluntatē si de ea potest apparere. ut. ff. de cōdi. et demō. l. pater in pān. t. s. conditionē et verba. de reb. du. l. in ambigua. et C. de libe. prete. l. iiii. In secundo sequimur id qd est verisimile. vt hic. t. ff. eo. l. semper in stipulationibus. et de reb. dub. l. cū in testamen. et de leg. i. l. cum res. ii. responso. Verisimilitudo autē percipiatur aliquādo ex cōparatione rerū adiuvez vel ex comparatione rei ad preciū. vt dictū est superius in exemplo. t. ff. de reb. du. l. i. t. l. vtrū. s. cū quidam. Aliquādo ex vicinitate scripturarum. vt dicta. l. si seruus pluriū in f. aliquando ex dignitate personarū. vt ff. de aur. et ar. lega. l. ticia. s. leia. et de alimē. lega. l. cum alimēta. aliquādo ex charitate et necessitate psonarum. vt. d. l. si seruus. s. finali. aliquādo ex consuetudine regionis. aliquādo ex consuetudine loquētis. vt. d. l. si seruus pluriū et hic in fine isti regule. Tercio vbi verisimilius nō apparebat recurrat ad ppriaz significationes verborū. vt. ff. de leg. iiii. l. nō aliter. Quarto si verborū significatio nō est certa segmūr qd est minimū vt. s. eo. in obscuris. et de le. i. l. si ita scriptū. t. l. apud iul. s. leio. et de leg. iiii. l. nūmis. t. l. qui con cubinaz. s. cū ita. Quinto si nō apparebat qd sit minimū iudicat nō valere. vt. ff. de testa. tu. l. duo sunt ticij. et de reb. du. l. si fuerit t. l. si quis de pluribus. et de manumis. testa. l. cum ex pluribus.

Idem.

C Si quis succedit in ius alterius eo iure quo ille vti debet.

T de iure agendi et de iure excipiēdi loquīt̄ hec regula. et probatur. ff. eo. l. inuitus. s. plerūq; et in successore vniuersali pcedit per oia. ppriaz tā active qd passiue. Actiue qd ius agendi qd cōpetebat defuncto. siue erat reale siue personale siue mixtū siue in rem scriptū cōpetit heredi passiue qd ius agendi qd cōpetebat cōtra defunctū cōpetit cōtra here, dem. vt insti. de perpe. et tēpo. circa p̄n. Itē ius excipiēdi qd cōpetebat defuncto cōpetit heredi. et ecōtra qd cōpetebat cōtra defunctū competit cōtra heredem. et ideo ad regule declaratioez et eorum que dicta sunt pro regula exponenda. Dicendū est qd quidam dicuntur successores vniuersales. vt heredes. bonorum possessores et ex trebel. successores. et isti appellantur proprie successores iuris. qd in ius vniuersuz quod defunctus habuit succedit. ff. de here. insti. l. quoties. s. heredes et colligitur de verbo. sig. l. nihil. Quidam vno dicuntur successores singulares. vt emptores singularium rerū et donatarij et legatarij. et isti appellantur proprie successores in rem. qd nō in ius vniuersum sed in ius singulare succidunt. vt. ff. de eden. l. quedam. s. his autē. et de iureiurā. l. etiā si in rem. et quozū lega. l. i. s. illud tenendum. **C** His premissis dicendū est qd ius agendi quod cōpetebat defuncto competit vniuersali successorū. et ecōtra quod competebat cōtra defectum com-

petit cōtra heredem vniuersalem successore. Item ius excipiēdi quod cōpetebat cōtra defunctum cōtra heredem cōpetit. In singulari autē successore dicēdū est qd ius excipiēdi transit ipso iure in singularem successorem vt. ff. de cōtrahen. emp. l. dolea. s. eum. et de iureiurā. l. etiam si in rem et de here. ven. l. emptor. et de excepi. rei vēdi. l. si. in p̄fici. et de exceptio. rei iudi. l. si ate. s. iulia. et l. si mater. s. item iul. et de reg. iur. l. inuitus. s. plerūq; Itē cōtra singularem successorem similiter ipso iure v. ff. communī diuidū. l. in hoc iudiciū. s. si inter socios et pro socio. l. idēq; in fin. et de pig. l. si superatus in f. et de excepi. rei iudica. l. exceptio. et hoc ē intelligendum de iure excipiēdi coherēte rei. In iure autē excipiēdi coherēte persone distinguuntur qd si successor singularis beat titulum lucrativum vel quasi obstat sibi exceptio que obstat actori. sed si habeat titulum nō lucrativū. tunc nō obstat nisi vtere tur accessiō ex persona auctoris. ut. ff. de excepi. l. si in rez legatā. et de doli exceptio. l. apud celsum. s. de auctoris. s. si cū legitima. et s. si quis autē. t. s. auctoris. Ius autē agēdi mere personale nō transit ad singularem successorem sine cessione. vt. ff. de pecul. l. qd ergo in f. et v̄lūfruc. quēadmo. caue. l. omnes autes casus. s. si hēres. et de cōtrahen. emprio. l. quod sepe. s. si res. et de edi. e. l. sciēdū. s. deniq; et de pecu. leg. l. peculio. de verbo. sig. l. sciēdū s. vlti. Item nec cōtra successorem singularem. vt. ff. de edē. l. quemdam. s. is autem. et ad trebel. l. i. s. si heres. C. de actio. et obliga. l. cum ius personale in rem scriptā trāseat in singularem successorem sing cessione. vt. ff. de aqua plu. arcē. l. si tertius. s. si quis pā. et de iti. actuq; pāua. l. apparel. s. i. et l. sequē. Item cōtra singularem. vt. ff. de aqua plu. arcē. l. emptor. et l. post vēditionē. et l. apparel. s. i. et quorum lega. l. i. s. aliud. Sed opponit qd successor non vtratur eodem iure quo vtritur ille in cuius locū succedit vt patet in muliere que priuilegiata est in personali de dote. et tamē heres eius extraneus nō vtritur eodem priuilegio. vt. C. de priu. do. l. vñica et qui po. in pig. habe. l. f. exceptis. Item pater in extra neo herede mariti. vt. ff. solu. matri. l. marituz. et l. sequē. et d. re iudica. l. sciēdū. Sed dic qd aut id erat coherēs persone et in fauorem personae inductum. aut erat coherēs rei vel cause. nam pmo casu regula non procedit. secūdo et tertio habet locū simpliciter. vt. ff. eo. l. priuilegia. et l. in orationibus. et distinctum est plene. s. eo. priuilegium. Item opponit de ac. iniuriarum que successori etiam vniuersali nō datur. vt. ff. de iniur. l. iniuriarum. Sed dic qd aut actions sunt prodite ad vindictam aut ad persecutionē rei vel pene. Primo casu nō trāseunt ad heredes lite nō conte. vt in dicta. l. iniuriarum. et ad l. fal. l. penales. et de colla. bo. l. cum mācipia. s. emācipati. Secūdo trāseunt ad heredes si cōtinēt rei persecutionem. Item cōtra heredes. vt. ff. de actio. et obli. l. in bono rarijs. sed si cōtinēt persecutionem pene idem per omnia quātū ad heredes actoris qd trāseunt ad eos. vt insti. d. perpe. et tempo. ac. s. sed heredibus. In heredibus autē rei distinguuntur. Nam si pena debetur ex cōtractu trāsit ad heredes. vt. ff. de nau. fe. l. f. d. verbo. obli. l. ad diē. et no. ff. de pāua. deli. l. i. in pān. Si autē debetur ex delicto tūc nō transit cōtra heredē nisi lite conte. cum delinquēte. vt. ff. de accu. l. ex iudiciorū. s. f. et de reg. iur. l. scienti. et l. penalia. et C. de deli. defun. inquāt et in q. heredes pueni. l. i. **C** Queri autē posuit an exceptio excōicationis que obstat auctori possit opponi singulare successori vt dōtarario vel legatario vel emprō. et videat qd sic per s̄ba generalia huīus regule. vt. ff. e. l. qd in ius. t. l. in his. s. nō debeo. t. l. inuitus. s. plerūq; ecōtra qd nō. l. apud celsum. s. de auctoris. et s. sicut legitima. **H**ibi autē videat qd cū exceptio excōicationis psonē coherēt et nō rei. qd aut successori singulare habet titulū lucrativū v̄l q̄si. et tūc nō obstat. aut habet titulū nō lucrativū nec quasi. et tūc obstat. vt. d. l. apud celsum s. si quis autē ex cā legati. et m. s. de auctoris. et s. sicut legitima. Item queri potest an exceptio cōpenasationis que obstat vēditō possit opponi emptori. Et qd nō habet titulū nō lucrativū. Et cōtra videat qd possit opponi. vt. ff. de excepi. rei iudi. l. si. et cōidi. l. in hoc iudiciū. et s. si inter socios et p̄ socio. l. idēq; s. sed sane. **H**ibi autē videat qd possit opponi. qd oīs exceptio coherēs rei que poterat opponi venditori potest opponi etiā cōptori. ut. d. l. f. ff. de exceptio. rei iudi. et. d. l. in hoc iudiciū. et. l. idēq; Qd autē exceptio

cōpensationis rei cohēreat sic ostenditūt. iure cātēt q̄ exceptōes persone coherentes non competunt fideiūsorū ex persona rei s̄ coherentēs rei competūt. ff. de excep. l. exceptiones que persone in princ. t. s̄. rei vero. sed exceptio compensationis ex persona rei datur fideiūsori. vt. ff. de compensa. l. si quid. ergo sequitur q̄ rei cohēreat t̄ p̄optera possit emptori oppōni.

Idem.

C Presumitur ignorātia vbi scientia non probatur.

Icet hec regula ḡnāliter loquaf restrigē da est tamē ad ignorātias facti vt p̄z per exēpla. Primum exēplū poni potest in cu ratoe qui p̄sumitūt se ignorasse tutorē datū. vt. ff. d admi. tu. l. hec aut. Secundū p̄z q̄ presumif defun

ctum ignorasse rē quā legauit esse alienā vel obligataz. vt. ff. de p ba. l. verius. Itē in domino cuius seruus militiā suscepit q̄ prelū mitur ignorasse vt. C. qui mili. nō pos. l. super seruis. que exempla omnia pertinent ad ignorātias facti. In iure autē nō presumitūt ignorātianec etiā tolleratur. vt. C. de iur. t fac. igno. s̄. cōstitutio nea. t deleg. l. leges sacratissime. z. ff. ad. l. cor. de fal. l. diuīs circa p̄n. t. s̄. eo. ignorātia. Sed oppo. t videf q̄ presumif sciētia ēt in facto. q̄ si defunctus sc̄iuit rē alienā t̄ heres presumif sc̄ire rem alienā. vt. ff. de diver. t tēpo. pre. l. cū heres. t de pub. l. si ego. s̄. paratus. sed ibi p̄cessit sciētia rei alienē in persona defuncti q̄ con tinuata videretur in persona heredis cū p̄sonam defuncti represen tet in auč. de iure iur. a. mo. prest. Sed cōtra hoc est aperte. s̄. eo. c. cuž quis. t. ff. e. qui in alterius. s̄. dicāt q̄ aut heres cōtendit per allegationē ignorātiae lucrū caprare aut dānuž vitare. Primo casū presumitur sciētia defuncti cōtinuata in p̄sonam heredis. vt dicta. l. cū heres. t. d. s̄. paratus. Sc̄dō nō presumif. vt. s̄. eo. cum gs. t. ff. e. q̄ in alterius. Ultimo distingui posset. aut allegaf ignorātia facti aut iuris. Et si facti. aut p̄p̄rii. aut alieni. Et si p̄p̄rii. aut proximi aut dudū remoti. si alieni aut dudū extranei. aut defuncti in cūstis locuž succedit. Et si defuncti. aut certar de dāno vitando aut de lucro captando. t̄ si de lucro cap. aut potuit peritiores consulere. aut non ut plene distinxi. s̄. e. c. ignorantia.

Idem.

C Locupletari nō dāz aliquis cū alterius iniuria vel iactura.

Erba istius regule ponūtūr disiūctiue. t̄ iō sufficit interuenire altez̄ de disiunctis vt. impēdias locupletatio. q̄ natura disiūctiue ita se b̄z q̄ nō requirit vtrūqz. s̄. sufficit altez̄. vt. ff. de cō di. t demō. l. cū pupillus. s̄. disiunctiue. s̄. ff. e. iure nature ſ̄ba ponunt̄ copulatiue. t̄ iō requis oia copulata cōcurre re seu simul vera eē. ff. de cōdi. insti. l. si heredi plures. t̄ de v. obl. l. si q̄ sita. Duo ergo dicit h̄ regula. Primum est q̄ aliqs nō dā locu plerari cū alterius iniuria. Sc̄m est q̄ aliquis non dā locupletari cuž alterius iactura sive dāno. Exēpla ſ̄o huius regule plana sūt si. n. presbyter vel aliqs clericus morib⁹ intestat⁹ bona eiusdē debēt p̄tinere ad ecclesiā exceptis rebus q̄ cēsibus vel iuri. arronat⁹ vel ali⁹ iuri erāt ascripte. in illis. n. nō succedit ecclesia q̄ locupletare tur cū alteri⁹ iniuria q̄d eē non dā. vt. C. de epis. t cle. l. si q̄ presby ter. Itē in pupillo qui vēdit rem suā sine tutore auctore t̄ precium recepit. nam si recuperat rē nō dā lucrari preciū cū iniuria emptoris. t̄ ideo quaten⁹ locupletatio. apparet restituere tenet. vt. C. de vſucapio. pro emptore. l. vlt. t idē dici potest in ecclesia que tenet ad rōnem preciū quaten⁹ locupletatio. apparet facta cum ecclesia pupillo assimiletur. vt. C. de epis. t cler. l. orphanotrophos. t̄ ad p̄dictarum confirmationē accedunt. ff. de insti. l. si q̄ mācipiis. s̄. p cu⁹. t̄ d̄ cōdi. t demō. l. naturaliter in f. t. l. nā hec natura cū mul tis similibus. S̄. cōtra regulam videf id q̄d de vſucapio. t̄ p̄scri ptione tracatur iure canonico t̄ civili. cū enim hec eq̄tas t̄ ille ri go. scripti reperianſ hec eq̄tas deberet p̄ferri t̄ effectū vſucapiōis t̄ p̄scriptionis impēdīt. vt. C. de iudi. l. placuit. s̄. ad h̄ plene re sponsus est. s̄. eo. possessor. t̄ ideo r̄fisione v̄terius nō indiget. Itē solet opponi de expēlis in realiena mala fide factis que cedūt lu cro dñi cū dāno impēdētis. vt. ff. ad. l. aql. si seruus. s̄. si olim. iij. r̄n. t̄ de dolis excep. paulus. Sed dicēdū est q̄ ibi nō est iniuria impēdētis cū iniuria nō fiat volēti. vt. s̄. eo. c. sciēt. t. ff. de iur. l. i. s̄. v̄sq̄ adeo. Itē nec dānuž cū dānuž q̄d q̄ culpa sua sentit sen-

tire non videf. vt. ff. co. l. dānum. P̄terera si dānuž effet. is q̄ im pēdit videf esse in culpa sc̄iētē impēdēdo in rē alienam quasi in suā. vt. ff. e. l. culpa. s̄. e. c. nō est sine culpa. t̄ ideo cuž in pēdētis culpa p̄ponderet. sequit q̄ eius 2ditio deteriore debet. vt. ff. ad. l. aquil. l. itež si obſtrix. C Item videf obſtare regule. q̄ qui nō op̄onit exceptionē nō nume. pecu. intra quinquēnū obligaf cū effectu. vt. C. de nō nume. pecu. l. in 3ctibus. t. l. si ex cautione. t̄ insti. de lit. obliga. ergo aduersarius locupletat̄ cuž iactura t̄ iniuria nō op̄onētis. S̄. de iure ciuili r̄fendetur q̄ cū fiat legū auco ritate nō videf iniuria fieri. sed negari nō potest q̄ nō fiat cum dā no veritate inspecta. t̄ ideo si is qui cōfessionē recipit sciat se non numerasse dicērem q̄ de equitate canonica exceptio nō numerate pecunie nō excluderetur biēnō cū malefici possessor v̄llo temp̄ re nō prescribat. vt. s̄. eo. l. possessor.

Idem.

C In penis benignior est interpretatio facienda.

Iconstat aliquē cōmississe viz. nā si igno ratur otrū cū armis vel sine ar mis interpretamur benignius reū fecisse violētias si ne armis v̄rp̄ hoc minus puniaſ. vt. ff. de pe. l. si pre ses. t. l. pe. Item si cōstat tutorē suspectū fuisse t̄ ob suspicionē remotū si ignoramus. vtrū ppter dolū vel ppter culpā benignius interpretamur vt. ppter culpā remotus intelligaf. t̄ ppter a nō sit infamis. vt. ff. d. suspec. tuto. l. bec. s̄. q̄ ergo. C S̄. obſtare videf regule. ff. de his qui no. infa. l. iij. s̄. exercitiū. vbi nō interpretamur in partē que p̄uā reſtrīgat. sed i illā que ampliat sed ad hoc responsum est. s̄. e. c. odia. Itē op̄onif q̄ si vulnero aliquē l̄z nō occidā presumitūt in dubio q̄d habui aiuz occidēdi si p̄nū nō probaf. C. de iniur. l. si nō cōuicij. ergo nō interpretamur in benigniorē partē. i. e. que inducat emitationē pene. Itē si certū est plures fuisse in delinquēdi actu. nec appetet q̄s eoꝝ deliquerit nō interpretamur in partē benigniorē q̄ dicimus oēs puniri debe re. vt. ff. ad. l. aql. itē mela. s̄. sed si plures. t̄ no. ad. l. cor. de sic. l. si in rīta. C. ad. l. iul. d. vi. l. q̄m multa facinora. ergo v̄ regula falsa. Sed distinguēdum ē sicut plene distinciūt fuit. s̄. e. c. in obscuris. q̄ si incertū est vtrū delictū fuerit cōmissūt. regula locū b̄z. q̄ iter pretamur minus cōmissūt. t̄ ppter a minorē penā imponendaz. vt dicta. l. si preles. t. l. pe. sed vbi certū est delictūt t̄ certa delicti qualitas. animus v̄o deliquētis incertus. Itē vbi certū delictūt t̄ certa qualitas sed incerta persona regula locū nō habet vt latiū est ostensum. s̄. e. in obscuris.

Idem.

C Actus legitimi cōditionē non recipiunt neq̄z diem.

Icuntur actus legitimi omnes que cūq̄z iuris scripti partes iūvēte. iuris au tem scripti partes sunt. vii. v̄z lex plebiscita. senatus cōulta. de cōcreta principū. responsa prudētiūt. t̄ ma gistratuū edicta. vt. iūtūta de iure naturali. s̄. p̄stat ff. de iusti. t iur. l. ius aut. Exemplūt autē regule p̄babilitē poni potest in electionib⁹ t̄ postulationib⁹ que sunt legitimi actus. t̄ iō neq̄ electio neq̄ postulatio p̄t sub 2di. fieri t̄ si fiat pro nō facta babef. vt. s̄. de elec. c. in electionib⁹ li. vi. Itē in datione tutoris t̄ iudice facta que nō recipit 2ditionē expressaz. t̄ si adjicias reddit dationē inutile. ff. de tntel. l. muto. s̄. si sub cōditione. Itē in emā cipatione q̄ si dico emancipō filium meuz sub cōditione si impe rator in italiā venerit vel si dominus noster de vrbe recedat. emā cipatio nulla est. Itē in adiōtē h̄fditatis. q̄ si dico adeo h̄fditatē sub conditione si nauis ex asia veniet 2ditio nulla est. vt. ff. d. ecq. here. l. eum. s̄. vlti. Item in tutoris auctoritate. q̄ si dicat tutor p̄sto auctoritatē pupillo si ticius ascenderit capitolium auctoritaris impēsio nulla est. vt. ff. de aucto. tu. l. t̄ si cōditionalis. t̄ proban tur per ordinē ista omnia. ff. co. l. actus legitimis. vbi dicis eadez re gula ponii. Sed si hec regula vera est q̄ actus legitimis cōditiones nō recipient. ergo emp̄io t̄ venditio que est actus legitimus non recipit cōditionem q̄d fallūt est. vt. insti. de ūben. emp. s̄. emptio ff. de in diem adiectio. l. iij. t̄ de peri. t̄ com. rei vēdi. l. necessario et p̄o emptore. l. iij. s̄. si sub cōditione. Itē locatio t̄ conductio est actus legitimus. ergo nō recipit cōditionē. Item societas māda tum stipulatio t̄ ceteri contractus sunt actus legitimis. ergo non

recipiunt conditionē vel diem qđ tamē falsum est ut per infinita iuria probatur. Item heredis institutio est legū imus actus. ergo nō recipit cōditionē qđ tamē est falsum. Iz enīz nō recipiat diē certaz. vt ff. de here. insti. l. hereditas. et insti. de here. insti. §. b̄fs in diez. tñ bene recipit cōditionē et diē incertā. vt. ff. de h̄f. insti. l. quis insti tuatur. et l. sub cōditione. et l. qui filio. et C. de here. insti. extraneum. ratio aut̄ quare recipiat cōditionē et diē incertū est aperta. qđ illud qđ non recipit divisionē in partes in se nec recipit divisionē in partes tempoz. et ecōtra. vt. ff. de testa. mī. l. miles. et ita heredē §. et qđ diximus. et de vſu fructu. l. vſu fructū ab initio. Sed institutio h̄dis non recipit divisionē in se. qđ non potest aliq̄s pro parte te status decedere. Immo cā testati trahit ad se causam intestati. vt ff. eo. l. ius nostrū. et ideo si testatur pro certa téporis parte institutio téporis valet etiam pro toto tépo: et limitatio téporis habet p: o non adiecta. vt. d. l. hereditas. §. in diem. sed vbi testatur sub cōditione vel in diē incertā euentus cōditionis et diei incerte. que cōditioni assimilatur. trahitur ad tépus retro. vt. ff. de testa. mīl. l. quod dicitur. et ideo nō videtur p: o parte intestatus. s: z existente conditione videt in totū testatus ea deficiente. in totū intestatus. videtur ergo qđ istud. c. corrigit omnes. ll. et canones in gbus cauetur in legitimis actibus posse adjici qđitōez et diē. Sed dicēdūz videtur qđ p: o ptum est et expedīt iura iurib⁹ cōcordare. vt. s. de elec. c. cum expeditat. lib. vij. C. de inoffi. do. l. vnica. et qđ iuriuz cor rectiones in dubio sunt evitande. vt. d. c. cū expedit et in auē. qui. mo. na. effi. sui. §. tribus. et qđ nō est verisimile romanū pontificez qui iura tuetur huiusmodi breuitate verbōz totam observationē iuris alias multis vigilijs cogitata velle euertere. C. d. inoffi. testa. l. si quādo. et qđ hec generalitas restringēda sit ad casus enumera tos ut habeat in ter. et in glo. ff. e. l. actus legitimī. Et verba isti regule debet exponi actus legitimī. s. qđam sicut et ibi. p̄pae in ybis test. innuīz et p glo. exponi. et ppterēa generalis regula remanet in cōtrarium. s. qđ oēs legitimī actus diē recipiūt et conditionez. vt insti. de verbo. ob. §. oēs. et C. de iur. emphi. l. i. s: fallit in quibus da: z et in illis loquīs regula nisi diceres qđ hec regula corrigit ea iura que dicta sunt in legitimis actib⁹ posse adjici cōditionē vel diē quod īaginationi mētis mee non applicatur. Idem.

Csemel deo dicatu nō est ad humanos v̄sus trāsserēdū vtteri°.

Exemplum istius regule p^z cilibz. q^z q^o se
mel factū est sacrū. t̄ cōsequen
ter diuino culti dedicatū non d^z vltierius trāsserri ad
v̄sus hoium vñ si edes sacra in aliquo loco licite. i. fu
ris solēnitate servata edificauī. Iz edificiū diruāt lo
cus remanet sacer nec d^z ad v̄sus hoium cōuerti. vt. ff. de re. di. l. i
tantū. S. sacre. t̄ de cōtraben. emp. l. edes sacre. t̄ insl. de re. di. S.
sacer. Sed videſ obſtare. ff. de ſybo. ob. l. cōtinuus. S. pe. Dicen
dūm est q̄ hic cōſiderauit iuris pōſſibilitatē ibi ḥo ſummi pontiſ
cis potestatē qui pōt sacrū ad ppbanum reducere. qd̄ tñ vñ ſoli
ptati ſubjiciſ ipoſſibilis dñi reputat̄. ff. dle. i. l. apd. iul. S. fi.

Idem.

I canonici nominauerūt sc̄iēter idignū z electio effectū non habuit nō p̄auantur iure eligēdi. q; nō prestat impedimentum tē. vt. s. de elec. c. perpetue. t. c. si cōpromissarius. lib. vi. z de cōces. p̄ben. c. nō captāde. Sed cōtra videſ in. e. ti. c. q̄ q̄. lib. vi. vbi eligentes scienter idignū p̄ua- tur iure eligendi. sed dicendū est q̄ illud. c. q̄ q̄ trahit ad intellectū illius. c. ppetue sanctiōis. vñ q; si nominātes idignū adeo p̄ſliterint q̄ ex vocabus eorū cōis electio subsequaf. tūc p̄iuant iu- re eligēdi. vt. c. q̄ q̄. als nō p̄auanf vt. c. ppetue. Itē pōt poni ex-emplū si testator leget mibi vnū de seruis quē elegerim. t ego ele-gi t electio nō h̄z effectū ius eligendi nō est p̄sumptū. t iō nō p̄stat impedimentū volenti iterū eligere. ff. de op. leg. l. ii. iii. t. iii. als si electio sortiſ de iure effectū p̄sumptuꝝ eēt ius eligēdi. nec licet et ulteri variare. vt. e. ti. l. apud. t de ieg. ii. l. statuliberū. s. fi. cū mul- tis similibus. Itē poni pōt exemplū. Ponamus q̄ legati reling- tur pupillo sub cōditione si cōtraheret matrimoniuꝝ. nā si p̄trahit infra pupillarē etatē non sortis de iure effectū. t ideo non prestat

impedimentū facta n. legitime etatis poterit habere et conditionē
habendo implere. ff. quā di. le. ce. l. q̄ pupille et de cōdi. et demō. l. h
cōditio. Tamē cōtra videt q̄ iure canef q̄ si testator reliquit lega
tum p̄mo capaci et postea reliquit animo adimēdi p̄mo: reliquit se
cundo nō capaci. q̄: l̄z non sortias effectū in persona secūdi. tamē
prestat impedimentū p̄mo q̄: impedidit petere legatū. ff. de leg. i. l.
plane in p̄n. et de adi. leg. l. legatū. §. patet et l. licet. §. minor. l̄z di
cendū est q̄ legatū in tacita voluntate adimis. ff. de adi. le. l. iii. §.
fi. t. l. ex parte. et de his qui. vt indig. l. si inimicitias. Lūz ergo ap
pareat per translationē factā in scđm testatorē voluisse tacite adē
pro primo adimere. illa tacita p̄ma ademptio sortitur de iure esse
ctum ut dictū est. et ideo prestat impedimentum. Idem.

Cui licet qđ est plus licet utiqz qđ est minus.

Icet patri occidere adulterū cum filia cōpribensum. et ideo licebit quod est minus. i. ad adulterū cum filia cōprehensum p̄tumelijs afficere. vt hic et ff. de adul. nec in ea. §. ius occidēdi. Itē pōt facere iudex quod est plus. i. iuramentū in litez deferre actori. et ideo dī posse quod est minus. i. taxationē iuris iur. adjicere. vt. ff. de in lit. iur. l. videamus. §. pe. Itē maius est cōdere testimoniū mortis cā donare quod p̄t. q. filius. pōt mortis cā donare patre cōsentiente. vt. ff. de dona. cā mor. l. tam his. §. i. tū testa i nō potest etiam patre cōsentiente. vt. ff. de testa. l. qui in p̄tate. Si ergo licet filio mīstici cōdere testimoniū de castrēni pec. multo fortius licere dī mortis cā donare. vt. ff. dī dona. l. filius. §. vlti. **C**ed p̄tra regulā solet opponi de plurib⁹. Primo de p̄side qui h̄z ius gladii quod ē maius. vt. ff. de offi. p̄si. l. illicitas. §. vniuersas. et nō deportat quod ē minus. vt. ff. de leg. iii. l. i. §. his qbus. et de iniusto testa. l. si quis exhereditato. §. eius. sed illud quādō nō h̄z insulas sue iuris dīnōi subiebras. alio securus videf. ff. de interdi. et rele. l. relegatorū circa p̄n. et no. in. l. inter penas. eo. ti. et ideo h̄ oppositio non facit ad rē licet quidā aliter dicant. **C**Item oppo. C. de pre. curi. l. si. vbi curialis pōt donare p̄dīa sed nō vēdere cuī maius sit et difficilius p̄missū donare q̄ vēdere. C. de ūcti. iudi. l. i. sed illud iō cōtingit. q. verisimilius est q̄ facilius vēderet q̄ donaret ad hoc ut p̄ciū ex venditione deductum deportaret et iō facilius inhibet vēditio q̄ donatio. q. in donatione cessat rō prohibitionis que ad vēditionē proprie pertineret. Itē oppo. de leg. in cause. ff. de pcura. vbi licet reuocare procuratōrē in totū et nō in partē. Item. ff. de admi. tuto. l. cū queritur. et de v̄sur. l. gaius. vbi licet nomina p̄tracta iſi totū app̄probare vel reprobare sed non partē. sed in illis oībus diversa habētur vnius loco ratione cōnexitatis officij. et ideo nō est in eis licitū variare sicut nec circa eādē rē. ut. ff. de dā. infec. l. p̄tor. §. viii q̄ritur. et determinatū est. s̄. eo. c. mutare. **C**Itē opponi solet. ff. dī peri. et com. rei vē. l. i. §. licet. et de plurib⁹ alijs que notanf et rōna biliter soluūtūr. ff. eo. l. nō dī. et ideo hic repeterē cuī sint rationabiliter scripta et potius trāscribere q̄ notare et propterea supuātū. **D**e. **A**dēm.

Qui plus est temps moins est à vivre

Iunus primo impetravit i ecclesia Boni.
alius scđo. et secūdus pmo litteras
p̄sentauerit. p̄misus d̄ esse potior. qz qui p̄ore est tēpo
re impetratōnis potior ē in iure bñficij cōsequēdi.
vt. s. de rescrip. c. tibi qui grām. lib. vi. S; 2tra vide
tur. e. ti. de rescrip. c. si p̄ te et c. duob⁹ vbi is q̄ scđo ipetrauit p̄fer
tur p̄ori. s; dicē dū vñ q̄ aut utraqz ipetratio ē simplex. aut alia sim
plex et alia sub 2ditionē. vñ. si ad id ep̄i et capituli consensus accede
ret. H̄amo casu. aut apparet de ordine ipetratōis. aut nō. Si ap
paret p̄fer ille q̄ p̄mo ipetravit ut palle. c. s; si de ordinē nō appa
ret tūc subdistingue. qz aut mādavit vni puideri et alteri canonica
tu⁹ 2cessit. aut canonicatū 2cessit utriqz aut neutri. H̄o casu pre
ferit is cui canonicatū 2cessit. scđo p̄fertur is q̄ p̄mo l̄ras ipetravit.
si ambo simul in p̄sentando 2currunt ille p̄fer quē eligere volue
rint illi ueſtigatio: pars illoꝝ ad quos spectat canonicoꝝ receptio
et p̄bendaz collatio ut in. c. duob⁹. S; si p̄ma ipetratio 2ditiona
lis sit: scđa simplex. si fiat aīi existentiā 2ditionis p̄me scđa simplex
p̄ferit ut dicto. c. si p̄ te. sed vñ q̄ eritēre 2ditione p̄me 2ditionēlia

debeat p̄ferri q̄si epistēta p̄ditionis trabas ad t̄ps p̄cessōis. vt. ff. q̄ po. i. pigno. ba. l. potior. z d̄ pericu. z cō. rei v̄. l. q̄ si pendēte. Qui dā dicit q̄. c. si. p. te. si. h̄ius cōe. q̄ nibil ē. Immo dicēdū ē q̄ ille leges loquūt̄ z intelligi obēt vbi nō erat i p̄tate h̄etis. p̄io sub cō ditione. sc̄do v̄o pure p̄tū p̄ditionalē reuocare. In p̄posito at summus p̄tificē poterat p̄ditionalē reuocare et iō multo fort̄ potuit p̄ secudā purā drogare vt. s. e. c. l. z p. ff. g. po. i. pig. ba. l. i. z. l. q̄ baleū i. p̄n. z. s. i. z. l. potior. i. p̄n. Itē p̄zi albo d̄curionū z p̄sulū nāq̄ p̄or ē t̄pe potiorē i iure ferēdaz. Infaz z faciēdarū electionū ceteris p̄ib. vt. ff. d̄ albo scribē. l. i. z. ii. z. iii. C. d̄ p̄su. l. i. li. xii. Itē p̄ni posset exēplū regule in creditorib. q̄bus res sūt obligate nāq̄ p̄io: ē t̄pe z. ff. q̄ po. i. pig. ba. l. potior. z. l. creditor. z. C. qui po. l. si fūdū. l. z ad hoc v̄ obstante. ff. d̄ p̄ai. cre. l. i. p̄ilegia. vbi nō ex p̄te l. z ex cā extimāf. q̄re distiguēdū ē pleni. Aut oēs creditores p̄tēdū p̄ilegia reale. aut psonale oēs. aut qdā reale. z qdā psonale. aut qdā psonale. aliū nullū. Primo casu qñ oēs p̄tendū reale. aut cōuētōale oēs. aut oēs p̄torū. aut qdā p̄torū z qdā cōuētōale z si oēs cōuētōale vel q̄si. aut oēs exp̄ssū. aut oēs tacitū. aut qdāz exp̄ssū z qdā tacitū. z si oēs exp̄ssū. aut eiusdē t̄pis aut diuersoz si eiusdē t̄pis. si qdē sūyul z eodē actu v̄triqz sit obligatum res ad mitti v̄nusqz p̄ p̄te dimidia si sepati nec appearat cui p̄mo. h̄ exēneū possessorē potior erit p̄ditio possessoris vt. l. si fundū. s. si duo ff. d̄ pig. si diuersoz z notādū regulā z istatiā a regula. regula ē q̄ potior. z. C. qui po. i. pig. ba. l. potior. et. C. eodem titulo qui possessor. z. l. si fundum. instantia est inuenire i mutuanē in refēctionē vt in auē. de eq̄li. do. s. his p̄sequens col. vii. z. ff. q̄ po. i. pig. ba. l. i. z. l. Itē i negāte se possidere q̄ postea quic̄ p̄tēdū hypothēcā. vt. C. q̄ po. i. pig. ba. auē. itē possessor. Itē fallit in eo cui p̄cunia res emis z exp̄ssē obligat. vt. C. q̄ po. i. pigno. ba. l. l. Itē fallit in muliere q̄ p̄fer p̄orū b̄ntib. tacitā. vt. C. q̄ po. i. pig. ba. l. assiduis. Itē fallit in eo de cui p̄cunia militia emis. vt. C. de pig. l. fi. z auē. q̄ obtinet. itē in h̄ntē hypothēcā ex istrumento p̄uato manu triū testiū signato vt si agat aduersus eū q̄ nō b̄t̄fū simile vel publicū. vt. C. q̄ po. i. pig. ba. l. scripturas. Itē fallit i fisco agēte ex cā p̄ncipali vt. C. in qb. cāis pig. vel hypothēca h̄bif. l. sati. Itē in agēte fumeraria. vt. l. atsq. s. si colon. ff. de reli. z sup̄. fi. z. l. ip̄esa z ibi no. Itē i v̄dēte pignus p̄torū z b̄ntē cām simile q̄ nō p̄fer l. z cū posteriorē p̄currut vt. l. is cui. s. q̄ p̄or. ff. vt in pos. le. si oēs tacitū similiter dic referre eiusdē t̄pis vel diuersoz. z si eiusdē nō referit eodē vel diuersis titulis si nō apparet cui p̄mo. nā sp̄ iter se melior erit cōditio possidētis h̄cīneū oc̄cupātē. z si oēs simul ad agēdū p̄currut admittunt v̄nusqz pro p̄te. vt. ff. d̄ sal. i. z. l. i. s. si colon. z. l. fi. z. ff. d̄ pig. l. si debitor. si diuersoz tēporū tūc q̄ potior. z. C. vt hic z. ff. q̄ po. i. pig. ba. l. m. solā cū sili. Si qdā exp̄ssū z qdā tacitū aut eiusdē t̄pis aut diuersoz. Et si diuersoz aut p̄cedit tacita z segtū exp̄ssa. aut p̄cedit exp̄ssa z segtū tacita. Si p̄cedit tacita z segtū exp̄ssa p̄fer tacita ēt fisco. vt. C. rem alie. gerē. l. i. ii. r. l. z gl. circa fiscuz dubit. ff. q̄ pos. i. pig. ba. l. si pignus. si p̄cedit exp̄ssa z segtū tacita certū est p̄fer exp̄ssaz. vt. ff. q̄ po. i. pig. ba. l. ticius i. p̄n. z. s. neociator. z. C. eo. l. si fūdū. z d̄ remiss. pig. l. si ignorāte. Si eiusdē t̄pis v̄f idē q̄ est qñ vterqz p̄fer tacitā vel vterqz exp̄ssaz eiusdem t̄pis. q̄ tacita z exp̄ssa parib. passib. ambulat vt ex predictio apparet q̄ mutuās i refēctionē p̄fer b̄nti exp̄ssaz sicut b̄nti tacitaz. Preterea illud ē sp̄ale cui? h̄iū est ḡuale. vt in auē. de non alie. s. vt aut lex. Sed sp̄ale est in muliere q̄ p̄fer b̄ntib. tacitā t̄m z sic in eo casu sp̄al fortior ē exp̄ssa q̄ tacita. ergo alias f̄gulariter pares sunt. S. oēs p̄torū. aut sūt oēs eiusdē tituli. aut oēs ex h̄ctu. aut ex cā legati. vel oēs ex cā dānī infecti z tūc non p̄t p̄uenire ex t̄pe. vt. ff. de dā. infec. l. si finita. s. si plures. z. s. iul. z. l. p̄tor. s. ei. rei. z. C. de bonis auc. iu. pos. l. vlt. z. ff. de bonis auc. iudi. pos. l. cum v̄nus z. ff. vt in pos. le. l. is cui. s. q̄ p̄or. aut diuersoz. z tūc q̄ p̄or ē t̄pe potior ēt in iure vt. C. q̄ po. i. pig. ba. l. si decreto. z. d. l. is cui. s. postq̄ rei. si qdā p̄torū z qdā cōuentōale tūc q̄ p̄or est t̄pe z. C. vt. ff. q̄ por. i. pig. ba. l. l. z iure. C. vt in pos. lega. l. si postq̄. Secundo casu qñ oēs psonale. aut sunt eiusdē tituli. aut diuersoz. si eiusdē regulariter p̄currut nō inspecta potitate vel posterioritate t̄pis. vt. ff. de p̄t. credi. l. si p̄ilegia. ii. r. l. z de pen. l. si boiem. s. quoties. fallit in duab. donibus ab eadē substātia debitiss in q̄bus q̄ potior ēt in t̄pe potior est in iure. C. q̄ pot. i. pig. ba. l. assiduis s. fi. Itē fallit in fisco. ff. de p̄ui. cre. l. q̄ gs. Si diuersoz si qdē sūt

paria p̄ilegia cōcurrut si disparity magis p̄ilegiati preferunt ut d. l. p̄ilegia. i. r. l. ff. de p̄. cre. l. si v̄etri. s. in bonis. In tertio casu qñ qdā reale z qdā p̄sonale. reale p̄fer. vt. l. eos. C. g. po. i. pig. ba. z. ff. d̄ pac. l. rescriptū circa p̄n. In quarto casu qñ qdā p̄sonale. aliū nullū p̄ferū p̄ilegiati. vt. ff. q̄ cū eo. l. l. z an. h. z de peculio. l. ex fcō. s. fi. z de p̄ui. cre. l. ii. z. l. v̄etri. s. i. d. z d̄ ces. bono. l. i. z. i. j. In qnto qñ oēs nullū. aut agit ad dationē quātitatis vel spēi vel generis. aut ad factū. Primo casu aut erāt bona possessa p̄ creditores. z tūc oīum est equa p̄ditio. vñ si vñsoluaf reuocaf p̄ rata p̄ alios. vt. ff. q̄ in frau. credi. l. q̄ aut. s. sciēdū. z. l. ait p̄tor. s. si debitorē iñ si. Si v̄o non erāt possessa p̄ creditores si debitor soluit. aut soluif auctonate iudicis auctonate. tūc nō est loc⁹ reuocationi. vt. ff. que in frau. cre. l. q̄ aut. s. apud labeonez. Secundo casu qñ soluit spōte sue volēs. z tūc aut oēs creditores pariter iſtabūt. z tūc si vñ gratificatus soluatur reuocaf p̄ rata p̄ alios. vt. ff. q̄ in frau. credi. l. pupillus. Si v̄o oēs iſtabūt z vñ soluaf. aut soluif a debitore spōte. aut extorquef ab inuitō. si soluif spōte nō reuocaf p̄ alios. vt. pal. l. pupillus. z. d. l. q̄ aut. s. sciēdū. ff. que in frau. cre. nisi mora erat piculū allatura. vt. q̄ debitor cū pecunia fugiebat nechf̄i poterat inde copia. vt. in. l. ait p̄tor. s. si debitorē. ff. que in frau. credi. si extorxit iudicis auctoritate nō reuocaf. vt. ff. q̄ in frau. cre. l. q̄ aut. s. apud labeone. si agit ad factū. aut perfis z i cōdēnationē deducif fc̄m. z tūc si simul creditores p̄currut p̄fer q̄ p̄mo h̄cit. vt. ff. locati. l. in opis. S. si in cōdēnationē deducif interesse. idē satur qd̄ dictū est seruari debere qñ agit ad quātitatē. vt. d. l. in opis. z de v̄. ob. l. stipulationē nō dividunt. s. celsus.

CQuis sentit onus sentire d̄z z cōmodū z ecōtra. **I**dem

Jut post venditionē p̄fectā omne cōmodū accedens rei vendite p̄met ad emporē. ita omne incōmodū accedere d̄z vt. C. de p̄. z cōmo. rei ven. l. post p̄fectā. ff. eo. l. id qd̄ post. Itē sicut diminuta p̄te bereditati p̄ h̄ta. augef z legatorū onus. vt. ff. de vulg. z pu. sub. z obtiner ista qñ circa idē est cōmodū z incōmodū z p̄ oīa par rō z p̄sonē suscipiētis cōmodū z incōmodū habilitas. et h̄ p̄z p̄ exempla insti. de h̄ben. emp. s. cū aut. et de leg. pa. ru. et. ff. de le. i. l. si ex toto et de lega. i. l. fi. et de vul. et pu. sub. et si h̄ta. et. C. de ca. du. tol. l. i. s. p̄ scō. et de fur. l. manifestissimi. s. sed cū in secūda. Sed v̄bi nō est p̄ omnia v̄triusqz par rō regula nō p̄cedit vt ē v̄ide re in. l. figs aliena negotia gerēs. ff. de neg. ge. et ibi no. et de pro cu. l. q̄ ppia. s. p̄curator. Itē i casib. alijsno. in. l. figs neg. et. ff. de neg. ge. et in. l. figs putās. s. i. cōdi. et. p̄ socio. l. sed et socius s. si absenti. **C** Itē si nō est eadē p̄sonē p̄ditio vel habilitas circa v̄trūqz suscipiēdū vt si agnata. p̄sumior est mulier cū tractat de defendo onere tutele. nā ipsa succedit in cōmodū. i. in hereditatē et tū nō tenet subire tutele onus imo defersit ad agnati masculuz in gradū remotionē. vt. insti. de leg. pa. ru. s. fi. ff. deleg. tute. l. i. s. interdū. cū illud ḡuale qd̄ h̄ colligif et i. l. alleg. l. disciplinā h̄io. rū eadē ē nō v̄f p̄cedere. imo i ḡne v̄f h̄ria. q̄ cū de v̄no h̄rio. p̄. dicat affirmatio. de altero p̄dicat negatio qd̄ est ei⁹ oppositū vel qd̄ idē ē si de v̄no disponit affirmatio de altero negatio. vt. l. i. ff. s. his q̄ sūt sui uel ale. iur. ff. et insti. de tu. in p̄n. et. ff. de accu. l. qui accusare. ergo nō ē eadē disciplinā h̄rio. Preterea p̄z p̄ id qd̄ d̄ ad dispositionē et destructionē vñ h̄rio. le q̄ remotionē et d̄strucionē alteri. vt. ff. de v̄. fi. l. bec. bbaille. et de insti. l. l. et si pupil. l. s. si institutio. et in auē. de mā. p̄n. s. neqz aut. Rñdeo v̄bi d̄ quolibz h̄rio. riſdef affirmādo vel de quolibz negādo simpliciter v̄rū ē eadē ē disciplinā h̄rio. i. insti. de h̄ben. emp. s. cu. z aut. C. de ca. tol. l. s. p̄ scō. et de fur. l. fi. s. l. cu. in scō. et de vul. z pu. sub. l. et si h̄ta. et de le. i. l. si ex toto i. p̄n. et de le. i. l. fi. tūc. n. eadē ē in ḡne et eadē in spē et eadē aliqui q̄tū ad numerū. ut cū in eadē h̄bōz serie v̄triusqz dispositio tradif. nā tūc est eadē quātū ad numerū q̄: v̄na h̄bōz est cōceptio q̄ v̄trūqz h̄rio. p̄ disponit. sed eo respectu q̄: diversa disponit p̄t rōne defect⁹ in plura p̄ticularia diuidi et diversa iudicari. s. v̄bi de altero affirmatio et de altero negatio non est eadē h̄rio dispositio. s. p̄ tanto d̄ eadē disciplina earōne. q̄ uno cognito h̄f cognitio alteri. vt. i. p̄alle. l. q̄ accusare et. l. i. s. de his q̄ sūt sui uel alie. iur. et insti. de tute. et. ff. de p̄. sti. l. i. s. stipulationē. ea rōne ergo d̄ eadē disciplina. s. nō d̄ eadē rōne disponit h̄rio.

Idem

CIn re cōi melior est 2ditio p:obibentis.

J **habeo** fundum tecum cōmūnem et tu velis
edificare domū i fūdo et ego phibeo
melior ē peditio mei phibētis q̄ tui edificare volēt. vt. ff.
cōi di. l. sabin⁹. S; vñ q̄ melior sit peditio faciētis q̄ phibēt. vt. ff.
p so. l. cū duob⁹. S. itē mella. C Omissis solonib⁹ alijs q̄ sūt a vita
terfīmote. Dicēdū ē. n. q̄ aut soci⁹ vult faceſ aut fīcīſ i loco cōi ad
eū vñ ad quē res pata ē et p̄t ēt iūito socio. vt. ff. cōi di. l. si edes. et
p so. l. cū duob⁹. S. itē mella. aut ad eū vñ ad quē res pata nō ē. et
tūciſ iterest phibētis n̄ fieri melior ē peditio phibētis. vt. d. l. sabin⁹
et ff. d ser. vr. p̄di. l. qdā hyber⁹. S. cū piete. et h̄ casu p̄t itelligi re-
gula. aut nihil iterest phibētis et p̄t fieri eo iūito. vt. ff. d ser. vr. p̄.
l. fistulā. S. pe. et h̄. habita tñ distictiōe vñ iūf fuitutis faceſ vel re-
ficeſ velit. q̄ tūc nō pōt. vt. ff. d sui. vr. p̄. l. piete. aut iūf cōionis et
p̄t. vt. d. l. cū duob⁹. S. idē rñdit. Itē ſregulā vñ istō gñiale quo ca-
uet q̄ ire vñ cā pari melior ē peditio occupātis. vt. ff. d le. i. l. si pli-
bus. et d. v. ob. l. si tici⁹. et d. pcu. l. si plib⁹. et d. of. p̄f. l. i. et d. d. pcu.
c. si duo. l. vi. S; h̄ regla loq̄ ſ ea re q̄. p̄ pre ſua ſdivisa ad ples p-
tinebat. Leges ſrie loquūt i eo iūf qdā distictū ē i vni⁹ executiōe z q̄
p̄io p̄occupauerit litē p̄testado. lit. n. p̄testata ſibi q̄rit executionē
iſolidū et alterū iſolidū excludit. niſ i casib⁹ enumeratis. vt in
c. si duo. S. de pcu. Idem.

Jdem.

Cöttra eū q̄ legē dicere potuit apti^o ē faciēda interptatio.

N.^a.**S.** cū ita. t. l. nūmis si adimēte. aut ē lcertitudo rerū psonarū aut psonarū tm̄. aut rex tm̄. **P**ñō casu i nullo vñ adéptio. Scđo vñ adéptio i vtroqz cāu. **T**ertio casu vñ adéptio i maiori t remāet legatū i mīori t h̄ pbaſ. ff. òre. du. l. si fuerit. t ibi no. t de adimē. leg. l. iij. **S.** si duob. t deſe. ii. l. si ita ſcriptū in fi. **I**dem. **C**ñō est obligatorū ſbonos mores pſtitū iuramentū.

Iurauit boies occideſ vſſurtuſ faceſ tale iuraui
m̄tu n̄ ē obligatoriuſ q̄ ſ̄ bonos mo-
res eſt pſtituſ t̄ iſto ē gñiale q̄ iuramētuſ pſtituſ ſ̄ bonos
mores vel ſ̄.ll.nō ē obligatoriuſ nec firmat rē d̄ q̄ agif. vt. ſ̄.d ele,
c. vbi. t. c. q̄ ſepe p̄ſigil. t. de reb^o eccl. non alie. c. ii. q̄ q̄ ſ̄ bonos
mores fuit ipoſſibilia reputanſ diure. vt. ff. d̄ 2di. iſti. l. filii^o. t. l. cō-
ditiōes. t. l. qdā. ſ̄ ipoſſibiliū nulla ē obligatio vt. ſ̄.e. c. nemo p̄t
t. ff. e. l. ipoſſibiliū. ergo nec eoꝝ q̄ ſūt ſ̄ bonos boies. **T**h̄ op.
t. v̄ q̄ iuramētuſ p̄ſirmet ea q̄ ſūt diuſ phibita. Ecce diure phibita
tu ē rē m̄tis alienari. vt. ff. d̄ reb^o eoy. l. i. t. tñ alienatio p̄ iuramē-
tu p̄ſirmaſ. vt. C. ſi aduersus vē. l. i. t. in auē. ſacra. Itē phibita eſt
diuſ ſuſi dotalis alienatio. vt. C. d̄ rei v̄. ac. l. vñica. ſ̄. t. cū lex. t.
tñ p̄ſirmaſ p̄ iuramētu m̄lieris. vt. ſ̄.d̄ iureiu. c. ii. li. vi. Itē phibita
valere pactu p̄ qd̄ filia dotata fnūciat futuge ſuccesiōi pfne. vt. C.
de pac. l. pactu qd̄ dotali. t. d̄ colla. l. pactu. ff. d̄ suis t. le. he. l. vi. t.
tñ p̄ſirmaſ p̄ iuramētu. vt. ſ̄.d̄ pac. c. ii. li. vi. ſ̄ dic aut ſūt phibita
pp turpitudinē ſui t. tūc iuramētu nihil opaf vt. h. t. i. iurib^o ſupi^o
alle. ad idē. aut i. p̄uilegiū vel fauorē pſone. t. tūc iuramētu illi^o p̄-
ſone i cui^o fauorē iducif phibitio ē obligatoriuſ t. p̄ſirmat rē d̄ q̄ agi-
tur. vt i auē. ſacra. ſ̄. ſi aduersus vēditionē. t. ſ̄.d̄ iureiu. c. ii. t. d̄
pac. c. ii. li. vi. **Idem.**

Colo facit qui petit qđ restituere op̄ eundem.

A marito q; petit dote q; e i casu restonie rō
nabiliter p̄t intelligi. q; cū eēt ip̄e
fstitutur si h̄bet dote penes se dolo v̄r facere q; petitot
h̄z. ff. d̄ doli excep. l. dolo. t d̄ re. iur. l. i d̄ denatiōe. s. dolo. C S
op. ff. so. ma. l. si socer. s. luci". vbi admittit marit ad petēdā do-
tē q; erat in casu restonis. S; dicendū ē q ille. s. dclarat t distiguit
effectū isti regle. q; aut ē restitutur eidē aut alijs. si alijs cessat r̄ glia
alias omnes, procuratores actoꝝ ab agēdo repellēf. q; qd̄ petūt re-
stituturi sūt dñio qd̄ ē absurdū t cōueniēs t tractat' tot" d̄ pc. red
dereſ iutilis si eidē a quo petit tē regla locū h̄z. vt. d. s. luci". Itē
S; regulā v̄r. C. ad. l. iul. d̄ vi. l. si qd̄ ad se fundū. vbi petit sibi red
di possessionē sibi violēter ablatā t nibilomin⁹ postea poterit sup
dñio quenirī t cōuenit restituere cogef. Dixerūt qdā q h̄ regia lo-
cū h̄z i petitō iustī t nō i possessorijs q falsū ē vt p̄z. ff. d̄ car. edic.
l. iii. s. cāe. t no. i p̄al. l. dolo. d̄ iudi. l. si d̄ vi. t d̄ re. iur. l. iuit". s. cui
dam" actionē. t iō distigui ozi possessorijs. q; aut agis iudicio adi
piscēde. aut retinēde. aut recuperande possessois. In p̄mis duob⁹
s. adipiscēde t ftiñēde regula locū h̄z. In tertio ho. i. recuperande
locū nō h̄z regula. q; spoliat an d̄z fstitui q̄ de p̄prietate qraf. vt
d. l. si qd̄ ad se fundū. t. C. si p̄ vi vel alio mō. l. i. t d̄ dona. iter vir.
t vxo. l. si marit". t d̄ agri. t cēsi. l. si coloni. t. ff. d̄ iudi. l. si de vi t
ad. l. iul. d̄ vi pu. l. q cetu. s. si d̄ iuf. t iō q hic d̄ petit. d̄ largo mō
exponi. i. agēdo iudicio petitorio vel possessoio adipiscēde vel re
tinēde possessois. t qd̄ subiicit fstituere. s. eidē. secus si alijs vt su
periis ostensum est. Idem.

CNon est in mora qui potest exceptione legitima se tueri.

Ffectus more afferētis dānū debitorū sunt
pres. vt dc̄m ē. s. e. c. mora. et ab oī
bus p̄dictorū oīuz effecuū eximis' is q̄ p̄t offensione legi-
tia se tueri. vt. ff. si cer. pe. l. lecta. et d̄ h̄. ob. si pupill'. et d̄c̄re. iur. l.
nulla. Exceptio at legitima d̄ intelligi oīis illa q̄ nō p̄t ope replica.
tōis elidi. nā si exceptio obstatet replicatio habēref. p̄ nō legitimā
q̄ q̄ rōe nibil iterē vt. q̄s n̄ h̄eat ip̄o iūr̄ actōez v̄l h̄eat ea q̄ possit
p̄ exceptionē excludi. vt. ff. e. l. nibil. eadē rōne nibil iterest vt. q̄s
n̄ h̄eat exceptionē vel h̄eat ea q̄ possit ope f̄plicatiois excludi c̄ ita
se h̄eat f̄plicatio ad exclusionē exceptōis sic exceptio ad exclusōez
actionis. vt. ff. d̄ excep. l. i. i. t̄ h̄ et 2firmat ex eo q̄ re' i exceptōib' i
qb' excipiēdo p̄ot seu assit vices actoris sustinet. vt. ff. d̄ pba. l. in
exceptōib' d̄ excep. l. i. **C**S; 3 regulā p̄t diūf ciuili oppōi. q̄. l.
caueſ q̄ si pmisiſti aliqd nudo pacto et si n̄ faceres pmisiſti penaz
p̄ stipulationē. q̄ agi p̄ot ex stipulatiōe vt 2nter id fiat q̄d i pacto
deuenit alias si nō fiat conſequitur penam in stipulatione deductaz
cū ergo pena debeat rōne more et mora nō possit ee ubi retiſio nō

est et petitio non procedat ex nudo pacto. ut ff. de pac. l. iuris gentium.
§. sed cum nulla sequitur quod non possit esse in mora et propter ea nec per
tiam committitur. unde videtur obstat. C. de pac. l. si pactum et si respondeas
sicut primo modo respondet glosatores iuris civilis videlicet
quod ibi erat debitum quod uno modo debeatur saltem naturaliter non erit suffi-
cientis ratio quod regulariter de iure civili sola naturalis actione non
parat. ut dicto. §. sed tamen nulla de ver. ob. l. creditores. et iuste secunda re
sponsio melior: darest et magis consensus alias contineat litterae legis
Saxoniae. nam ibi non agitur ad id quod debet ex nudo pacto. sed ad id quod
debet et stipulatum et preterius eius consequitur forte quod nudo pacto
debet. abs consequitur forte quod in stipulatione deuenit. Sed contra
hanc responsionem est valde quod illa si pacto. nuda pactio procedit
stipulationem penalē. ergo stipulatio non committitur nisi lite contestata.
sup pactione nuda et propter ea non potest ex ea agi. ut. C. de contrabendo.
et consuetudine. l. nuda. Et si respondeas quod ibi sit lis contestata. sup pactio
nuda: diuinare est. Respondebis ergo sic quod stipulatio penalis in
cipit a procedenti pactione nuda et lex disponendo permittit agere ex sti-
pulatione penali nondum commissa ut metu eius pareat pacto proceden-
ti ut in. l. si pacto. et est ro in vitro quod casu ne contractetur in totum costi
tuat inutilis si nihil relaxaret de iuris subtilitate. ut. l. si pacto. quod
permittit agi ex stipulatione non dum commissa eidem quod est contra ius
comune. ut ff. de pb. 8b. l. si ita stipulatus. et de fbo. si. l. cedere
diem. et l. nuda. relaxaret similiter quod permittit agi etiam lite contestata
super pacto nudo quod similiter remotum est a iure consuevit. ut i. l. iuris
gentium. §. si cum nulla. et l. C. de pac. l. legem. et de pac. conuenientem. l. si. sed
in iure canonico. Hoc secundum iure consuevit sine dispensatione procederet cum nu-
dum pactum ita pariat actionem sicut vestrum. s. de pac. c. i. Idem.

CQd ob gratiā alicuius cōcedit nō est in dispēdiū reto:quēdū.

gratiam;

in iudicio sine tutoris auctoritate. vt. C. de aucto.
prestā. l. clarū. et q legi. perso. l. momētarie. et iō si li-
tigavit sine tutoris auctoritate vel curatoris sigdē
serf sententia contra eum nō valet ipso iure. vt. C. q legi. persona
l. t. si aduersus i em iudi. l. cū et minores. t. ff. de re iudi. l. act.
§. 5 in defensorū. t. l. 5 pupillū. Sed si feraf p eo valz. vt. C. de p
cura. l. nō eo minus. C Item in gratiam et fauorem minoris idu-
ctū est q petere possit restitutionē in integrū cōtra vēditorē. ergo
si petiit et noluit ut beneficio in integrū restitutōis concesse nun-
quid aduersari? ei in iurito minore possit venditionē rescindere.
Bioendum est q non. ne qd in fauorē minoris inducī in eius lesi-
onē retor:queſ. vt. ff. de mino. l. si iudex. Item inductum est mere
in fauorē pupilli cui mouetur cōtrouersia de statu et bonis qd
differatur vñqz ad tempora pubertatis. quid ergo si habet pbatio-
nes pro se facientes in pmptū non erit differenda sed de pñti co-
gnoscēda et examināda ne qd in ei fauorē et c. vt de car. edic. l. iij.
§. due. Item confirmat hec regula et traduntur eius exempla. ff.
de leg. cōmissa. l. ii. t de in diem adiec. l. sabinus. t de fi. instru. l.
plures. t d secūdis nup. l. generaliter 2tijet. §. i bis aut. Sicut h
regula continet veritatem et eius contraria vera est si aliquid irro-
ductū est in alicuius pena vel odiū nō debet in eius vtilitatē con-
uersti. vt. ff. de leg. i. l. si seru⁹ pluri⁹. §. q aut. t de interdi. t rele. l.
relegatoū. §. vlti. t. l. se. Et no. in auc. de here. t fal. §. si ho. t iō
est opponendū ad vtrunqz p ordinem. Et pamo ad pñmū vñ. n.
ei obstat lex in qua caueſ q pubes nō pōt adire hereditatē etiā
locupletē sine tutoris auctoritate. ergo qd inductū est in eius fa-
uorē videſ in eius lesionē redire. vt. ff. de aucto. tu. l. obligari. §.
hereditatem. t insti. de auc. tu. §. neqz. Bicendū est qdām sūt
in quibus certum est conditionem pupilli meliorem constitui et in
illis valet factū a pupillo etiā sine tutoris auctoritate. vt si fera-
tur sententia p eo sine tutoris auctoritate ne qd in eius fauorē et c.
vt. C. de pcu. l. non eo minus. t de aucto. p̄standa. l. i. t insti. d au-
cto. tu. in pñ. Quedām sūt in quibus certū est conditiones pu-
pilli deteriorē constitui vt si ad aliquid se obliget vel vendat cum
dāno suo vel actionem cedat. in his factū tutoris auctoritate non
tenet. vt. C. de auctoritate prestanda. l. ij. t. iij. t de inutilib⁹ stipu-
la. l. i. Quedā sunt in quib⁹ dubiū esse potest vtrū pupilli conditio
constituaſ melior vel deterior ut in hereditatis aditione qd habe-
re potest latentia onera. t in his factū a pupillo sine tutoris aucto-
ritate nō tener. vt. d. §. hereditates. t. §. neqz. t hoc est in fauorē

pupilli ne oneribus impliceat. ut. ff. de acq. here. l. more ciuitatis nostrae. et. l. pupillus. C Scđo oppo. ad primā regulā de iure quo caueat si vendo vīna exceptis acidis et mucidis et emporis velit petere acidū: nō potest in ei fauore videat pactū appositi. ut. ff. de peri. et. pmo. rei ven. l. si vīna. Dicunt quidam q̄ lex cōtraria locū habet quando fauor inducebat p̄ pactū. regula vero quādo p. l. vel p̄m̄ legiū qđ nihil est. q̄ in his que ī fauore iducta sunt post pactū locū habet regula. ut. p̄. ff. loca. vel conduc. l. ea. l. et de leg. cōmis. l. ii. et. iii. et de in diē adiec. l. sabinus. Unde dicendū est q̄ fauor ampliat p̄m̄ legiū qđ supra vel extra ius cōcedit. ut. ff. ad munici. l. i. C. de thesauris. l. vīna. nībil idu cebat p̄ pactū extra vīl supra ius cōcedit. et. iō nō pp̄t pertinet ad materia huius regule. C Tertio vīl p̄tra regulā. ff. qđ q̄sqz iur. l. i. vbi dī q̄ si impetro ius iniquū illud retorqueri dī in lesionē meaz ad uersario postulante. Sed distinguendū est sicut distinguif in. l. iii. eo. ti. v̄ delicet q̄ si cōcessum fuerit ad postulationē meam tūc h̄z locū lex contraria. sed si non ad postulationem meam tunc habet locū regula. Quarto vīl ī regulā. ff. dīure au. an. l. ii. vbi finia lata p̄ i genuitate facit eū q̄ p̄nūciat ingenuū p̄dere ius aureoꝝ anuloꝝ. Sz dicendū ē q̄ nō opaf illō directe finia. Sz tacita renūciatio illi. q̄ petit se. p̄nūciari ingenuū eligēdo. n. vñ de duob⁹ ūris vīl tacite renūciari alteri. ut. C. de codicil. l. vi. et de fur. l. i. et iō ad id cui renūciasse vīl p̄ electionē alteri nō dī regressus dari ut. s. de elec. c. ut. qs. li. vi. et. ff. de leg. cōmis. si fund. s. elegāter. et. l. post diē. Quito oppo. d. l. p̄dē. C. de qōnib⁹. vbi sui vel liberti p̄ni vīl m̄fni ēt in fauore dñi vel patroni nō torquunt. Sz illō ēt rōne p̄meritatis. q̄ si. p̄ eo seq̄ret q̄ ēt ūrē testis p̄ vtraqz pte deponere debeat ut C. d̄epi. et cle. auc. si iudex. Sexto oppo. d. l. die sabbati. C. dīnde is. vbi sicut iudei nō p̄nt p̄ueniri die sabbati: ita nec p̄nt alios que nire. Sz ibi p̄m̄ legiū nō stetit in finib⁹ p̄cessiōis Sz vītra p̄cessit ppter eq̄ilitatē iter litigatores seruandā et ineq̄ilitatē vitandā. C. d̄fruc. et lit. exp̄. l. vi. et de p̄xi. sa. laci. l. in sacris. Septimo op. d. l. soce. rū. s. cū iter. Sz ibi p̄uentio tacita a ūrio sensu p̄uentiōis exp̄sse p̄cepta dī h̄eri. p̄ cōuentiōe exp̄ssa sicut itellect⁹ p̄cept⁹ a ūrio sensu legis exp̄sse. p̄ exp̄ssa. l. b̄. ut. ff. de testa. l. ex eo. et de testa. l. q̄ testō. s. mulier. et iō casus ille nō est ūrius regule q̄ pactū exp̄siūz nō torquunt in dīmū. Sz tacite a ūrio sensu exp̄sse p̄uentiōis p̄cipit. C Ad ūriā autē regulā oppo. vīl. n. q̄ id qđ idultū ēt in pena vel odiū retorquatur in fauore. q̄ inductū est in pena et odiū tutoris suspecti q̄ a tutela remoueat tanq̄ suspectus. et tñ conviertit ad eius cōmodū q̄ nō teneat ulterius de periculo administratiōis neglecte ut. ff. de suspe. tu. l. decreto. Itē inductū est in penam et odiū illorū qui de militia p̄ ignominia remittunt qđ non possunt morari in urbe vel alibi vbi imperator sit ut. ff. de his q̄ no. infā. l. ii. s. ignominie. et tñ conviertit ad utilitatē eoz qui excusant a tutelis que deferunt in urbe. ut. ff. de ercu. tu. l. sed et milites. s. Sz ignominia missi. So Intio dicendū est q̄ idem actus nō potest esse imēdiate cā pene et p̄mij. ut. d. l. relegatoriū. s. f. et. l. se. et de ne. ge. siue hereditaria. et C. de here. l. curiales. et de decur. l. ne qs. sed cā mediata et remota esse potest delictū. delictū. n. est causa pene. pena p̄o causa ihaabilitatis ad aliquē actū vel officiū iducendū. Inabilitas p̄o cā remotiōis ab actū. remotio autē cā exceptiōis ab onere iminēre occasione act⁹. ut. d. l. decreto. et. d. l. milites. s. Sz si ignominia. Sz ūp̄dicta vīl. ff. d̄ bis q̄. ut. indig. l. i. vbi ūdictū ēt cā. prima q̄si pene et p̄mij Sz diuersitas p̄sonarꝝ et rerū q̄ib⁹ erat tollit ūriū. nā ibi respectu fisci mereat. et iō cōsegitur premiū. respectu autē p̄mij deliquit. et ideo patitur pena. Adem.

C Nullus ex consilio dummodo fraudulentu nō fuerit obligatur.

I dedi tibi cōsiliū vt pecuniā tuā poti^r i cō
mertiū q̄ in éptioē p̄diorū cōuerte
res: z male tibi acciderit: qa forte merces naufra
gio sūt sunt submerse. dubitaf an ego tenear. disti
guifq; aut dedi q̄siliū bōa fide. z tūc n̄ teneor. aut
fraudulēter z tūc teneor. b. d. regla. z q̄firmat. ff. e. q̄siliū. z māda.
ti. l. ii. §. vi. S; vf d̄ q̄silio teneri ēt si nō fuerit fraudulentū. vt. ff.
mā. l. si remunerādi. §. si tibi in fi. S; ille. §. d̄ intelligi qn̄ alias fa
cturus nō fuerit q̄re distinguendū vf. q; aut daf q̄siliū ſbēti. aut
daf q̄siliū delinquiēti. Si ſbēti aut erat alias contracturus aut nō
si non erat contractur^r tenef is qui q̄siliū dedit. vt. d. J. si remune
randi. §. si tibi. Sed si erat alias facturus tunc locū h̄z diffictio re

gale. q: si nō iumentum frātis in p̄sidente nō tenet ut hīc. t. ff. eo.
l. consilij. t. de dolo. l. q: sicut sciree. t. de fur. l. falsus. si q: mīhi. t
man. l. i. s. tua. Sed si dāf consiliū delinquēti varie sunt opinio
nes. mīhi autem videf q: aut is cui cōsiliū datur nō erat alias fa
cturus. aut erat alias facturus. Si non erat alias facturus simpli
citer tenet qui consiliū dedit. vt. ff. de iniur. l. nō solū. s. si māda
to. t. s. procul. t. s. atūlīcīnūs. Sed si erat alias facturus aut
p̄būt consiliū t. nō opē. aut opē t. nō cōsiliū. aut cōsiliū t. opē
si cōsiliū t. nō tenet. q: nō oī laudando malitiā au geri. vt. ff. d. ser
uo corrū. l. i. s. psuadendo. C. de fur. l. si q: seruo. si opē t. nō
in cōsilio p̄ncipaliter t. secūdario nō tenet. vt. ff. de fur. l. si pigno
re. s. qui ferramēta. si cōsiliū t. opē nō est dubiū q: tenet. ff. de v
bo. si. sepe. t. s. ita dubitatū. t. insti. de ob. que ex delicto nascunt
s. opem. Dynus. Idem.

C. Exceptionē obūcīo nō v̄f de intentione aduersarij cōfiteri.

I opponat conuentus exceptionē sa
cti siue intentionis. vt quia
negat se debere certum est q: nō videtur confiteri
de intentione actoris q: confessio t. negatio directe
contraria sunt. t. ideo ad positionē vnius nō sequit positiō alteri
sed remoto. vt. ff. de s. si. si hec s̄ba de insti. sed t. si. s. insto. t. in
au. de man. p̄n. s. neqz aūt. Sed si opponat exceptionē iuris ut
pacti de nō petēdo rei iudi. iuris iurādi p̄scriptiōis. t. similiū. an
videaf tacite cōfiteri de iteresse actoris ita q: actor releue ab one
re probandi intentionem dubitaf. t. primo videf q: non. q: s̄ba
simpliciter plata referri debent ad. p̄priam significationem t. nō
abusuam. ff. de le. iij. l. nō aliter. s. ticius. de ver. sig. nepos p̄cu
lo. sed exceptiones iuris sunt proprie exceptiones. q: excludunt
actionē civilē. ff. de excep. l. iij. t. ibi no. Item q: in definita equi
pollet vniuersali. vt. bīc. t. ff. de excep. l. nō vtiqz. q: loquī idefini
te. ergo videf omnē spēm exceptionis cōprehendere. Adibī aūt
v̄f q: aut excipiēdo aliqd simpliciter negat. aut excipiēdo aliqd
ponit. Si negat vt in exceptione nō nu. pecu. t. nō numerate do
tis verū est q: nō videf cōfiteri de intentione actoris. vt. bīc. t. ff. de
excep. nō vtiqz. Sed si in excipiēdo ponit aut simpliciter. aut sub
conditione. si simpliciter. aut q: dicit sibi pactū factū de nō peten
do vel soluisse vel absolutū esse t. similia. tūc de sola exceptionē tra
cāndū videf absqz eo q: actor intentionē pbauerit. Sed si negat
t. sub conditione ponit. q: dicit se non teneri. t. si apparebit se te
neri dicit pactū factū de nō petendo tūc nō videf confiteri de in
tentione actoris t. ideo affic̄ onere p̄bandi exceptionē nisi actor
probauerit intentionem suam. t. hec probantur. C. de excep. si q:
dez. iij. t. iij. r̄nso. Idem.

C. Que contra ius sunt debent vtiqz p̄o infectis haberi.

I res ecclēsie vel pupilli alienāt contra iu
ris formam p̄o nō facto habētur cuz
ipso iure nō teneat eo ipso q: factū fuit contra iu
ris p̄hibitionem. vt. s. de re. ecclē. non alie. c. iij. t
C. de sacrosan. ecclē. l. iubem. t. de admī. tu. lex que tutores t. de
p̄dijs mino. l. i. t. iō ex tali alienatione nō transferf dominiu. nec
paraf prescribendi titulus. vt. C. de predijs mino. si prediū. t. de
aucto. prestā. eum qui. t. de vſuc. p̄empto. l. fi. t. preal. c. iij. lib. vij.
Sed cōtra regulā videf obstare q: certum est q: furtā homicidīa.
adulteria t. c. crīmina seu delicta cōtra leges cōmittunt. vt. ff. de
le. i. l. i. t. iij. t. de fur. l. i. t. tamē nō habens p̄ infectis. nam si habe
rentur p̄ infectis nulla pena p̄ his imponeref. Item ipossible est
illud q: est factū nō esse factū. vt. ff. de cap. t. postli. re. in bello. s.
facte. Hicunt glosatores iuris civilis q: regula locuz habet tū in
his q: de iure sortiū effectū q: v̄f nimis pueriliter dictuz. immo
de his que de iure ipediū sortiri effectū. q: sūt cōtra p̄hibitionē
iuris sed ppter reuerentiā dicentiū sustineri possit q: regula
loqua de his que de iure sortiū effectū. i. q: sunt alias de iure p
missa ut pacta vel similia. Sed qū nō sunt bīi iuris formā intelli
gunt p̄hibita t. ppter hoc nō sortiū effectū de iure. Clarius
autē dici p̄t q: regula loquī in his q: sunt de iure p̄hibita sicut eu
idententer s̄ba ostendūt bīc. t. C. de legi. nō dubiū. Tū in his q:
de iure sunt p̄hibita. quedā reperiunt quorum effectus p̄t retrā
ctari. i. ad p̄mū statū reduci t. execuū impēdiri. put donatōes.
venditōes t. ceteri cōtractus. testamēta t. similia. t. in his p̄piae p

cedit effectus regule. Quedam autē sunt quorū effectus nō p̄t re
tractari. i. ad p̄mū statū reduci ut homicidiū t. similia. bō enim
mortuus p̄duci nō p̄t ad vitā nī virtute solijs dei t. ad illā nō
extendit effectus regule. C. Itē oppo. iure cauef q: sūt sub cōdi
tione ferri nō debet t. tū si ferī lata tenet. vt. ff. qū ap. sit. l. i. s. du
biū. Itē relegato ad tēpus nō debet adimī bona. t. tū si adimā
tur tenet ademptio. vt. ff. de interdi. t. relegato. l. relegatorū. s. ad
tēpus. ergo ea q: sunt iūs nō habent p̄fectis. Est tū dicēdū q:
vbi simpliciter p̄hibēti iura t. i. ultra p̄grediū v̄l p̄grediū ānullādo
sc̄m iūris p̄hibitionē nō valer t. p̄fecto habet vt. l. nō dubiū.
C. de legi. ff. de tute. l. muto. s. sub cōditione. t. detesta. tute. l. cer
tarū. t. l. se. t. in his duob. casib. p̄prie logi t. intelligi regla. S
cū ultra p̄gredi t. tractat qualiter annullādādo actionē vel ex
ceptionē. vt. p̄z in his q: dolo vel metu sunt q: fieri debuit factum
tenet. sed tenere nō videf q: siderato effectu. q: nībīl interest vtrū
quis actionē nō habeat an possit per exceptionem excludi. vt. ff.
eo. l. nībīl interest. Itē cū ultra p̄gredi q: firmādo factū illicite q:ō
sunt nō debet factū tenet. vt. in. l. nō dubiū. s. ad tēpus. t. ff. qū ap.
sit. l. i. s. bidū. t. ff. de fur. l. i. s. i. Rō p̄dictorū est q: cū lex ultra
p̄gredi stāt clausule spāli relicta ḡnāk. vt. ff. de v. ob. l. doli clau
sula. t. de penis sanctio legū. t. de alimē. leg. l. alimē. s. penulti.
t. s. stichus. Idem.

C. In pari causa vel delicto melior est conditio possidentis.

A delicto pari est exemplū. ff. de v. ob.
• it in culpa leui t. creditor in culpa leui. t. iō melior
est cōditio possidentis debitoris q: creditoris agē
tis. Item sunt exēpla. ff. de dolo. l. si duo. t. C. de
dolo. l. si duo. t. C. de contrabē. emp. l. domū. Itē in causa pari
absqz delicto melior est cōditio possidentis. nam si duo emerunt
eandē rem a diuersio nō dominis melior est conditio possidentis
vt. ff. de publi. siue aūt. s. si duobus. Item si duobus obligat ea
dem res t. ignorat cui prius. melior est cōditio possidentis. vt. ff.
de pig. l. si debitor. Itē si duobus est cōcessum. beneficium q: dē
die. vni a sede apostolica vel eius legato. alteri ab ordinario loci
melior est conditio possidentis. vt. s. de preben. c. si a sede. lib. vi.
Et quia circa materiam huius regule multa reperiuntur contra
ria. ideo ad omnium solutionem distinguendum videtur hoc or
dine. quia aut pro puniendo dolum vel culpat agitur criminali
ter vel civiliter. Et si criminaliter aut est idem delictū accusator
t. accusati. aut diuersum. Si idem repellitur accusator quia nil do
losius doloso. C. de liberali causa. l. si filium. t. de testi. l. qm. t. de
hereti. qm. ver. inter se. Si diuersum. aut opponitur in modum
accusationis. aut in modum exceptionis. si modū exceptionis au
ditur opponens ante q: nō men eius inter reos fuerit receptu. po
stea vero non auditur etiā si maius crīmē opponat. vt. ff. de adul
te. l. iij. s. hoc q: dicit. t. s. si publico. t. s. extraneus. t. l. si marit
s. p̄scriptione. Si in odiū accusationis. aut de pari aut de minori
vel maior. Sed de maior. audif aūt q: nomē suū sit scriptum inter
reos. vt. C. qui accu. nō pos. l. i. postea ho nullo modo audif etiā
de maior. ff. de pub. iudi. is qui reus t. ibi no. Si v̄ pari vel minori
nō audif nisi suam vel suorū iniuriam p̄sequaf. vt. C. qui accu. nō
pos. l. neganda. Si civiliter. aut vterqz est in dolo aut vterqz est i
pari culpa t. tunc hincide compensaf siue circa idē. siue circa di
uersa reperiā dolus siue culpa. vt. ff. solu. matri. l. viro. t. l. si mu
lier. t. de dolo. l. si duo. t. de eo p̄ quē factū est. l. si. s. stipulator. t
de contrabē. emp. domū. t. nequid in loco publico. l. iij. s. idem
ait. t. q: vi aut clā aliis. s. bellissime. t. l. v. s. si ad ianua. t. de do
li excep. l. apud celsum. s. marcellus. Aut vnu in dolo aliis i cul
pa. t. tunc si circa idē nō fit cōpensatio q: dolus p̄pōderat cul
pe. vt. ff. ad. l. agl. l. item. s. fi. t. l. q: foucas. s. hec actio. t. l. si qu
tator. si circa diuersa fit cōpensatio cū teneatur vterqz ad quanti
tatem. vt. de cōpētationibus. si ambo. t. ibi no. Si v̄ in lata cul
pa aliis in leui p̄pōderat lata q: equiparaf dolo. vt. ff. deposi.
l. q: nerua. t. si mēso. fal. mo. di. l. lata. s. plane. t. fi. q: testa. l. ee
iussus fue. l. i. s. nō aūt. si aliis in leui aliis in leuissima p̄pō
derat leuis circa idē sicut dictū est. s. in casu simili. sec' circa diuer
sa cū sūt iūgicē debitores in p̄titate. vt. ff. eo. cū par delictum.
Idē si vnu in leui in faciendo. alter in leui in negligendo p̄pō
derat leuis in faciendo. t. iō non compensat nec est melior condit
io possidentis vt plene yo. ff. so. ma. si mora.

Cum non stat p eū ad quem pertinet quo minus conditio impleatur haberi debet perinde ac si impleta fuisset.

Ec regula debet p oīa intelligi et expo
b nif. ff. c. iure civili. et de pbo. obli. l. in executione
S. fi. vñ ecce si testator legat mihi fundū sub cōditiōne si decē dedero heredi et p heredem stat quo minus recipiat cōditio p impleta dñ haberi. vt. C. de cōdi. insertis
l. fi. et de statu li. l. statu liberos in pn. et. S. fi. Itē si testator istituit
me heredē sub cōditiōne si decē ticiū dedero q ticius erat futur
heres ab intestato. nā si p ticiū stat quo minus recipiat habef cō
ditio p impleta. vt de cōdi. insti. l. is ita heres. Itē si stipulo: ate
decem si ascēdero capitoliū et p te stat quo minus ascendā habef
conditio p impleta. vt. d. l. in executiōe. S. fi. et. l. iure civili. **S**z
oppo. et vñ q cōditio nō habef p impleta. liz q ipiere debuerit
impedias implere. vt. ff. de cōdi. et demō. l. quibus diebus in pn.
Sed multum refert vtrū impediā per eum cuius intererat nō am
pleri. vt qz futurus erat obligatus qd tione impleta vel erat amis
furorē suā vel hereditatē nō habiturus quā alias habuisset con
ditione impleta. et tunc locū haber regula cū iuribus. s. dictis. s.
si stat p eū cui nō intererat nō impeli nō habef p impleta. vt. l.
contraria. C. de cōditio. insertis. l. fi. ff. ad. l. aq. inde neraci. S.
idē iulia. **S**z oppo. et vñ qz stet p eū cuius intererat non ipieri
nō habef p impleta qz si testator legat decē liberto sub cōditiōne si
cū filio steterit et fili⁹ moria. et sic p eū seu per casum in personam
eius contingentē stat quo minus cōditio nō impleat: relictū non
debeat. vt. ff. de adimē. le. l. seio. in pn. et de cōdi. et de. l. illis liber
tis. sed dicendū est multū referre vtrū stet p eū vel p factū ei⁹ siue
p impedimentū ab eo p̄stū. et tūc simpliciter verū ē qz b̄f p̄stio p
impleta. et ita loq̄ regula de le. iij. q cōcubinam. S. vro. et de ali.
leg. l. mevia in pn. et in. d. l. iure civili. et. C. s. cōdi. insertis. l. fi. aut
p eum vel casum in psonā eius contingentē. et tūc locū b̄z qz dici
tur m. l. cōtraria. qz tunc distinguī. Nam aut tūc erat relictum cō
téplatione eius in cuius psona erat impleta aut fauore eius cul
relinquī aut dubitat. Primo casu relictū nō debeat post casum
in psonā illi⁹ cōtingentē. vt. d. l. seio in pn. et de cōdi. et demō. illis
in fi. Scđo casu debeat de adimē. le. l. anua. in pn. Tertio casu de
licitū debeat qz in dubio interpretandū sit legatarij contemplatio
ne potius relictū si ex veritate vel cōiecturis aliud nō appareat. et
ideo legatum debeat. ff. de adimen. le. l. seio. S. iperato. et. C. s. dle.
l. i. et. d. l. illis. in fi. **I**tē oppo. et vñ qz hec regula sit supuacua
cū idem cōineat. s. ed. c. imputari. et iō nō ponēda. C. de no. co.
cō. l. i. S. qbus. ff. vt leg. no. ca. stipulatio. S. diu. Sed dicendū ē
fine dubio qz hec regula et illa loquunt in conditione p̄tatiua. s.
illa l. o quis p̄prie qz impedif p calum cōditionē ipiere. Hic at lo
quis qz impedif p eū. cuius intererat cōditionē nō ipieri et iō vna
p alia nō est supuacua. Pietera circa hāc materiā dicendū est
qz ibi in. c. imputari plenius est distinctū. nā hec et illa intelligi p̄nt
in vna specie cōditionis mixte. i. que p̄det ex facto impletis et
alterius. Sed magis p̄prie in p̄tatiua pcedunt. **I**dēm.

CQuod qlicui nō licet nomine suo nec alieno licet.

Icū decurio nō pōt suo p̄prio noīe p̄dia pu
blica colere ita nec l. subiectis aliorū no
minusbus. vt. ff. d. admi. rerū ad ciui. pti. l. iij. S. i.
C Itē sicut nō l. tutori emere rē pupilli suo p̄prio
noīe. ita nec p̄ interpositā psonaz licet. vt. ff. de
auc. tu. pupillus. S. sed si p̄ interpositā. et ad p̄dictorū cōfirmatio
nem accedat. de b̄hē. emp. l. nō licet. C. de here. insti. neqz. et. ff. de
vſuca. l. labeo. S. fi eū. cū multis silib⁹. **S**z oppo. et vñ illud qz
nō licet p̄ se liceat p alii. furiosus. n. nō pōt acgrerere p se. et tñ p̄
p alii. vt. ff. de acq. pos. l. i. S. idē acgrim⁹. et ad idē accedat. ff. qz
res pig. ob. p̄fit. l. aristo. et de bo. pos. cōtratab. l. iij. S. plane. et. l.
nō putauit. S. fi exheredat⁹. Bicenqū ē qz istud ḡniale rep̄f solu
tū tripliciter. Uno mō qz ista sit regula. et cetera sūr spālia. Scđo
qz nō p̄ se nec p alii a se submissū. s. p alii a se nō submissū
pōt. Et be due solutiōes tradunt i p̄dicta. l. his duob⁹ casib⁹. ff.
de fur. Tertio mō dici solet qz aut aliqz ipedif p serōne delicti
a persona cōmissi. aut rōne rei. aut mixta rōne psonae. aut rōne de
fectus intelligēte. Numue tribus casib⁹ locum habet regula.

Quarto casu habet locuz. l. contraria sicut soluis. ff. de vſuca. l.
labeq. et de acq. here. l. antistius. S. fi. **C** Secūdo possit intelligi
regula magis proprie verbis consideratis videlicet vt qz non licet
alisci facere suo proprio nomine nō liceat alieno sine sub colore
noīs alterius. verbi gratia nō liceat tuto: i inquietare pupillum suo
proprio nomine. ita nec licebit nomine alterius vt si hēat ab alio
iura cessa contra pupillū. nam nō licebit nomine alterius pupillū
inquietare vt in auc. de his qui ob. se ba. p̄bi. res mi. S. fi. qz. S.
tunc est contra regulaz manifeste. ff. de in ius vocā. l. quesitū. vñ
liceat patronum in ius vocare nomine alieno. et tamen non liceret
nomine proprio. Sed regula videretur intelligenda cum faciendo
nomine alterius tenderet ad eundem effectū quem consequeret
faciendo nomine p̄oprio. cum autem non ad eundem sed ad di
versum pertinet effectum tunc locum habet lex contraria. Idēz.

C Porest quis per alium qz potest per seipsum.

Icū possum p me emere. vendere. locare.
conducere. litigare. ita possum p alii
ff. de pcur. l. i. S. vsus autem. et de iniur. si vnius.
S. idem iul. et. S. idem ait. et insti. per quas psonas
agere possumus. S. i. **C** Sed contra regulam vide
tur qz in causis publicis licet per se litigare nō per pcur. vt. ff. de
pu. iudi. l. pe. S. ad crīmē. **C** Item qz illustribus l. litigare per p
curatores nō per se. vt. C. de pcur. l. pe. Itē in accusatiōe popu
lari licet per se litigare non p pcurato: nisi qz tenus actio ad pāua
tū cōmodū p̄tineat. ff. de pcur. l. i. l. in pn. et de popul. ac. l. qz popu
lari. Itē p se l. violentū sine aliquo intervallo de possesiōe expel
lere non per procuratorem. ff. de vi et vi arma. l. cū fundū. **C** Itē
licet per se emphiteotaz nouum in possessionem inducere veteri de
iecto non per pcuratorem. C. de iure emph. l. pe. Sed dicendū
est oīa supradicta spālia esse. regulaz vero generaliter obtinere in
iudicio et in iudiciū. vt. d. l. i. S. pe. ff. de pcur. et ibi no. restrigi at
vñ bec regula ad ea que posunt p alium expleri. In bis autem
que per alium expleri non p̄nt non pcedit regule effectus vt arg. C.
de cadu. tol. S. ne aut. ff. de solu. l. inter artifices. et notatur de vi et
vi ar. l. i. S. quotiens. **I**dēm.

CIn malis pmissis fidem non expedit obseruare.

I promitto tibi occidere boēz vñ cō
mittere furtū vel simoni
am vel aliquid turpe: nō expedit fidez seruari cū pro
missū ipso iurenō tener. ff. de ver. ob. l. generaliter
et. l. veluti. et. l. stipulatio hoc modo. et. l. si plagij. et de fidei. l. si a
reo. S. qz vulgo. **S**z oppo. et vñ qz ēt in malis pmissis fidē que
niant obseruari l. de egitate detur exceptio nā si induco te per dolū
vel metum. vt misbi decez promissas promissio vñ l. agenti ex pmiss
ione obstat exceptio dolū vel metu. C. de inutili. stipulationibus
l. dolo. ff. de ver. ob. l. si quis cum aliter. Sed dicendum est quod
malum pmissū dupliciter sumitur. Nā uno modo dicitur malū
i. super re mala vel turpi seu turpitudinē p̄tinenti interpositū. et il
lud non expedit obseruari qz iplo iure non tener. ff. de pac. l. iuris
gentiū. S. et generaliter. et de ver. obli. l. generaliter. et. l. veluti. et. l.
stipulatio hoc mō. et. l. si plagij. et. l. si stipulor. et isti. de inutili. stipu
l. quod turpi. Secundo modo dicitur malum pmissum id est
male conceptū. qz interueniente dolo vel metu: et tūc l. promissor
teneat de iuris rigore non expedit fidē seruari. qz promissor datur
exceptio. vt in. d. l. si quis cum aliter. de dolo. nihil interest vtrum
quis non haber ipso iure actionem vel possit per exceptionem ex
cludi. vt. ff. e. l. nihil. **I**dēm.

CIn alternatiū electio est debentis et sufficit p alter⁹ adimpleri.

Ego dicuntur i hoc. c. due regule dicit
to alternatiū loq̄. Prīatū tractat dī iuriū electio
ne ad qz p̄tineat. i. vt p̄ ad dōbito: ē vel ad credito: ē.
Secunda vero de alternatiū obligationis effectu. Exemplum at
regule p̄mē p̄ cuilibet. Nam si promitto tibi stichum aut p̄pbi
luz electio est mea quem eoz soluere veliz. ff. de iure do. l. plerum
qz in fi. et de eo quod certo loco. l. non vticz. S. qui stichū. et d. qd.
insti. l. si heredi. Itē si soluo stichū non teneo; soluere p̄pbiū. qz
sufficit alter⁹ adimpleri. ff. de p̄di. et omō. l. cuz pupillus. S. vi. et de

d iii

ver. obli. si ita stipula. **C** Sed opponit q̄ in alternativa nō sit elec-
tio debitoris. quia iure cauetur q̄ si testator alternative legat sū
dum seyanum aut v̄suctū fundi seyanī est electio legatarij non
heredis. vt. ff. de le. ii. l. lucio. **Q**uidam simpliciter dicunt q̄ aliud
ē in legatis & aliud in cōtractib⁹ qđ simplr est falso. q̄ in legatis al-
ternatiue relict⁹ est inuenire q̄ ē electio heredis nō legatarij. ff. d.
le. ii. si ita relict⁹. §. vi. **E**t iō satis & melius dicit q̄ in scrib⁹ alter-
natiue cōceptis semp est electio debitoris. vt. d. l. pleriqz. t. l. nō
vtiqz. §. q̄ stich⁹. **C**In legatis ḥo aut ḥba dirigunt ad heredem
aut ad legatariū. aut simpliciter pferunt. Primo casu est electio
b̄fdis. q̄ si testator dicit do talitale rem. aut illā. v̄ electionē here-
di concedere. vt. d. l. si ita relictum in fi. Secundo casu est electio
legatarij. q̄ cū testator dicit habito tibi. aut vēdicato tibi illā rem
aut illam videf eligendi potestate cōcedere legatario. vt. ff. de le.
i. l. plane. §. vlti. **I**n tertio est electio legatarij cū in vltimis volun-
tibus plenius q̄ in contractib⁹ interptari oporteat. ff. de le. ii.
l. lucio ticio. & ibi plene no. **C**Ad scđam ptem oppo. & v̄ q̄ non
sufficiat alterū adimpleri. sed oportet alteruz nō adimpleri. ff. de
v̄. ob. si q̄ ita in fi. Sed dicendū ē referre iter alternatiua affirma-
tiua & alternatiua negatiua. q̄ in affirmatiua sufficit alterū fieri. vt
hic. In negatiua orz alterū nō fieri tñ idē est in vtraqz si conside-
ref effectus q̄ in affirmatiua sufficit alterū affirmatiue. in negati-
ua sufficit alterū negatiue. & iō nō est h̄iū s̄z quenās ḥbis regle.
CItem oppo. & videf q̄ vbi ḥba nō sūt cōiuncta sufficit alteruz
adimpleri. ff. de ḥbo. si. triplici. §. videamus. Sed dicendū q̄ tres
sunt orationū spēs. Nā qđā sunt coniūcte. i. q̄ aliquā copulatiua
cōiunctionē bñt. qđam disiuncte q̄ bñt aliquam disiunctiuam. q̄
dam solute q̄ nō disiunctiuam nec copulatiua z̄ ostōnem habent.
Natura copulatiue regrit oīa simul vera. vt. ff. de ḥbo. obli. si q̄
ita. z. l. fi. & de cōst. insti. l. si heredi plures. Natura disiunctiuē al-
terū tm̄. vt hic. z. ff. iudi. sol. l. cum q̄ rebaf. & de q̄di. & de. l. cū pu-
pillus. §. disiunctio. soluta ḥo ex mēte certe pñūciantis aliquā equi-
pollet copulatiue. aliquā disiunctiuē. vt. ff. de ḥbo. ob. l. si alienatio-
nis. §. fi. Si de mēte nō appetet accipif p̄ copulatiua. d. l. triplici.
§. videamus. Iñ sit ar. §. de reg. iur. l. in eo qđ. §. vt ḥba. Sed i. §.
videamus. considerauit dubiū significatiōis solute. In. §. vbi ḥ-
ba p̄siderauit effectū significatiōis. ex eo q̄ i obscuris mīmū ē seqn-
dū. §. e. c. i obscuris. Est s̄ soluta p̄ se spēs ofonis disticta a q̄iun-
cta & disticta. Itē aliter significat q̄ copulatiua copulatiue. disiunc-
tiua disiunctiuē. soluta solute. Sed effectus significati non disti-
guitur a significato copulatiue qđ requirit vtrūqz vel disiunctiuē
que requirit alterum q̄ semper effectus significationis solute rep-
sentat vtrūqz vt copulatiua. vel alterū tm̄ vt disiunctiuā. Habet
igitur soluta disiunctam & propriaam speciem significandi sed non
effectum significati extra seipsum. **I**dem.

CQui ad agendum admittit est ad excipiendum multo magis admittendus.

Icūt superficiarius et emphiteota et quicunque
alius huius dominii utile possit agere in dominio
utili actione in re sita si ab eo querienti in isto magis ex-
cipe poterit ut hoc etiam de superficiebus. I. i. S. q. ait. et
de re. iur. l. iuit. S. cui dam actionem. cuius facilior
sit causa procedendi exceptionem quod actionem ex eo quod favorabiliores sunt
rei quod actores. ut in regula iuris. et ex eo quod faciliores sumus ad absolu-
tum quod ad obligandum ut. ff. de actione et oblatione. atque de penitentia.
Contra opus et vestrum quod q. admittit ad agendum non audire voluntates excipe. C. d.
agri. et c. e. l. si coloni. et si per viam vel alio modo. l. i. et si quis ad se fundum.
C. ad. l. iul. d. vi. S. dicendum est quod ille leges locum habet in iudicis recu-
peratione possessionis in quibus excipiuntur de dominio non audire nisi primo pos-
sessionem restituat. cum spoliatus ait oia restitui oporteat. Hec autem
regula alias obtinet generaliter in quibuslibet iudicis generalibus
ut dictum est. s. in. c. dolo. superfluum. n. videlicet quod possessor est spolia-
vit posset opponere de domino quod spoliado amittere meruit. ut. C.
viii. vi. l. si quis in tanta. et propterea glosatores iuris civilis satis enor-
miter errasse videntur in eo quod scribunt. ff. di iud. l. si de vi. ubi dicitur quod ex-
ceptio dominii excludit interdictum recuperande possessionis. et postea co-
trarium eius notauerunt. ff. de vi et vii articulo. l. i. S. i. et de vii. s. l. mulie-
ris. S. i. et de usura. l. seq. S. si dominus quod ut magis proximum veritati. s. z
an id qui habet possessionem cladem posuit contra actorum excipe
de iure dominii dubitatio est. quod iuravidentur velle quod violentia et cladem

equipolleat. sicut ergo nō l^z hūti violētā excipe dñio. vt dc̄mī ē
ita nec l^z excipe hūti clādestinā. vt. ff. q̄ vi aut clam. l.i. s. i. t ad. l.
fal. de pfa. l.eū q̄ fugitiū. sed mibi v̄f q̄ lōḡ ip̄ probior sit cā illi^o
q̄ b̄z violentā oī illius q̄ clādestinā. ar. ff. de fur. l. si v̄ditor. s. cū
raptor. t̄o b̄nī clādestinā posset excipere de iure dñij. ar. C. de p
ba. l. iij. s. ei^o. C Itē v̄f obſtare regla. C. loc. t̄ odu. l. si gs̄ ɔducti
onis. vbi cōductor cogif̄ restituere locatorū possessionem lic̄ con
ductor; paratus sit. pbare se dñim. Sed illud contingit q̄ quedaz
species spoliationis eēt si locatorū denegaref̄ possessionis restitu
tio vt. ff. de pca. l. vi. t̄ iōnō audif̄ cōductor; volēs se. pbare dñi^z ni
si pmo restituat possessionē vt. d. l. i. si p̄ v̄z. vel alio mō. Itē videſ
obſtare regule illud qđ legif̄ in auč. de triē. t̄ se. s. illō quoqz. vbi
ille q̄ negauit possidere cogif̄ vt aduersariū possessorē transferre.
l^z paratus sit. pbare se dñim. Sed illud ɔtiḡt i penā mēdaci. vt in
eo. ti. s. studiū qqz. ff. δrei v̄e. l. fi. C. de nō nu. pe. auč. ɔ q̄ ppriā.
t̄ q̄ po. i pig. ba. auč. ita possessor. C Querī aīt posset v̄t̄z sniala
ta in iudicio petitorio pariat exceptionē rei iudi. i iudicio posse
sorū t̄ v̄f q̄ nō q̄ separata est cā possessiōis t̄ pprietatis. vt. ff. de
acq. pos. l. naturaliter. s. nibil. t̄. l. pe. Usi q̄ rōne lata snia in pos
sessorio nō pit exceptionē rei iudi. in petitorio. ff. δ excep. rei iu. l.
iij. t̄ l. an eadē. s. vi. eadē rōne lata i petitorio pere n̄d̄ exceptio
nem rei iudi. in possessorio. t̄ memini qđ hō. ff. de interdi. l. iij. s. q̄
dam. q̄ snia lata in petitorio absorbet ius possessoris t̄ contrariuz
eius declaraf. C. de interdi. l. incerti. Et pppter hoc mibi videſ di
ſtinguendū esse q̄; si tale est possessorū qđ excludif̄ per exceptionē
dñij. vt̄ est possessorū adipiscende t̄ retinēde possessionis. tūc sen
tentia lata in petitorio nocet in possessorio. t̄ ita intelligit̄ qđ no
in. s. quedam. sed si tale eff̄z possessorū qđ nor. excluditur per ex
ceptionem dñij vt̄ possessorū recuperande possessionis. vt. s. ostē
sunfest. tunc lata in petitorio nō preiudicat in possessoro t̄ ita in
telligitur qđ no. in. l. incerti. C. de iterdictis. Idem.

CQui p aliū facit est p inde ac si faceret per seipsum.
Icūt tutor tenet directa actioē tutele qnī a
ministrat sic et qnī administrari mēda
q; q facit p aliū p inde ē ac si faceret p seipz. ff. c
admi.tu. S. ita trāgressisse. et l. trestutorēs. S. n
lū. Itē sic tenet iterdicto vñ vi q deiecit p seita
deiecit p aliū vt. ff. d vi et vi ar. l. i. S. deiecisse. et d re. iur. l. h. inf. S
q diecit. Itē sicut tenet l. cor. d sica. q occidit p se. ita et q occid
p aliū. C. d accu. l. nō iō. ff. ad fil. si p cussor. ar. ff. ad tre. l. i. S. p
Itē sic puniē tāj calūniator. q p se dūlit et nō pbauit. ita et q p
aliū. ff. de iure fil. l. iij. S. diu"pi"z. l. n̄ tm̄. et ad idez p̄ induvi. f
d fideiuss. postulare cū ifinitis similib". **C**S; op. et vñ q̄ lōge al
sit facere p se q̄ p aliū. ff. d so. iter artifices. S; dicendū ē q̄ vbi e
gis p sone industria regla n̄ pcedit. C. d cadu. tol. S. ne at. z. d. l
ter artifices. S; vbi n̄ eligis p sone industria tūc pcedit effect" reg
C Itē op. et vñ ipossibile ee factū p aliū p inde hēri ac si fieret p
ipm q; iure cauef q̄ et factū ab eodē diuersis tpib" n̄ repūtat id
pritatē eiusdē fci. vt. ff. d p̄di. ide. l. si nō sortē. S. libert". et in audi
d si. instru. circa p̄n. so. dicendū ē q̄tū ad q̄titatē et vnitatē ipossib
le ee fc̄m vñ" dici fc̄m alteri". S; de quadam iuris interpretatione
pcedunt q̄ fc̄m vñ" alteri" itelligaf. vt. ff. d duob" reis. l. nemo.
no. ff. d vi et vi ar. l. i. S. diecis. et. S. qd d. S; vñ h̄ regula supuacu
p illā q̄ est posita. S. in. c. p̄t. S; nō ē si q̄s bñ aduertat q̄ illa lo
tur d p̄tate explicādi p aliū. ista vñ de effectu explicati. Idez.

CFactū legitime retractarī nō debet licet postea casus eueniāt a quo non poterat incohari.

Homo sane mentis habet matrimonium sive postea fiat furiosus non propter hoc dissolvitur matrimonium iam contractum. Et de his quod sunt sui vel alie iuris. I. patre furioso. Ita si homo sane mentis fecerit testamentum sive fiat postea furiosus non via est testamentum. Et de testa. I. is cuius et de bono. posse habere. I. i. scilicet sufficit. Et ad huius confirmationem accedit quod generaliter dici solet non tollit factum quod impedit faciendum. Et eadem in ambiguis. sed non est nouum. et de acquerenda hereditate si seruum quod scilicet voluntatis. Sed oppositum est quod illud quod impedit ab initio faciendum tollit iam factum. quod si stipulatio seruitutem ad partem fundi mei pertinet per induit stipulatio nulla est. Ita si stipulatio ad totum fundum stipulatio est et si postea parte per induit alienum stipulatio corrumpit. ut de servis. in parte. et de

Nō obli. si sub vna. §. si q̄s viam. ergo illud qđ impedit ab initio faciendum tollit iā factū. Item si tutela finita est nō h̄z locum accusatio de suspecto. ff. de susp. turo. l. iij. §. queri pōt. atq; si p̄ posita accusatione suspecti tutela finit expirat accusatio de suspecto. ff. de susp. tu. post finitā. Itē p̄iudicialis actio de ptu agno scendo nō h̄z locū mortuo p̄re vel auo qui filium vel nepotē q̄s se eē contēdit. adeo q̄ p̄iudicialis pponat h̄z p̄fem si morif p̄ expirat iudicium inchoatū in actio p̄iudiciali. vt. ff. d. libe. agno. l. iij. §. q̄s plautianū in Nō obli. p̄ q̄s oia p̄ casus ipediēs ab initio tollit iā fcm supueniēs ex post fcō. Sz dicendū ē q̄ aut factū erat incohātū t̄ n̄ pfectum t̄ tū tollis p̄ eū casum q̄ impediret incohāri. vt si stipulat̄ sum fuitutē p̄dīo meo t̄ ante q̄ cōstituaf alieno totum prediū vel partem ei? p̄indūso corūpī stipulatio. vt. d. l. si sub vna. t̄. d. l. p̄ parte. t̄ de custo. reoruz. l. iij. t̄. ff. vt in pos. le. l. si pecunie. §. qui fideicōmīsum. t̄ de adul. l. si maritus. §. fināt. t̄ ad idem tēdit. d. l. post finitā de susp. tu. t̄. d. l. iij. §. q̄s plautianū de libe. agno. t̄ de his q̄. p̄ nō scrip. ha. l. si metallū. Sz si factū iam erat pfectum t̄ legitime cōfirmatū et q̄ seruit̄ pmissa era. iā cōstituta testamētū incohātū erat iam perfectum t̄ matrimoniu. erat iā p̄ cōsensum h̄ctū t̄ familiā. tūc casus supueniens q̄ impedit ab initio incohārī nō tollit iā factū. t̄ italoquif regula. ff. eo. in ambiguis. §. i. t̄ de fītu nup. si qua. t̄ de seruitu. ru. p̄di. via. §. quacūq; t̄ de hb. obli. l. si plurib;. §. t̄ si placeat. Unde sūt ar. q̄ si post inquisitiōē p̄ officiū incohātā: t̄ ante finām supueniat ordinarius accusato; inquisitio quiescat. Sed si supueniat post sententiam non tollatur effectus inquisitiōis facte nisi pb̄ef p̄eūrātū processum. ff. de p̄eūrātū. l. p̄uaricationis. t̄ liber. bo. exhib. ben. l. iij. §. si t̄n̄ postea. t̄ de accusa. sicut. §. facte t̄. d. l. si maritus peruererit. §. fināt. Sz h̄p̄dictā solutionē v̄f insti. de le. §. ex h̄rio. ff. ad. l. fal. l. hb̄is legati. vt si lego debitū pure creditoī n̄ v̄z legatū. sed si lego debitū in diem bene v̄z legatū adeo q̄ si dies veniat testatore veniēte legatū nō vitia. Sed dicēdū est q̄ aut su peruenit casus annullatiōis: t̄ tunc h̄z locū p̄dicta distinctio. Aut superuenit casus ad eūdē effectū tendens. t̄ tūc aliū tēdentez ad eūdē effectū qđ inuenit secū cōcurrere patif. vt in. d. l. isti. de le. §. ex h̄lo. t̄. l. illa vt hoc legati ad. l. fal. Idem.

CQđ alicui gratiose p̄cedis trahī nō d̄z ab alijs in exēplū.

Isummus pontifex cōcessit alicui § ḡa spāli q̄ posset habef plura bñficia cū cura vel q̄ posset p̄ p̄curatorem visitatiōes facere vel p̄cipe integraliter fructū bñficiōrum suo absq; eo q̄ in ecclesijs resideret hoc non debet trahi ab alijs in exemplū. sed ius cōe seruari qđ est per oia cōtrariū supradictis. Itē si cōcessit alicui q̄ nō teneat subi remunera publica vel soluere decimas. q̄ forte in aliqua re p̄spere gesta virtuose se habuit hoc similiter trahi nō d̄z ab alijs in exēplū. sed ius cōe d̄z seruari. t̄ hoc est qđ vult dicere regula t̄ pbaf ff. de cōst. pn. l. i. v. plane et his. t̄. Cde decuriōb;. l. neq; dorothē. t̄. l. nullus. l. i. t̄. t̄ de epis. t̄ cle. l. qm̄ venerabilis. Sed etiam v̄f q̄ ea q̄ certe p̄sone scribunt̄ constituant ius cōe. vt. C. de nouo co. cōpo. l. i. §. nullaq; dubietate. dicēdū est q̄ aut rescribis alicui p̄sone vel v̄niuersitati cōcedendo bñficiū spāle. t̄ tūc non d̄z trahi ab alijs in exēplū t̄ ira loquif regula t̄ lex superi allega. t̄ pbatur C. de legi. l. leges vt gñales in fi. aut rescribis cōstituēdo ius cōe. t̄ tūc certe p̄sone exp̄ssio nihil opaf. q̄: iura nō in singulas psonas sed generaliter cōstituūtur. vt in. d. l. i. §. nulla. C. de nouo co. cōpo. t̄. ff. de leg. t̄ se. cōsul. l. iura. Idem.

CFrustra sibi fidem q̄ts postulat ab eo seruari qui fidem a se p̄stitam seruare recusat.

Iduo fratres habētes domos cōmunes inuicē conueniūt de nō alienando sub certa pena. t̄ vñ eorū alienauit t̄ vult q̄ alter ab alienatione abstineat non auditur q̄ frustra si bi fidem postulat a me seruari q̄ fidem seruare recusat. vt. ff. e. cum pater. §. alle. t̄ dele. iij. cu. pf. §. libertus. Itē si locauit alicui domū p̄ pensione certa t̄ pm̄si euū nūq; expellere sub certa pena t̄ eu expello. q̄: p̄sionē nō solvit n̄ potero queniri ad penā. q̄: frustra sibi postulat a me fidē seruari: q̄ fidē seruare recu-

sat. ff. locati. quero. §. inter locatorē. t̄ q̄ generale est q̄ non seruāti fidem nō d̄z fides de necessitate seruari. vt. ff. de mossi. testa. si in stitura in pn. C. de pactis cū p̄ponas. t̄ de trāslac. si diuersa. t̄. l. si quis maio. C Sed cōtra regulā videf. ff. de actio. empti. t̄ ven. l. iulianus. §. si q̄s a pupillo. vbi pupillus vendens sine tutoris auctoritate nō seruat nec seruare cogif fidē emptori. t̄ t̄n̄ empto: cogif pupillo seruare fidē. Sz regulā locū h̄z vbi eadē ē t̄ equalis p̄ oia p̄ sonarū contrabentū conditio. In contrario nō nō erat equalis t̄ poterat iupatari emptori q̄: si sciebat vel scire debebat pupillū h̄z bendo nō posse sine tutoris auctoritate obligari. vt. C. de h̄eda empti. q̄ a quolibet. t̄ de aquir. here. l. moze. t̄ iō rōne illius culpe tenet̄ t̄ ipse pupillo. t̄ pupillus nō sibi. alias aut̄ vbi culpa nō posserit sibi imputari. q̄: cōtraxisset cum tutoris auctoritate: sicur pupillo subueniret per restitutionē in integrū: nec tenet̄ per restitutionē seruare fidem emptori: ita virtute eiusdē restitutionis subueniret emptori. vt nō teneat̄ fidē seruare pupillo. C. de repu. que si. in iudicio i integrū. l. vñica t̄ si aduersus credi. l. i. t̄. iij. Idem. C Delictum persone non debet in dānu ecclēsiae redundare.

Iabbas vel monachus vel alius clericus delinqutat iniuriā faciendo vel dānu dādo vel alicui p̄ possessioēz violēter occūpādo: ecclā nō tenet̄. q̄: delictū p̄sone nō d̄z in dānu ecclēsiae redundare. Nā qua rōne delictum tuto ris non obligat pupillū. ff. de regu. iur. l. neq; t̄ de tab. exhib. l. p̄nul. eadē rōne delictū clericī vel plati nō d̄z ecclēsiae obligare. cum pupillus t̄ ecclēsiae parificetur ex vna pte. t̄ eorū administratores parificenf ex altera. vt. C. de epis. t̄ clericis. l. orphantrophos. C Sed occasiōē p̄dictē parificatiōis opponit q̄ iure cauet̄ q̄ pupillusteneft de dolo tutoris. ff. ne uis fiat ei qui in possessi. l. i. §. H edicto. t̄ de peculio. l. si vna. §. si dolo. t̄ de tribu. l. iij. §. i. t̄ de ad ministrā. tuto. l. f. Dicendū est si ex dolo plati vel alteri clericī p̄uenit aliquid ad ecclēsiam eaten̄ teneat̄ ecclēsia sicur tenet̄ pupillus de eo qđ ad se puenit ex delicto tutoris. vt in. l. palle. sicur p̄ tenet̄ ex delicto filii. t̄ dñs ex delicto seruī quaten̄ ad se peruenit ff. de vi t̄ vi ar. l. i. §. qđ igitur. t̄. §. si quis t̄n̄. t̄. §. si filius. t̄ de peculio. l. iij. §. si ex cā. t̄ sic tenet̄ vñiversitas quatenus ad se puenit ex delicto alicui p̄ vñiversitati p̄eest. vt. ff. de vi t̄ vi ar. l. si i me. ff. de dolo si ex dolo. §. sed an municipes. Tūc enī ecclā non vi detur pati dānu cū nō de suo soluat sed qđ ad eā puenit restituat t̄ dānu d̄f a patrimonij diminutiōe. ff. de dā. infec. l. iij. C Itē op ponit̄ t̄ videf q̄ delictū p̄sone debeat in dānu ecclēsiae redundare q̄: ppter delictū p̄sone cōfiscat̄ nauis ecclēsiae vt. C. de sacro san. ecclē. l. iubem⁹ nullā. Sz dici solet cōiter q̄ delictū cōmissum a plato t̄ collegio. l. cōicato p̄cilio redundare posset in dānu ecclēsiae. l. iubem⁹. delictū v̄o plati t̄m̄ seu alicui p̄ seu aliquorum de collegio: ecclēsiae non p̄iudicat. t̄ ita loquif regula. Idem.

CActioni cōgruit vt succedat in onore qui substituit̄ in honore.

Ec regula p̄tinet ad materiam regule p̄cedētis. §. e. c. q̄ sentit b l. enī cōuerso mō loquaſ ad eūdeſ tendit effectū t̄ p̄prie poni pōt exēplū in substituto in honore i. in hereditate q̄ honor appellatur. ff. de leg. p̄. p̄stan. l. filiū. §. si a legato. t̄. p̄pterea succedit in onore. l. legatorū que relicta ab instituto videns legis p̄tē tacite repetita a substituto. vt. ff. de lega. i. l. i. iperator. t̄. ff. de leg. ii. si ticio t̄ mevio. §. iulianus. t̄. l. cū p̄. §. ab instituto. C Sz opponit̄ t̄ videf q̄ substitutus in honore nō succedit in onore. quia iure cauetur q̄ si herediti instituto sub cōditiōe simpliciter substituatur aliis onus cōditionis in p̄sonā instituti adiectum nō videf in p̄sonā substituti repetitū. ff. de here. insti. l. sub cōditiōe. sed ibi grauabat̄ in onore cōditiōis noue q̄ in p̄sonā instituti nō erat t̄ iō ibi conditio institutiōis nō videf in substitutiōe repetita. vt. ff. de le. i. l. i. C Itē opp. t̄ vñ q̄ substitutus in onore hereditatis nō succedit in onore legatorū. vt. d. l. l. de le. i. Et iō distingui oī. q̄ aut legata repetitū v̄b̄is testatoris exp̄ssis aut nō. si v̄b̄is testatoris expressis aut cū eiusdem diei vel cōditiōis adiectōe aut simpliciter. Si cū eiusdē diei vel cōditiōis adiectōe: legatū redderef inutile vt. ff. de le. i. si q̄s a filio circa p̄ncipiū. Si simpliciter debet nō expectata cōditiōe vel die q̄i p̄sonā instituti fuerat adiecta. vt. d. l. si q̄s a filio. t̄. l. si cui. §.

si a filio. si ponō repetūr ybis exp̄ssis. tunc legis p̄tē tacite repe-
tita intelligūtur cū eadē semp̄ p̄ditiōe t̄ die. vt de le. iij. cū pater. s.
ab instituto. nisi talis eēt conditio q̄ redderet legatū inutile vt. ff.
de ver. ob. l. ticia. s. idem r̄ndit. t̄ de fideicō. liber. l. vlti. t̄ hec ve-
rasunt in onere persone n̄i coherēte. In eo. n. q̄ personē coheret
non succedit q̄ substitutus in onere. vt. ff. de adi. le. l. legati sub p̄di-
tiōe. t̄ d̄cō. t̄ d̄. legatū. t̄ de alimē. le. l. gaius in pn. Idem.

C In argumentum trahī nequeunt que propter necessitatē alii
quando sunt concessē.

P Ropter necessitatē famis p̄cessum est p̄fī vēde
re filiū t̄ iō n̄ d̄ l̄ argumētū trahi vt in
alia cā filiū vendere liceat. C. d̄ patrib̄ q̄ filios distra. l.
.i. t̄. ii. C Itēz propter necessitatē pm̄issū est q̄ fiat alie-
natio rei sacre scilicet p̄ redimēdis capitūis. C. d̄ sacrosa. ecclē. l.
sancimus. t̄ ideo non debet in argu. trahi. q̄. n. Sius cōmūne p̄ce-
duntur n̄ debent ad consequentia trahi. s. eo. q̄ alicui. ff. e. quod
s. t̄. ff. de. le. et sena. con. l. quod vero. t̄. l. in his t̄. l. ius singulare.
S̄ si eadē rō necessitatē vel maior subest. an ea q̄ ppter necessita-
tem recepta sunt licebit in argu. trahi. videtur q̄ non vt hic t̄. ff. e.
q̄d̄ s. t̄. de. le. l. quod vero. Evidetur q̄ sic q̄ ea q̄ cōueniūt in idē-
titate rationis non debet separari s̄in p̄stitutionē iuris vt. ff. de sō-
te. l. vna. s. hoc interdictum. t̄ de iniusto testa. l. postbumi. Circa
hoc glosatores iuris ciuilis variant. nā. ff. e. quapropter. determi-
nant q̄ licet in argumentum trahere vbi eadem ratio necessitatē
vel maior subest. Sed. C. d̄ patribus qui filios distra. determinat
quod non liceat in argu. trahere etiā vbi eadem ratio necessitatē
vel maior subest. Sed credendū est q̄ vbi nominatum nō reperit
prohibitum ad consequentiam trahi q̄ trahere liceat vbi eadem
vel maior. cā necessitatē subest. cum ea que cōueniūt in identitate
rationis non debeant separari secūdū p̄stitutionē iuris vt dictum
est in. l. ii. de patri. qui fili. distra. vbi restrīngit p̄cessionem cū dicit
in hoc tñmodo casu. t̄. t̄. ideo non licet trahere in argu. licet simi-
lis causa subesse reperiatur q̄ reperitur exp̄ressa prohibitio in con-
trarium. vel que exp̄resse equipollit. Idem.

C Nemo potest plus iuris transferre in aliū q̄. sibi competere
dignoscatur.

I uendo tibi t̄ ex cā vēditiōis tradō rē ali-
quaz illō iuris q̄ erat penes me
vēditorē: trāsit i te ēptorē. vñ si erā directe dñs di-
rectū dñsū trāsserī ēptorē. si vtiliter vtile dominiū
transfertur in emptōrem. ff. de acti. emp. t̄ ven. l. ex
empto in principio. C Itē si erat libera penes me venditorē tran-
sibit libera ad emporē. C Itē si seruitutē debeat cū seruitute trās-
bit. Itē si erat alij obligatus t̄ poterat a me per hypothecariā ad-
uocan. cū eadez obligatione t̄ possibilitate aduocationis trāsbit
quia res transit cū sua causa. i. cū suis oneribus. ff. de aqua. re. do. l.
traditio t̄ de contraben. emp. alienatio. t̄. C. rem alie. geren. l. i. t̄.
C. si sine cen. vel. re. l. ii. C Sed op. t̄ videt q̄ aliud iuris sit penes
traditōrem t̄ aliud penes eum cui sit traditio. Constat enim rem
pupilli in usucapibilē esse. ff. de acqren. re. do. l. si bonaſide. t̄ tñ si
legitime vēdat alij t̄ tradit īcipit esse usucapibilis. vt. ff. pro emp. l.
ii. s. si apupillo. Sed dicendum est q̄ p̄ivilegium personē ad quā
pertinebat dominium reddebat eaz usucapibiles. t̄ ideo p̄sona do-
mini mutata inutatur conditio rei vendite. vt. ff. de acquir. here. l.
Paulus respondit. s. i. t̄ de col. bono. l. i. s. si bis qui bona. t̄ de
publiciana. l. licitatio. s. vlt. C Itē opp. t̄ videtur quod traditio
transferat illō q̄d̄ nō est penes traditōrem. Constat enī q̄ si habeo
dominium rei q̄ non habeo usufructum. cū res sua nemini possit
seruitutē debere. ff. de usufru. l. vti frui. t̄ de serui. vr. predi. l. iure
cōi. t̄ tñ possū constituere alij seruitutē usufructus. ff. de usufru. q̄d̄
noſtrum. sed ibi non transfertur plus. sed per constitutionem va-
riatur species usufructus: quia penes me erat dominium causali-
ter t̄ non erat species suufructus penes eū cui p̄stitutus formalis t̄ erit
Species seruitutis. Fallit at̄ hec regula ī tu. vel cu. Itē p̄curatore.
iudice. executor. credito. in malefidei venditore. Item in censi-
tore. Itē in flumine. in libertatis datione. et ī Imperatore. t̄ in au-
gusta de quibus late notari solet. ff. de acqui. re. do. l. traditio. t̄ de
reg. iur. l. nemo plus. et. insti. qui. alie. licet. circa principiū et ideo
superuacuum foret hoc scribere. Idem.

C In toto partem non est dubium contineri.

E materia hui⁹ regule tractatū ē. s. e.
c. pl. s. nibilomin⁹ ex abū
dati dicēdū ē q̄ absolutū a p̄nitioē roti⁹ fūdi ūtel
ligif absolutū a q̄libz ei⁹ p̄te cū ī toto pars p̄tineat.
d exceptiōe rei iudi. l. si q̄ cū totū. H̄at̄ regula falsa sit posset sic
ostendī q̄iure cauetur q̄ in actu p̄tineat iter. ff. de serui. ru. p̄di. l.
act⁹ t̄ inst. d̄ seruit. s. act⁹. t̄ tñ q̄ absolutū ab actu. nō d̄ absolut⁹
ab itinere q̄d̄ est p̄s act⁹. Nec c. v. ff. de excep. rei iudi. l. si m̄. s. si
iter. t̄ ibi no. Itēz q̄iure cauetur q̄ si testator legat actū t̄ postea
adimaf iter. ademptio est inutilis q̄ non videtur ademisse totū
vel p̄tez eius q̄d̄ legauit. ff. de adimen. le. l. ergo p̄z q̄ in toto non
cōtinet pars. Dicēdū est q̄ iter duplēciter sumif. Nā vno mō su-
mitur p̄ distincta specie seruitutis: t̄ sic eo mō sūptū n̄ est pars ac-
tusimo sp̄ties seruitutis actui opposita t̄ coequa vt. ff. si seruit
vendi. loci corpus. s. i. t̄. d. l. i. de adimē. lega. Alio mō sumif iter
p̄moditate eundi. t̄ hoc mō sūptū habet se ad actū sicut pars
ad totum quia est pars subiectua ad actū. t̄ actus est totū p̄tē
ad iter. quia sui potestate iter comprehendit t̄ in hac significa-
tione sumit. ff. de serui. ru. predi. l. i. s. actus. t̄ de v. ob. l. qui v̄su
fruc. t̄ de noua. l. si pupillus. s. vlt. Idem.

C In generali concessione non veniunt que quis non esset in spe-
cie verisimiliter concessurus.

E exemplum ponī pōt̄ ī gñali vicario epi-
q̄ p̄ferre nō pot̄ bñficia n̄i
sup̄ bñadatū habeat sp̄ale. vt. s. de offi. vica. c. cū
i gñali p̄cel. Ratio at̄ est q̄ nō ē verisimile q̄ epi fo-
ret sp̄aliter p̄cessurus bñficioꝝ collatiōeꝝ. t̄ hec eadē gñalitas p̄fir-
mat. s. de pe. t̄ remis. c. ii. t̄ de iureiur. c. i. t̄ de p̄cur. c. q̄ ad agēdū
li. vi. C Itē p̄z exemplū q̄iure caueſ q̄ si p̄cedat filio gnālem
t̄ liberam administrationem pectiliū non vñ p̄cedere q̄ donet euz
non sit verisimile q̄ foret sp̄aliter donare concessurus. ff. de dona.
filiiſſa. C Item si pater p̄cedit filio liberam administrationē p̄-
culi non videtur p̄cedere q̄ aliener in fraudē creditorꝝ q̄n̄ est ve-
risimile q̄ illud fuisse sp̄aliter p̄cessurus. vt. ff. q̄ in frau. c. f. si pa-
ter filio. C Itē si oñs p̄cedat filio administrationem peculiū com-
mittere non videtur gnāliter ea q̄ non erat sp̄aliter p̄cessurus. ff. d̄
peculio q̄ peculiū. C Itē opp. t̄ videſ q̄ oia reducan in gnālī cō-
cessione cum illud opere generale q̄tum ad oia: q̄tum sp̄ale ope-
ratur in quolibet specie vt. ff. de adim. tu. l. si duo. t̄ de le. iij. si cor-
pus in p̄in. t̄ de v̄su t̄ habi. l. si ita. C. de quadri. prescrip. l. i. t̄ de
prescri. x. an. l. omnes. Sed illud in his que verisimiliter erat in
specie p̄cessurus. ad alia vero nō trahit p̄cessio generalis q̄ dero-
gat ei p̄sūptionē ſriā vt hic t̄ in. c. t̄. in. l. supradictis.
Idem.

C Qui contra iura mercatur bonaſide non p̄sumit. habere.

A i emit a pupillo sciens illuz pupillū esse
sine tutoris auctoritate p̄sumit. bñ
malefidei q̄ ſi iura mercatur t̄ iō nō p̄scribif. d̄ au-
cto. preſtan. l. eu. q̄. t̄ de v̄scap. p̄ emp. l. vlt. t̄ ff.
d̄ ſhei. emp. q̄ a quolibz. Itē q̄ emit a prelato bona ecclesie nō ser-
uata ſolemnitate q̄ de iure ſeruari dz. vt. in. c. ſine excepcione. xi. q̄
ii. t̄ in au. hoc ius p̄nrectū. ſi iura mercatur. t̄ iō p̄sumif nō habe-
re bonaſide. Itē q̄ emit aſcripticiū ſine gleba ſlegū iterdicta mer-
catur. et ideo nullus eu. ambigit malefidei poffessor. p̄sumpti
one iuris cum in iure erravit. ff. de v̄scap. l. ſi fur. C Sed opp. qui
ſemper p̄sumit bonaſides ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta. et de adim.
tu. hoc aut̄. t̄ de proba. l. uerius. et de le. iij. ſi cū ita legatur. ſ. ſpe-
cies. Sed dicendū est q̄ aut allegatur ignorantia facit aut iuris.
Si factit ſumit bonaſide ſi abeffe non probatur. C. d̄ p̄scrip-
lon. tem. l. pe. ar. ff. de fideicom. l. i. ſi eu. ſ. ex iniusta.

CBona fides non patitur ut semel exactum iterū exigatur.

Oc intelligendum est q̄ nō

b ab eodē vel ab eo q̄ ab exactore cām h̄z. vel contra exactū est habiturus regressus. sed a diuersis pror

sūs pōt bis idem exigi vt patebit in soluzione dñiorum. Exemplū autē ponit pōt sic si testator legat mibi cētū sub conditiōe et pēdētē cōditōe egī h̄z heredē interdicto de ta. exhiben. et q̄ non exhibuit cōdēnatus fuit ad interesse meū. i. ad solutionem legari. et postea existētē cōditōe volo agere ex testamēto et iterū pēto legatū non sū audiendus q̄ bona fides non patitur et c. vt. ff. eo. bona fides. et de ta. exhib. l. locū. s. cōdēnatio. **C**S; op. et v̄ q̄ semel exactū iterū exigi q̄ si egī contra eū q̄ dolo desit possidere et secutus sum extimationē nihilominus possum agere h̄z posse, rem ad rē vt. ff. de here. pe. l. nec vllā. s. s̄q̄s. et de solu. stichū. i. s. dolo. Sed dic aut petis ab eodē a quo fuit exactus aut ab alio. Si ab eodē locū h̄z regula. si ab alio locū habet h̄z. vt. pbari v̄ d. l. locū. s. cōdēnatio. sed hec sol. nō est sufficiēt. q̄ iure caueſ q̄ semel exactum nō possūs iterū exigere ēt ab alio. vt. ff. si fa. fur. fedicaf. l. quotiens. et de re. eoz q̄ sunt sub tu. l. illicite. et de re. iu. si quis dolo. s. s̄q̄s debitor. Et v̄ dicēdū q̄ si pēto ab eodē non audior. Sed si pēto ab alio s̄q̄dē nō est habiturus regressus h̄z alius tūc audior. vt. d. l. nec vllā. s. itē s̄q̄s et l. stichū. s. dolo. et l. locum s. cōdēnatio. **C**Itē oppo. et v̄ q̄ ēt ab eodē possit iterū exigi. vt ff. de noua. l. fundū corne. Sed ibi erāt solutiones diuerse et de diuersis dñctibz originē sumētes. et iō exactio vnius nō impedit per exactiōem alteri. vt q̄n oēs cause eēt lucrative. tūc. n. exactio scā et vna impedit exactio ex altera. vt. ff. de act. et ob. l. oēs. et de le. i. l. meuius. s. quo. **P**riores et l. fundus vna obligatio dñcta erat sup fūdo alia sup extimatiōe fūdi. vñ cū nō sup eodē h̄z sup diuersiōpcedat duplex actio. seqf q̄ ad regulā nō p̄tinet. **I**dem.

CLū qd vna via. p̄hibet alicui. ad id alia via nō d̄z admitti.

Stius regule exēplū pprie ponif. s. de

cler. cōiuga. c. i. li. vi. poni etiāz p̄t
sicut caueſ. ff. de tu. et cu. da. ab his. l. scire o3. s. si

mater. nā si p̄t p̄hibetur administrare tanq̄ pater
nec poterit nec debebit administrare tāq̄ curator. vt
si alia via q̄ qd voluit testatrix faciat. Itē q̄ p̄hibet ad successiō
nē vocari de iure ciuilī nō admittī p̄ alia viā. i. de iure p̄torio. ff. d̄
bo. pos. h̄ta. l. non est ambigendus. s. vbiq̄s. et ar. ad idem. ff. d̄
bo. pos. cōtratabu. l. iij. s. liberi. et l. si post morte. s. exhereditati.
CSed oppo. et v̄ q̄ emācipat p̄t p̄hibet succedere de iure ciuilī
vocaf de iure p̄torio. ff. de bo. pos. l. sed cum patrono. s. bonorū
Itē si legatū relingtur parri et rogatur filiū emācipare h̄z filiū p̄hi
beat emācipationē petere vna via. i. iure actiōis ex testō tñi admit
titur alia. i. per officiū iudicis. vt. ff. de con. et demon. l. si cui. Itē
si alicui duplii iure deferas hereditas h̄z vñ o iure succedere p̄hi
beat nihilomus admittis alio vt. ff. de regu. iur. l. quotiens duplii.
et. C. de iure deli. l. suū h̄fdē. Itē filiū exclusus p̄ vñ liberi vocaf p̄
vñ legitimi. et exclusus p̄ vñ legitimi vocaf p̄ vñ cognati. ff. d̄ suc.
edic. l. i. s. h̄z vidēdū. Itē repudiās ex testō succedef. et ab iestato
si erat d̄ numero eo. q̄ vocantur ab iestato. vt. ff. de ag. here.
l. nec is. s. Per que oīa uidetur concludi posse regulā esse falsam.
Sed dici potest q̄ regulā locum habet vbi ius resistit in odium
prohibentis. sed vbi assistit propter alium contingentez defectus
habet locum contraria. **I**dem.

CContractus ex conventione legē accipere dignoscuntur.

Enatura quorūdā h̄ctū est q̄ d̄bea

ut in deposito et p̄ecario. In deposito ideo q̄ ei
revoacatio dependet in uolūtate deponētis tantū.

In p̄ecario ideo q̄ eius revoacatio pēder ex libe
ratuoluntate concedentis solum vt. ff. depositi. l. i. s. ultī. et l. q̄
nerua. et de p̄eca. l. i. et l. quesitum. s. illud. et l. cum p̄ecario. Itē
de natura quorūdā est q̄ debeatur dolus lata culpa et leuis. ut in
contractibus qui celebrantur gratia vtriusq; et in quibus non licet
vni altero in iuto a contractu discedere. ut in emptione: venditōe:
cōductiōe: dotis donatione et societate et similibus. vt. ff. d̄ le. i. l.
si seruus legatus. s. cū quid. et cōmo. si vt certo. s. nunc vidēdū.

et de reg. iur. l. contractus. Quidam vñ sunt in quibus debetur
de natura contractus culpa levissima. vt in mandato propter tac
tam assertionem industrie suscipientis mandatum cum p̄ocura,
tor propter solam industriam eligatur vt. C. manda. l. a p̄ocura
tore. et idem in cōmodato concessio gratia cōmodatori tñi q̄tene
tur de culpa levissima. vt. d. l. si vt certo. s. cōmoda. Casus autem
fortuit de natura nullius cōtractus ex quo debetur species certa
p̄estatur. vt in. d. l. cōtractus in si. In contractu autem mutuū te
nerur de casu nō propter naturā contractus. nam celebratur gra
tia vtriusq; sed propter naturā debiti. est enim in genere debitum
quod perire non pōt. C. si cert. peta. l. incendium. ff. de act. et ob.
l. i. s. is quoq; et ad. l. fal. l. i. rōne. s. incerte aucta. Si ergo in con
tractu depositi in quo de natura cōtractus debet dolus et lata cul
pa conueniat inter deponēt et depositari: q̄ depositari teneat
de leui culpa et levissima pactū valet. Item si in contractu quo de
betur leuis conueniat q̄ debeatur levissima pactū valet. q̄ cōtra
ctus ex cōueniōe legē accipiunt. ff. depositi. l. i. s. si conuenit. et
s. lepe evenit. Item econtra si in contractu in quo debetur dolus
et lata culpa et leuis conueniat ut p̄estetur dolus tantū conuentio
valet vt. d. l. cōtract. nisi in dote. vt. ff. d̄ pac. do. l. conuenit. et l.
pōpo. An aut valeat pactū q̄ aliquis ex casu teneat ex naturā cō
tractus. Bicendum est q̄ si culpa deprehēdi pōt que videat pre
cedere casum vel mixta cum casu: q̄ pactum habeat effectū. q̄tē
netur etiam sine pacto. ff. de acti. et ob. l. i. s. is vero. et cōmo. l. i. re
bus. s. qd aut. et ar. ff. de dā. infec. l. fluminū. s. seru. s. idez apō.
Sed vbi culpa deprehēdi non pōt tunc cōter dicitur q̄ pactum
generale non operatur. speciale vñ effectū habet. Item si quidā
casus speciales exprimunt et generalis subiicitur clausula: valz pa
ctum et extendit ad oēs casus in conuentione non expressos. vt
plene determinari solet. ff. si quis cautiōibus. l. sed s̄q̄s. s. quesit
ū et est ar. s. e. h̄li. de p̄ocura. c. qui ad agendum. **C**Querit autē
solet. an pactum q̄ dolus non p̄estetur valeat de iure vel nō. Et
responsio plana est q̄ expressum pactum de dolo futuro remitten
do inutile est. tacitum tñi valet. ff. de pac. l. synus. s. illud. et l. i.
risgentium. s. et si quis. **I**dem.

Dānū qd q̄ sua culpa sentit sibi debet et nō alii imputari.

Iprocuator sua culpa cōdēnat

d̄s imputari nō aut dño cui. e. p̄curat. ff. d̄ p̄cur. l.
q̄ p̄pō. s. p̄curat. Itē si p̄curat. vel gestor. ne
gocior. id debitū solvit sibi imputari d̄ n̄t dño cui.
administrationē gerebat. ff. de nego. ges. l. s̄q̄s negocia. Itē si vn
socio et cōdēnat fuerit. ppter delictū suū nō poterit penam pro
pter delictū solutā societati imputari. q̄ ppter culpā suā sibi po
tius imputari debuit. q̄ alii. ff. pro socio. l. cuz duobus. s. vlti. et l.
se. et etiā sequēti. Et ad isti regulē generalis confirmationē acce
dit. ff. rem ra. ba. l. si sine. s. cū aut. et de insti. l. sed et si quis. s. pu
pillus. et fami. ber. l. inter eos heredes. s. q̄ ex facto. **C**Sed op
po. et videtur q̄ quis possit imputare alii dānū qd sua culpa sentit
ff. pro socio. l. si igitur. Sed dicendum est q̄ aut alii pōt imputari
culpa participatiōis cause. ppter quam dānū incurrit aut non. si
pōt imputari tūc habet locum qd dicitur in. l. si igitur in si. si non
potest imputari: tunc procedit quod continetur in regula et ll. su
pradicis. **I**dem.

CInfamibus porte non pateant dignitatum.

Afamia reperitur duplex vna iuris et al

tera facit. Infamia iuris apella
tur illa que irrogaf per sūnam in casibus illis in q̄
bus iure caueſ cōdēnatū esse infamē vt p̄z in eo q̄
furti vi bo. rap. iniuriarū. de dolo malo dānāt pactus ue fuerit. et
in aliis casibus qui enumerant. ff. de his qui no. inf. l. i. Infamia
vero facti appellatur que gravat opinionē apud bonos et graues
et illa contingit multipliciter. vel q̄ dānāt quis actiōe ex delicto de
scendente qd infamiam iuris nō irrogat. vt in conditione furtiu
quam certum est infamia iuris nō irrogare. ff. de act. et ob. l. cessat.
Item interdicto vñ vi. videtur q̄ similiter non irrogat infamiam
iuris. ff. de vi et vi arma. l. neq; tamen grauat opinionem apud
bonos et graues vt. ff. de obsequiis. l. bonoāus. et l. parens. et l.
licet. Item si pater in testamento filium increpauit: vel iudeo in

terloquendo dicere aliquem male vite. C. de his qui not. infamia. in terlocutio. et. i. verbis. Item si aliquis qui turpiter vivat per turpi tudinem vite ab honestorum cetero segregatur. ut. C. de dignita. i. ii. et de qualibet predictarum infamiarum loquitur regula quia non de dignantur homines infames quacumque infamie specie cum omnibus integre fame participare. C. de decurio. i. infamia. et. i. nego et de infamib. i. infames persone. lib. x. et de postul. i. i. s. ait pector et de asses. i. ii. ff. de iudi. i. cum pector. s. non autem. et ad. i. i. u. de vi. p. i. i. et. d. i. ii. C. de digni. li. xii. Adeo quod non solum impedit predicta infamia: sed etiam facit a dignitate habita remoueri. C. de decurio. i. infames. li. x. et de dignita. i. iudices. libro. xii. **C**S obstat videtur regule. ff. de muneri. et bono. i. reus belatus. Sed dicendum est quod per solam delationem absq; infamia non irrogatur infamia nihilominus tamen a tempore dilationis usq; ad annum prohibetur ad honores promoueri. post annum vero non prohibetur nisi per ipsum steterit quominus causa infra annum expediretur ut ibidem p. Et si opp. de arbitrio qui potest esse licet infamis. ff. de arbitrio. i. p. Dicendum erit quod esse arbitrum non est dignitas. cu nudam et simplicem cognitionem habeat et iurisdictionem nullam ut dici solet de re iudi. i. ait p. Item si oppo. de p. cura. quod potest esse licet infamis. inst. de exceptio. s. vlti. Dicendum erit quod ministeri procuratoris non est dignitas sed onus infamissimum et vilissimum ut. C. de decurio. i. si quis procuratorem. lib. x.

Idem.

CLerum est quod in leges quilegis verba complectens contra legis nititur voluntatem.

Icet facere sim verba legis et sim sicut. Itez sim sententiam tuam verbis non seruat. paria sunt. ut. ff. de ver. obli. i. nominis. s. verbis. Ita econtrario facere contra verba et sententiā. et facere contra sententiam tantum paria reputantur. et hic est regule intellectus ut probatur. C. de le. i. non dubium. ff. de le. i. contra legē et. i. fraus et ideo illa pena punis facies ettra sententiā quod punis facies hoc et sententiā. ut. d. i. non dubium. ut p. exemplum in omnibus modis in quibus fraus sit legi. Hic autem modi proprie intelligendi sunt quatuor de re ad rem. de persona ad personā. Itez de contractu ad alium contractum. sed non eodem modo et propterea videtur aliis contractus et fraudus scilicet de contractu ad hacten. Itez de contractu ad eundem hacten. Vere ad hacten exhibetur est per se. consil. mac. pecunia mutuari filiosa. Si ergo non mutuaf pecunia. s. frumentū. vel vinū. vel oleū ut bis distracti pecunia mutuetur facilius videat contra voluntate se. consul. s. non contra verba et ideo filiosa. subuenitur. ff. ad mac. i. sed iul. s. mutui. Item est exhibitum ne presides pruinciarū vel alij qui pruincias regunt accipiant a subditis numero: sed permittū est quod recipiant esculetā et poculēta. Si ergo recipiunt esculentā et poculēta quod trahit possunt ad munera qualitatē. videntur verba amplecti. sed offendere voluntate. unde faciunt fraudē legi de re ad rem. ff. de offi. proconsul. i. solet. s. f. et de offi. pres. i. plebiscito. De persona ad personā p. exemplū in marito quod non potest uxori donare. nam si donat alij ut ei ministerio quod uxori: fraus videat scilicet de persona ad personā et ppterēa non vultus donatio ut. ff. de dona. inter vi. et vxo. i. si sponsus in pain. et. i. i. s. non tam. et. s. vlti. et gaiūlī dicit pōt. s. fieri fraudē hoc p. scilicet ad personā vbi cūq; personā exhibetur facit contra p. hibitionē alterius ministerio: quod videtur offendere legi voluntas. at cū non debeat licere alicui facere p. alij quod non potest p. seipsum. ff. de admi. re ad ci. perti. i. i. s. et de auē. tu. i. p. p. illus. s. et si p. iterposita. et ad mace. i. filii. et quod metuscā. l. si p. ip̄. s. et ita etiā fraudē de hacten ad alium contractum. ut ecce maritus non potest uxori donare fingit se vendere cū alias videntur non est. Nam non valet videntio quod hacten voluntate nititur si alias venditurus non erat alias valeret videntio nisi quatenus contractus ipsam donationis incideret. ff. de do. inter vi. et. vxo. i. si spōsus. s. ticia. Hic est et fraudē hacten ad eundem contractum ut cū mulier vellet p. alio intercedere actū est principaliter obligationē suscipiat ut non inuenit beneficio velleiani nam nihilominus iuuat cū re vera intercedere videat. ff. ad velle. i. quis. s. si cū esse. Dicunt etiā quod docet quod sit legi fraus de nomine ad nomē. et de tpe ad tps. et de loco ad locū. Sed mihi non videat p. probabile dictū. quod si quis recte respergerit sunt reducibilis ad predictas p. ad aliquid predictū. et iō nō ē ponere nouas spēs: s. p. tigētias spāles.

Queri autē solet: an liceat offendere verba legis seruata sententia. Et quidam dicunt quod non. ff. de exerci. i. i. s. si is qui nauem. et. ff. qui et a quibus. i. prosperit legislator. E contra quod liceat videtur aperire. ff. qui p. tu. i. credendum. et de excu. tu. i. scire oportet. s. aliud. et quod sensum non verba spectamus. ff. de 2di. et demon. i. pater in pain. et. s. conditionum verba et. i. in cōditionibus. et. Soletā et magistratirer dici quod si appareat alia mentem esse et est fedacta in scriptis licet offendere verba seruata sententia. si non tunc non licet. ff. de leg. iiii. i. non aliter. et de exer. i. s. si his qui. et de te. mi. i. quod constituitur. Hibi autē videtur quod cum mens nihil aliud sit quam ratio que legislatorem mouit: tunc verba legis non extendantur nisi ad eum casum ad quem extenditur ratio. ff. de iure pa. i. eligere. s. quis. et de re mili. i. milites circa pain. Et uidetur quod ubi cūq; constat de ratione legis seu de mente verbis contraria licet offendere verba mente seruando ut. ff. qui p. tu. i. credendum circa principiū et. d. i. scire oportet. s. aliud. et ita credendum est intelligi se doctores cum effectus verborum semper trahatur ad limitationem rationis non econtra. ff. de le. i. i. cum p. s. dulcissimis. et de le. i. i. nomen. s. ultimo.

Jurisconsulti acutissimi. B. Dyni. de. Bucello: Lecture admiraliter superti. de. Regulis iuris i. vi. finis. Ad laudem et gloriam sancti trinitatis. et glorioissime matris semper virginis Marie. Genitiis p. Baptista de Tortis. Mccccclxxviii. die. x. mensis Martij.

Mouimus quāti nobis sit suffragij lectura summi optimi q; iuris monache Dyni. nam inter omnes iuris pontificij atq; esarei p. sum locum aut quasi pro certo obtinere dignoscitur. Sed potius sime hoc in opere demonstravit vires ingenij: q; tumq; elaborarit sudauerit alseritq; propter sacratissimas leges capascendas. nam quid est quod breuiter omnia vtriusq; iuris non plegat. qd. iuris enigma intactuz relinquit: quū ex iure toto regula fiat: non tamen ius ex regula sumit. ideo oīs iuris pars i regulis traditū: si regulas recte cōpositas afferis. quo sit ut si breuiter omnis iuris partes velis annotare: h nullo modo nulloue precioreas. quod si feceris summos fructus indies accipies. Vale.

Omnes sunt terni. a b c d.

